



немачка
сарадња
DEUTSCHE ZUSAMMENARBEIT

Sprovedeno od strane:

giz Deutsche Gesellschaft
für Internationale
Zusammenarbeit (GIZ) GmbH

ПРАКТИКУМ ЗА ПРАВНУ КЛИНИКУ ИЗ УПРАВНОГ ПРАВА

Зоран Томић

Добросав Миловановић

Марко Давинић

Вук Цуцић

Лектура и коректура

Љиљана Марић

Ова публикација је израђена уз подршку Владе Савезне Републике Немачке, посредством пројекта Немачко-српске развојне сарадње „Јачање владавине права у Републици Србији“, који спроводи Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH. Ставови и мишљења изнети у овој публикацији су одговорност аутора и не представљају званичне ставове Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH ни Владе Савезне Републике Немачке.

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР	3
ПРВОСТЕПЕНИ ПОСТУПАК.....	5
УПРАВНО-ПРАВНА СРЕДСТВА: ПРАВНИ ЛЕКОВИ И СЛУЖБЕНЕ ИНТЕРВЕНЦИЈЕ.....	103
УПРАВНИ СПОР	177

ПРЕДГОВОР

Теоријска знања о институтима и нормама управног права, разумевање начина на који су они међусобно повезани и њиховог односа са институтима и нормама других грана права, представљају неопходну основу за студенте правног факултета. С друге стране, практична знања и вештине у вези са применом позитивног права, као и познавање управне и судске праксе, чине кључне алате за већину студената у њиховој будућој професионалној каријери, чак и за оне који се одреде да се теоријски баве овим питањима. Није потребно посебно наглашавати да ће се практично сви будући правници у том својству или у својству грађанина у највећој мери нужно суочавати са питањима из области управног права.

Константно унапређење јавне управе и предстојећа реформа управног судства, захтевају обезбеђивање релевантних знања будућих овлашћених лица у органима управе, судија и судијских помоћника. Уколико се уведе двостепено управно судство, омогућио би се пријем приправника у оквиру првостепених управних судова. То би пружило прилику студентима који заврше правни факултет да се од почетка своје каријере припремају за рад у управном судству, чиме би се створиле претпоставке за подизање квалитета његовог функционисања. Постојећи проблеми, у виду преоптерећености и немогућности специјализације судија Управног суда, као и захтеви који се пред управно судство постављају, захтевају повећање броја судија и квалитета њихових компетенција. Због свих наведених разлога Правни факултет Универзитета у Београду се, на основу споразума о сарадњи са Управним судом Републике Србије и уз подршку ГИЗ-а, у оквиру пројекта „Јачање владавине права у Србији“, одредили за увођење Правне клинике за управно право.

Правна клиника за управно право има за циљ унапређење знања студената из управног права као и стицање вештина неопходних за практичан рад у овој области након дипломирања. Иако је широко заступљено у пракси, студентима није увек јасан значај управног права. Како би се обезбедило веће интересовање студената, што би довело до њиховог каснијег оријентисања ка пословима из области управног права, Правна клиника омогућава теоријску и практичну обуку која на креативан и иновативан начин указује на проблеме у овој области. Имајући у виду значај и место судске контроле управе у управном праву, осим сагледавања свих аспеката управног поступка, посебна пажња се посвећује потреби да студенти стекну знања неопходна за решавање управних спорова. У том смислу, студентима се пружа прилика да врше анализе релевантних случајева и припремају одговарајуће управноправне акте. Коначно, Правна клиника студентима пружа могућност да блиско сарађују са професорима, као и судијама Управног суда.

У оквиру Правне клинике за управно право у првој фази је израђен Приручник за Правну клинику из управног права који омогућава студентима да стекну основе неопходне за непосредан рад са професорима и судијама Управног суда на конкретним случајевима. Овај приручник представља допуну уџбеницима о управном праву, како би се кроз практичне примере, форме и моделе приказала правна питања, процесне радње, одлуке и правни лекови у одговарајућем управном поступку и спору. Након две генерације студената (летњег и зимског семестра 2023. године) припремљен је Практикум са одабраним случајевима из управне и судске праксе. На тај начин, Практикум је, између осталог, заснован на искуствима која су стечена у раду Правне клинике и питањима који су у највећој мери заокупљала пажњу студената. Имајући у виду системски приступ и садржину Приручника и Практикума, ове две књиге

представљају повезану и складну целину, која корисницима омогућава стицање заокружених практичних знања у области управног права.

Практикум за Правну клинику из управног права садржи примере из праксе који омогућавају разумевање појмова и правила управног поступка и управног спора, као и њихово повезивање са другим правним областима и поступцима, пратећи њихов ток и однос, са потребним објашњењима и напоменама. Такође, овај практикум садржи задатке и материјале, код којих се од студената очекује да применом меродавних прописа датих у тексту донесу одговарајуће одлуке. Задаци су посебно осмишљени и груписани како би студенти провежбали и унапредили сопствена знања из управног поступка и управног спора. Наведени едукативни приступ управној материји, осим стицања знања, има за циљ и развој критичког мишљења студената и ширење свести о значају управног права, како за појединца, тако и за друштво у целини.

ПРВОСТЕПЕНИ ПОСТУПАК

Првостепени поступак покреће се захтевом странке или по службеној дужности.¹ Такво решење представља значајну новину у односу на претходне законске текстове, јер сада захтев странке директно доводи до покретања управног поступка. Другим речима, није више потребна радња овлашћеног службеног лица поводом захтева да би се сматрало да је поступак покренут. С друге стране, поступак се покреће по службеној дужности кад је то прописом одређено (на пример, посебни закон то предвиђа) или кад орган утврди или сазна да је, с обзиром на чињенично стање, неопходно да се заштити јавни интерес (на пример, санитарни инспектор покрене поступак инспекцијског надзора због санитарних услова у неком ресторану).² Уколико поступак који се покреће по службеној дужности није у интересу странке (што је најчешћа ситуација) орган доноси акт о покретању поступка (закључак, налог и сл.), осим када орган доноси усмено решење.³ При покретању поступка по службеној дужности орган узима у обзир и представке грађана и организација и упозорења надлежних органа.⁴ Коначно, ЗУП предвиђа да поступак не може да се покрене по службеној дужности у управним стварима у којима по закону или природи ствари поступак може да се покрене само захтевом странке⁵ (на пример, не може да се покрене по службеној дужности поступак за добијање грађевинске дозволе).

¹ Чл. 90 ст. 1 ЗУП-а.

² Видети: чл. 90. ст. 2. ЗУП-а.

³ Чл. 90. ст. 3. ЗУП-а.

⁴ Чл. 90. ст. 4.

⁵ Чл. 90. ст. 5.

ПРИМЕР 1: ЗАКЉУЧАК О ПОКРЕТАЊУ ПОСТУПКА



Република Србија
КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ КОНКУРЕНЦИЈЕ
Савска улица 25/IV, Београд
Број: 6/0-03-776/2019-1
Датум: 18. септембар 2019. године

Председник Комисије за заштиту конкуренције на основу чл. 35. став 2. и 62. став 1. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 51/09 и 95/13), дана 18. 9. 2019. године, доноси

ЗАКЉУЧАК

I ПОКРЕЋЕ СЕ ПОСТУПАК по службеној дужности против привредног друштва К. А. d. d., са седиштем на адреси А. Б. 1, Загреб, Република Хрватска, матични број 01451197153, ради испитивања концентрације која је спроведена иако није одобрена у складу са Законом о заштити конкуренције, а која је, према основаној претпоставци, настала стицањем контроле од стране наведеног привредног друштва над следећим друштвима:

1. (...) – 21 (...).

II Друштву К. А. d. d., са седиштем на адреси А. Б. 1, Загреб, Република Хрватска, оставља се рок од 30 (тридесет) дана од дана пријема овог закључка, да одреди пуномоћника за пријем обавештења у Републици Србији и да о томе обавести Комисију за заштиту конкуренције, уз упозорење да ће, у случају пропуштања, пуномоћник за пријем обавештења бити постављен од стране Комисије за заштиту конкуренције о трошку наведеног друштва.

III ПОЗИВАЈУ СЕ СВА ЛИЦА која располажу подацима, исправама или другим релевантним информацијама које могу допринети утврђивању правилног чињеничног стања у овом поступку да их неодложно доставе Комисији за заштиту конкуренције на адресу ул. Савска бр. 25/IV, Београд.

IV Овај закључак се објављује у „Службеном гласнику РС“ и на интернет страни Комисије за заштиту конкуренције.

Образложење

На основу доступних информација и расположивих података, као и увидом у регистар Агенције за привредне регистре Републике Србије (даље у тексту: АПР), Комисија за заштиту конкуренције (даље у тексту: Комисија), је дошла до сазнања да је друштво К.А. d.d., са седиштем на адреси А.Б. 1, Загреб, Република Хрватска, матични

број 01451197153, (даље у тексту: К.А.), стекло контролу над друштвима наведеним у ставу I тачке 1-21 диспозитива овог закључка, стицањем удела или акција с правом гласа од претходног власника, чиме је извршена промена вршиоца појединачне контроле над овим друштвима. (...)

Сходно наведеном, може се основано претпоставити да је дошло до промене вршиоца контроле над наведеним циљним друштвима, односно да пословна трансакција/трансакције представља концентрацију која је спроведена без одобрења Комисије. Комисија је провером, такође, утврдила да јој наведена концентрација, до дана доношења овог закључка, није пријављена ради испитивања и није одобрена у складу са Законом.

У предметном поступку Комисија ће испитати да ли је у конкретном случају поступљено супротно одредбама члана 63. и 64. Закона, ко остварује контролу у смислу члана 5. Закона над друштвом К.А., као и дозвољеност ове концентрације у складу са чланом 19. Закона, којим је прописано да су концентрације учесника на тржишту дозвољене, осим ако би значајно ограничиле, нарушиле или спречиле конкуренцију на тржишту Републике Србије, а нарочито ако би то ограничавање, нарушавање или спречавање било резултат стварања или јачања доминантног положаја. Комисија ће у поступку предузети све потребне доказне радње у циљу правилног утврђивања чињеничног стања у складу са Законом, укључујући и битне чињенице, доказе и остале елементе на којима ће засновати своју одлуку у погледу евентуалног одређивања мере заштите конкуренције, односно друге мере у складу са Законом. (...) Узимајући у обзир све изнето, Комисија је основано претпоставила да је К.А. спровела концентрацију која није одобрена у складу са Законом. Сагласно наведеном а на основу чл. 35. став 1. и 62 став 1. Закона, одлучено је као у ставу I овог закључка. Одлука у ставу II диспозитива овог закључка, донета је у складу са чланом 69. став (2) Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016 и 95/2018 - аутентично тумачење), а у вези чл. 34. Закона.

На основу члана 35. став 2. Закона одлучено је као у ставу III диспозитива. На основу члана 40. став 1. Закона одлучено је као у ставу IV диспозитива.

Упутство о правном средству: Против овог закључка није дозвољена посебна жалба, а исти се може оспоравати у управном спору покренутом тужбом Управном суду у Београду против коначне одлуке Комисије у овој управној ствари.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Др Милоје Обрадовић

ПИТАЊА

- 1. У каквом односу су Закон о општем управном односу и Закон о заштити конкуренције (консултовати чл. 34 Закона о заштити конкуренције)?**
- 2. Који су разлози за доношење закључка у конкретној ситуацији?**
- 3. Комисија за заштиту конкуренције је самостална и независна организација која врши јавна овлашћења у складу са Законом о заштити конкуренције (чл. 20. ст. 1. Закона о заштити конкуренције). Шта се подразумева под јавним овлашћењима Комисије?**

ПРИМЕР 2: ПРЕДСТАВКА ГРАЂЕВИНСКОЈ ИНСПЕКЦИЈИ

Име и презиме подносиоца представке

Улица и број

Место

Телефон

ОПШТИНСКА УПРАВА ОПШТИНЕ ПЛАНДИШТЕ
Војводе Путника 38
Пландиште

ПРЕДМЕТ: Представка грађевинској инспекцији

Подносим представку за излазак грађевинског инспектора на лице места у _____ улица _____ број _____

Субјекат против кога се представка подноси

Име и презиме: _____

Адреса: _____

Разлог за подношење представке, опис угрожавања или повреде, доказ за наведене тврдње

Имајући у виду наведено, овим путем иницирамо инспекцијски надзор и обраћамо се грађевинској инспекцији тражењем да, у оквиру свог делокруга, покрене поступак инспекцијског надзора, утврди чињенично стање и изрекне одговарајуће управне мере.

Молимо инспекцију да нас обавести о томе како је поступила са представком, као и ако покрене поступак ванредног инспекцијског надзора, о исходу тог поступка. Молимо да информације у вези са овом представком доставите на горе наведену адресу.

У Пландишту

Дана: _____ године

Подносилац представке

ПИТАЊА

1. Да ли поменута представка представља захтев којим се покрене поступак у смислу ЗУП-а?
2. Да ли је орган дужан да покрене поступак на основу представке грађана?

ПРИМЕР 3: ПРИМЕРИ ЗАХТЕВА СТРАНАКА

У даљем тексту биће изложени захтеви странака који се подносе јединицама локалне самоуправе и који сведоче о разноврсности материје о којој они решавају. Напомињемо да је у питању само мањи део захтева који се могу поднети ЈЛС. Такође, наглашавамо да се захтев за покретање управног поступка може поднети било ком државном или недржавном субјекту јавне управе, имајући у виду његову стварну и месну надлежност.

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ УВЕРЕЊА О ЧИЊЕНИЦАМА О КОЈИМА СЕ ВОДИ СЛУЖБЕНА ЕВИДЕНЦИЈА

На основу члана 29. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 18/2016), као корисник борачко-инвалидске заштите, подносим захтев за издавање уверења о чињеницама о којима се води службена евиденција, у области борачко-инвалидске заштите.

_____ (име и презиме подносиоца захтева), ЈМБГ

Уверење ми је потребно у сврху _____

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1	Фотокопија личне карте или извод чиповане личне карте борца	Оригинал

Место и датум _____

Адреса

Број личне карте

Контакт телефон

Потпис

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ

**ЗАХТЕВ ЗА УКЛАЊАЊЕ ДРВЕЋА ИЗ ДРВОРЕДА,
ПАРКА ИЛИ ДРУГЕ ЈАВНЕ ПОВРШИНЕ**

На основу члана ____ Одлуке о комуналном уређењу града/општине, члана ____ Одлуке о одржавању јавних зелених површина града/општине захтевам да ми издате одобрење за уклањање дрвећа на локацији _____.

За физичко лице:

_____ (име и презиме подносиоца захтева), ЈМБГ _____

За правно лице/предузетника

_____ (пословно име), _____ седиште,

МБ и ПИБ _____

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Писано образложење захтева	Оригинал/оверена копија

Упознат/а сам са одредбом члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), којом је прописано да у поступку који се покреће по захтеву странке орган може да врши увид, прибавља и обрађује личне податке о чињеницама о којима се води службена евиденција када је то неопходно за одлучивање, осим ако странка изричито изјави да ће те податке прибавити сама. Ако странка у року не поднесе личне податке неопходне за одлучивање органа, захтев за покретање поступка ће се сматрати неуредним.

РБ	Подаци из документа	ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
		Сагласан сам да податке прибави орган	Достављам сам
1.	Акт надлежног органа А) надлежног органа Републике Србије (МУП) Б) скупштине града/општине; В) извршног органа општине; Г) надлежног инспекцијског органа; Д) надлежног органа за заштиту животне средине; Ђ) другог надлежног органа. (Заокружити одговарајуће слово, у зависности од документа који се прилаже)		

Место и датум _____

Адреса

Потпис _____

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ПРЕДЛОГ ЗА ЕКСПРОПРИЈАЦИЈУ

На основу члана 25. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, број 53/95, 16/2001, 20/2009 и 55/2013) као корисник експропријације по решењу Владе РС о утврђивању јавног интереса број _од ___год., подносим предлог за експропријацију следећих непокретности:

кат. парцеле бр. _____ од ___м² КО _____ са објектом, право својине _____ из _____, ул. _____

кат. парцеле бр. _____ од ___м² КО _____, са објектом, својина _____ из _____, ул. _____

_____ ради изградње објекта _____ у свему у складу са важећим планским документом.

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Решење Владе РС о утврђивању јавног интереса	Оригинал/оверена копија
2.	Доказ о уплати административних такси и накнада	Оригинал/оверена копија
3.	Банкарска гаранција/ потврда о обезбеђеним средствима у буџету корисника експропријације/ овлашћење/други инструмент обезбеђења плаћања накнаде	Оригинал/оверена копија

Упознат/а сам са одредбом члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/2016), којом је прописано да у поступку који се покреће по захтеву странке орган може да врши увид, прибавља и обрађује личне податке о чињеницама о којима се води службена евиденција када је то неопходно за одлучивање, осим ако странка изричито изјави да ће те податке прибавити сама. Ако странка у року не поднесе личне податке неопходне за одлучивање органа, захтев за покретање поступка ће се сматрати неуредним.

		ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
РБ	Подаци из документа	Сагласан сам да податке прибави орган	Достављам сам
1.	Копија плана		
2.	Извод/изводи из листа непокретности		
3.	Информација о локацији		

Таксе/накнаде:

Републичка административна такса у износу од ____ (за Тар. бр. 1 Тарифе републичких административних такси и накнада се уплаћује на текући рачун број 840-742221843-57, корисник Буџет Републике Србије, позив на број 96-033, сврха дознаке „републичка административна такса“).

Таксе и накнаде нису дужни да плати корисници експропријације који су титулари права јавне својине (Република, ЈЛС и АП).

у _____,
_____ године

име и презиме/физичког лица/пословно име
правног лица/предузетника
подносиоца захтева

ПИБ и МБ (за правно лице)

адреса/седиште

контакт телефон

потпис (и печат за правно лице)

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА ДЕЕКСПРОПРИЈАЦИЈУ

На основу члана 36. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, број 53/95, 16/2001, 20/2009 и 55/2013) као ранији сопственик/правни следбеник ранијег сопственика по правноснажном решењу о експропријацији број _____ од _____ по којем је донета одлука о одређивању накнаде број _____ од _____/није донета о одређивању накнаде односно по којем је закључен споразум о накнади број _____ од _____/није закључен споразум о накнади подносим захтев за деекспропријацију следећих непокретности:

1. кат. парцеле бр. _____ од _____ м² КО _____ са објектом, право својине _____ из _____, ул. _____
2. кат. парцеле бр. _____ од _____ м² КО _____, са објектом, својина _____ из _____, ул. _____
3. _____
4. _____
5. _____, ради изградње објекта _____ у свему у складу са важећим планским документом.

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Исправа о правном следбеништву (уколико ранији сопственик није у животу)	Оригинал/оверена копија
2.	Доказ о уплати административних такси и накнада	Оригинал/оверена копија

Упознат/а сам са одредбом члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/2016), којом је прописано да у поступку који се покреће по захтеву странке орган може да врши увид, прибавља и обрађује личне податке о чињеницама о којима се води службена евиденција када је то неопходно за одлучивање, осим ако странка изричито изјави да ће те податке прибавити сама. Ако странка у року не поднесе личне податке неопходне за одлучивање органа, захтев за покретање поступка ће се сматрати неуредним.

		ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
РБ	Подаци из документа	Сагласан сам да податке прибави орган	Достављам сам
1.	Копија плана		
2.	Извод/изводи из листа непокретности		

Таксе/накнаде:

Републичка административна такса у износу од ____ (за Тар. бр. 1 Тарифе републичких административних такси и накнада се уплаћује на текући рачун број 840-742221843-57, корисник Буџет Републике Србије, позив на број 96-033, сврха дознаке „републичка административна такса“).

Таксе и накнаде нису дужни да плати корисници експропријације који су титулари права јавне својине (Република, ЈЛС и АП).

У _____,
_____ године

име и презиме/физичког лица/пословно име
правног лица/предузетника
подносиоца захтева

ПИБ и МБ (за правно лице)

адреса/седиште

контакт телефон

потпис (и печат за правно лице)

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА УПИС У ЈЕДИНСТВЕНИ БИРАЧКИ СПИСАК

На основу члана 2. став 3. Закона о јединственом бирачком списку („Службени гласник РС“, број 14/2009 и 99/2011), тачке 4. Упутства за спровођење Закона о јединственом бирачком списку („Службени гласник РС“, број 15/2012) и члана 29. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16), захтевам да извршите упис у јединствени бирачки списак података која су наведена у документу који уз захтев прилажем за бирача _____ (име и презиме), из

(пребивалиште/боравиште), ЈМБГ _____.

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Лична карта	Фотокопија/На увид

Место и датум _____

Име и презиме подносиоца захтева

Адреса

Контакт телефон

Потпис

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ

**ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ ОДОБРЕЊА ЗА ПОСТАВЉАЊЕ
ОГЛАСНОГ СРЕДСТВА НА ОТВОРЕНИМ ПОВРШИНАМА**

На основу члана 41. Закона о оглашавању („Службени гласник РС“, број 6/2016), члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), члана ____ Одлуке о комуналном уређењу града/општине _____, члана ____ Одлуке о постављању огласних средстава на територији града/општине/Одлуке о оглашавању на територији града/општине _____, захтевам да ми дозволите постављање огласног средства на јавној површини, локација _____.

За физичко лице:
_____ (име и презиме подносиоца захтева), ЈМБГ _____

За правно лице/предузетника
_____ (пословно име), _____ седиште, МБ и

ПИБ _____

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Техничка документација: А) Пројекат посебног објекта за оглашавање; Б) Скица са мерама које дефинишу положај посебног објекта за оглашавање на јавној површини; В) Сертификати за процес производње и примењене материјале посебног објекта за оглашавање у складу са планом; Г) Тип прикључка и електроенергетску сагласност на пројекат уколико ће посебан објекат за оглашавање бити прикључен на електроенергетску мрежу	Оригинал/оверена копија
2.	Доказ о уплати закупнине	Оригинал/оверена копија
3.	Доказ о уплати градске/општинске таксе	Оригинал/оверена копија

Упознат/а сам са одредбом члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), којом је прописано да у поступку који се покреће по захтеву странке орган може да врши увид, прибавља и обрађује личне податке о чињеницама о којима се води службена евиденција када је то неопходно за одлучивање, осим ако странка изричито изјави да ће те податке прибавити сама. Ако странка у року не поднесе личне податке неопходне за одлучивање органа, захтев за покретање поступка ће се сматрати неуредним.

РБ	Подаци из документа	ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
		Сагласан сам да податке прибави орган	Достављам сам
1.	Решење о регистрацији правног лица/предузетника		
2.	Одлуку о додели места за постављање огласног средства на јавном конкурсy		
3.	Сагласност надлежног органа		

Таксе/накнаде:

Градска/општинска административна такса се уплаћује на жиро рачун број _____, корисник Буџет града/општине _____, позив на број _____, сврха дознаке „Градска/општинска административна такса“, у износу од _____ динара;

Закупнина се уплаћује на жиро рачун број _____, корисник Буџет града/општине _____, позив на број _____, сврха дознаке „Закупнина“, у износу од _____ динара месечно.

Место и датум _____

Адреса/седиште

Број личне карте

Контакт телефон

Потпис (и печат за правно лице)

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА ОЗАКОЊЕЊЕ ОБЈЕКТА

На основу члана 23. ст. 1 тачка 4. Закона о озакоњењу објеката („Службени гласник РС“ број 96/2015), подносим захтев за озакоњење

(навести врсту објекта: стамбени, пословни, помоћни, гаража, трафо станица и др.)

објекта изграђеног без грађевинске дозволе на кат. парцели/парцелама број _____ КО _____ у _____ ул. _____,

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Решење о упису права својине у складу са Законом о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе	Копија
2.	Доказ о уплати административне таксе	Оригинал

Таксе/накнаде:

Административна такса се уплаћује на жиро рачун број _____, корисник Буџет Републике Србије, позив на број _____, сврха дознаке „Републичка административна такса“, у износу од _____ динара, по Тарифном броју 1. таксене тарифе из Закона о републичким административним таксама („Службени гласник Републике Србије“, број 43/03, 51/03 испр., 61/05, 101/05 – др. закон, 5/09, 54/09, 50/11, 70/11 – усклађени дин. износи, 55/12 - усклађени дин. износи, 93/12, 47/13 - усклађени дин. износи, 65/13 – др. закон, 57/14 - усклађени дин. износи, 45/15 - усклађени дин. износи, 83/15, 112/15 и 50/16 - усклађени дин. износи).

у _____,

_____ године

_____ Лични подаци

**ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ОДСЕК ЗА ЛОКАЛНУ ПОРЕСКУ АДМИНИСТРАЦИЈУ**

ЗАХТЕВ ЗА ПОВРАЋАЈ ВИШЕ ИЛИ ПОГРЕШНО НАПЛАЋЕНОГ ПОРЕЗА

На основу члана 10. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, број 80/2002, 47/2013, 68/2014, 105/2014, 112/2015, 15/2016, 108/2016, 108/2016 и 30/2018) подносим захтев да се изврши (заокружити одговарајуће):

1. повраћај више

2. повраћај погрешно плаћеног

_____, у износу од _____ динара,
(назив јавног прихода)

који је уплаћен на уплатни рачун _____, позив на број 97 _____.
(број)

Повраћај извршити на рачун подносиоца захтева број: _____
отвореног код _____.
(назив пословне банке)

(име и презиме/назив пореског обвезника),

ЈМБГ/ПИБ и МБ (за правно лице) _____.

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Доказ о уплати (оригинал потврду, оригинал налога за уплату или извод)	Оригинал

Место и датум _____

М.П.

Адреса

Број личне карте за физичко лице

Контакт телефон

Потпис

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА

На основу члана 15. ст. 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, број 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), од горе наведеног органа захтевам:*

- обавештење да ли поседује тражену информацију;
- увид у документ који садржи тражену информацију;
- достављање копије документа који садржи тражену информацију:**
- поштом
- електронском поштом
- факсом
- на други начин:*** _____

* У кућици означити законска права која желите да остварите.

** У кућици означити начин достављања копије документа.

*** Када захтевате други начин достављања обавезно уписати начин достављања.

Овај захтев се односи на следеће информације:

(навести што прецизнији опис информације која се тражи као и друге податке који олакшавају проналажење тражене информације)

_____ (име и презиме подносиоца захтева), ЈМБГ _____

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1	Доказ о уплати накнаде	оригинал

Напомене:

Општинска управа је дужна да реши предмет без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од достављања уредног захтева (само изузетно до 48 часова / 40 дана).

Таксе/накнаде:

Накнада за плаћање нужних трошкова које плаћа тражилац информације за израду копије, у износима и то: копија документа по страни: на формату А3 6 динара на формату, А4 3 динара; копија документа у електронском запису: дискета 20 динара, CD 35 динара, DVD 40 динара; копија документа на аудио касети 150 динара; копија документа на аудио/видео касети

300 динара, претварање једне стране документа из физичког у електронски облик 30 динара; упућивање копије документа који се обрачунавају по редовним износима ЈП ПТТ Србије. Ослобађања и могућности умањења су прописана Уредбом о висини накнаде нужних трошкова за издавање копије документа и чл. 17. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Место и датум _____

Адреса

Број личне карте

Контакт телефон

Потпис

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА РЕШЕЊЕ О ПРИВРЕМЕНОЈ ОБУСТАВИ САОБРАЋАЈА

На основу члана 157. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 41/2009, 53/2010, 101/2011, 32/2013 – Одлука УС, 55/2014, 96/2015 – др. закон и 9/2016 – Одлука УС) и члана _____. Одлуке/Решења о техничком регулисању саобраћаја на територији града/општине _____ („Службени лист града/општине _____“, број _____), подносим захтев за привремену обуставу саобраћаја за _____ (име и презиме физичког лица/пословно име правног лица/предузетника подносиоца захтева), МБ и ПИБ (за правно лице/предузетника) _____ на следећој локацији:

_____ (описати локацију за коју се тражи привремена обустава саобраћаја, нпр. назив улице или дела улица, са знаком датума и времена одржавања манифестације).

Захтев за привремену обуставу саобраћаја подносим из следећих разлога:

(навести ближи опис разлога због чега се тражи привремена обустава саобраћаја).

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Програм манифестације или позив на одговарајући пропис којим је утврђено одржавање манифестације за дан када се тражи привремена обустава саобраћаја	Писана форма
2.	Доказ о плаћеној локалној административној такси	Оригинал

Таксе/накнаде:

Локална административна такса у износу од _____ динара се уплаћује на текући рачун број _____, корисник Буџет _____, позив на број _____, сврха дознаке „локална административна такса“, у износу од _____ динара.

Место и датум _____ Лични подаци _____

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ

ЗАХТЕВ ЗА ПРИЗНАВАЊЕ ОЧИНСТВА

На основу члана 51. став 1. и 305. Породичног закона („Службени гласник РС“, број 18/2005, 72/2011 - др. закон и 6/2015), и члана 63. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), захтевам да ми омогућите спровођење поступка признавања очинства

за _____ (име и презиме), ЈМБГ _____
 _____ (име и презиме подносиоца захтева), ЈМБГ _____.

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Лична карта за оца детета	Фотокопија / На увид
2.	Лична карта за мајку детета	Фотокопија / На увид
3.	Пасош, за родитеља детета који је држављанин Републике Србије, чиме доказује и држављанство	Фотокопија / На увид
4.	Извод из матичне књиге рођених за стране држављане, по принципу реципроцитета, тј. узајамности	Оригинал
5.	Изјава о одређивању презимена/личног имена детета	Писана изјава
6.	Доказ о уплати републичке административне таксе	Оригинал/оверена копија

Упознат/а сам са одредбом члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), којом је прописано да у поступку који се покреће по захтеву странке орган може да врши увид, прибавља и обрађује личне податке о чињеницама о којима се води службена евиденција када је то неопходно за одлучивање, осим ако странка изричито изјави да ће те податке прибавити сама. Ако странка у року не поднесе личне податке неопходне за одлучивање органа, захтев за покретање поступка ће се сматрати неуредним.

РБ	Подаци из документа	ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
		Сагласан сам да податке о личности прибави орган	Достављам сам
1.	Извод из матичне књиге рођених за оца детета		
2.	Уверење о држављанству за оца детета, ако држављанство није уписано у изводу из МКР		
3.	Уверење о држављанству за мајку детета, ако држављанство није уписано у изводу из МКР	Потребна је сагласност трећег лица на посебном обрасцу	
4.	Извод из матичне књиге рођених за мајку детета		

Таксе/накнаде:

Место и датум _____ Лични подаци _____

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕШЕЊА О ПРОМЕНИ ЛИЧНОГ ИМЕНА

На основу члана 350. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“, број 18/2005, 72/2011 - др. закон и 6/2015) и члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), захтевам да ми издате решење којим ми се утврђује промени личног имена са _____, на ново лично име:

_____ (име и презиме подносиоца захтева), ЈМБГ _____

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Лична карта	Фотокопија / На увид
2.	Доказ о уплати републичке административне таксе	Оригинал/оверена копија

Упознат/а сам са одредбом члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/2016) ...

РБ	Подаци из документа	ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
		Сагласан сам да податке о личности прибави орган	Достављам сам
1.	Извод из матичне књиге рођених подносиоца захтева		
2.	Извод из матичне књиге венчаних		
3.	Уверење о држављанству (ако држављанство није уписано у МКР)		
4.	Изводи из матичне књиге рођених за децу подносиоца захтева		
5.	Уверење по члану 282. Породичног закона		
6.	Уверење да није подигнута оптужница/ не води се истрага		
7.	Уверење да лице није осуђено за кривично дело које се гони по службеној дужности док казна није извршена, односно док трају правне последице осуде		
8.	Уверење о измиреним пореским обавезама		
9.	Извод из матичне књиге рођених за децу		
10.	Уверење о пребивалишту за подносиоца захтева и децу		

Таксе/накнаде:

Место и датум _____

Лични подаци _____

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

**ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ ОДОБРЕЊА ЗА ИЗГРАДЊУ И ПОСТАВЉАЊЕ
СПОМЕНИКА И СПОМЕН ОБЕЛЕЖЈА НА ПОВРШИНАМА ЈАВНЕ НАМЕНЕ**

На основу члана 146. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/2009, 81/2009 – исправка, 64/2010 – одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 – одлука УС, 98/2013 – одлука УС, 132/2014 и 145/2014), члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), члана ____ Одлуке о постављању споменика и спомен обележја на територији града/општине _____, захтевам да издате одобрење за радове на постављању споменика: _____, у насељеном месту _____, улица и број _____.
_____ (име и презиме подносиоца захтева), ЈМБГ _____

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Уговор са извођачем радова на подизању споменика/спомен обележја	Оригинал/оверена копија
2.	Идејно решење споменика/спомен обележја са техничком документацијом (цртеж, скица, опис	Оригинал/оверена копија
3.	Сагласност министарства надлежног за послове културе за подизање споменика/спомен обележја	Оригинал/оверена копија

Упознат/а сам са одредбом члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), којом је прописано да у поступку који се покреће по захтеву странке орган може да врши увид, прибавља и обрађује личне податке о чињеницама о којима се води службена евиденција када је то неопходно за одлучивање, осим ако странка изричито изјави да ће те податке прибавити сама. Ако странка у року не поднесе личне податке неопходне за одлучивање органа, захтев за покретање поступка ће се сматрати неуредним.

РБ	Подаци из документа	ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
		Сагласан сам да податке прибави орган	Достављам сам
1.	Сагласност надлежног извршног органа града/општине за подизање споменика/спомен обележја		
2.	Одлука о идејном решењу за изградњу и постављање споменика/спомен обележја донета на јавном конкурс		

Место и датум _____ Лични подаци _____

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ

**ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ УВЕРЕЊА О ПРЕТРПЉЕНОЈ ШТЕТИ И
ПРОЦЕНИ ШТЕТЕ ОД ЕЛЕМЕНТАРНИХ И ДРУГИХ НЕПОГОДА**

На основу члана 29. и 103. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016) захтевам да ми издате уверење о претрпљеној штети и процени штете на

(навести непогоду, шта је уништено и датум настанка штете)

у _____,

Датум: _____ године

Име и презиме/физичког лица/пословно име
правног лица/предузетника подносиоца
захтева

ПИБ и МБ (за правно лице)

Адреса/седиште

Контакт телефон

Потпис (и печат за правно лице)

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

**ЗАХТЕВ ЗА ОДОБРЕЊЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ ТАКСИ ПРЕВОЗА НА ТЕРИТОРИЈИ
ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ**

На основу члана 6а. Закона о превозу путника у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, број 68/2015) и члана _____. Одлуке о ауто-такси превозу на територији града/општине _____ („Службени лист града/општине _____“; број _____), подносим захтев за одобрење за обављање такси превоза на територији града/општине _____ и додела светлеће табле са евиденционим бројем за возило и преглед такси возила и додела такси дозволе или другог акта којим се утврђује подобност возила, за возило марке _____, регистарске ознаке _____, _____ (име и презиме/предузетника/пословно име правног лица/ подносиоца захтева), ПИБ и МБ _____

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Саобраћајна дозвола или уговор о лизингу (за предузетника и правно лице)	Фотокопија
2.	Оверена фотокопија возачке дозволе (за предузетника)	Фотокопија
3.	Оригинал или оверена фотокопија важећег лекарског уверења о способности за обављање послова професионалног возача (за предузетника)	Оригинал или оверена фотокопија
4.	Уговор о раду (уколико је одлуком ЈЛС предвиђена обавеза да по сваком возилу има пријављеног по једног возача - за правно лице)	Оверена фотокопија
5.	Доказ о плаћеној локалној административној такси (за предузетника и правно лице)	Оригинал

Упознат/а сам са одредбом члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), којом је прописано да у поступку који се покреће по захтеву странке орган може да врши увид, прибавља и обрађује личне податке о чињеницама о којима се води службена евиденција када је то неопходно за одлучивање, осим ако странка изричито изјави да ће те податке прибавити сама. Ако странка у року не поднесе личне податке неопходне за одлучивање органа, захтев за покретање поступка ће се сматрати неуредним.

РБ	Подаци из документа	ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
		Сагласан сам да податке прибави орган	Достављам сам
1.	Решење Агенције за привредне регистре о регистрованој делатности (за предузетника и правно лице)		

2.	Потврда да му правоснажном судском одлуком није забрањено обављање делатности такси превоза, односно да му правоснажним решењем о прекршају није изречена мера забране управљања моторним возилом (за предузетника)		
3.	Потврда да није осуђиван на казну затвора дужу од две године за кривично дело против живота и тела, безбедности јавног саобраћаја и јавног реда и мира(за предузетника)		
4.	Записник саобраћајног инспектора/комисије (за предузетника и правно лице)		

Таксе/накнаде:

Локална административна такса у износу од _____ динара се уплаћује на текући рачун број _____, корисник Буџет _____, позив на број _____, сврха дознаке „локална административна такса“, у износу од _____ динара.

Место и датум _____

Адреса/Седиште

Контакт телефон

Потпис и печат (за правно лице)

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ

ЗАХТЕВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕШЕЊА О УКЛАЊАЊУ ОБЈЕКТА

На основу члана 168. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/2009, 81/2009 – испр., 64/2010 – одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 – одлука УС, 98/2013 – одлука УС, 132/2014 и 145/2014) захтевам да ми издате решење којим се дозвољава уклањање објекта бр. _____ спратности _____, постојећег на кат парцели бр. _____ КО _____, у улици _____ бр. _____ у _____ чији сам ја власник по основу _____/друго заинтересовано лице.

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Пројекат рушења са техничком контролом	Оригинал
2.	Услови заштите (постојеће комуналне и др. инфраструктуре, културног добра, животне средине и сл.)	Оригинал/оверена копија
3.	Доказ о уплати административних такси и накнада	Оригинал/оверена копија

Упознат/а сам са одредбом члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/2016), којом је прописано да у поступку који се покреће по захтеву странке орган може да врши увид, прибавља и обрађује личне податке о чињеницама о којима се води службена евиденција када је то неопходно за одлучивање, осим ако странка изричито изјави да ће те податке прибавити сама. Ако странка у року не поднесе личне податке неопходне за одлучивање органа, захтев за покретање поступка ће се сматрати неуредним.

РБ	Подаци из документа	ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
		Сагласан сам да податке прибави орган	Достављам сам
1.	Доказ о праву својине на објекту		
2.	<u>*опционо</u> Документа која су прописана општим актом ЈЛС (копија плана и сл.)		

Таксе/накнаде:

Административна такса се уплаћује на жиро рачун број _____, корисник Буџет Републике Србије, позив на број _____, сврха дознаке „Републичка административна такса“, у износу од _____ динара, по Тарифном броју 1. таксене тарифе из Закона о републичким административним таксама („Службени гласник Републике Србије“, број 43/03, 51/03 испр., 61/05, 101/05 – др. закон, 5/09, 54/09, 50/11, 70/11 – усклађени дин. износи, 55/12 - усклађени дин. износи, 93/12, 47/13 - усклађени дин. износи, 65/13 – др,

закон, 57/14 - усклађени дин. износи, 45/15 - усклађени дин. износи, 83/15, 112/15 и 50/16 - усклађени дин. износи).

У _____,
_____ године

име и презиме/физичког лица/пословно име
правног лица/предузетника
подносиоца захтева

ПИБ и МБ (за правно лице)

адреса/седиште

контакт телефон

потпис (и печат за правно лице)

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ УВЕРЕЊА ИЗ МАТИЧНИХ КЊИГА

На основу члана 41. став 1. и члана 43. Закона о матичним књигама („Службени гласник РС“, број 20/2009 и 145/2014) и члана 29. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16), захтевам да ми издате уверење из матичних књига о

_____ (сврха уверења)

За _____ (име и презиме лица за кога се тражи уверење)

из _____, ЈМБГ _____
(пребивалиште)

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.*	Лична карта	Фотокопија документа
2.**	Документација:	Оригинал
3.	Доказ о уплаћеној такси	Оригинал/оверена копија

Напомене:

* Доставља се у случају када захтев подноси овлашћено лице из члана 41. Закона о матичним књигама (чланови уже породице, усвојитељ или старатељ).

** Зависно од сврхе уверења.

Општинска управа је дужна да у случају потпуног захтева предмет реши по правилу истог дана кад је странка поднела захтев, а најкасније у року од осам дана.

Таксе/накнаде:

Административна такса се уплаћује на жиро рачун број 840-742221843-57, корисник Буџет Републике Србије, позив на број _____, сврха дознаке „Републичка административна такса“, у износу од _____ динара, по Тарифном броју 1. и 220. Таксене тарифе из Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, број 43/2003, 51/2003 испр., 61/2005, 101/2005 – др. закон, 5/2009, 54/2009, 50/2011, 70/2011 – усклађени дин. износи, 55/2012 - усклађени дин. износи, 93/2012, 47/2013 - усклађени дин. износи, 65/2013 – др. закон, 57/2014 - усклађени дин. износи, 45/2015 – усклађени дин. износи, 83/2015, 112/2015 и 50/2016 – усклађени дин. износи).

Избегла, прогнана и расељена лица плаћају 30% од износа таксе.

Место и датум _____

Лични подаци _____

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ УВЕРЕЊА О ДРЖАВЉАНСТВУ

На основу члана 48. Закон о држављанству Републике Србије („Службени гласник РС“, број 135/2004 и 90/2007), члана 19. Правилника о начину уписа чињенице држављанства у матичну књигу рођених, обрасцима за вођење евиденција о решењима о стицању и престанку држављанства и обрасцу уверења о држављанству („Службени гласник РС“, број 22/2005, 84/2005 и 121/2007) и члана 29. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), захтевам да ми издате уверење о држављанству.

_____ (име и презиме лица), ЈМБГ _____

Уверење ми је потребно ради _____

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Идентификациони документ	Фотокопија/на увид
2.	Доказ о уплати републичке административне таксе	Оригинал/оверена копија

Напомене:

Општинска управа је дужна да у случају потпуног захтева предмет реши по правилу, истог дана кад је странка поднела захтев, а најкасније у року од осам дана (члан 29. Закона о општем управном поступку, „Службени гласник РС“, број 18/2016).

Таксе/накнаде:

Административна такса се уплаћује на жиро рачун број 840-742221843-57, корисник Буџет Републике Србије, позив на број _____, сврха дознаке „Републичка административна такса“, у износу од _____ динара, по Тарифном броју 1. и 11. Таксене тарифе из Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, број 43/2003, 51/2003 испр., 61/2005, 101/2005 – др. закон, 5/2009, 54/2009, 50/2011, 70/2011 – усклађени дин. износи, 55/2012 – усклађени дин. износи, 93/2012, 47/2013 – усклађени дин. износи, 65/2013 – др. закон, 57/2014 – усклађени дин. износи, 45/2015 – усклађени дин. износи, 83/2015, 112/2015 и 50/2016 – усклађени дин. износи).

Место и датум _____

Име и презиме подносиоца захтева

Адреса

Број личне карте

Контакт телефон

Потпис

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

ЗАХТЕВ ЗА УВИД У МАТИЧНЕ КЊИГЕ И КЊИГЕ ДРЖАВЉАНА

На основу члана 41. Закона о матичним књигама („Службени гласник РС“, број 20/2009 и 145/2014), тачке 87. Упутства о вођењу матичних књига и обрасцима матичних књига („Службени гласник РС“, број 109/2009, 4/2010 – исправка, 10/2010, 25/2011, 5/2013 и 94/2013) и члана 29. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), захтевам да ми омогућите увид у МКР/МКВ/МКУ/КД (заокружити скраћеницу за матичну књигу за који се тражи увид) матичног подручја _____,

_____ (име и презиме), ЈМБГ _____

Увид захтевам због:

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Лична карта	На увид/очитана лична карта или фотокопија
2.*	Школска или здравствена књижица	На увид
3.	Доказ о уплаћеној такси	Оригинал/оверена фотокопија

Напомене:

*Односи се на дете које је навршило 15 година, које је способно за расуђивање и које тражи увид у МКР.

Општинска управа је дужна да у случају потпуног захтева предмет реши по правилу, истог дана кад је странка поднела захтев.

Таксе/накнаде:

Административна такса се уплаћује на жиро рачун број 840-742221843-57, корисник Буџет Републике Србије, позив на број _____, сврха дознаке „Републичка административна такса“, у износу од _____ динара, по Тарифном броју 1. из Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, број 43/2003, 51/2003 испр., 61/2005, 101/2005 – др. закон, 5/2009, 54/2009, 50/2011, 70/2011 – усклађени дин. износи, 55/2012 – усклађени дин. износи, 93/2012, 47/2013 - усклађени дин. износи, 65/2013 – др. закон, 57/2014 – усклађени дин. износи, 45/2015 - усклађени дин. износи, 83/2015, 112/2015 и 50/2016 – усклађени дин. износи).

Избегла, прогнана и расељена лица плаћају 30% од износа таксе.

Место и датум _____

Лични подаци _____

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ПЛАНДИШТЕ
ОПШТИНСКА УПРАВА
ПЛАНДИШТЕ**

**ЗАХТЕВ ЗА ИСЕЉЕЊЕ БЕСПРАВНО УСЕЉЕНИХ ЛИЦА ИЗ СТАНА
ИЛИ ЗАЈЕДНИЧКИХ ПРОСТОРИЈА СТАМБЕНЕ ЗГРАДЕ**

На основу члана 20. тачка 7. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 129/2007 и 83/2014 – др. закон), члана 77. Закона о становању и одржавању зграда („Службени гласник РС“, број 104/2016) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), захтевам да спроведете поступак исељења бесправно усељених лица из стана/заједничких просторија стамбене зграде која се налази у _____

_____, улица _____ и број _____.

За физичко лице:

_____ (име и презиме подносиоца захтева), ЈМБГ _____

За правно лице/предузетника

_____ (пословно име), _____ седиште МБ и

ПИБ _____

Уз захтев достављам:

РБ	Документа	Форма документа
1.	Уговор о додели стана	Оригинал/оверена копија
2.	Решење о наслеђивању	Оригинал/оверена копија
3.	Решење о коришћењу или закупу	Оригинал/оверена копија
4.	Други документ на основу кога се може недвосмислено закључити да се лице бесправно уселило	Оригинал/оверена копија
5.	Доказ о уплати локалне административне таксе	Оригинал/оверена копија

РБ	Подаци из документа	ОЗНАЧИТЕ ЗНАКОМ X У ПОЉИМА ИСПОД	
		Сагласан сам да податке прибави орган	Достављам сам
1.	Решење о коришћењу или закупу (уколико је уговор закључен са ЛС податке прибавља надлежни орган)		

Таксе/накнаде:

Локална административна такса у износу од _____ динара се уплаћује на текући рачун број _____, корисник Буџет _____, позив на број _____, сврха дознаке „локална административна такса“, у износу од _____ динара.

Место и датум _____

Лични подаци _____

**ПРИМЕР 4: ПРВОСТЕПЕНО РЕШЕЊЕ ПРОТИВ КОГА НИЈЕ ДОПУШТЕНА
ЖАЛБА (ПРВОСТЕПЕНО КОНАЧНО И ИЗВРШНО РЕШЕЊЕ)**



Република Србија

**МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНАРСТВА,
САОБРАЋАЈА И ИНФРАСТРУКТУРЕ**

Број: 351-02-00063/2019-07

ROP-MSGI-1317-CPI-2/2019

Датум: 01.04.2019. године

Немањина 22 – 26

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, решавајући по захтеву инвеститора Република Србија – ЈП „Скијалишта Србије“, Булевар Милутина Миланковића број 9, Нови Београд, за издавање решења о грађевинској дозволи за извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „Калемегдан“, све на кат. парцели број 64/17 КО Стари град, на територији града Београда, на основу члана 6. Закона о министарствима („Службени гласник РС“, бр. 44/2014, 14/2015, 54/2015, 96/2015 – др. закон и 62/2017), члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16), члана 135. и члана 137. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/2009, 81/2009 – испр., 64/2010 – одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 – одлука УС, 98/2013 – одлука УС, 132/2014, 145/2014 и 83/2018), члана 107. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 83/2018), члана 22. Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем („Службени гласник РС“, бр. 113/2015, 96/16 и 120/17), а на основу овлашћења садржаног у решењу министра број: 031-01-17/2018-02-2 од 26.11.2018. године, доноси

**РЕШЕЊЕ
О ГРАЂЕВИНСКОЈ ДОЗВОЛИ**

ДОЗВОЉАВА СЕ инвеститору Републици Србији – ЈП „Скијалишта Србије“, Булевар Милутина Миланковића број 9, Нови Београд и суфинансијеру Граду Београду, ул. Драгослава Јовановића бр. 2 Београд извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „Калемегдан“, који обухватају постављање градилишне ограде, постављање инсталација и опреме привременог карактера за потребе извођења радова, земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима, све на кат. парцели број 64/17 КО Стари град, на територији града Београда.

Предрачунска вредност радова износи 143.610.645 динара.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ инвеститор да пре почетка извођења радова пријави почетак грађења објекта Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ инвеститор да обезбеди стручни надзор у току грађења објекта, односно извођења радова за које је издата грађевинска дозвола.

Саставни део овог решења су: Локацијски услови Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре бр. 350-02-00033/2019-14 (ROP-MSGI- 1317-LOC-1/2019) од 14.02.2019.године, Пројекат за грађевинску дозволу који чине: 0 Главна свеска и 1 – Пројекат припремних радова, које је израдио „ДЕЛ ИНГ“ д.о.о. Београд, Омладинских бригада бр.43; Елаборат о геотехничким истраживањима терена који је израдио „ZAPIS PRO“ д.о.о. Београд, Ул. 27. марта бр. 37.

Грађевинска дозвола престаје да важи ако се не изврши пријава радова у року од три године од дана правноснажности овог решења.

Образложење

Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, инвеститор Република Србија – ЈП „Скијалишта Србије“, Нови Београд, Булевар Милутина Миланковића бр. 9, поднео је кроз ЦИС, преко овлашћене Мирјане Шево из Београда, ул. Милице Шуваковић број 14, дана 22.03.2019. године, захтев за издавање грађевинске дозволе за извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „Калемегдан“, који обухватају постављање градилишне ограде, постављање инсталација и опреме привременог карактера за потребе извођења радова, земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима, све на кат. парцели број 64/17 КО Стари град, на територији града Београда.

Увидом у достављени захтев и прилоге, утврђено је да је приложена сва потребна документација, односно да су испуњени формални услови за поступање по захтеву прописани чланом 16. и 17. Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем. Чланом 19. став 1. Правилника предвиђено је да, ако су испуњени формални услови за поступање по захтеву, надлежни орган, по службеној дужности, без одлагања, прибавља од органа надлежног за послове државног премера и катастра извод из листа непокретности за непокретност која је предмет захтева.

Увидом у Локацијске услове Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре бр. 350-02-00033/2019-14 (ROP-MSGI-1317-LOC-1/2019) од 14.02.2019.године, утврђено је да су дефинисани услови за изградњу гондоле у Београду – кабинске жичаре Ушће – Калемегдан на к.п. бр. 1043/1, 1036/1, 1026/1, 6628/1 све КО Нови Београд, општина Нови Београд и к.п. бр. 2774, 69/1, 70/1, 68/2, 68/3, 64/16, 64/1 све КО Стари град, општина Стари град, на територији града Београда, потребне за израду идејног пројекта, пројекта за грађевинску дозволу и пројекта за извођење, у складу са Планом детаљне регулације за гондолу Калемегдан-Ушће, градске општине Стари град и Нови Београд („Сл. лист града Београда“, бр. 65/18).

Увидом у прибављени извод из листа непокретности број 1828 КО Стари град, издат од РГЗ СКН Стари град бр. 952-5-25/19 од 27.03.2019. године, утврђено је да је кат. парцела број 64/17 КО Стари град, градско грађевинско земљиште, у јавној својини Републике Србије, са обимом удела 1/1. Увидом у достављено Уверење РГЗ СКН Стари град број 951-3-213/2019 од 12.03.2019. године утврђено је да је извршена деоба кат. парцела број 64/1 и 70/1 у К.О. Стари град и да су том приликом формиране парцеле број 64/1, 64/17 и 70/1 и 70/4. Увидом у достављени Закључак Владе РС 05 број: 464-

8804/2018 од 20.09.2018. године утврђено је да је Влада одлучила да се прибави, путем заједничке изградње инвеститора и суфинансијера Републике Србије и суфинансијера града Београда, непокретност коју чини кабинска жичара – гондола Ушће – Калемегдан, чија се изградња предвиђа на, између осталих, кат. парцели бр. 64/17, уписаној у ЛН. бр. 1828 КО Стари Град, те да је Влада сагласна да Јавно предузеће „Скијалишта Србије“, у име и за рачун Републике Србије, као власника непокретности-земљишта, преузме права и обавезе инвеститора изградње кабинске жичаре – гондоле Ушће – Калемегдан у Београду, из члана 3. овог закључка. Увидом у достављени Споразум о сарадњи на реализацији пројекта „Изградња гондоле у Београду“ (кабинска жичара Ушће – Калемегдан) од 01.10.2018. године, чији су потписници Република Србија, коју заступа Влада, а коју представља Расим Љајић, потпредседник Владе и министар трговине, туризма и телекомуникација, Град Београд, улица Драгослава Јовановића бр. 2, Београд и Јавно предузеће „Скијалишта Србије“, Булевар Милутина Миланковића број 9, Нови Београд, утврђено је да стране потписнице овог Споразума потврђују заједнички интерес да се изгради кабинска жичара – гондола Ушће – Калемегдан у Београду те, између осталог, да су Стране потписнице овог споразума сагласне да грађевинска и употребна дозвола гласе на име Република Србија – ЈП „Скијалишта Србије“ и Град Београд, а све у складу са одредбама члана 135а. став 1. Закона о планирању и изградњи. Увидом у достављени Закључак Владе 05 Број 464-10227/2018- 1 од 25.10.2018. године, којим је измењен и допуњен Закључак Владе РС 05 број: 464- 8804/2018 од 20.09.2018. године, утврђено је да је Влада сагласна, између осталог, да Јавно предузеће „Скијалишта Србије“ има право коришћења на непокретности коју чини кабинска жичара – гондола Ушће – Калемегдан из тачке 3. овог закључка, те да Јавно предузеће „Скијалишта Србије“ након реализације Пројекта „Изградња гондоле у Београду“ укњижи непокретност коју чини кабинска жичара – гондола Ушће – Калемегдан из тачке 3. овог закључка. Из наведеног произлази да је инвеститор пружио одговарајући доказ о праву на земљишту у складу са чланом 137. став. 4. а у вези са чланом 135. Закона о планирању и изградњи.

Увидом у приложену Главну свеску, израђену од стране „ДЕЛ ИНГ“ д.о.о. Београд, Омладинских бригада бр. 43, који поседује одговарајућу лиценцу за израду техничке документације за објекте за које грађевинску дозволу издаје надлежно министарство, издату Решењем овог министарства број 351-02-00216/2011-07 од 23.09.2013. године године, утврђено је да се припремни радови изводе за објекте категорије В и Г, класификационог броја: 124121 и 241221, а да је за главног пројектанта одређен Милош Кирн, дипл. инж. грађ., Број лиценце: 310 М497 13.

Увидом у Извештај о извршеној техничкој контроли техничке документације, који је израдило „Орнамент Инвџинжењеринг“ д.о.о., Ребеке Вест 102, Београд које поседује решење о испуњености услова за израду техничке документације за објекте за које грађевинску дозволу издаје министарство надлежно за послове грађевинарства, број: 351-03-03482/2018-07 од 12.06.2018.године, утврђено је да је одговорно лице Александар Петровић, а да је за одговорног вршиоца техничке контроле одређен Милан Васић, дипл.инж.грађ., број лиценце: 310 8786 04.

Увидом у Обрачун доприноса за уређивање грађевинског земљишта број 17767/6-03 од 28.03.2019. године, утврђено је да се, у складу са достављеном документацијом, допринос за уређивање грађевинског земљишта не обрачунава за извођење припремних радова на ископу и изради шипова на станици гондоле Калемегдан, на кат. парцели 64/17 К.О. Стари град, то инвеститор није у обавези да доставља доказ у погледу регулације доприноса за уређивање грађевинског земљишта.

Увидом у налоге за уплату, утврђено је да је уплаћена накнада за ЦЕОП, Републичка административна такса за подношење захтева и републичка административна такса за доношење решења.

На основу наведеног чињеничног стања, налазећи да је инвеститор доставио пројекат припремних радова, да има одговарајуће право на земљишту и да је доставио доказе прописане Правилником о поступку спровођења обједињене, утврђено је да су испуњени услови из члана 137. став 3. и 4. а у вези са чланом 135. став 1. Закона о планирању и изградњи за издавање грађевинске дозволе, па је одлучено као у ставу I диспозитива решења.

Како је предмером и предрачуном радова у главној свесци утврђена предрачунска вредност радова у износу од 143.610.645 динара, то је донета одлука као у ставу II диспозитива овог решења.

Одлуке из става III, IV, V, и VI донете су у складу са чланом 135, чланом 97 и 148. ст. 1. и 2, односно чл. 153, 131, 136. и чланом 140. Закона о планирању и изградњи.

Решено у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, под бројем 351-02-00063/2019-07 од 01.04.2019. године.

Упутство о правном средству:

Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се не може уложити жалба, али се може покренути управни спор, подношењем тужбе Управном суду Србије у року од 30 дана од дана пријема решења.

ПОМОЋНИЦА МИНИСТРА

Јованка Атанацковић



Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У 6063/19
19.04.2019. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Зорице Китановић, председника већа, мр Николе Китаровића и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Ралић Михајлом, записничарем, у управном спору по тужби тужиоца Удружење „Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину“ из Београда, Кнеза Милоша 16, кога заступају Атила Мразница, адвокат у Београду, Дурмиторска 2, Драган Маравић, адвокат у Београду, Светозара Марковића 40/3, и Јован Рајић, адвокат у Београду, Кнеза Милоша 16/18, против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, ради поништаја решења број: 351-02-00063/2019-07, ROP-MSGI-1317-CPI-2/2019 од 01.04.2019. године, решавајући о захтеву тужиоца за одлагање извршења решења број 351-02-00063/2019- 07 ROP-MSGI-1317-CPI-2/2019 од 01.04.2019. године Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 19.04.2019. године донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев тужиоца Регулаторног института за обновљиву енергију и животну средину, Београд, Кнеза Милоша 16, и **ОДЛАЖЕ** извршење решења Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије број: 351-02-00063/2019-07, ROP-MSGI-1317-CPI-2/2019 од 01.04.2019. године, до доношења судске одлуке.

Образложење

Оспореним решењем дозвољава се инвеститору Републици Србији – ЈП „Скијалишта Србије“, Булевар Милутина Миланковића број 9, Нови Београд и суфинансијеру Граду Београду, ул. Драгослава Јовановића број 2, Београд, извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „Калемегдан“ који обухватају поставање градилишне ограде, поставање инсталација и опреме привременог карактера за потребе извођења радова, земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима, све на кат. парцели број 64/17 КО Стари град, на територији града Београда (став I диспозитива); предрачунска вредност радова износи 143.610.645 динара (став II диспозитива);

обавезује се инвеститор да пре почетка извођења радова пријави почетак грађења објекта Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре (став III диспозитива); обавезује се инвеститор да обезбеди стручни надзор у току грађења објекта, односно извођења радова за које је издата грађевинска дозвола (став IV диспозитива); саставни део овог решења су: Локацијски услови Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре бр. 350-02-00033/2019-14 (ROP-MSGI-1317-LOC-1/2019) од 14.02.2019. године, Пројекат за грађевинску дозволу који чине: 0 Главна свеска и 1 – Пројекат припремних радова, које је израдио „ДЕЛ ИНГ“ д.о.о. Београд, Омладинских бригада бр. 43; Елаборат о геотехничким истраживањима терена који је израдио „ZAPIS PRO“ д.о.о. Београд, ул. 27. марта бр. 37 (став V диспозитива); грађевинска дозвола престаје да важи ако се не изврши пријава радова у року од три године од дана правноснажности овог решења. (став VI диспозитива).

Против наведеног решења тужилац је дана 17.04.2019. године поднео тужбу, преко пуномоћника, којом побија законитост оспореног решења због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања, неправилног закључка у погледу чињеничног стања изведеног из утврђених чињеница, погрешне примене материјалног права, као и што у поступку доношења акта није поступљено по правилима поступка, а из разлога детаљно образложених у тужби. У тужби је навео да је удружење основано ради заступања колективних интереса и ширих интереса јавности у области промоције и унапређења права на здраву и очувану животну средину, одрживог управљања природним ресурсима и ресурсима обновљиве енергије, које је организовано сагласно прописима, што га чини легитимисаним за учествовање у овој управној ствари у складу са одредбама члана 44. став 3. Закона о општем управном поступку. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење. Истовремено је предложио да суд, применом одредаба члана 23. Закона о управним споровима, донесе одлуку којом се одлаже извршење оспореног решења до доношења одлуке у овој управној ствари, јер би се отпочињањем радова на основу оспореног решења и потврде о пријави радова стекли сви услови да инвеститор отпочне са извођењем припремних радова на предметној локацији – кат. парцели 64/17 КО Стари град, што би могло да има несагледиве и ненадокнадиве последице по предметно културно добро и животну средину.

Решавајући о захтеву за одлагање извршења оспореног решења, Управни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) прописано је да тужба, по правилу, не одлаже извршење управног акта против кога је поднета. Одредбом става 2. истог члана прописано је да по захтеву тужиоца, суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, односно заинтересованом лицу.

Тачком 3. Списка непокретних културних добара од изузетног значаја садржаним у Одлуци о утврђивању непокретних културних добара од изузетног значаја и од великог значаја („Службени гласник СРС“, бр. 14/79 и 30/89) Београдска тврђава у Београду, Калемегдан 14, на територији општине Стари Град, је утврђена као споменик културе.

Из података катастра непокретности Републичког геодетског завода произлази да се на катастарској парцели 64/17 КО Стари Град у Београду налази Калемегдан

велики и да је забележено својство културног добра дана 14.04.2003. године.

Имајући у виду све наведено и цитиране одредбе закона, посебно да предметни припремни радови треба да се обаве на непокретном културном добру од изузетног значаја, по оцени суда извршењем решења би се нанела штета ширим интересима јавности, ради чије је заштите тужилац организован сагласно прописима, која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела ненадокнадива штета противној страни. То даље значи да су испуњени кумулативно прописани услови из члана 23. став 2. Закона о управним споровима за одлагање извршења наведеног решења.

Са изнетих разлога је суд, применом члана 23. став 4. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 19.04.2019. године, 7 У 6063/19

Записничар
Михајло Ралић, с.р.

Председник већа - судија
Зорица Китановић, с.р.

За тачност отправка Управитељ писарнице Дејан Ђурић

ИР



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
7 У 6063/19
Дана 12.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, мр Николе Китаровића и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Еленом Петковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби Удружења „Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину“ из Београда, Краља Петра 70/11, кога заступају адвокат Атила Мразница из Београда, Дурмиторска 2, адвокат Драган Маравић из Београда, Светозара Марковића 40/3, и адвокат Јован Рајић из Београда, Краља Петра 70, поднетој против Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, ради поништаја решења број: 351-02-00063/2019-07 (ROP-MSGI-1317-CPI-2/2019) од 01.04.2019. године, уз учешће заинтересованих лица Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, Тиршова 3, и ЈП „Скијалишта Србије“ из Новог Београда, Булевар Милутина Миланковића 9, у предмету грађевинском, након усмене јавне расправе одржане дана 09.02.2021. године, у нејавној седници већа одржаној дана 12.02.2021. године донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије број: 351-02- 00063/2019-07 (ROP-MSGI-1317-CPI-2/2019) од 01.04.2019. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужено Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије да тужиоцу Удружење „Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину“ из Београда, Краља Петра 70/11, надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом почев од истека рока за добровољно извршење па до коначне исплате.

ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица Града Београда за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем дозвољава се инвеститору Републици Србији – ЈП „Скијалишта Србије“, Булевар Милутина Миланковића број 9, Нови Београд, и суфинансијеру Граду Београду, ул. Драгослава Јовановића број 2, Београд, извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „Калемегдан“ који обухватају постављање градилишне ограде, постављање инсталација и опреме привременог карактера за потребе извођења радова, земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима, све на кат.парцели број 64/17 КО Стари град, на територији града Београда (став I диспозитива); предрачунска вредност радова износи 143.610.645,00 динара (став II диспозитива); обавезује се инвеститор да пре почетка извођења радова пријави почетак грађења објекта Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре (став III диспозитива); обавезује се инвеститор да обезбеди стручни надзор у току грађења објекта, односно извођења радова за које је издата грађевинска дозвола (став IV диспозитива); саставни део овог решења су: Локацијски услови Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре бр. 350-02-00033/2019-14 (ROP-MSGI-1317-LOC-1/2019) од 14.02.2019. године, Пројекат за грађевинску дозволу који чине: 0 Главна свеска и 1 – Пројекат припремних радова, које је израдио „ДЕЛ ИНГ“ д.о.о. Београд, Омладинских бригада бр. 43; Елаборат о геотехничким истраживањима терена који је израдио „ZAPIS PRO“ д.о.о. Београд, ул. 27. марта бр. 37 (став V диспозитива); грађевинска дозвола престаје да важи ако се не изврши пријава радова у року од три године од дана правноснажности овог решења (став VI диспозитива).

Тужилац је преко пуномоћника дана 17.04.2019. године поднео тужбу, којом побија законитост оспореног решења због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања, неправилног закључка у погледу чињеничног стања изведеног из утврђених чињеница, погрешне примене материјалног права, као и што у поступку доношења акта није поступљено по правилима поступка. Навео је да представља удружење основано ради заступања колективних интереса и ширих интереса јавности у области промоције и унапређења права на здраву и очувану животну средину, одрживог управљања природним ресурсима и ресурсима обновљиве енергије, које је организовано сагласно прописима, што га чини легитимисаним за учествовање у овој управној ствари. Истакао је да је План детаљне регулације за гондолу Ушће – Калемегдан („Службени лист Града Београда“, број 65/18), који је плански основ за издавање локацијских услова и грађевинске дозволе, незаконит, јер је донет супротно Генералном урбанистичком плану Београда и Плану генералне регулације грађевинског подручја седишта јединице локалне самоуправе – град Београд („Службени лист Града Београда“, број 20/16) који представљају непосредно више планске документе. Тужилац је истакао да примена Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник Републике Србије“, бр. 135/04 и 36/09) и припадајућих подзаконских аката у поступку издавања грађевинских дозвола није факултативна, већ обавезна, те да се његовом применом у конкретном случају отклањају ризици настанка ненадокнадиве штете која може настати извођењем земљаних радова на простору археолошког налазишта „Античког Сингидунума“, па сматра да је сагласност на студију о процени утицаја на животну средину неопходан предуслов за добијање грађевинске дозволе, што инвеститор није прибавио, тако да су Грађевинска дозвола и Потврда о пријави радова донети супротно закону и Локацијским условима. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, а туженог обавезе на накнаду трошкова управног спора према одмерењу суда, са законском затезном каматом.

Тужба је достављена туженом органу, који је у одговору на тужбу, примљеном у овом суду дана 17.05.2019. године, оспорио активну легитимацију тужиоца у овом управном спору, наводећи да тужилац није носилац права и обавеза о којима се решавало у конкретном управном поступку. Сматра да је тужилац удружење које се бави обновљивим изворима енергије и заштитом животне средине и да му се не може дати својство заступника интереса јавности који су шири од наведених, јер су тужбу поднели истичући наводну потребу заштите културних добара и споменика, а не животне средине. Из наведених разлога је предложио да суд тужбу одбаци у смислу члана 26. Закона о управним споровима. Уколико суд тужбу не одбаци, тужени је предложио да се тужба одбије јер, као орган надлежан за издавање грађевинске дозволе, нема обавезу да у поступку обједињене процедуре по захтеву за издавање грађевинске дозволе утврђује да ли је План детаљне регулације за гондолу Ушће – Калемегдан („Службени лист града Београда“, број 65/18), као плански основ за издавање локацијских услова, незаконит јер није усклађен са вишим планским документом, како се то наводи у тужби. У конкретном случају, тужени је у свему поступао у складу са одредбама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 72/09 ... 83/18) којима је уређена обједињена процедура за издавање грађевинске дозволе, и у складу са Правилником о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем, те је утврђено да су испуњени сви формални услови, као и да подносилац захтева за издавање грађевинске дозволе има одговарајуће право на земљишту, чиме су испуњени сви прописани услови за издавање посебне грађевинске дозволе. Наводи у тужби којима се оспорава грађевинска дозвола за припремне радове се углавном односе на неусаглашеност нижег са вишим планским актом и исти могу бити повод за поступање урбанистичког инспектора, који су извршили ванредан, канцеларијски инспекцијски надзор, о чему је сачињен Записник број: 350-01-01273/2018-18 од 01.11.2018. године. Тужени истиче да предмет овог управног спора није поништај потврде о пријави радова или решења о грађевинској дозволи за изградњу објекта, већ решења којим се дозвољава вршење припремних, углавном археолошких истражних радова, у складу са условима и решењима надлежних органа за заштиту археолошког наслеђа, те да је обавеза инвеститора да приликом пријаве радова за извођење радова на главном објекту достави сагласност на студију о процени утицаја на животну средину, док та обавеза не постоји када су у питању припремни радови.

Заинтересовано лице Град Београд у одговору на тужбу је истакло приговор недостатка активне легитимације тужиоца за подношење тужбе. Навео је да План детаљне регулације за гондолу Ушће – Калемегдан не спада у категорију управних аката чија се законитост може испитивати у управном спору, јер је испитивање законитости планских докумената, који су по својој правној природи општи акти, у надлежности Уставног суда. Указује да у конкретном случају инвеститор није био дужан да уз захтев за издавање грађевинске дозволе поднесе студију о процени утицаја на животну средину, јер се иста прилаже уз пријаву почетка извођења пројекта, а не у поступку издавања одобрења за извођење припремних радова, који претходе пријави. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану и обавезе тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове поступка са законском затезном каматом.

Тужба је достављена заинтересованом лицу ЈП „Скијалишта Србије“, које је дана 07.05.2019. године доставило одговор на тужбу, у коме наводи да је решењем Министарства културе и информисања број 633-00-27/2019-02 од 19.02.2019. године одобрено Археолошком институту у Београду да може да врши заштитна археолошка ископавања и истраживања на Београдској тврђави, локалитет Велики Калемегдан –

Станица гондоле, општина Стари град у Београду, на основу израђеног и одобреног пројекта. Даље наводи да се претходни и припремни радови морају спровести како би се прикупили релевантни подаци и да законским прописима није прописана обавеза спровођења поступка процене утицаја на животну средину у случају претходних и припремних радова. У конкретном случају, претходни радови су заштитна археолошка ископавања и истраживања, а припремни радови се изводе за потребе археолошких истраживања и обухватају обезбеђење ископа. Наводи да ће студија о процени утицаја бити саставни део захтева за издавање грађевинске дозволе за изградњу гондоле Београд. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове управног спора је тражио, али није определио.

Подноском који је у суду примљен дана 27.06.2019. године, тужилац се изјаснио на наводе туженог из одговора на тужбу од 17.05.2019. године. Истакао је да тужилац може имати статус странке у било ком поступку који потенцијално може резултирати доношењем одлуке чије спровођење угрожава животну средину, а такав је предметни поступак. Ово произлази из одредаба Устава Републике Србије, Закона о заштити животне средине, Закона о заштити природе, Закона о процени утицаја на животну средину и Закона о потврђивању Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине (Архуска конвенција), на којима тужилац темељи своју активну легитимацију. Тужилац, као удружење, јесте основан ради заштите животне средине, а интерес јавности јесте да има здраву и очувану животну средину, па је легитимисан и у свом деловању дужан да штити животну средину, што и чини у овом поступку. Изградња гондоле подразумева уклањање здравих стабала са трасе гондоле, што је већ учињено у дане 12. и 13.03.2019. године, пројекат је планиран на јавним зеленим површинама које јесу део животне средине у складу са законом, а сам Калемегдан има специфичан значај као културна баштина и историјско наслеђе Београда, што такође представља животну средину, због чега налази да би планираним радовима из оспорене грађевинске дозволе несумњиво могла бити угрожена животна средина, а и заштићено културно добро као део животне средине. Навео је да је погрешна тврдња туженог да тужилац није организован да штити културна добра, већ само животну средину, због чега не може имати ни својство тужиоца у овом управном спору, будући да заштита животне средине подразумева и заштиту културне баштине и добара које је створио човек, што произлази и из Закона о процени утицаја на животну средину. Културно добро јесте део животне средине, које је тужилац овлашћен да штити. Сматра да се процена утицаја ради за целокупни пројекат од почетка и припремних радова, па до завршетка пројекта добијањем употребне дозволе, а не за поједине фрагменте развоја пројекта. То што поједине организације и лица која чине заинтересовану јавност, у одређеном поступку нису узели учешћа из било ког разлога, не даје за право доносиоцима одлука да то користе за доношење незаконитих аката и одлука, а још мање да спречава било које лице да на њихову незаконитост указује у каснијим фазама и у поступцима који се ослањају и позивају на такве незаконите акте. Наводи да би предметни радови, а посебно радови на стабилизацији терена и постављање бушених шипова, могли да имају значајан утицај на заштићена културна добра и због тога је сагласност на студију о процени утицаја на животну средину од стране надлежног органа, била неопходна већ у фази која претходи извођењу радова.

Подноском који је у суду примљен дана 31.05.2019. године, тужилац се изјаснио на наводе заинтересованог лица Града Београда из одговора на тужбу од 07.05.2019. године, с тим што је у погледу активне легитимације изнео исте наводе као у поднеску од 27.06.2019. године.

Поднеском који је у суду примљен дана 14.06.2019. године, тужилац се изјаснио на наводе заинтересованог лица ЈП „Скијалишта Србије“ из одговора на тужбу од 07.05.2019. године. Истакао је да се у оспореном решењу нигде не помиње Археолошки институт као извођач било каквих радова за које се издаје дозвола, да археолошка истраживања нису предмет издате дозволе, али јесу припремни радови на изградњи гондоле, који се по закону не могу спроводити без претходно усвојене студије о процени утицаја на животну средину, а чијем усвајању морају претходити адекватна археолошка истраживања. Навео је да одредба члана 2. став 1. тачка 30. Закона о планирању и изградњи прописује да изградњу објекта чини скуп радњи у које улазе и припремни радови, као и претходни радови и грађење објекта. Све ове активности представљају део поступка изградње објекта, у овом случају гондоле, па се извођење радова који су обухваћени оспореном дозволом не може посматрати изоловано у односу на цео пројекат изградње гондоле.

Претходно оцењујући приговор недостатка активне легитимације на страни тужиоца, који је приговор истакнут у одговорима на тужбу туженог и заинтересованог лица Града Београда, Управни суд је, полазећи од одредбе члана 142. став 2. Устава Републике Србије да су судови самостални и независни у свом раду и да суде на основу Устава, закона и других општих аката, када је то предвиђено законом, општеприхваћених правила међународног права и потврђених међународних уговора, оценио да је истакнути приговор неоснован.

Препоруком Р (2004) 20 Комитета министара Савета Европе државама чланицама о судској контроли управних аката (*Recommendation Rec(2004)20 of the Committee of Ministers to member states on judicial review of administrative acts*) од 15.12.2004. године, препоручено је државама чланицама Савета Европе да судска контрола управе треба да буде доступна физичким и правним лицима у погледу управних аката којима се директно утиче на њихова права или интересе, с тим да се државе чланице охрабрују да испитају да ли приступ управном суду треба отворити за удружења и друга лица и тела која су овлашћена да штите колективне интересе или интересе локалне заједнице. У том правцу је поступао и Европски суд за људска права када је у предмету Лераблије против Белгије (*L'Erabliere vs. Belgium*, представка бр. 49230/07, пресуда од 24.02.2009. године) признао право на приступ управном суду непрофитном удружењу чије су активности усмерене ка заштити животне средине у неколико општина у Белгији, а поводом оспоравања законитости издавања грађевинске дозволе за изградњу постројења за сакупљање отпада.

Одредбом члана 2. Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине – Архуска конвенција (“Службени гласник РС” – Међународни уговори, број 38/09), која је потврђена Законом о потврђивању Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине, усвојеним на седници Народне скупштине 12.05.2009. године и који је закон објављен у истом службеном гласилу, прописано је да за сврхе ове конвенције: 4. „Јавност“ значи једно или више физичких и правних лица и, у складу са националним законодавством или праксом, њихова удружења, организације или групе; 5. „Заинтересована јавност“ значи јавност која је угрожена или ће вероватно бити угрожена или има интереса у доношењу одлука у области животне средине. За потребе ове дефиниције, невладине организације које промовишу заштиту животне средине и које задовољавају услове прописане националним законодавством биће сматране заинтересованим.

Одредбом члана 9. став 2. алинеја 1. исте конвенције је прописано да ће свака страна, у оквиру свог националног законодавства, обезбедити да припадници заинтересоване јавности (а) који имају довољног интереса или, алтернативно, (б) тврде да је дошло до кршења права, у случају када прописи о управном поступку једне стране то захтевају као предуслов, имају право на поступак преиспитивања пред судом и/или другим независним и непристрасним телом установљеним законом, у циљу побијања материјалне и процесне законитости било које одлуке, чињења или пропуштања чињења, према одредбама члана 6. и, када је то предвиђено националним законодавством и без нарушавања одредаба става 3. у доњем тексту, другим релевантним одредбама ове конвенције.

Одредбом члана 2. тачка 7) Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 165/04 и 36/09) је прописано да појам „заинтересована јавност“ употребљен у овом закону има следеће значење: 7) заинтересована јавност обухвата јавност на коју пројекат утиче или је вероватно да ће утицати, укључујући и невладине организације које се баве заштитом животне средине и евидентирани су код надлежног органа.

Одредбом члана 44. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Србије“, бр. 18/16 и 95/18) је прописано да заступници колективних интереса и заступници ширих интереса јавности, који су организовани сагласно прописима, могу да имају својство странке у управном поступку ако исход управног поступка може да утиче на интересе које заступају.

Одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) је прописано да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес.

Одредбом члана 81а Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС“, бр. 135/04 ... 95/18) је прописано да заинтересована јавност у поступку остваривања права на здраву животну средину као странка има право да покреће поступак преиспитивања одлуке пред надлежним органом, односно судом, у складу са законом. При томе је одредбом члана 35. став 1. истог закона прописано да се стратешка процена утицаја на животну средину врши за стратегије, планове, програме и основе у области просторног и урбанистичког планирања или коришћења земљишта, пољопривреде, шумарства, рибарства, ловства, енергетике, индустрије, саобраћаја, управљања отпадом, управљања водама, телекомуникација, туризма, инфраструктурних система, заштите природних и културних добара, биљног и животињског света и њихових станишта и др. и саставни је део плана, односно програма или основе.

У преамбули Статута Удружења „Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину“ из Београда, овде тужиоца, достављеног уз тужбу, произлази да је тужилац удружење основано у складу са одредбама Закона о удружењима („Службени гласник РС“, број 51/09). Одредбом члана 1. Статута је прописано да је тужилац добровољно, невладино, нестраначко и непрофитно удружење основано на неодређено време, ради остварења циљева у области промоције и унапређења права на здраву и очувану животну средину, одрживог управљања природним ресурсима и ресурсима обновљиве енергије.

Имајући у виду све наведено и цитиране прописе, као и да заштита непокретних културних добара и њихове заштићене околине, као добара од општег интереса, ужива претходну заштиту и на основу прописа о заштити животне средине, то заинтересована јавност која тврди да је дошло до кршења права у заштити културних непокретних добара има право на поступак преиспитивања пред судом у управном спору, у циљу побијања материјалне и процесне законитости било ког појединачног управног акта. То значи да је тужилац активно легитимисан у смислу одредбе члана 11. став 1. Закона о управним споровима за подношење тужбе ради поништаја овде оспореног решења, јер сматра да је управним актом повређен на закону засновани интерес.

Усмена јавна расправа одржана је дана 09.02.2021. године, применом одредаба члана 34. став 2. и члана 38. став 1. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника тужиоца, законског заступника заинтересованог лица Града Београда и пуномоћника заинтересованог лица ЈП „Скијалишта Србије“, а у одсуству уредно позваног туженог органа.

Пуномоћници тужиоца су у речи на усменој јавној расправи остали код навода изнетих у тужби и поднесцима. Предложили су да се у допуни поступка изведу докази читањем дописа Стручног савета Републичког завода за заштиту споменика културе од 22.04.2019. године и Одлуке истог органа број 11-297/19 од 16.05.2019. године којом се усваја одговор Управног одбора Завода на спроведене поступке издавања свих аката везаних за гондолу Калемегдан – Ушће. Предложили су да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење. Трошкове су тражили по трошковнику који су приложили.

Законски заступник заинтересованог лица Града Београда у речи на усменој јавној расправи је остао у свему при наводима из одговора на тужбу. Противио се предлогу пуномоћника тужиоца за допуну доказног поступка. Предложио је да се тужба одбије. Трошкове је тражио и определио на записнику.

Пуномоћник заинтересованог лица ЈП „Скијалишта Србије“ у речи на усменој јавној расправи је остао у свему при наводима из одговора на тужбу и придружио се наводима одговора на тужбу туженог и законског заступника Града Београда. Противио се предлогу пуномоћника тужиоца за допуну доказног поступка. Предложио је да се тужба одбије. Трошкове није тражио.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредаба члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, списка предмета ове управне ствари, као и навода странака изнетих на расправи, нашао да је тужба основана.

Из списка органа и образложења оспореног решења произлази да је заинтересовано лице ЈП „Скијалишта Србије“, у својству инвеститора, дана 22.03.2019. године поднело кроз ЦИС захтев за издавање грађевинске дозволе за извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „Калемегдан“, који обухватају постављање градилишне ограде, постављање инсталација и опреме привременог карактера за потребе извођења радова, земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама, све на кат.парцели број 64/17 КО Стари град, на територији града Београда; да је тужени, увидом у достављени захтев и прилоге, утврдио да је приложена сва потребна документација која је прописана одредбама чл. 16. и 17. Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем као формални услов за поступање по захтеву, а да је у складу са одредбом члана 19. став 1. истог правилника прибављен извод из листа непокретности за катастарску парцелу која је предмет захтева; да је увидом у

Локацијске услове туженог број предмета: ROP-MSGI-1317-LOC-1/2019 заводни број: 350-02-00033/2019-14 од 14.02.2019. године утврђено да су дефинисани услови за изградњу гондоле у Београду – кабинске жичаре Ушће – Калемегдан на конкретно одређеним кат. парцелама у градским општинама Нови Београд и Стари град, на територији града Београда, потребни за израду идејног пројекта, пројекта за грађевинску дозволу и пројекта за извођење, у складу са Планом детаљне регулације за гондолу Калемегдан – Ушће, Градске општине Стари град и Нови Београд („Службени лист града Београда“, број 65/18); да је увидом у извод из листа непокретности број 1828 КО Стари град, који је издао РГЗ-СКН Стари град дана 27.03.2019. године, утврђено да кат.парцела број 64/17 КО Стари град представља градско грађевинско земљиште у јавној својини Републике Србије са обимом удела 1/1; да је увидом у уверење РГЗ-СКН Стари град број 951-3-213/2019 од 12.03.2019. године утврђено да је извршена деоба кат.парц. 64/1 и 70/1 КО Стари град и да су том приликом формиране кат.парцеле бр. 64/1, 64/17, 70/1 и 70/4; да је увидом у достављени закључак Владе РС 05 број 464-8804/2018 од 20.09.2018. године утврђено да је Влада одлучила да се прибави непокретност коју чини кабинска жичара-гондола Ушће – Калемегдан, чија се изградња предвиђа на, између осталих, кат. парцели 64/1, уписаној у лист непокретности бр. 1828 КО Стари град, те да је Влада сагласна да ЈП „Скијалишта Србије“, у име и за рачун Републике Србије као власника непокретности, преузме права и обавезе инвеститора изградње наведеног објекта, све то путем заједничке изградње инвеститора и суфинансијера Републике Србије и Града Београда; да је увидом у достављени закључак Владе РС 05 број 464-10227/2018 од 25.10.2018. године утврђено да је измењен закључак од 20.09.2018. године, тако да је Влада сагласна да ЈП „Скијалишта Србије“ има право коришћења на непокретности коју чини кабинска жичара-гондола Ушће – Калемегдан, те да укњижи наведену непокретност.

Такође, из списка органа произлази да је решењем Службе за катастар непокретности Стари град број: 952-02-3-233-828/2018 од 04.03.2019. године дозвољена деоба катастарске парцеле број 64/1 уписане у лист непокретности број 1828 КО Стари град, и то: бр. дела парцеле 1 површине 10 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 2 површине 4 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 3 површине 14 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 4 површине 10 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 5 површине 7 а 18 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 6 површине 17 ха 16 а 48 м² култура Земљиште уз зграду и други објекат, јавна својина Републике Србије са уделом 1/1, са конкретно уписаним теретима, тако да ново стање гласи: новоформирана катастарска парцела број 64/1 уписаће се у лист непокретности број 1828 КО Стари град, и то: бр. дела парцеле 1 површине 10 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 2 површине 4 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 3 површине 14 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 4 површине 10 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 5 површине 7 а 18 м² култура Земљиште под зградом и другим објектом, бр. дела парцеле 6 површине 16 ха 70 а 97 м² култура Земљиште уз зграду и други објекат, јавна својина Републике Србије са уделом 1/1, са конкретно уписаним теретима, а новоформирана катастарска парцела број 64/17 уписаће се у лист непокретности број 1828 КО Стари град, и то: бр. дела парцеле 1 површине 45 а 51 м² култура Остало вештачки створено неплодно земљиште, јавна својина Републике Србије са уделом 1/1, са конкретно уписаним теретима.

На основу наведене и остале приложене документације, тужени је нашао да је подносилац захтева доставио пројекат припремних радова, да има одговарајуће право на земљишту и да је доставио доказе прописане Правилником о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем, те да су на тај начин испуњени услови из члана 137. ст. 3. и 4. у вези са чланом 135. став 1. Закона о планирању и изградњи за издавање грађевинске дозволе, па је одлучено као у ставу I диспозитива оспореног решења; да је предмером и предрачуном радова у главној свесци утврђена предрачунска вредност радова, па је одлучено као у ставу II диспозитива оспореног решења; да су одлуке из ст. III, IV, V и VI оспореног решења донете у складу са чл. 97, 135. и 148. ст. 1. и 2, односно чл. 131, 136, 140. и 153. Закона о планирању и изградњи.

Оцењујући законитост оспореног решења Управни суд налази да тужилац основано тужбом указује да је тим решењем повређен закон, јер је одлука донета уз искључиву примену одредаба члана 137. ст. 3. и 4. Закона о планирању и изградњи и одредаба Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем, што у конкретном случају није довољно, имајући у виду да је тачком 3. Списка непокретних културних добара од изузетног значаја, садржаном у Одлуци о утврђивању непокретних културних добара од изузетног значаја и од великог значаја („Службени гласник СРС“, бр. 14/79 и 30/89), Београдска тврђава у Београду, Калемегдан 14, на територији општине Стари Град, утврђена као споменик културе. Из приложених аката Републичког геодетског завода и наведених Услова за предузимање мера техничке заштите број: 1-182/2019-1 дана 13.02.2019. године Републичког завода за заштиту споменика културе произлази да се на катастарској парцели број 64/17 КО Стари Град у Београду налази Споменик културе „Београдска тврђава“, непокретно културно добро од изузетног значаја за Републику Србију, и Археолошко налазиште „Антички Сингидунум“, културно добро, а све то у оквиру Просторне културно-историјске целине “Косанчићев венац”, која је непокретно културно добро од великог значаја за Републику Србију.

Одредбом члана 2. тачка 30) Закона о планирању и изградњи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 72/09 ... 83/18) је прописано да појам “изградња објекта” употребљен у овом закону има следеће значење: 30) изградња објекта јесте скуп радњи који обухвата: претходне радове, израду и контролу техничке документације, припремне радове за грађење, грађење објекта и стручни надзор у току грађења објекта.

Одредбом члана 133. став 1. истог закона је прописано да грађевинску дозволу за изградњу објеката издаје министарство надлежно за послове грађевинарства (у даљем тексту: Министарство), ако овим законом није другачије одређено. Одредбом става 2. истог члана је прописано да Министарство издаје грађевинску дозволу за изградњу објеката, и то: 9) објеката у границама непокретних културних добара од изузетног значаја и културних добара уписаних у Листу светске културне и природне баштине, објеката у заштићеној околини културних добара од изузетног значаја са одређеним границама катастарских парцела и објеката у заштићеној околини културних добара уписаних у Листу светске културне и природне баштине, као и објеката у заштићеним подручјима у складу са актом о заштити културних добара (осим претварања заједничких просторија у стан, односно пословни простор у заштићеној околини културних добара од изузетног значаја и културних добара уписаних у Листу светске културне баштине), у складу са законом.

Одредбом члана 137. став 1. истог закона је прописано да се грађевинска дозвола издаје за цео објекат, односно за део објекта, ако тај део представља техничку и функционалну целину. Одредбом става 2. истог члана је прописано да се припремни радови изводе на основу грађевинске дозволе из става 1. овог члана. Одредбом става 3. истог члана је прописано да се припремни радови за објекте из члана 133. овог закона, као и за објекте бруто развијене грађевинске површине преко 800 м², могу изводити и на основу посебне грађевинске дозволе. Одредбом става 4. истог члана је прописано да се, уз захтев за издавање грађевинске дозволе из става 3. овог члана, прилажу локацијски услови, пројекат припремних радова и доказ о одговарајућем праву на земљишту или објекту.

Из наведених законских одредаба произлази да су припремни радови део радњи изградње објекта, да се изводе на основу грађевинске дозволе за изградњу објекта, а да се, изузетно, за извођење припремних радова може издати грађевинска дозвола за припремне радове ако се ради о припремним радовима за објекте, између осталих, из члана 133. Закона о планирању и изградњи. У конкретном случају, из списка произлази да се захтев за издавање грађевинске дозволе за припремне радове, односи на припремне радове за изградњу станице гондоле „Калемегдан“, на кат. парц. 64/17 КО Стари град, која се налази у зони „Београдске тврђаве“, која је непокретно културно добро од изузетног значаја за Републику Србију. Стога је тужени, као надлежни орган за издавање грађевинске дозволе за изградњу објекта у границама непокретних културних добара од изузетног значаја у смислу одредбе члана 133. став 2. тачка 9) Закона о планирању и изградњи, којом је прописано да се грађевинска дозвола за изградњу тих објекта издаје у складу са законом, било дужно да у поступку издавања посебне грађевинске дозволе за извођење припремних радова на изградњи таквог објекта, поред услова прописаних одредбама Закона о планирању и изградњи, примени Закон о процени утицаја на животну средину и Закон о културним добрима, чије су одредбе о испуњавању услова за извођење радова на непокретним културним добрима *lex specialis* у односу на Закон о планирању и изградњи.

Одредбом члана 2. Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 135/04 и 36/09) је прописано да поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење: 5) процена утицаја на животну средину јесте превентивна мера заштите животне средине заснована на изради студија и спровођењу консултација уз учешће јавности и анализи алтернативних мера, са циљем да се прикупе подаци и предвиде штетни утицаји одређених пројеката на живот и здравље људи, флору и фауну, земљиште, воду, ваздух, климу и пејзаж, материјална и културна добра и узајамно деловање ових чинилаца, као и утврде и предложене мере којима се штетни утицаји могу спречити, смањити или отклонити имајући у виду изводљивост тих пројеката; 6) студија о процени утицаја на животну средину јесте документ којим се анализира и оцењује квалитет чинилаца животне средине и њихова осетљивост на одређеном простору и међусобни утицаји постојећих и планираних активности, предвиђају непосредни и посредни штетни утицаји пројекта на чиниоце животне средине, као и мере и услови за спречавање, смањење и отклањање штетних утицаја на животну средину и здравље људи.

Одредбом члана 3. став 3. истог закона је прописано да се процена утицаја врши за пројекте из области индустрије, рударства, енергетике, саобраћаја, туризма, пољопривреде, шумарства, водопривреде, управљања отпадом и комуналних делатности, као и за пројекте који се планирају на заштићеном природном добру и заштићеној околини непокретног културног добра.

Одредбом члана 5. истог закона је прописано да носилац пројекта за који је обавезна процена утицаја и пројекта за који је утврђена потреба процене утицаја, не може приступити реализацији, односно изградњи и извођењу пројекта без сагласности надлежног органа на студију о процени утицаја.

Одредбом члана 18. истог закона је прописано да су студија о процени утицаја и сагласност на студију о процени утицаја, односно одлука да није потребна процена утицаја на животну средину, саставни део документације која се прилаже уз захтев за издавање одобрења за изградњу или уз пријаву почетка извођења пројекта (изградња, извођење радова, промена технологије, промена делатности и друге активности).

Имајући у виду наведено и цитиране законске одредбе, по оцени суда, тужени је, доносећи оспорено решење, поступио супротно одредбама чл. 5. и 18. Закона о процени утицаја на животну средину. Ово стога што је наведеном одредбом члана 2. тачка 30) Закона о планирању и изградњи прописано да је појам “изградња објекта” скуп радњи који, између осталог, обухвата и припремне радове за грађење. То даље значи да је подносилац захтева за издавање посебне дозволе за извођење припремних радова био дужан да уз захтев достави студију о процени утицаја на животну средину на коју је дата сагласност надлежног органа, као саставни део документације која се прилаже уз захтев, што је према стању у достављеним списима пропустио да учини. Ово посебно и код чињенице да се у достављеним списима налази решење Министарства заштите животне средине број: 353-02-00206/2019-03 од 25.02.2019. године, којим се утврђује да је потребна процена утицаја на животну средину пројекта кабинске жичаре (гондоле) Ушће – Калемегдан, на к. п. 1026/1, 1036/1, 1043/1, 6628/1 КО Нови Београд и к.п. 64/1, 64/16, 68/2, 68/3, 69/1, 70/1, 2774 КО Стари град, град Београд.

Такође, како припремни радови, за које је оспореним решењем издата посебна грађевинска дозвола, обухватају земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима, све на кат.парцели број 64/17 КО Стари град, то из наведеног произлази да се ради о радовима који могу нарушити својства Београдске тврђаве као непокретног културног добра, нарочито осигурањем ископа према суседним парцелама бушеним шиповима. По оцени суда, извођење таквих радова није могло бити одобрено без сагласности надлежног органа, у конкретном случају Републичког завода за заштиту споменика културе, за извођење припремних радова, у складу са одредбом члана 32. тачка 2. Закона о културним добрима („Службени гласник РС“, број 71/94,52/11 и 99/11), којом је прописано да сопственик не сме да раскопава, руши, преправља, презиђује, прерађује или врши било какве радове који могу нарушити својства културног добра без утврђених услова и сагласности надлежног органа, а на који начин, према стању у достављеним списима, није постуљено. При томе је суд имао у виду да су актом Републичког завода за заштиту споменика културе, број: 1-182/2019-1 дана 13.02.2019. године, утврђени Услови за предузимање мера техничке заштите број: 1-182/2019-1 дана 13.02.2019. године, којима су прописане мере техничке заштите за израду Пројекта изградње гондоле у Београду – кабинска жичара Ушће – Калемегдан према условима наведеним у диспозитиву тог акта, али налази да наведено није од утицаја на другачију одлуку, с обзиром да се у списима не налази сагласност надлежног органа.

Стога, у конкретном случају, из правних прописа и разлога садржаних у образложењу оспореног решења не произлази правилност закључка туженог да су били испуњени сви законом прописани услови за издавање посебне грађевинске дозволе за извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „Калемегдан“ на

кат.парцели број 64/17 КО Стари град, на територији града Београда. Како разлози садржани у образложењу оспореног решења и докази у достављеним списима не упућују на правилност одлуке дате у диспозитиву оспореног решења, суд налази да је оспорено решење донето уз повреде правила поступања које су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, због чега их је у поновном поступку потребно отклонити.

Предлог пуномоћника тужиоца изнет на јавној расправи дана 09.02.2021. године за допуну доказног поступка читањем дописа Стручног савета Републичког завода за заштиту споменика културе од 22.04.2019. године и Одлуке истог органа број 11-297/19 од 16.05.2019. године, суд је одбио, налазећи да је чињенично стање за пресуђење у овој управној ствари довољно утврђено.

Суд је ценио наводе из одговора на тужбу заинтересованог лица ЈП „Скијалишта Србије“, према којима се претходни и припремни радови морају спровести како би се прикупили релевантни подаци и да су у конкретном случају претходни радови заштитна археолошка ископавања и истраживања, а припремни радови се изводе за потребе археолошких истраживања и обухватају обезбеђење ископа, па налази да ови наводи нису основани. Ово стога што из решења Министарства културе и информисања број: 633-00-27/2019-02 од 19.02.2019. године, које се налази у списима предмета управног поступка, произлази да је тим решењем надлежно министарство, сагласно члану 102. Закона о културним добрима, Археолошком институту у Београду, као установи заштите која има стручни кадар и опрему прописану у складу са овим законом, а не подносиоцу захтева за издавање дозволе, овде заинтересованом лицу ЈП „Скијалишта Србије“, одобрено да може да врши заштитна археолошка ископавања и истраживања на Београдској тврђави, локалитет Велики калемегдан – Станица гондоле, општина Стари град, Београд (став први диспозитива); те да ће се заштитна археолошка ископавања и истраживања на локалитету Велики калемегдан – Станица гондоле, кат.парцела 64/1, општина Стари град, обавити на површини непосредно угроженој планираном изградњом станице гондоле, на укупној површини од 880 м².

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредаба члана 40. став 2. у вези са чланом 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива. У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, с тим што је, у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона, везан правним схватањем и примедбама суда изнетим у овој пресуди.

Одлука у ставу II диспозитива донета је на основу одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и одредаба чл. 150, 153. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), које се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, па су тужиоцу, у складу са тарифним бр. 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12 и 99/20), признати трошкови на име састава тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара и на име приступа пуномоћника из реда адвоката на расправу у износу од 18.000,00 динара, са законском затезном каматом досуђеном у смислу одредбе члана 277. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр. 29/78 ... 57/89 и „Службени лист СРЈ“, број 31/93).

Суд је нашао да захтев заинтересованог лица Града Београда за накнаду трошкова управног спора није основан, имајући у виду постигнути успех у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу III диспозитива применом одредаба чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку, које се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 12.02.2021. године, 7 У 6063/19

Записничар

Елена Петковић, с.р.

Председник већа - судија

Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

За тачност отправка Управитељ писарнице Дејан Ђурић

НК/ОИ



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 132/2021
17.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Јелене Ивановић и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Горданом Војновић, као записничарем, **одлучујући о захтевима за преиспитивање судске одлуке** које су поднели Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Град Београд, са седиштем у ул. Драгослава Јовановића број 2, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда и ЈП „Скијалишта Србије“ Београд, ул. Милутина Миланковића 9, против пресуде Управног суда 7 У 6063/19 од 12.02.2021. године, са противном странком „Регулаторним институтом за обновљиву енергију и животну средину“, удружењем са седиштем у Београду, ул. Краља Петра 70/11, кога заступају пуномоћници Атила Мразница, адвокат из ..., ... и Јован Рајић, адвокат из ...,, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 17.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтеви се **ОДБИЈАЈУ**.

ОДБИЈА СЕ захтев противне странке за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом I диспозитива, уважена је тужба тужиоца „Регулаторног института за обновљиву енергију и животну средину“, удружења са седиштем у Београду, поништено решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије број ...-...-.../...-... (...-...-...-...-.../...) од 01.04.2019. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Ставом II диспозитива, обавезан је тужени Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије да тужиоцу Удружењу „Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину“, из Београда, надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом почев од истека рока за добровољно извршење па до коначне исплате. Ставом III диспозитива, одбијен је захтев заинтересованог лица Града Београда за накнаду трошкова управног спора. Решењем о грађевинској дозволи Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије број ...-...-.../...-... (...-...-...-...-.../...) од 01.04.2019. године, ставом I диспозитива, дозвољава се

инвеститору Републици Србији – ЈП „Скијалишта Србије“, Булевар Милутина Миланковића 9, Нови Београд и суфинансијеру Граду Београду, ул. Драгослава Јовановића 2, Београд, извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „Калемегдан“ који обухватају постављање градилишне оgrade, постављање инсталација и опреме привременог карактера за потребе извођења радова, земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима, све на кат. парцели број .../... КО ..., на територији града Београда. Ставом II диспозитива, утврђено је да предрачунска вредност радова износи 143.610.645,00 динара. Ставом III диспозитива, обавезује се инвеститор да пре почетка извођења радова пријави почетак грађења објекта Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Ставом IV диспозитива, обавезује се инвеститор да обезбеди стручни надзор у току грађења објекта, односно извођења радова за које је издата грађевинска дозвола. Према ставу V диспозитива, саставни део овог решења су: Локацијски услови Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре број ...-...-.../...-... (...-...-...-...-.../...) од 14.02.2019. године, Пројекат за грађевинску дозволу коју чине: 0 - Главна свеска и 1 - Пројекат припремних радова. Ставом VI диспозитива, констатовано је да грађевинска дозвола престаје да важи ако се не изврши пријава радова у року од три године од дана правноснажности овог решења.

Захтеве за преиспитивање побијане пресуде су поднели Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, по ком захтеву је у Врховном касационом суду формиран предмет под бројем Узп 132/2021, затим Град Београд, по ком захтеву је формиран предмет под бројем Узп 133/2021. По захтеву за преиспитивање судске одлуке ЈП „Скијалишта Србије“ Београд, формиран је предмет заведен под бројем Узп 138/2021. Како се наведеним захтевима побија законитост исте пресуде Управног суда 7 У 6063/19 од 12.02.2021. године, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) сходном применом одредбе члана 328. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 71/11... 18/20), ради економичности поступка и доношења јединствене одлуке, спојио поступке по захтевима ради заједничког расправљања тако да је предмете Узп 133/2021 и Узп 138/2021 спојио са предметом Узп 132/2021, под којим бројем ће се предмет даље водити.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, оспорава правилност закључка Управног суда да је подносилац тужбе Удружење „Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину“ активно легитимисан за подношење тужбе у складу са чланом 11. Закона о управним споровима, јер тужилац није носилац права и обавеза о којима се решавало у управном поступку окончаном оспореним решењем и легитимација тужиоца не произлази ни из одредбе члана 44. став 3. Закона о општем управном поступку на којој одредби тужилац заснива своју легитимацију. Сматра да је тужилац удружење које се, према свом Статуту, регистровано у Агенцији за привредне регистре, бави обновљивим изворима енергије и заштитом животне средине, а не заштитом културних добара, из ког разлога нема овлашћење да штити интересе јавности у конкретном случају у заштити културних добара. Указује да је шири јавни интерес заштићен прописаним процедурама за доношење планске документације, да је тај интерес тужилац могао да штити у поступку израде и усвајања Плана детаљне регулације за гондолу Ушће – Калемегдан („Службени лист Града Београда“, бр. 65/18), а да су за оцену потребе заштите ширег интереса јавности легитимисани надлежни јавни тужилац, надлежни правобранилац и Заштитник

грађана. Оспорава правилност закључка из побијане пресуде позивајући се, на одредбе члана 2. став 1. тачка 4, чл. 5. и 18. Закона о процени утицаја на животну средину, члана 137. ст. 1, 2. и 3. Закона о планирању и изградњи и одредбе Правилника о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објеката, да је Министарство доносиће оспорено решење поступило супротно одредбама чл. 5. и 18. Закона о процени утицаја на животну средину и да је подносилац захтева за издавање посебне дозволе за извођење припремних радова био дужан да као саставни део документације достави студију о процени утицаја на животну средину на коју је издата сагласност надлежног органа. Указује, да обавеза прилагања студије о процени утицаја на животну средину и сагласности на студију настаје или у тренутку подношења захтева за издавање одобрења за изградњу (у конкретном случају грађенске дозволе за припремне радове) или у тренутку пријаве почетка извођења пројекта, односно подношења пријаве радова у смислу Закона о планирању и изградњи. Такође наведеним прописима није утврђена обавеза прилагања студије о процени утицаја на животну средину уз пројекат припремних радова, већ уз пројекат за грађевинску дозволу. Оспорава и закључак Управног суда да је за дозволу за припремне радове који обухватају земљане радове на стабилизацији терена и осигурању ископа према суседним парцелама бушеним шиповима била потребна сагласност Републичког завода за заштиту споменика културе у складу са чланом 32. тачка 2. Закона о културним добрима и указује да су услови Републичког завода за заштиту споменика културе саставни део локацијских услова који су саставни део решења о грађевинској дозволи, даље наводи да је надлежни орган поступао у свему у складу са одредбама чл. 8б и 8ђ Закона о планирању и изградњи, у поступку издавања оспореног решења. Сагласно изложеном, налази да је побијана пресуда неправилна и незаконита и предлаже да Врховни касациони суд захтев усвоји, да донесе пресуду којом ће побијану судску одлуку преиначити и одбацити тужбу, или да укине пресуду и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање.

Град Београд је поднео захтев за преиспитивање побијане пресуде у ставу првом и трећем диспозитива, због повреде закона. Наводи да је Управни суд погрешно оценио као неоснован приговор недостатка активне легитимације на страни тужиоца и да из прописа на које се Управни суд позвао у побијаној пресуди не произлази активна легитимација тужиоца у овом управном спору. Сматра да је услов за тужилачку легитимацију према одредби члана 11. став 1. Закона о управним споровима да се ради о повреди субјективних права или интереса тужиоца, а не трећих лица, а да је јавни тужилац према одредби става 3. наведеног члана легитимисан за подношење тужбе када је управним актом повређен закон на штету јавног интереса. Указује да Препоруке Комитета министара Савета Европе као ни пресуде Европског суда за људска права нису извор права, а да Закон о управним споровима у који је инкорпорирана Препорука Р (2004) 20 Комитета министара Савета Европе државама чланицама о судској контроли управних аката од 15.12.2004. године, не дају тужилачку легитимацију подносиоцу тужбе. Такође, Архуска конвенција, иако представља потврђени међународни уговор, не даје непосредно право на подношење тужбе овде тужиоцу, већ само предвиђа обавезу страна потписница да, у оквиру свог националног законодавства, обезбеде припадницима заинтересоване јавности право на поступак преиспитивања пред судом, при чему члан 6. наведене конвенције предвиђа учешће јавности у доношењу одлука о посебним активностима, а тужба у управном спору не представља „доношење одлука о посебним активностима“. Наводи да Закон о процени утицаја на животну средину даје право заинтересованој јавности да покрене управни спор искључиво против одлуке надлежног органа у вези давања или одбијања

сагласности на студију о процени утицаја на животну средину, а да Закон о заштити животне средине садржи упућујућу норму о праву заинтересоване јавности да покрене поступак преиспитивања одлуке пред надлежним органом, односно судом, у складу са законом, а то је Закон о управним споровима. Закон о општем управном поступку предвиђа под којим условима заступници колективних интереса и ширих интереса јавности могу добити статус странке у управном поступку, а не у управном спору. Указује да је у одлуци Управног суда Ув 103/2011 од 22.12.2011. године изражен супротан став о легитимацији за подношење тужбе у управном спору, што је довело до неуједначене судске праксе, чиме је повређено право на правну сигурност као једно од јемстава права на правично суђење. Даље указује на повреду правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ове управне ствари и то да му нису достављени поднесци тужиоца, на који начин је повређено право на правично суђење. Оспорава побијану пресуду и у погледу меритума спора у вези примене одредаба чл. 5. и 18. Закона о процени утицаја на животну средину. Указује и на незаконитост решења о одлагању извршења оспореног решења. Предлаже да Врховни касациони суд пресудом уважи захтев, преиначи побијану пресуду Управног суда у ставовима првом и трећем диспозитива, тако што ће одбити тужбу или да побијану пресуду укине и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање.

ЈП „Скијалишта Србије“ Београд је поднео захтев за преиспитивање побијане пресуде Управног суда, у ставу првом диспозитива, због повреде закона, у основи из истоветних разлога као у захтеву Града Београда који су напред изложени. Предложио је да Врховни касациони суд захтев уважи, преиначи побијану пресуду Управног суда у ставу првом диспозитива, тако што ће одбити тужбу и обавезати тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове спора или да побијану пресуду укине и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање.

Противна странка је у одговорима на поднете захтеве оспорила све наводе захтева и истакла да је Управни суд у образложењу оспорене пресуде дао убедљиве, довољне и јасне разлоге у вези са приговором активне легитимације подносиоца захтева, које је одбио као неосноване, као и разлоге због којих је нашао да је оспорено решење о грађевинској дозволи незаконито. Предложио је да Врховни касациони суд захтеве за преиспитивање побијане пресуде одбије као неосноване и да обавезе подносиоце захтева да му надокнаде трошкове за састав ових одговора.

Поступајући по поднетим захтевима и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да су захтеви неосновани.

Према образложењу побијане пресуде и стању списка тужбу у овом управном спору поднео је „Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину“ удружење са седиштем у Београду, овде супротна странка, које удружење је основано у складу са Законом о удружењима и према одредби члана 1. Статута је добровољно, невладино, нестраначко и непрофитно удружење основано на неодређено време, ради остваривања циљева у области промоције и унапређења права на здраву и очувану животну средину, одрживог управљања природним ресурсима и ресурсима обновљиве енергије. Предмет управног спора је оцена законитости решења о грађевинској дозволи Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије број ...-...-.../...-... (...-...-...-...-.../...) од 01.04.2019. године којим се, дозвољава инвеститору Републици Србији – ЈП „Скијалишта Србије“ и суфинансијеру Граду Београду извођење припремних радова на изградњи станице гондоле „Калемегдан“, који обухватају постављање градилишне оgrade, постављање инсталација и опреме

привременог карактера за потребе извођења радова, земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима, све на кат. парцели број .../... КО ..., на територији града Београда која парцела се, према утврђеном, налази у зони „Београдске тврђаве“ непокретног културног добра од изузетног значаја за Републику Србију. Закључком Владе Републике Србије од 20.09.2018. године утврђено је да је Влада одлучила да се прибави непокретност коју чини кабинска жичара – гондола Ушће – Калемегдан, чија се изградња предвиђа између осталих кат. парцела, и на кат. парцели .../... уписаној у листу непокретности бр. ... КО Локацијским условима туженог овде подносиоца захтева број предмета ...-...-...-...-.../... заводни број ...-...-.../...-... од 14.02.2019. године дефинисани су услови за изградњу гондоле у Београду - кабинске жичаре Ушће – Калемегдан на конкретно опредељеним кат. парцелама у градским општинама Нови Београд и Стари град, на територији Града Београда, између осталих и на кат. парцели бр. .../... КО , а који услови су потребни за израду идејног пројекта, пројекта за грађевинску дозволу и пројекта за извођење, у складу са Планом детаљне регулације за гондолу Калемегдан – Ушће, градске општине Стари град и Нови Београд („Службени гласник града Београда“, бр. 65/18). Решењем Министарства заштите животне средине број ...-...-.../...- од 25.02.2019. године утврђено је да је потребна процена утицаја на животну средину пројекта кабинске жичаре (гондоле) Ушће – Калемегдан, на к.п. .../..., .../..., .../..., .../... КО ... и кп. .../..., .../ , .../..., .../..., .../..., .../..., ... КО Према Условима за предузимање мера техничке заштите Републичког завода за заштиту споменика културе за израду Пројекта гондола Ушће – Калемегдан од 13.02.2019. године и аката Републичког геодетског завода, планирана изградња гондоле у Београду - кабинска жичара –Ушће – Калемегдан обухвата поред осталог простор у оквиру кога је и кат. парцела .../... КО , и то простор који се налази у оквиру Споменика културе „Београдска тврђава“, непокретног културног добра од изузетног значаја за Републику Србију, Археолошког налазишта „Антички Сингидунум“, културног добра и Просторно културно – историјске целине „Косанчићев венац“, непокретног културног добра од великог значаја за Републику Србију. Решењем Службе за катастар непокретности Стари град од 04.03.2019. године, после издавања локацијских услова и решења којим се утврђује потреба процене утицаја на животну средину пројекта кабинске жичаре, дозвољава се деоба кат. парцеле .../... и кат. парцеле .../... КО и формиране су кат. парцеле бр. .../..., .../..., .../... и .../..., те деоба кат. парцеле бр. .../... уписане у листу непокретности број ... КО ... и новоформирана кат. парцела број .../... уписује се у лист непокретности број ... КО ..., и то: бр. дела парцеле 1 површине 45а 51м² јавна својина Републике Србије, са уделом 1/1, са конкретно уписаним теретима.

Полазећи од наведеног, Управни суд је, претходно ценио приговор недостатка активне легитимације на страни тужиоца, с позивом на члан 142. став 2. Устава Републике Србије, а у складу са Препоруком Р (2004) 20 Комитета министара Савета Европе државама чланицама у судској контроли управних аката (*Recommendation Rec (2004) 20 of the Committee of Ministers to member states on judicial review of administrative acts*) од 15.12.2004. године, одредбама члана 2. и члана 9. став 2. алинеја 1 Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине – Архуска конвенција, која је потврђена Законом о потврђивању Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине, чланом 2. тачка 7) Закона о процени утицаја на животну средину, чланом 44. став 3. Закона о општем управном поступку, чланом 11. став 1. Закона о управним споровима и чланом 81а у вези члана 35. став 1. Закона о заштити животне средине. С обзиром на Статут тужиоца, те имајући у виду да заштита непокретних културних добара и њихове

заштићене околине, као добара од општег интереса, ужива претходну заштиту и на основу прописа о заштити животне средине, Управни суд је закључио да заинтересована јавност која тврди да је дошло до кршења права у заштити културних непокретних добара има право на поступак преиспитивања пред судом у управном спору, у циљу побијања материјалне и процесне законитости било ког појединачног управног акта, из ког разлога је тужилац активно легитимисан у смислу члана 11. став 1. Закона о управним споровима за подношење тужбе ради поништаја оспореног решења, јер сматра да је управним актом повређен на закону засновани интерес. Управни суд је оцењујући законитост оспореног решења закључио да је оспореним решењем повређен закон јер је одлука донета уз искључиву примену одредаба члана 137. ст. 3. и 4. Закона о планирању и изградњи и одредаба Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем, а међутим, да је у конкретном случају у поступку издавања посебне дозволе за припремне радове орган био дужан да примени и Закон о процени утицаја на животну средину и Закон о културним добрима чије су одредбе у испуњавању услова за извођење радова на непокретним културним добрима *lex specialis* у односу на Закон о планирању и изградњи. Налази, полазећи од одредбе члана 2. тачка 30. Закона о планирању и изградњи да уз захтев за издавање посебне грађевинске дозволе за припремне радове постоји обавеза да се достави и студија о процени утицаја на животну средину на коју је дата сагласност надлежног органа а што је у конкретном случају пропуштено да се учини из ког разлога је оспорено решење донето противно одредби чл. 5. и 18. Закона о процени утицаја на животну средину. Ово посебно имајући у виду да је решењем Министарства заштите животне средине од 25.02.2019. године, утврђена потребна процене утицаја на животну средину пројекта кабинске жичаре (гондоле) Ушће – Калемегдан. Поред наведеног, а како припремни радови за које је оспореним решењем издата посебна грађевинска дозвола обухватају и земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурање ископа према суседним парцелама бушеним шиповима све на кат. парцели број .../... КО ... која се налази у зони споменика културе „Београдска тврђава“ те да се ради о радовима који могу нарушити својство „Београдске тврђаве“ као непокретног културног добра од изузетног значаја за Републику Србију, то по оцени суда за извођење таквих радова била је потребна сагласност Републичког завода за заштиту споменика културе, у складу са одредбом члана 32. тачка 2. Закона о културним добрима. Из наведеног разлога Управни суд је нашао да је без утицаја постојање Услови за предузимање мера техничке заштите Републичког завода за заштиту споменика културе од 13.02.2019. године.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је побијана пресуда правилна и да је донета без повреде правила поступања које би биле од утицаја на законитост решавања ове управне ствари.

Одредбама члана 11. Закона о управним споровим је прописано: да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону заснован интерес (став 1); да ако је управним актом повређен закон на штету јавног интереса, управни спор може да покрене надлежни јавни тужилац (став 3); да ако су управним актом повређена имовинска права и интереси Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, управни спор може да покрене и надлежно јавно правобранилаштво (став 4).

Одредбом члана 44. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16 и 95/18-аутентично тумачење) је прописано да заступници колективних интереса и заступници ширих интереса јавности, који су организовани

сагласно прописима могу да имају својство странке у управном поступку ако исход управног поступка може да утиче на интересе које заступају.

Одредбом члана 2. Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине – Архуска конвенција, која је потврђена Законом о потврђивању Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине („Службени гласник РС“ – Међународни уговори, број 38/09), прописано је да за сврхе ове конвенције: 4. „Јавност“ значи једно или више физичких и правних лица и, у складу са националним законодавством или праксом, њихова удружења, организације или групе; 5. „Заинтересована јавност“ значи јавност која је угрожена или ће вероватно бити угрожена или има интереса у доношењу одлука у области животне средине. За потребе ове дефиниције, невладине организације које промовишу заштиту животне средине и које задовољавају услове прописане националним законодавством биће сматране заинтересованим. Одредбом члана 9. став 2. алинеја 1 исте конвенције је прописано да ће свака Страна, у оквиру свог националног законодавства обезбедити да припадници заинтересоване јавности (а) који имају довољног интереса, или, алтернативно, (б) тврде да је дошло до кршења права, у случају када прописи о управном поступку једне Стране то захтевају као предуслов, имају право на поступак преиспитивања пред судом и/или другим независним и непристрасним телом установљеним законом, у циљу побијања материјалне и процесне законитости било које одлуке, чињења или пропуштања чињења, према одредбама члана 6. и, када је то предвиђено националним законодавством и без нарушавања одредаба става 3. у доњем тексту, другим релевантним одредбама ове конвенције.

Одредбама Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС“, бр. 135/2004, ... 76/2018, 95/2018 (други закон)) прописано је: одредбом члана 3. којом је утврђено значење појединих израза употребљених у овом закону: да животна средина јесте скуп природних и створених вредности чији комплексни међусобни односи чине окружење, односно простор и услове за живот (члан 3. тачка 1); да заинтересована јавност јесте јавност на коју утиче или на коју може утицати доношење одлуке надлежног органа или која има интереса у томе, укључујући и удружења грађана и друштвене организације које се баве заштитом животне средине и које су евидентирани код надлежног органа (члан 3. тачка 28); да се стратешка процена утицаја на животну средину врши, за стратегије, планове, програме и основе у области просторног и урбанистичког планирања и поред осталог заштите природних и културних добара и саставни је део плана, односно програма или основе (члан 35. став 1); да се процена утицаја, поред осталог прописаног у овом ставу, врши и за пројекте који се планирају на заштићеном природном добру и у заштићеној околини непокретног културног добра (члан 36. став 2); да процена утицаја пројекта на животну средину је саставни део техничке документације без које се не може приступити извођењу пројекта и врши се у складу са поступком прописаним посебним законом (члан 36. став 3); да јавност и заинтересована јавност има право да, у складу са законом, учествује у поступку доношења одлука, поред осталих прописаних овим ставом, и о: 1) стратешкој процени утицаја планова и програма на животну средину (члан 81. став 1); да заинтересована јавност у поступку остваривања права на здраву животну средину као странка има право да покрене поступак преиспитивања одлуке пред надлежним органом, односно судом, у складу са законом (члан 81а).

Према Закону о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 135/2004, 36/2009) процена утицаја на животну средину јесте превентивна мера

заштите животне средине са циљем да се прикупе подаци и предвиде штетни утицаји одређених пројеката, поред осталог и на материјална и културна добра, као и утврде и предложи мере којима се штетни утицаји могу спречити, смањити или отклонити имајући у виду изводљивост тих пројеката (у даљем тексту: процена утицаја) (члан 2. тачка 5), студија о процени утицаја на животну средину јесте документ којим се анализира и оцењује квалитет чинилаца животне средине и њихова осетљивост на одређеном простору и међусобни утицај постојећих и планираних активности, предвиђају непосредни и посредни штетни утицај пројекта на чиниоце животне средине, као и мере и услови за спречавање, смањење и отклањање штетних утицаја на животну средину и здравље људи (у даљем тексту: студија о процени утицаја) (члан 2. тачка 6). Законом о процени утицаја на животну средину прописано је: да заинтересована јавност обухвата јавност на коју пројекат утиче или је вероватно да ће утицати, укључујући и невладине организације које се баве заштитом животне средине и евидентиране су код надлежног органа (члан 2. тачка 7); да се процена утицаја врши, поред осталог и за пројекте који се планирају на заштићеном природном добру и у заштићеној околини непокретног културног добра (члан 3. став 3); да Влада Србије (у даљем тексту: Влада) прописује: 1) листу пројеката за које је обавезна процена утицаја; 2) листу пројеката за које се може захтевати процена утицаја (члан 4. став 1); да носилац пројекта за који је обавезна процена утицаја и пројекта за који је утврђена процена утицаја, не може приступити реализацији, односно изградњи и извођењу пројекта без сагласности надлежног органа на студију о процени утицаја (члан 5); да студија о процени утицаја и сагласност на студију о процени утицаја, односно одлука да није потребна процена утицаја на животну средину, саставни су део документације која се прилаже уз захтев за издавање одобрења за изградњу или уз пријаву почетка извођења пројекта (изградња, извођење радова, промена технологије, промена делатности и друге активности) (члан 18).

Одредбама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/2009... 83/2018) прописано је: да припремни радови јесу радови који претходе грађењу објекта (члан 2. тачка 28); да изградња објекта јесте скуп радњи који обухвата: претходне радове, израду и контролу техничке документације, припремне радове за грађење, грађење објекта и стручни надзор у току грађења објекта (члан 2. тачка 30); да Министарство издаје грађевинску дозволу за изградњу, поред осталих, и објеката у границама непокретних културних добара од изузетног значаја, објеката у заштићеној околини културних добара од изузетног значаја са одређеним границама катастарских парцела, као и објеката у заштићеним подручјима у складу са актом о заштити културних добара (осим претварања заједничких просторија у стан, односно пословни простор у заштићеној околини културних добара од изузетног значаја и културних добара уписаних у Листу светске културне баштине), у складу са законом (члан 133. став 2. тачка 9); да се грађевинска дозвола издаје инвеститору који уз захтев за издавање грађевинске дозволе достави пројекат за грађевинску дозволу и извод из пројекта за грађевинску дозволу израђене у складу са прописом којим се ближе уређује садржина техничке документације, који има одговарајуће право на земљишту или објекту и који је доставио, поред осталих и доказе прописане прописом којим се ближе уређује поступак спровођења обједињене процедуре (члан 135. став 1); да се грађевинска дозвола издаје за цео објекат, односно за део објекта, ако тај део представља техничку и функционалну целину (члан 137. став 1); да се припремни радови изводе на основу грађевинске дозволе из става 1. овог члана (члан 137. став 2), припремни радови за објекте из члана 133. овог закона, могу се изводити и на основу посебне грађевинске дозволе (члан 137. став 3); да се уз захтев за издавање грађевинске дозволе из става 3. овог члана, прилажу локацијски услови, пројекат припремних

радова и доказ о одговарајућем праву на земљишту или објекту (члана 137. став 4).

Полазећи од наведеног утврђеног чињеничног стања и списка предмета, као и цитираних прописа, Врховни касациони суд налази, али из других разлога од оних који су наведени у образложењу побијане пресуде, да је правилан закључак Управног суда да је тужилац активно легитимисан за подношење тужбе у овом управном спору као и да је оспорено решење незаконито.

Врховни касациони суд налази да из цитираних прописа произлази да удружење за заштиту животне средине које је основано у складу са законом (заинтересована јавност из еколошких прописа, односно заступници колективних интереса и заступници ширих интереса јавности из члана 44. став 3. Закона о општем управном поступку) нема непосредно право, а како то погрешно закључује Управни суд, за подношење тужбе у управном спору, те у вези са тим да буде странка у управном спору у својству тужиоца, у складу са одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима, по тужби против грађевинске дозволе ни у случају када је у питању грађевинска дозвола у вези пројекта за који је утврђена потреба процене утицаја на животну средину, односно када је у питању поступак повезан са заштитом животне средине.

Ово из разлога јер еколошки прописи, Закон о заштити животне средине и Закон о процени утицаја на животну средину, који прописују правни оквир заштите животне средине (поред Закона о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине и Закона о стратешкој процени утицаја на животну средину) и који утврђују појам „заинтересована јавност“, да су заинтересована јавност и удружења која се баве заштитом животне средине, прописују непосредно право заинтересоване јавности да учествују у управном поступку и право покретања управног спора само у појединим поступцима прописаним тим законима, али не и Законом о планирању и изградњи.

Наведени закључак произлази и из чињенице да Закон о планирању и изградњи, који не припада корпусу еколошких закона, не прописује заинтересовану јавност као странку у управном поступку доношења грађевинске дозволе, а Закон о заштити животне средине (члан 81а), Закон о процени утицаја на животну средину, а имајући у виду и Архуску конвенцију, садрже само упућујуће норме према којима се право на подношење тужбе остварује у складу са законом.

Поред наведеног, према одредби члана 11. став 1. Закона о управним споровима удружење које се бави заштитом животне средине нема непосредно право на подношење тужбе, односно тужилачку легитимацију у управном спору против грађевинске дозволе, јер се тим управним актом не решава о праву удружења као подносиоца тужбе, већ о праву странке у управном поступку по чијем захтеву је оспорено решење о грађевинској дозволи донето. Такође одредба члана 11. Закона о управним споровима не прописује заинтересовану јавност из еколошких прописа, те заступнике колективних интереса и заступнике ширих интереса јавности из члана 44. став 3. Закона о општем управном поступку, као правне субјекте који имају својство тужиоца у управном спору.

Међутим, по правном схватању Врховног касационог суда, удружење за заштиту животне средине и поред тога што нема непосредно право за подношење тужбе може да оствари тужилачку легитимацију у управном спору по тужби против грађевинске дозволе, када је у питању пројекат за који је утврђена потреба процене утицаја на животну средину. Наведено произлази из Закона о заштити животне

средине (члан 81а), Закона о процени утицаја на животну средину, Архуске конвенције и одредбе члана 44. став 3. Закона о општем управном поступку. У том правцу је, поступио и Европски суд за људска права када је у предмету, на који се позвао и Управни суд, Лераблије (*L'Elablière A.S.B.L* против Белгије, представка бр. 49230/07 од 24.02.2009. године, ст. 29) признао право на приступ управном суду непрофитном удружењу чије су активности усмерене ка заштити животне средине у неколико општина у Белгији, а поводом оспоравања законитости издавања грађевинске дозволе за изградњу постројења за сакупљање отпада. Постојање тужилачке легитимације удружења за заштиту животне средине цени се у сваком конкретном случају и то у складу са одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима, полазећи од тога да ли постоји правно релевантна веза тужиоца, односно интереса чијом заштитом се бави, са предметом одлучивања управним актом, а према околности да ли је оспореном грађевинском дозволом повређен интерес чијом заштитом се тужилац као удружење бави и то интерес заштите животне средине, заснован на Закону о планирању и изградњи, применом ког закона је оспорена грађевинска дозвола и донета. При томе, по схватању Врховног касационог суда учешће тужиоца у управном поступку у коме је донета оспорена грађевинска дозвола, у својству странке из члана 44. став 3. Закона о општем управном поступку, као ни околност да ли је у том поступку тражио својство странке у складу са одредбом члана 93. став 1. истог закона, не представља услов за легитимацију за подношење тужбе у управном спору.

Следом наведеног, Врховни касациони суд налази да тужилац у овом управном спору, који је удружење за заштиту животне средине, основано у складу са законом (која заштита како то правилно закључује Управни суд, у смислу процене утицаја на животну средину обухвата и културна добра и заштићену околину културних добара сагласно члану 35. став 1, члану 36. став 2. Закона о заштити животне средине, члану 2. тачка 5, члану 3. став 3. Закона о процени утицаја на животну средину), нема непосредно право за подношење тужбе, те да буде странка у својству тужиоца у овом управном спору против посебне грађевинске дозволе за припремне радове из члана 137. став 3. у вези члана 133. став 2. тачка 9. Закона о планирању и изградњи. Ово из разлога што оспореном грађевинском дозволом за припремне радове није решавано о праву и обавези тужиоца, већ о праву и обавези странке по чијем захтеву је оспорено решење донето, при чему тужилац у управном поступку није учествовао у својству странке из члана 44. став 3. Закона о општем управном поступку и није тражио својство странке у том поступку у складу са одредбом члана 93. став 1. истог закона. Следом наведеног, Врховни касациони суд налази да се активна легитимација тужиоца у овом управном спору цени у складу са одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима, у односу на чињеницу да ли је оспореном грађевинском дозволом повређен интерес тужиоца везан за заштиту животне средине, чијом заштитом се тужилац бави, и то интерес који има упориште у Закону о планирању и изградњи применом ког закона је оспорена грађевинска дозвола и донета. Стога, одлучна чињеница за оцену легитимације тужиоца у овом управном спору је да ли је у конкретном случају за доношење оспореног решења о посебној грађевинској дозволи за припремне радове потребна и студија о процени утицаја на животну средину (а не сагласност на студију о процени утицаја на животну средину, како то погрешно закључује Управни суд, а основано указује поднетим захтевима) пројекта кабинске жичаре – гондоле Ушће – Калемегдан, за који пројекат је утврђена потреба процене утицаја на животну средину наведеним решењем од 25.02.2019. године, у чијем саставу је и објекат станица гондола „Калемегдан“, ради чије изградње је дозвољено извођење припремних радова.

Ово из разлога јер у случају када је за пројекат утврђена потреба процене

утицаја на животну средину у вези којег се доноси грађевинска дозвола, односно посебна грађевинска дозвола за извођење припремних радова, студија о процени утицаја на животну средину (а не и сагласност на ову студију) обавезан је део документације који се доставља уз захтев за грађевинску дозволу, те за посебну грађевинску дозволу за припремне радове, како је то прописано одредбом члана 135. став 1. Закона о планирању и изградњи, у вези са одредбом члана 58. став 1. тачка 4. Правилника о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објеката („Службени гласник РС“, број 72/2018), а које одредбе се по ставу Врховног касационог суда сходно примењују на посебну грађевинску дозволу за припремне радове. При томе грађењу, односно извођењу припремних радова може се приступити, према одредби члана 138а Закона о планирању и изградњи по правноснажном (коначном) решењу о грађевинској дозволи и то подношењем пријаве радова, уз коју се на основу одредбе члана 148. истог закона, у вези одредбе члана 31. став 2. тачка 2. Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем („Службени гласник РС“, бр. 113/2015, 96/2016, 120/2017) обавезно подноси и сагласност на студију о процени утицаја на животну средину ако је обавеза њене израде утврђена за пројекат прописом којим се уређује процена утицаја на животну средину.

Наиме, када су у питању припремни радови за изградњу објекта у вези ког пројекта је надлежни орган утврдио потребу процене утицаја на животну средину, по правном схватању Врховног касационог суда, за посебну грађевинску дозволу за извођење припремних радова из члана 137. став 3. Закона о планирању и изградњи, потребно је уз пројекат за припремне радове, као што је то прописано и за пројекат за грађевинску дозволу, да се приложи студија о процени утицаја на животну средину за пројекат у вези којег је дозвољено извођење припремних радова, сходном применом одредаба, које се односе на грађевинску дозволу, и то одредбе члана 135. став 1. Закона о планирању и изградњи и члана 58. став 1. тачка 4. Правилника о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објеката. Наведено јер из одредбе члана 137. ст. 1. и 2. Закона о планирању и изградњи произлази да се припремни радови изводе по правилу на основу грађевинске дозволе за изградњу објекта, у ком случају је, како је то напред наведено, обавезан део документације за издавање грађевинске дозволе и студија о процени утицаја на животну средину, уколико је утврђена потреба процене утицаја на животну средину у складу са прописима којима се уређује ова област. Следом наведеног, полазећи од тога да изградња објекта обухвата и припремне радове, као и да је посебна грађевинска дозвола за припремне радове прописана као могућност, а не као искључива врста грађевинске дозволе за припремне радове за објекте из члана 133. Закона о планирању и изградњи, а имајући у виду и да је процена утицаја на животну средину превентивна мера заштите животне средине од активности који могу да имају штетне утицаје поред осталог и на непокретна културна добра и на заштићену околину културних добара, то циљним тумачењем Закона о планирању и изградњи несумњиво произлази да је интенција законодавца да се студија о процени утицаја на животну средину за пројекат у вези којег се изводе припремни радови, прилаже и уз захтев за посебну грађевинску дозволу за припремне радове.

Оспорено решење о грађевинској дозволи је посебна грађевинска дозвола за извођење припремних радова које је донето у складу са одредбом члана 137. став 3. Закона о планирању и изградњи за припремне радове за изградњу објекта из члана 133. овог закона, какав је у конкретном случају и објекат станица гондола „Калемегдан“, као део пројекта кабинске жичаре – гондола Ушће – Калемегдан (објекат из члана 133.

став 2. тачка 9. Закона о планирању и изградњи), за који пројекат је наведеним решењем од 25.02.2019. године утврђена потреба процене утицаја на животну средину. Имајући у виду све наведено Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају уз захтев за оспорену посебну грађевинску дозволу за припремне радове потребно да се достави и студија о процени утицаја на животну средину наведеног пројекта.

Врховни касациони суд је при одлучивању у овој правној ствари имао у виду и да су оспореном посебном грађевинском дозволом за припремне радове одобрени и радови (означени као припремни), који обухватају земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима све на кат. парцели број .../... КО ..., на територији Града Београда која се налази у зони споменика културе „Београдска тврђава“, непокретног културног добра од изузетног значаја за Републику Србију, као и да се овим припремним радовима а како то правилно закључује Управни суд у побијаној пресуди могу нарушити својства овог непокретног културног добра од изузетног значаја за Републику Србију.

Следом наведеног, а с обзиром да уз захтев за оспорену посебну грађевинску дозволу за припремне радове, противно прописаној обавези није приложена и студија о процени утицаја на животну средину наведеног пројекта кабинске жичаре – гондола Ушће – Калемегдан, Врховни касациони суд налази да је оспореном грађевинском дозволом повређен интерес у вези заштите животне средине чијом заштитом се тужилац бави и то интерес који има упориште у Закону о планирању и изградњи и наведеним правилницима, из ког разлога је тужилац активно легитимисан за подношење тужбе у овом управном спору, на основу одредбе члана 11. став 1. Закона о управним споровима и да је оспорено решење незаконито.

Следом наведеног, Врховни касациони суд налази да према стању списка и разлозима образложења нису били испуњени услови прописани одредбом члана 137. став 3. Закона о планирању и изградњи, у вези са одредбом чл. 135. и 136. истог закона (на које одредбе се и тужени орган позвао у уводу оспореног решења), за доношење оспореног решења о грађевинској дозволи за припремне радове. Стога из правних прописа и разлога садржаних у образложењу оспореног решења, и доказа у списима, не произлази правилност одлуке дате у диспозитиву оспореног решења из ког разлога је оспорено решење донето повредом правила поступка која су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, а како то правилно налази и Управни суд побијаном пресудом. Из наведених разлога правилно је побијаном пресудом, применом одредби члана 40. став 2, у вези са чланом 42. став 1. Закона о управним споровима уважена тужба, поништено оспорено решење о грађевинској дозволи и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. У поновном поступку надлежни орган ће, у смислу одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима поступати у складу са правним схватањима и примедбама из ове пресуде Врховног касационог суда. Тужени орган ће у поновном поступку имати у виду и да према тачки VIII наведених локацијских услова од 14.02.2019. године, ови локацијски услови важе 24 месеца од дана издавања.

Врховни касациони суд је ценио наводе поднетих захтева па је нашао да су неосновани, односно без утицаја на другачију оцену законитости побијане пресуде.

По становишту Врховног касационог суда тужилац јесте активно легитимисан за подношење тужбе у овом управном спору из свих разлога наведених у образложењу ове пресуде. С обзиром да из навода захтева не произлази другачији закључак о активној легитимацији тужиоца у овом управном спору, то Врховни касациони суд налази да су неосновани сви наводи захтева којима се оспорава активна легитимација

подносиоца тужбе, као и наводи да су побијаном пресудом повређене одредбе члана 11. ст. 1. и 3. Закона о управним споровима. Неосновани су и наводи захтева да се уз захтев за посебну дозволу за припремне радове не доставља студија о процени утицаја на животну средину пројекта у вези кога се изводе припремни радови, а имајући у виду и да тужени орган у захтеву управо наводи да обавеза прилагања студије о процени утицаја на животну средину настаје или у моменту подношења захтева за грађевинску дозволу за припремне радове, или у тренутку пријаве почетка припремних радова.

Неосновани су и наводи подносилаца захтева ЈП „Скијалишта Србије“ и Града Београда да су повређена правила поступка у управном спору тиме што им нису достављени поднесци тужиоца од 31.05.2019. године, 14.06.2019. године и 27.06.2019. године. Ово из разлога јер се тужилац овим поднесцима изјаснио на одговоре на тужбу овде подносилаца захтева, и да је суд на јавној расправи са садржином ових поднесака упознао заступнике ових подносилаца захтева. Имајући у виду да решење Ув 103/2011 од 22.12.2011. године, на које подносиоци захтева указују и побијана пресуда нису засновани на битно истом чињеничном стању и правном основу, то су неосновани и наводи захтева о неуједначеној судској пракси, и повреди права на правну сигурност, у погледу примене одредбе члана 11. ст. 1. и 3. Закона о управним споровима. Полазећи од разлога наведених у образложењу ове пресуде због којих је Врховни касациони суд нашао да је оспорено решење незаконито, без утицаја су наводи захтева којима се оспорава правилност закључка Управног суда да је у конкретном случају била потребна сагласност Републичког завода за заштиту споменика културе на Услове за предузимање мера техничке заштите од 13.02.2018. године.

С обзиром на утврђено да је уз захтев за посебну грађевинску дозволу за припремне радове потребно да се достави и студија о процени на животну средину наведеног пројекта, то су неосновани и наводи захтева туженог којима се указује да је надлежни орган у поступку издавања грађевинске дозволе поступио у складу са поступком прописаним цитираним одредбама чл. 8б и 8ђ Закона о планирању и изградњи.

Врховни касациони суд није ценио наводе захтева којима се оспорава решење Управног суда о одлагању извршења оспореног решења од 19.04.2019. године јер ово решење није предмет преиспитивања у овом поступку. Поред тога Врховни касациони суд констатује да је решењем овог суда Узп 213/2019 од 13.06.2019. године одбачен захтев поднет против наведеног решења од 19.04.2019. године.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

С обзиром на то да одговор на захтев противне странке не садржи ништа ново у односу на податке у списима и садржину захтева, због чега није био од значаја за одлучивање, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18) одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 17.03.2023. године, Узп 132/2021

Записничар,
Гордана Војновић, с.р.

Председник већа – судија,
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка Управитељ писарнице Марина Антонић

ПИТАЊА

- 1. Да је жалба била дозвољена против првостепеног решења Министарства, ком органу би она била изјављена?**
- 2. Из којих разлога је Управни суд својим решењем одложио извршење решења Министарства?**
- 3. Из којих разлога је Управни суд својом пресудом усвојио тужбу?**
- 4. Који услов из ЗУС-а је испуњен да би био поднет захтев за преиспитивање судске одлуке у конкретном предмету?**

**ПРИМЕР 5: ПРВОСТЕПЕНО РЕШЕЊЕ ПРОТИВ КОГА ЈЕ ДОПУШТЕНА
ЖАЛБА КОЈА НЕМА СУСПЕНЗИВНО ДЕЈСТВО
(ПРВОСТЕПЕНО ИЗВРШНО РЕШЕЊЕ)**

а. Пореско решење

Број решења: 070-436-03 -02416/2023-01

ЈМБГ:

Министарство финансија – Пореска управа – Одсек за контролу издвојених активности малих локација Младеновац у поступку утврђивања пореза на пренос апсолутних права, на основу члана 54. став 2. тачка 2. подтачка 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, број 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, I 01/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/ 1 4, 105/14, 112/15, 15/ 16, 108/ 16, 30/ 18, 95/ 18, 86/19, 144/20, 96/2 [и 138/22), члана 40. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, број 26/01, 45/02 – УС, Сл. лист СРЈ број 42/02 – УС, Сл. гласник РС број 80/02 – др. закон, 80/02, 35704, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 - др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19, 144/20, 118/21 и 138/22) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, број 18/16 и 95/18 – др. пропис) дана 10. 01. 2024. године, доноси

РЕШЕЊЕ

Утврђује се порез на пренос апсолутних права обвезнику Р. З, са пребивалиштем у Београду (Звездара), Улица... за непокретну имовину, однос но друго стварно имовинско право и то:

Редни број	Предмет преноса	Пореска основица	Порез
I	шумско земљиште. на к.п. 1732/5, површине 3.633,00 гп2 (својински удео 1/1)	843.696,00	21.092,40
У укупном износу од			21.092,40

по уговору овереном у Сопоту, дана 15. 11. 2023. године, под бројем ОП: 1060-2023, од стране Зорана Стајића – Јавни бележник, закљученом између уговорних страна: Р.З., Београд (Звездара), у својству продавца и М.О., Београд (Врачар), у својству купца.

Утврђени износ од 21.092,40 динара на име пореза на пренос апсолутних права плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења на рачун број **840-713421843-23**, са назнаком: порез на пренос апсолутних права, са позивом на број: **97 21-017-2409962710215**.

Ако порески обвезник не плати утврђени износ пореза у законском року, наплата доспелог, а неплаћеног пореза извршиће се принудним путем.

Купац М.О. на кога је пренето апсолутно право јемчи солидарно за плаћање пореза на пренос апсолутних права.

Жалба не одлаже извршење решења.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Министарство финансија – Пореска управа – Одсек за контролу издвојених активности малих локација Младеновац покренуло је поступак утврђивања пореза на пренос апсолутних права по извршеном промету – преносу, описаном у диспозитиву решења, између уговорних страна: Р. З. Београд (Звездара), у својству продавца и М. О., Београд (Врачар), у својству купца на основу уговора о купопродаји: бр. ОП:1060-2023, овереног у месту: у Сопоту, дана 15. 11. 2023. године, од стране Зорана Стајића – Јавни бележник.

Предмет преноса је следећа непокретност, друго стварно и имовинско право: шумско земљиште, на к.п. 1732/5, површине 3.632,00 м² (својински удео 1/1), за коју је уговорена цена у износу од 843.696,00 динара (232,30 динара/м²).

Тржишна вредност утврђена је на основу најмање два правоснажна решења пореског органа, донета у поступку утврђивања пореза на пренос апсолутних права, за промет истог или сличног простора на тржишту, а који је извршен у периоду који претходи поступку утврђивања пореза на *пренос* апсолутних права у конкретном случају, а који је датумски најближи моменту настанку пореске обавезе која се утврђује: 070-436-1596/23 од 29.9.2023 к.п. 2113 по цени од 172,33 дин и 436-310/2023 од 03.4.2023 к.п. 846/1 по цени од 107,55 дин/м²

У поступку утврђивања пореске основице, овај орган је оценио да уговорена цена од 232,30 динара/м² није нижа од тржишне вредности, па је иста прихваћена у износу од 232,30 динара/м², што значи, с обзиром на површину непокретности од 3.632,00 м², да је укупна вредност непокретности – права 843.696,00 динара.

Пореском обвезнику (продавац) Р.З. и солидарном јемцу (купац), М.О. уредно је уручен записник о процени тржишне вредности непокретности без изласка на терен, у складу са чланом 36. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, у ком су садржане све релативне чињенице од значаја за доношење решења, и омогућено им је да на исти изјаве приговор, сходно одредбама чл. 128. ст. 5. ЗПППА, што исти, у законском року, нису учинили.

На утврђену пореску основицу применом пореске стопе од 2,50%, сходно одредби члана 30. Закона о порезима на имовину, утврђен је порез на *пренос* апсолутних права у износу од 21.092,40 динара.

Камата се обрачунава у складу са одредбом члана 75. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Одредбама члана 77–113. Закона о *пореској* поступку и пореској администрацији прописан је поступак принудне наплате јавних прихода, као и да трошкови принудне наплате падају на терет обвезника. Покретање поступка принудне наплате пореза има за последицу, увећање пореског дуга, који у себи не садржи камату и који је предмет принудне наплате, за 5% на дан почетка поступка принудне наплате на који се обрачунава камата.

Наплата пореза од купца – супсидијарног – солидарног јемца извршиће се у смислу члана 42.

Закона о порезима на имовину.

Жалба не одлаже извршење решења, сходно члану 147. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Са изложеног решено је као у диспозитиву решења.

Против овог решења може се поднети жалба Министарству финансија – Пореској управи – Министарству финансија – Сектору за другостепени порески и царински поступак, а преко овог органа, у року од 15 дана од дана достављања овог

решења.

Жалба се таксира са 2.340,00 динара административне таксе и уплаћује се на рачун број 840-742221 843-57 Републичке административне таксе, са позивом на број 82-070.

 Шеф одсека

Милан Милановић

6. Решење којим се утврђује право на пензију

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање

Филијала Београд

Број решења

ЈМБГ:

Датум: 3. 4. 2024.

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Београд, на основу чл. 82. и 98. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр. 34/03, 64/04 УС, 84/04 – др. закон, 85/05, 101/05 – др. закон, 63/06 УС, 5/09, 107/09, 101/10, 93/12, 62/13, 108/13, 75/14, 142/14, 73/18 и 46/19 – одлука УС, 86/19 и 62/21 – у даљем тексту: Закон) и члана 45. и 47. Статута Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање („Службени гласник РС“, бр. 48/21, решавајући у предмету старосне пензије А.М. из Београда, З.Л., овлашћено службено лице одређено Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова 01 број 110.1-5350/21 од 30. 6. 2021. године, доноси

РЕШЕЊЕ

А. М. утврђује се право на старосну пензију од 1. 12. 2023. године у месечном износу од 63. 500 динара.

Пензија се усклађује по Закону.

Навршен пензијски стаж износи 40 година, 11 месеци и 10 дана.

Исплату пензије вршити од 1. 12. 2023. године.

Корисник права дужан је да пријави сваку промену у року од 30 дана од дана настале промене, која је од утицаја на право или обим коришћења тог права.

Жалба не одлаже извршење решења.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Поступак за остваривање права на старосну пензију покренут је у смислу члана 88. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању (у даљем тексту Закон) по захтеву А.М. од 10. 12. 2023. године. По спроведеном поступку утврђено је: да је А.М. рођ. 1958. године, да је осигурање престало 2023. године. да навршен пензијски стаж износи 40 година, 11 месеци и 10 дана.

Према утврђеном чињеничном стању испуњени су услови за стицање права на старосну пензију из члана 19а тачка 1. Закона. Висина старосне пензије одређује се применом чл. 61-70 Закона, према подацима утврђеним у матичној евиденцији о осигураницима.

Пензијски стаж за одређивање висине пензије у смислу члана 68. и 69. Закона од 40 година, 11 месеци и 10 дана, прерачунат у смислу члана 67. Закона, помножен је у смислу члана 62. личним коефицијентом тако да лични бод осигураника износи ___.

Износ старосне пензије одређује се множењем личног бода вредношћу општег бода, израчунатог у смислу члана 70 Закона, у висини од ___ дин. тако да пензија на дан остваривања права износи 63. 500 динара. Право на пензију припада од 1. 12. 2023. године, према члану 84. став 1. Закона, а исплата од истог дана, према члану 111. став 1. Закона.

Пензија се усклађује у смислу члана 80. Закона.

Преглед података о навршеном пензијском стажу, обрачуну личног коефицијента, личног бода и висине пензије саставни су део овог решења.

Корисник права дужан је да, у складу са чланом 88. став 3. Закона благовремено, односно у року од 30 дана, пријави сваку промену, која је од утицаја на право или обим коришћења тог права.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: У смислу члана 99 став 1. Закона, против овог решења може се изјавити жалба Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања Дирекцији у Београду у року од 15 дана од дана пријема решења. Чланом 99. став 2. Закона прописано је да жалба не одлаже извршење решења. Жалба се предаје преко Филијале - Службе Филијале, писмено или усмено на записник, односно путем поште препоручено.

Овлашћено лице

З. Ј.

Решење се доставља:

1. А.М.
2. Оделењу за финансијске послове
3. Архив

в. Решење о исељењу бесправно усељеног лица

МЈ

VIII бр. 360-1212/17

Одељење за имовинско-правне и стамбене послове ГО Звездара у Београду- Начелник Одељења по овлашћењу Начелника Управе ГО Звездара IV бр. 035-404/2017 од 07.06.2017. године и решења Начелника управе ГО Звездара бр. 035-450/17 од 03.07.2017. године, решавајући по захтеву **КОМЕСАРИЈАТА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И МИГРАЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**, ул. Народних хероја број 4, Нови Београд, на основу чл. 33, 34 и 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/16) и чл. 77 став 1 и 3 Закона о становању и одржавању зграда („Сл. гласник РС“, број 104/16) дана 26. 04. 2018.године, доноси следеће

Р Е Ш Е Њ Е

НАЛАЖЕ СЕ Д. Н., Д. Њ. И Д. Љ. да се у року од једног дана од дана пријема решења, а под претњом принудног извршења, иселе са свим лицима и стварима из стана број... на четвртом спрату у Устаничкој улици број... у Београду, површине 48,85м².

ЖАЛБА изјављена на решење не задржава извршење.

О б р а з л о ж е њ е

Комесаријат за избеглице и миграције Републике Србије обратио се овом Одељењу дана 22.12. 2017. године, поднеском заведеним под горњим бројем, захтевом за исељење именованих из стана ближе описаног у диспозитиву решења.

Поступајући по наведеном захтеву, Одељење је дана 18.01.2018. године саслушало на записник пуномоћника Д.Н., Д.Њ. И Д.Љ., адвоката В. П., док се Комесаријат писмено изјаснио, па је оценом свих правно-релевантних доказа утврђено следеће чињенично стање:

- Правоснажним решењем Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове града Београда IX-04 број 350.4-207/2003 од 11. 06. 2003. године издато је ГИП „Хидротехника-Београдградња“ Д.П., Устаничка бр..., одобрење за грађење за надзиђивање и пренамену објекта самачког хотела „Х-2“ у ул. Устаничкој бр. у Београду, на кат.парц. 13503/4 КО Звездара, спратности Су+П+4+Пов. спрат, којим радовима се врши доградња пете повучене етажне, нове бруто површине 508,22 м² формирањем поткровља и изградња поткровља изнад дела пете етажне, бруто површине 185,35 м², као и доградња нових гаража у сутеренском делу објекта и доградња лођа на североисточној и југозападној фасади у нивоу приземља, I, II, III, IV спрата и поткровља.

- Правоснажним решењем о употребној дозволи Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове IX-17 бр. 351.3-307/2004 од 02.02.2006. године одобрава се инвеститору ГИП „Хидротехника-Београдградња у стечају, употреба изведених радова на надзиђивању и пренамени објекта самачког хотела, а решењем Службе за катастар

непокретности број 952-01-12-13/2008 од 20.06.2008. године дозвољава се промена кућног броја, о чему постоји доказ у списима предмета.

- Комесаријат за избеглице Републике Србије власник је предметног стана на основу Уговора о купопродаји који је закључен са ГИП „Хидротехника-Београдградња“ АД као продавцем дана 28. 01. 2005. године, који уговор је оверен у Петом општинском суду у Београду под Ов.бр.159/05 дана 28.02.2005.године, о чему такође постоји доказ у списима предмета.

- Предметни стан број ... користе Д. Н., Д. Њ. и Д. Љ., после смрти Д. А., против кога је већ вођен поступак за иселјење пред овим Одељењем под бројем 360-50/11. Д.Н. је конкурисала на Јавни позив за доделу станова, али је њена пријава одбачена као неуредна. Комесаријат за избеглице и миграције доставио је и пресуду Управног суда У.бр. 17684/15 од 13.04.2017. године, којом је тужба тужиље Д.Н. против одлуке Владе Републике Србије – Комисије за решавања стамбених потреба, одбијена као неоснована.

Чл. 77. став 1. Закона о становању и одржавању зграда предвиђа: „Ако се неко лице усели у стан или заједничке просторије стамбене, односно стамбено-пословне зграде без правног основа, управник стамбене заједнице, власник посебног дела или друго лице које има правни интерес има право да код надлежног органа јединице локалне самоуправе поднесе захтев за његово иселјење“.

Како је у конкретном случају утврђено да Д. Н., Д. Њ. и Д. Љ. за коришћење предметног стана не поседују правни основ, то је Одељење применом чл. 77 Закона о становању и одржавању зграда, донело одлуку као у диспозитиву.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења допуштена је жалба у року од 15 дана од дана пријема истог, преко овог Одељења, Градском већу града Београда, таксирана са 456,00 динара општинске административне таксе уплаћене на жиро-рачун 840-742251843-73, број модела 97 32-022.

РЕШЕЊЕ ДОСТАВИТИ:

1. Комесаријату за избеглице и миграције, ул. Народних хероја бр. 4
Веза бр. 360-269/11-2011,
2. Адв. В. П, ул. Новопазарска бр.,
3. Д. Н., ул. Устаничка бр.,
4. Списима предмета.

НАЧЕЛНИК ОДЕЉЕЊА
Валентина Богојевић, дипл. правник

г. Решење којим се утврђује накнада за одводњавање



РЕПУБЛИКА СРБИЈА

Јавно водопривредно предузеће
„Србијаводе“

Београд

ЈМБГ:

Број решења: 20/3/117220099-2023

Шифра обвезника: 12768699

Јавно водопривредно предузеће „Србијаводе“ Београд, Булевар уметности 2А, на основу члана 88. ст. 1. и 2. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/18, 49/19, 86/19 – усклађени дин.изн., 156/20 – усклађени дин.изн., 15/21 – допуна усклађених дин.изн., 15/23 – допуна усклађених дин.изн. и 92/23) и члана 104. став 1. тачка 2) Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16, 95/18 – аутентично тумачење и 2/23 – одлука УС), у поступку утврђивања накнаде за одводњавање за 2023. годину, за обвезника М. С., Београд, Његошева 34, дана 28. 12. 2023. године, доноси:

РЕШЕЊЕ

Утврђује се накнада за одводњавање за 2023. годину обвезнику:
М. С., Његошева 34, Београд

Рејон: ПАК:

ЈМБГ:

за подручје општине Шабац, мелиорационо подручје Подрињско-колубарско, КО
Мишар: КП 109, 112/1

Врста земљишта	Површина (ha)	Висина накнаде (дин/ha)	ИЗНОС (дин)	Регистрована пољопривредна газдинства	
				Површина (ha)	ИЗНОС (дин)
1) њива 2. класе	0,5948	1.519,22	903,63		
2) врт, воћњак, виноград од 1. до 4. класе и рибањак	0,0539	1.307,95	70,50		
3) грађевинско земљиште осим земљишта под стамбеним објектима и објектима намењеним за обављање делатности	0,0250	17.297,75	432,44		

Укупна накнада: 1406,57

- Утврђену накнаду из тачке 1. овог решења у износу од **1.406,57** обвезник накнаде плаћа у једнаким тромесечним ратама, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја.

Обвезник је дужан да доспеле, а неплаћене тромесечне рате накнаде за одводњавање плати у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

- Износ накнаде из тачке 1. овог решења уплаћује се на рачун број 840-741565843-24 са знаком „Накнада за одводњавање од физичких лица”, по моделу 97, са позивом на број 30-0992607972710031.

- Уколико обвезник доспелу обавезу не плати у року из тачке 2. овог решења, наплата обрачунате накнаде, са каматом прописаном законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација, извршиће се принудним путем, а трошкови поступка принудне наплате падају на терет обвезника.

- Жалба на ово решење не одлаже његово извршење.

- До доношења решења о утврђивању висине накнаде за одводњавање за наредну годину, обвезник је дужан да плаћа аконтацију у висини тромесечне обавезе из тачке 1. овог решења, у износу од 351,65 динара за сваку рату, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја.

Ако је износ плаћених аконтација у току године мањи од износа накнаде утврђене решењем за текућу годину, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења.

Ако је обвезник аконтативно платио више него што је обавезан да плати према обавези утврђеној решењем за текућу годину, више плаћена накнада се урачунава као аконтација накнаде за наредну годину.

Образложење

Јавно водопривредно предузеће „Србијаводе” Београд утврдило је накнаду за одводњавање за 2023. годину, обвезнику М. С., БЕОГРАД, као власнику, односно кориснику земљишта из тачке 1. диспозитива овог решења, на основу података достављених поднеском Републичког геодетског завода – надлежне службе за катастар непокретности, 05 број 951-14/2023 од 06.02.2023. године за КО Мишар: КП 109, 112/1.

Земљиште које је предмет обрачуна накнаде за одводњавање према овом решењу налази се на мелиорационом подручју утврђеном у складу са Правилником о одређивању мелиорационих подручја и њихових граница („Службени гласник РС”, број 90/18).

Чињенично стање из тачке 1. диспозитива овог решења утврђено је на основу података Републичког геодетског завода – надлежне службе за катастар непокретности и података Управе за аграрна плаћања - Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Чланом 85. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара прописано је да је обвезник накнаде за одводњавање власник, односно корисник земљишта и објеката на мелиорационом подручју одређеном у складу са законом којим се уређују воде, а ставом 2. истог члана утврђено је ко се, у смислу наведеног закона сматра корисником.

Чланом 86. Закона о накнадама за коришћење јавних добара утврђена је основица накнаде за одводњавање.

Износ накнаде за одводњавање утврђен је у складу са чланом 87. истог закона, према коме је висина накнаде за одводњавање пољопривредног земљишта (осим трстика и мочваре), необраслог шумског земљишта и грађевинског земљишта, према мелиорационом подручју, класи и култури пољопривредног земљишта (осим трстика и мочваре), прописана у Прилогу 4. Табелама 3. до 5. тог закона, као и Усклађеним динарским износом накнада прописане Законом о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, број 156/20) и Допуном усклађених динарских износа накнада прописаних Законом о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, број 15/21 и 15/23 - усклађени дин.изн и 92/23). Износ тако утврђене накнаде за одводњавање умањена је за 50% за земљиште уписано у Регистар пољопривредних газдинстава, на основу члана 98. Закона о изменама и допунама Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, број 92/23), који прописује да се износ накнаде за одводњавање који се утврђује за 2023. годину, у складу са чл. 85- 89. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/18, 49/19 – др. пропис, 86/19 – др. пропис, 156/20 – др. пропис, 15/21 – др. пропис и 15/23 – др. пропис) умањује за 50% физичком лицу и предузетнику – власнику, односно кориснику земљишта и објеката на мелиорационом подручју одређеном у складу са законом којим се уређују воде, поред осталог и за земљиште уписано у Регистар пољопривредног газдинства. Став 4. истог члана прописује да ако је обвезник накнаде за одводњавање у 2023. години (коме се износ накнаде умањује за 50% за земљиште уписано у Регистар пољопривредних газдинстава), платио више него што је обавезан да плати за 2023. годину одобриће се, на захтев обвезника накнаде, повраћај више плаћеног износа ако нема доспелих обавеза по другом основу, у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Чланом 88. Закона о накнадама за коришћење јавних добара прописана је, поред осталог, надлежност јавног водопривредног предузећа за доношење решења којим се утврђује накнада за одводњавање, обавеза надлежне службе за катастар непокретности да јавном водопривредном предузећу достављања ажуриране податке о земљишту и власницима, односно корисницима земљишта и других непокретности из члана 85. став 1. тач. 1-4) тог закона, као и начин и рокови плаћања накнаде за одводњавање. Ставом 10. истог члана прописано је да ако је обвезник аконтативно платио више него што је обавезан да плати према обавези утврђеној решењем за текућу годину, више плаћена накнада се урачунава као аконтација накнаде за наредну годину, а ставом 12. утврђено је да жалба не одлаже извршење решења.

Чланом 271. став 3. Закона о накнадама за коришћење јавних добара, прописано је да се изузетно на поступак утврђивања накнада које утврђују, обрачунавају и наплаћују јавна предузећа, примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, а на поступак принудне наплате одредбе закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

На основу напред наведеног, решено је као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Против овог решења може се изјавити жалба Министарству, пољопривреде, шумарства и водопривреде, која се предаје Јавном водопривредном предузећу „Србијаводе” Београд, надлежном водопривредном центру (ВПЦ „Сава- Дунав”, Нови Београд, ул. Бродарска бр. 3 или ВПЦ „Морава”, Ниш, Трг краља Александра Ујединитеља бр.2) или се може изјавити усмено на записник на

истој адреси, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба се таксира са 560,00 динара административне таксе и уплаћује на рачун број 840-742221843-57 Р.А.Т. по моделу 97 са позивом на број 59-013.

ДИРЕКТОР

Горан Пузовић, дипл. инж. пољ.

ПИТАЊА

- 1. Којим мотивима се руководио законодавац када је у појединим управним областима предвидео да жалба нема одложно дејство?**
- 2. Шта ће бити последице уколико се изјави жалба која нема одложно дејство, и она буде усвојена решењем другостепеног органа?**

**ПРИМЕР 6: ПРВОСТЕПЕНО РЕШЕЊЕ ПРОТИВ КОГА ЈЕ ДОПУШТЕНА
ЖАЛБА КОЈА ИМА СУСПЕНЗИВНО ДЕЈСТВО
(ПРВОСТЕПЕНО РЕШЕЊЕ КОЈЕ НИЈЕ НИ КОНАЧНО, НИ ИЗВРШНО)**

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

ГРАД БЕОГРАД

Управа градске општине Младеновац

Одељење за грађевинске, урбанистичке и комуналне послове

Одсек за грађевинске послове

Број предмета: ROP-MLA-38551-CPI-3/2024

Заводни број: III-07-351-309/2024

Датум: 21.03.2024. године

Градска општина Младеновац, Србија

Одељење за грађевинске, урбанистичке и комуналне послове Управе градске општине Младеновац решавајући по захтеву З.А. поднетом 14. 3. 2024. године године преко пуномоћника, А.Г.Р. „АТЕЉЕ ЂУКИЋ“, кроз ЦИС – Агенције за привредне регистре, за издавање грађевинске дозволе за изградњу стамбено-пословне зграде у Кораћици, на кп. бр. 1350/2 КО Кораћица, на основу члана 8. члана 134. став 2, члана 135. и члана 136. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09-исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14, 145/14, 83/2018, 31/2019, 37/19 – др. закон, 9/20, 52/2021 и 62/2023), чл. 16-21. Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем („Сл. гласник РС“, број 96/2023), чл. 51–60. Правилника о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објеката („Сл. гласник РС“, бр. 96/2023), чл. 136. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/16, 95/2018 – аутентично тумачење и 2/2023 – Одлука УС), члана 77. став 2. алинеја 3. Статута града Београда („Сл. лист града Београда“, бр. 39/2008, 6/2010 и 23/2013 и „Сл. гласник РС“, бр. 7/16 – одлука УС и „Сл. листа града Београда“, бр. 60/2019), члана 13. став 2. алинеја 3. Статута Градске општине Младеновац („Сл. лист града Београда“, бр. 40/10 – пречишћени текст, 38/13 и 82/19) и члана 11. Одлуке о организацији Управе градске општине Младеновац („Сл. лист града Београда“, бр. 82/2019 и 73/2022), доноси:

РЕШЕЊЕ
о грађевинској дозволи

- ОДОБРАВА СЕ** инвеститору, З. А. из Београда, ЈМБГ: изградња стамбено-пословног објекта – апартмани, категорија „Б“, класификациона ознака 111012 – стамбени део и 121111 – пословни део, спратности сутерен, приземље и поткровље (Сут+П+Пк), неправилног облика, максималних димензија у основи приземља 20.00m x 11.40m, бруто развијене грађевинске површине 303.39m², укупне бруто изграђене површине 499.44m², укупне нето површине 410.31m², у Кораћици, на кп. бр. 1350/2 КО Кораћица, Градска општина Младеновац (укупна површина парцеле 0.19,07ха).
- Саставни део овог решења чине: (...)

3. Грађевинска дозвола престаје да важи ако се не изврши пријава радова у року од три године од дана правноснажности решења којим је издата грађевинска дозвола.
4. Инвеститор је дужан да органу који је издао решење о грађевинској дозволи поднесе пријаву радова пре почетка извођења радова.
5. Изграђени објекат ће моћи да се користи по претходно прибављеној употребној дозволи, на основу члана 158. Закона о планирању и изградњи.
6. Предрачунска вредност радова износи 49.725.000,00 динара.
7. Обрачуном доприноса за уређивање грађевинског земљишта у поступку добијања грађевинске дозволе за изградњу стамбеног пословног објекта – апартмани, спратности Су+Пр+Пк, на кат. парцели 1350/2 КО Кораћица, ГО Младеновац, који је издала Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП - Сектор за грађевинско земљиште под бројем 12940/6-03 од 21.3.2024. године утврђено је да допринос на дан 20.3.2024. године износи укупно 499.965,00 динара, да се умањује за 20% за земљиште које је непотпуно опремљено комуналном инфраструктуром те да умањени допринос износи 399.972,00 динара и да се странка определила да овако утврђени допринос плати једнократно чиме стиче право на умањење од 40% тако да уколико инвеститор изврши уплату најкасније до 4.4.2024. године умањени допринос за уплату износи 239.983,00 динара.
8. У случају штете настале као последица примене техничке документације, на основу које је издато ово Решење, за коју се накнадно утврди да није у складу са прописима и правилима струке, за штету солидарно одговарају пројектант који је израдио и потписао техничку документацију, вршилац техничке контроле и инвеститор, у складу са чл. 8ђ. став 9. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14, 145/14, 83/18, 31/19, 37/19 – др. закон, 9/20, 52/2021 и 62/2023).

Образложење

Дана 14.3.2024. године З. А. из Београда, поднео је захтев за издавање решења о грађевинској дозволи за изградњу стамбено-пословног објекта – апартмани, категорија „Б“, класификациона ознака 111012 – стамбени део и 121111 – пословни део, спратности сутерен, приземље и поткровље (Сут+П+Пк), неправилног облика, максималних димензија у основи приземља 20.00m x 11.40m, бруто развијене грађевинске површине 303.39m², укупне бруто изграђене површине 499.44m², укупне нето површине 410.31m², у Кораћици, на кп. бр. 1350/2 КО Кораћица, Градска општина Младеновац (укупна површина парцеле 0.19,07ха).

Уз захтев инвеститор је поднео следећу документацију:

- Измену Локацијских услова бр. ROP-MLA-38551-LOCA-2/2024, инт. бр. III-07-350-104/2024 од 26.2.2024. године, издати од стране Одељења за грађевинске, урбанистичке и комуналне послове Управе градске општине Младеновац;
- Извод из пројекта и Пројекат за грађевинску дозволу бр. ПГД-03/2024 од фебруара 2024. године, који сачињавају:
 1. Главна свеска израђена од главног пројектанта, Горан Ђукић, дипл. инж. арх. са лиценцом бр. 300 1517 03;
 2. Пројекат архитектуре израђен од одговорног пројектанта, Горан Ђукић, дипл. инж. арх. са лиценцом бр. 300 1517 03;

3. Пројекат конструкције израђен од одговорног пројектанта, Горан Ђукић, дипл. инж. арх. са лиценцом бр. 300 1517 03;
 4. Технички опис хидротехничких инсталација израђен од одговорног пројектанта, Горан Ђукић, дипл. инж. арх. са лиценцом бр. 300 1517 03;
 5. Технички опис електроенергетских инсталација одговорног пројектанта, Вукомир Игњатовић, дипл. инж. ел. са лиценцом бр. 350 0991 03;
- Извештај о техничкој контроли бр. 03/24 од фебруара 2024. године, вршилац техничке контроле „AWA PLUS“ Д.О.О., одговорно лице Вујадин Радовановић;
 - Елаборат енергетске ефикасности бр. 07-2024-ЕЕ од марта 2024. године, израђен од пројектанта, „ЛИКА ТЕРМ“, овлашћено лице Милорад Остојић, дипл. маш. инж. са лиценцом бр. 381 0634 13;
 - Изјаву сагласности М.А. од 18.3.2024. године;
 - Катастарско-топографски план за кп. бр. 1350/2 и 1350/4 обе КО Кораћица од септембра 2023. године;
 - Овлашћење;
 - Доказ о уплати Републичке административне таксе, Локалне административне таксе и накнаде за ЦЕОП.

Поступајући у складу са одредбама члана 17. Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем („Сл. гласник РС“, број 96/2023) ово Одељење је проверило испуњеност формалних услова за поступање по захтеву и утврдило да су испуњени сви формални услови.

У даљем поступку ово Одељење је извршило увид у званичну електронску базу података Републичког геодетског завода и утврдило да је кп. бр. 1350/2 КО Кораћица уписана као приватна својина М. А. и З. А., заједничка имовина супружника на 1/1.

У даљем поступку ово Одељење је прибавило Обрачун доприноса за уређивање грађевинског земљишта у поступку добијања грађевинске дозволе за изградњу стамбеног пословног објекта – апартмани, спратности Су+Пр+Пк, на кат. парцели 1350/2 КО Кораћица, ГО Младеновац, који је издала Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП – Сектор за грађевинско земљиште под бројем 12940/6-03 од 21.3.2024. године.

Увидом у документацију која је приложена уз захтев као и документацију коју је ово Одељење прибавило по службеној дужности, утврђено је:

- Да је З.А. поднео захтев за издавање решења о грађевинској дозволи за изградњу стамбено-пословног објекта – апартмани, категорија „Б“, класификациона ознака 111012 – стамбени део и 121111 – пословни део, спратности сутерен, приземље и поткровље (Сут+П+Пк), неправилног облика, максималних димензија у основи приземља 20.00m x 11.40m, бруто развијене грађевинске површине 303.39m², укупне бруто изграђене површине 499.44m², укупне нето површине 410.31m², у Кораћици, на кп. бр. 1350/2 КО Кораћица, Градска општина Младеновац (укупна површина парцеле 0.19,07ха);
- Да је уз захтев приложена комплетна документација прописана одредбама члана 16. став 2. Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем („Сл. гласник РС“, број 96/2023), односно извод из пројекта за грађевинску дозволу, израђен у складу са правилником којим се уређује садржина техничке документације, пројекат за грађевинску дозволу, израђен у складу са правилником којим се уређује садржина техничке документације и доказ о уплати административне таксе за подношење захтева и доношење решења о грађевинској дозволи и накнаде за Централну евиденцију;

- Да су подаци наведени у изводу из пројекта у складу са издатим локацијским условима;
- Да инвеститор поседује одговарајуће право на земљишту и да је М.А. дала сагласност да техничка документација и издате дозволе за изградњу предметног објекта гласе на име З.А.;
- Да је у Изводу из пројекта наведена предрачунска вредност објекта у износу од 49.725.000,00 динара;
- Да је Обрачуном доприноса за уређивање грађевинског земљишта у поступку добијања грађевинске дозволе за изградњу стамбеног пословног објекта – апартмани, спратности Су+Пр+Пк, на кат. парцели 1350/2 КО Кораћица, ГО Младеновац, који је издала Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП - Сектор за грађевинско земљиште под бројем 12940/6-03 од 21.3.2024. године утврђено је да допринос на дан 20.3.2024. године износи укупно 499.965,00 динара, да се умањује за 20% за земљиште које је непотпуно опремљено комуналном инфраструктуром те да умањени допринос износи 399.972,00 динара и да се странка определила да овако утврђени допринос плати једнократно чиме стиче право на умањење од 40% тако да уколико инвеститор изврши уплату најкасније до 4.4.2024. године умањени допринос за уплату износи 239.983,00 динара.

Одредбама члана 140. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да грађевинска дозвола престаје да важи ако се не изврши пријава радова у року од три године од дана правноснажности решења којим је издата грађевинска дозвола.

Одредбама члана 148. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да инвеститор подноси пријаву радова органу који је издао грађевинску дозволу пре почетка извођења радова.

Одредбама члана 152. став 2. Закона о планирању и изградњи прописано је да извођач радова подноси органу који је издао грађевинску дозволу изјаву о завршетку израде темеља и о завршетку објекта у конструктивном смислу.

Одредбама члана 158. став 1. Закона о планирању и изградњи је прописано да објекат за који је у складу са овим законом предвиђено издавање грађевинске дозволе може да се користи по претходно прибављеној употребној дозволи.

Одредбама члана 8ђ. став 9. Закона о планирању и изградњи прописано је да у случају штете настале као последица примене техничке документације, на основу које је издата грађевинска дозвола, за коју се накнадно утврди да није у складу са прописима и правилима струке, за штету солидарно одговарају пројектант који је израдио и потписао техничку документацију, вршилац техничке контроле и инвеститор.

На основу свега наведеног, а у складу са на основу члана 8. члана 134. став 2, члана 135. и члана 136. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09-исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14, 145/14, 83/2018, 31/2019, 37/19 – др. закон 9/20, 52/2021 и 62/2023), чл. 16-21. Правилника о поступку спровођења обједињене процедуре електронским путем („Сл. гласник РС“, број 96/2023), чл. 51–60. Правилника о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објеката („Сл. гласник РС“, бр. 96/2023), чл. 136. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/16, 95/2018 – аутентично тумачење и 2/2023 – Одлука УС), члана 77. став 2. алинеја 3. Статута града Београда („Сл. лист града Београда“, бр. 39/2008, 6/2010 и 23/2013 и „Сл. гласник РС“, бр. 7/16 – одлука УС и „Сл. листа града

Београда“, бр. 60/2019), члана 13. став 2. алинеја 3. Статута Градске општине Младеновац („Сл. лист града Београда“ бр. 40/10 – пречишћени текст, 38/13 и 82/19), члана 11. Одлуке о организацији Управе градске општине Младеновац („Сл. лист града Београда“, бр. 82/2019 и 73/2022), овај орган одлучио је као у диспозитиву овог решења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се уложити жалба Градској управи града Београда, Секретаријату за инспекцију, надзор и комуникацију, у року од 8 дана од дана уручења истог. Жалба се предаје електронским путем преко АПР-а, са извршеном уплатом на име административне таксе по тар.бр. 6. Закона о републичким административним таксама (“Сл.гласник РС”, 43/2003, 51/2003-испр., 61/2005, 101/05- др. закон, 5/2009, 54/2009, 50/2011, 70/2011 - усклађени дин. изн., 55/2012-усклађени дин. изн., 93/12, 65/13-др. закон, 57/14- усклађени дин. износ, 45/15-ускл.дин.изн. , 83/15, 112/15, 50/2016-усклађени дин.изн., 61/2017-усклађени дин.изн. и 113/17) у износу од 490,00 динара у корист рачуна број 840-742221843-57 бр. модела 97, поз. на бр. 82-070 реп. админ. такса.

Подносилац захтева је уз захтев доставио доказе о уплати Републичких административних такси у износу од 4850,00 динара, Локалних административних такси у износу од 858,00 динара и накнаде за ЦЕОП у износу од 3.000,00 динара.

Решење доставити:

1. Подносиоцу захтева,
2. Грађевинској инспекцији
3. Имаоцима јавних овлашћења и
4. на објаву на сајту ГО Младеновац, www.mladenovac.gov.rs

НАЧЕЛНИК

Златко Рогоић, дипл. правник

ПИТАЊА

1. Који је правни основ заснивања надлежности јединице локалне самоуправе за издавање грађевинске дозволе (погледати чл. 133. и 134. Закона о планирању и изградњи).
2. Који је раскидни рок важења дозволе и због чега га Закон о планирању и изградњи прописује?
3. Рок за жалбу која се изјављује Градској управи града Београда износи 8 дана и предвиђен је чл. 136. ст. 4. Закона о планирању и изградњи. Да ли се тиме посебним законом смањује ниво заштите права и правних интереса странака зајемчених општим законом, имајући у виду да ЗУП у чл. 153. ст. 1. прописује следеће: „Жалба се подноси у року од 15 дана од обавештавања странке о решењу, ако законом није друкчије прописано“.

ПРИМЕР 7: ПИСАНА И УСМЕНА РЕШЕЊА

ЗУП предвиђа да се решење доноси у писаном облику (као електронски или папирни документ), а изузетно у усменом облику.⁶ Решење у писаном облику садржи следеће обавезне делове: увод, диспозитив (изреку), образложење, упутство о правном средству, потпис овлашћеног службеног лица и печат органа или други вид потврде о аутентичности.⁷ Значајно ублажен облик формалности представља решење које садржи само диспозитив у виду забелешке на спису и које се доноси ако се у мање значајним једностраначким управним стварима усваја захтев странке, а не дира у јавни интерес или интерес трећих лица и ако друкчије није прописано.⁸

Усмена решења у управном поступку представљају изузетак од правила о њиховом доношењу у писаном облику и као таква су лишена сваког облика формалности и обавезних делова. Њихово доношење није карактеристично за рад свих субјеката јавне управе, већ преваходно за инспекцијске службе и полицију, с обзиром да њихова делатност захтева хитно поступање.⁹ ЗУП предвиђа могућност доношења усмених решења кад се предузимају хитне мере у јавном интересу, да би се обезбедио јавни ред и мир и јавна безбедност или отклонила непосредна опасност по живот или здравље људи или имовину. На захтев странке, ако је поднет у року од 60 дана од доношења усменог решења, орган мора да изради и достави странци писмено решење у року од осам дана од постављања захтева.¹⁰ Усмена решења су регулисана и појединим посебним законима. Тако Закон о инспекцијском надзору (ЗоИН) предвиђа да изузетно, инспектор може мере наложити изрицањем усменог решења, када оцени да се на тај начин отклања непосредна опасност по живот и здравље људи, имовину веће вредности, животну средину или биљни или животињски свет. У случају налагања мера и радњи усменим решењем, инспектор је дужан да без одлагања сачини службену белешку о наложеној мери, као и да у року од три дана од дана изрицања усменог решења, донесе писано решење.¹¹ Ова одредба ЗоИН-а представља јасно одступање од ЗУП-а и повољнија је за лице коме је изречена мера усменим решењем. Наиме, у области инспекцијског надзора није неопходно да странка понесе захтев за добијање писаног отправка решења (како је предвиђено ЗУП-ом), већ је инспектор дужан да га сам донесе у року од три дана од изрицања усменог решења.¹²

⁶ Чл. 140. ЗУП-а.

⁷ Чл. 141. ст. 1. ЗУП-а.

⁸ Чл. 142. ЗУП-а.

⁹ М. Давинић, „Усмена решења у управном поступку“, *Упоредно-правни изазови у савременом праву, in тетогіат др Стефан Андоновић*, (ур. Ј. Рајић Ђалић), Институт за упоредно право, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Београд 2023, стр. 141.

¹⁰ Чл. 143. ЗУП-а.

¹¹ Закон о инспекцијском надзору – ЗоИН, „Службени гласник РС“, бр. 36/2015, 44/2018 – др. закон и 95/2018, чл. 37. ст. 3–4.

¹² М. Давинић, „Усмена решења у управном поступку“, стр. 131.

а. Писано решење

РЕПУБЛИКА СРБИЈА МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Дирекција полиције

Полицијска управа за град Београд

Полицијска станица Стари град

Број: 212-408/12

Дана: 10. 05. 2012. године

Београд

На основу члана 11. став 1. Закона о окупљању грађана („Сл. гласник Р. Србије“, број 631/92, 53/93, 67/93, 48/94, 17/99, 33/99, 29/01 и „Службени лист СРЈ“, број 21/2001), Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Полицијска управа за град Београд, Полицијска станица Стари град, поступајући по пријави за одржавање јавног скупа сазивача Покрета „Двери“, доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ одржавање јавног скупа сазивача Покрета „Двери“, пријављеног за дан 10. 05. 2012. године, у времену од 18,00 до 22,00 сати, испред зграде Народне Скупштине у ул. Краља Милана бр. 14.

Жалба на забрану из ст. 1. овог решења не одлаже извршење.

Образложење

Сазивач јавног скупа – Покрет „Двери“, дана 09. 05. 2012. године, поднео је Полицијској управи за град Београд, Полицијској станици Стари град, пријаву за одржавање јавног скупа за дан 10. 05. 2012. године, у времену од 18,00 до 22,00 сати, испред зграде Народне Скупштине у ул. Краља Милана бр. 14.

У спроведеном поступку по пријави утврђено је да су се стекли разлози из члана 11. став 1. Закона о окупљању грађана Републике Србије, односно да на скупу може доћи до ометања јавног саобраћаја, као и угрожавања здравља, безбедности људи и имовине.

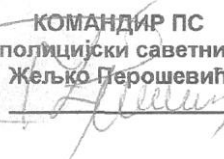
Поука о правном леку: Против овог решења могуће је поднети жалбу у року од 15 дана Министарству унутрашњих послова Републике Србије.

Решење доставити:

Сазивачу,

Архиви.

КОМАНДИР ПС
полицијски саветник
Жељко Перошевић



б. Службена белешка о налагању мера усменим решењем

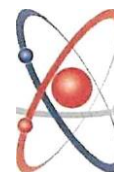


РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Директорат за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност Србије

REPUBLIC OF SERBIA
Serbian Radiation and Nuclear Safety and Security Directorate

Инспекција за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност

Radiation and Nuclear Safety and Security Inspection



С РБАТОМ
SRBATOM

Бр/№: 537-00-59/2022-09

Датум/Date: 22.08.2022.

Предмет: Ванредни инспекцијски надзор — Радиоактивни громобран —

СЛУЖБЕНА БЕЛЕШКА

Дана 22. 08. 2022. године Инспекција за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност је телефонским путем примила представку од Јавног предузећа за управљање путевима, урбанистичко планирање и становање Суботица, о паду радиоактивног громобрана који се налазио на крову стамбене зграде на адреси (...).

Према наводима из представке, до пада громобранске конструкције је дошло дана 19. 08. 2022. године у вечерњим сатима, када је услед олујног невремена ветар однео део конструкције крова која је оборила и громобранску конструкцију са уграђеним радиоактивним извором.

Истог дана Инспекција за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност извршила је ванредни теренски инспекцијски надзор на локацији.

Према првобитним информацијама, громобранска конструкција са радиоактивним извором је пронађена на паркингу испред зграде а затим смештена у подрумске просторије, од стране станара. Након извршеног дозиметријског мерења пронађених делова громобранске конструкције, извршеног од стране инспекције ручним детекторима радиоактивности, установљено је да радиоактивни извор није међу пронађеним остацима громобрана. Додатном дозиметријском проспекцијом околине зграде и самог објекта, радиоактивни извор је детектован на крову зграде (на визуелно и физички недоступном месту).

Због хитности поступања услед потенцијалне угрожености живота и здравља људи од штетног дејства јонизујућег зрачења, Инспекција за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност је одлучила да изрекне усмено решење надзираном субјекту стамбеној заједници (...) да одмах предузме мере уклањања и збрињавања радиоактивног извора из громобранске инсталације, ангажовањем носиоца одобрења за уклањање радиоактивних громобрана, у складу са одредбама члана 216. став 1. тачка

21), а у вези са чл. 249. и 223. Закона о радијационој и нуклеарној сигурности и безбедности („Службени гласник РС“, бр. 95/18 и 10/19).

Мере наређене усменим решењем ступају на снагу одмах по изрицању. О изреченом усменом решењу и наређеним мерама састављена је службена белешка дана 22. 08. 2022. године.

Помоћник директора / Руководилац инспекције

Владимир Јањић

Достављено:

1. у списе предмета

ЗАДАТАК

Саставите писани отправак усменог решења на основу службене белешке Инспекције за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност.

ПРИМЕР 8: ДЕЛИМИЧНО, ДОПУНСКО И ПРИВРЕМЕНО РЕШЕЊЕ

ЗУП у члану 139. регулише три посебне врсте мериторних решења: делимично, допунско и привремено решење. Кад се у поступку одлучује о више питања, а само нека су сазрела за одлучивање орган може само о њима да донесе решење (делимично решење). Кад решењем није одлучено о свим питањима орган може, на захтев странке или по службеној дужности, донети решење о питањима о којима није одлучено (допунско решење). Коначно, ако према околностима случаја треба да се пре окончања поступка привремено уреде спорна питања или односи, доноси се решење које се заснива на чињеницама које су познате у време доношења решења (привремено решење).

а. Делимично решење

Агенција за реституцију Републике Србије – Јединица за реституцију Београд, решавајући по захтеву С.Д. из Београда, за враћање одузете имовине и обештећење, применом члана 40. и члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, бр. 72/2011), а на основу члана 139. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/2016) и овлашћења из тачке 1. Одлуке директора Агенције за реституцију, након спроведеног поступка, донела је следеће:

ДЕЛИМИЧНО РЕШЕЊЕ

1. Усваја се захтев, враћа се имовина и утврђује право својине законском наследнику С. Д. из Београда на национализованој непокретној имовини и то: пословном простору у Београду, у ул. Бул. краља Александра бр. ____, који се налази у приземљу уличне стамбене зграде, као својина Републике Србије, носиоца права коришћења градске општине Звездара-Београд која је одузета у поступку национализације најамних зграда и грађевинског земљишта од М. Д. и З. Д, обоје из Београда, као ранијих сопственика, Решењем Комисије за национализацију при Народном одбору општине Звездара бр. (...) од 1946. године и Решења Секретеријата за послове привреде, финансија и имовинске односе Општине Звездара бр. (...) од 1946. године.

2. Обавезују се Република Србија као власник и градска општина Звездара као корисник, да С.Д. из Београда, по правноснажности овог решења, пренесу у својину, непокретност из тачке 1. диспозитива овог решења.

3. Пословна просторија из тачке 1. диспозитива овог решења, дата у закуп враћа се у државину законском наследнику из тачке 1. диспозитива овог решења, по истеку три године од дана извршности овог решења, ако се купац и законски наследници бившег власника из тачке 1. овог решења другачије не споразумеју, при чему у периоду од стицања својине до ступања у посед, купац ступа у правни однос са законским наследником из тачке 1. диспозитива овог решења, по уговору који је закључио са претходним власником, односно корисником.

4. На основу овог решења, а по његовој правноснажности, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења, у корист С.Д из Београда.

5. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретности наведеној у тачки 1. диспозитива овог решења.

6. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења.

7. О преосталом делу захтева за враћање и обештећење одлучиће се накнадно.

8. Свака странка сноси своје трошкове.

Образложење

Агенцији за реституцију Републике Србије – Јединици за реституцију Београд, обратио се С. Д. из Београда са захтевом за враћање одузете имовине и обештећење, у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу („Сл. гласник РС“, бр. 72/11), која имовина је од ранијих сопственика одузета Решењем Комисије за национализацију при Народном одбору општине Звездара од 1946 године и Решења Секретеријата за послове привреде, финансија и имовинске односе Општине Звездара од 1946. године.

Уз захтеве је достављена документација, која се налазе у списима предмета.

(...)

У конкретној управној ствари предмет захтева за враћање и обештећење су: пословни простор у Београду, у ул. Булевар краља Александра бр. ____, у приземљу уличне стамбене зграде за колективно становање, затим једноособан стан други лево од улаза и једноособан стан први десно од улаза, затим стан – одвојена једна соба, који се сви налазе у предметној стамбеној згради, као и земљиште површине 1243 м², на к.п. уписане у Лист непокретности.

У току доказног поступка, који је претходио доношењу овог решења, у Агенцији за реституцију РС, Јединици за реституцију Београд, дана 17. 3. 2013. године одржана је усмена расправа, на којој се подносилац захтева изјаснио да остаје при захтеву за враћање одузете имовине и обештећење, с тим што је предложио да му се у складу са законом, врати у натуралном облику пословни простор, ближе описан у тачки 1. диспозитива овог решења, који је у државној својини Републике Србије, а чији је корисник градска општина Звездара.

Републичко јавно правобранилаштво се приликом одржавања усмене расправе сагласило да се у складу са законом изврши враћање одузете имовине, превасходно у натуралном облику, уколико је то према закону могуће, односно да се подносиоцу захтева као законском наследнику у натуралном облику врати предметни пословни простор.

Јавно правобранилаштво општине Звездара, у својству корисника национализоване имовине, такође се сагласило са враћањем одузете имовине у натуралном облику.

(...)

Са враћањем предмета неспорног дела захтева, који се односи на предметни пословни простор сагласили су се Република Србија, као власник и градска општина Звездара, као корисник, преко својих законских заступника.

Одредбом члана 139. ст. 1. Закона о општем управном поступку, предвиђено је да кад се у поступку одлучује о више питања, а само нека су сазрела за одлучивање орган може само о њима да донесе решење (делимично решење).

Како се у конкретном случају захтев подносиоца односи на враћање предметног пословног простора у приземљу уличне стамбене зграде, два једнособна стана-другог лево од улаза и првог десно од улаза, као и стана једне одвојене собе, заједно са земљиштем, овај орган је у смислу чл. 139. ст. 1. ЗУП -а оценио да је целисходно да делимичним решењем одлучи о делу захтева који се односи на враћање предметног пословног простора, док ће се о преосталом делу захтева за враћање, односно обештећење одлучити када се за то стекну законом прописани услови.

На основу овако спроведеног доказног поступка, списка предмета и одржане усмене расправе, по оцени овог органа, неспорно су утврђене све одлучне чињенице које су предуслов за реституцију предметне имовине, прописане Законом о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС", бр. 72/2011) и то: да је ранијем сопственику национализована имовина актом о подржављењу (чл. 2. став 1. тачка 34); да се имовина враћа по правилу у натуралном облику, или се даје обештећење у виду државних обвезница и у новцу (чл. 4. у вези са чл. 8); да је подносилац захтева законски наследник бивших власника одузете имовине (члан 5); да је имовина која се враћа предвиђена Законом (чл. 15. став 2); да је имовина идентификована и да се налази у својини и државини трећег лица (члан 9); да имовина која се враћа није изузета из поступка реституције (чл. 18); да је имовина која се враћа исте намене као у време одузимања, тачније представља пословни простор (члан 28. став 2); да је захтев поднет у складу са Законом (члан 42); и да су утврђене све чињенице сагласно чл. 47. Закона (корисници и њихови удели, имовина која се враћа, обвезник враћања, право у односу на предмет враћања и др.); да је притом свим странкама омогућено да учествују у поступку (члан 39), уз то и да се обвезник реституције не противи враћању предметне непокретности у својину подносиоцима захтева, па је применом напред наведених одредаба, одлучено као у тачки 1. диспозитива овог решења.

У складу са одредбама члана 1, члана 21, члана 47, члана 49. и члана 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС", бр. 72/2011), којима је прописано да се непокретности враћају ослобођене хипотекарних терета насталих од момента одузимања до дана ступања на снагу Закона, те да се решењем издаје налог надлежним државним органима о начину и роковима за његово извршење као и трошковима поступка, одлучено је као у тачкама 3, 4, 5. и 6. диспозитива овог решења.

О преосталом делу захтева за враћање биће одлучено накнадно, када се за то стекну законом прописани услови.

Правна поука:

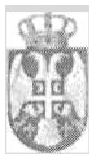
Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, у року од 15 дана од дана пријема решења, а преко овог органа.

Доставити:

- Подносиоцу захтева,
- Републичком јавном правобранилаштву,
- Јавном правобранилаштву ГО Звездара, Београд,
- РГЗ – Служби за катастар непокретности Београд, по правноснажности решења,
- Републичка дирекција за имовину Републике Србије, Београд, по правноснажности решења,
- Архиви,
- у предмет.

ДИРЕКТОР

б. Допунско решење



Република Србија
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
Број: 119-01-00024/2/201 I -07
Датум: 17.06.2011.
Београд

На основу члана 23. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, број 79/05,101/07 и 95/10) и чл. 206. Закона о општем управном поступку („Сл.лист СРЈ“, бр. 33/97, 11/01 и 30/2010) Министар правде доноси

РЕШЕЊЕ

о допуни решења број 119-01-00024/1/2011- 07 од 30. маја 2011. године

Допуњује се решење број I 19-01-00024 1/2011- 07 од 30. маја 2011. године тако што се за члана Радне групе за израду радне верзије текста Закона о бесплатној правној помоћи одређује:

М. С., заменик јавног тужиоца, Прво основно тужилаштво у Београду.

Решење остаје неизмењено у осталом делу.

Министар правде

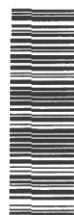


Снежана Маловић

в. Привремено решење

Број решења : 322-438-45-01321/2023- 1000 ЈМБГ:

Министарство финансија, Пореска управа, директор Филијале Центар С. Балшић на основу члана 11, 54 и 63. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС” бр. 80/02,...,13832), члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр 44/21 и 118/2 1), члана 64в Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, број 84/04, 61/05, 62/05, 5/09, 52/11,101 /11, 47/13, 108/ 13, 57/14, 68/14 – др. Закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/ 19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22 и 92/23) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/16, 95/18 – аут. тум.), дана 06. 12. 2023. године доноси:



З. У. Његошева бр.
11000 Београд-Врачар

П Р И В Р Е М Е Н О Р Е Ш Е Њ Е

Утврђује се порез на приходе по основу уговорене накнаде од ауторских и сродних права и уговорене накнаде за извршени рад и доприносе за обавезно социјално осигурање, остварене у 2018. години

ОБВЕЗНИКУ: З.У.

СА СТАНОМ: Његошева бр. , Београд—Врачар

1. Бруто приход	3.265.887,19
2. Неопорезив износ	384.000,00
3. Нормирани трошкови (1 x 50%)	1.632.943,60
4. Пореска основица (1-2-3)	1.248.943,59
5. Порез на приходе по основу уговорене накнаде од ауторских и сродних права и уговорене накнаде за извршени рад (4 x 20%)	249.788,72
6. Порез плаћен у другој држави	0,00
7. Порез за уплату (5-6)	249.788,72
8. Основица доприпоса	1.248.943,59
9. Износ доприноса за ПИО (8 x 24%)	299.746,46
10. Износ доприноса за ЗДР (8 x 10,3%)	0,00

Обвезник је дужан да порез на приходе по основу уговорене накнаде од ауторских и сродних права и уговорене накнаде за извршени рад и доприносе за обавезно социјално осигурање утврђен овим решењем у укупном износу од 549.535,18 динара, плаћа у 120 једнаких месечних рата у року од 15 дана од истека сваког месеца на рачун 840-4848-37, са позивом на број 97 799100000004751 6470, с тим да прву рату плаћа 15. у месецу који следи месецу који је наредни у односу на месец у коме је донето решење.

(...)

Уколико обвезник доспеле обавезе не уплати у прописаном року наплата ће се извршити принудним путем, доношењем решења о принудној уплати јавних прихода.

До доношења коначног решења по основу оствареног прихода по основу уговорене накнаде од ауторских и сродних права и уговорене накнаде за извршени рад за 2018. годину, Пореска управа доноси привремено пореско решење на основу до сада утврђеног чињеничног стања.

Жалба не одлаже извршење решења.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Министарство финансија – Пореска управа – Филијала Центар, на основу података о оствареним приходима по основу уговорене накнаде од ауторских и сродних права и уговорене накнаде за извршени рад у 2018. години, утврдила је бруто приход у износу од 3.265.887, 19 динара.

На основу података о уплатама у 2018. години, утврђено је да је обвезник остварио следеће приходе:

(...)

Одредбама члана 63. Закона о пореском поступку и пореској администрацији прописано је да ако Пореска управа, до истека законског рока за доношење пореског решења, не може да утврди порез на основу потпуно утврђеног чињеничног стања донеће привремено пореско решење, на основу до тада утврђеног чињеничног стања.

Висина каматне стопе прописана је одредбама члана 75. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Одредбама члана 77–113. Закона о пореском поступку и пореској администрацији прописан је поступак принудне наплате јавних прихода, као и да трошкови принудне наплате падају на терет обвезника. Покретање поступка принудне наплате пореза има за последицу, увећање пореског дуга, који у себи не садржи камату и који је предмет принудне наплате, за 5% на дан почетка поступка принудне наплате на који се обрачунава камата.

Одредбом члана 143. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, прописано је да жалба не одлаже извршење решења.

На основу изложеног, решено је као у диспозитиву. Против овог решења

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија – Сектору за другостепени порески и царински поступак, у року од 15 дана од дана достављања решења, а преко ове Филијале.

Жалба се таксира са 2.340,00 динара административне таксе и уплаћује на рачун број 840-742221843-57 Републичке административне таксе, са позивом на број 97 38020.



П. О. ДИРЕКТОР ФИЛИЈАЛЕ
С. Балшић

ЗАДАЦИ

- 1. Саставите решење, које ће бити донето након делимичног решења.**
- 2. Саставите решење које је претходило доношењу допунског решења (тзв. непотпуно решење).**
- 3. Саставите решење које ће бити донето након привременог решења (тзв. стално решење).**

ПРИМЕР 9: ПРОЦЕСНА РЕШЕЊА

ЗУП прописује да се решењем одлучује о праву, обавези или правном интересу странке.¹³ То су тзв. мериторна решења, о којима је до сада било речи. Међутим, ЗУП предвиђа да се решење доноси и у другим случајевима који су овим законом одређени.¹⁴ Ту се мисли на тзв. процесна решења, која се доносе у случају одбацивања захтева за покретање првостепеног поступка, обустављања поступка, прекида поступка и др.

Орган решењем одбацује захтев којим је покренут поступак уколико није реч о управној ствари, није надлежан за одлучивање о управној ствари, а не може да одреди ко је надлежан, подносилац захтева очигледно није ималац права или правног интереса о коме се одлучује у управном поступку, захтев није поднет у року, у истој управној ствари већ се води управни или судски поступак или је о њој већ правноснажно одлучено решењем којим је странци признато право или наложена нека обавеза, или ако захтев не буде уређен у року који је одредио орган.¹⁵

С друге стране, поступак се обуставља ако орган нађе да нема услова да се даље води, а закон не налаже да се поступак настави. Поступак се обуставља и у другим случајевима одређеним законом.¹⁶ Најчешће ситуације када ће доћи до обустављања поступка су одустанак странке од захтева, поравнање, смрт лица и др.

а. Решење о одбацивању захтева

МЈ

VII број 353-92/2023

Управа Градске општине Звездара, Одељење за комуналне делатности, заштиту животне средине и координацију инвестиционих пројеката, Београд, Булевар краља Александра бр. 77, на основу члана 33. 34. 92 став 1. тачка 6. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16, 95/18 – аутентично тумачење и 2/23 – одлука УС РС), по овлашћењу начелника Управе Градске општине Звездара број 035-158/2023 од 25.05.2023. године, Шеф одсека за координацију инвестиционих пројеката и нормативне послове Марија Спасојевић, дипл. инж. арх, решавајући по захтеву Z.S.F. DOO-VRAČAR, Београд, доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев Z.S.F. DOO-VRAČAR, Београд, за добијање одобрења за постављање рекламног средства на пословном простору у улици Радојке Лакић бр. 1 у Београду, као неуредан.

О б р а з л о ж е њ е

¹³ Чл. 136. ст. 1. ЗУП-а.

¹⁴ Чл. 136. ст. 2. ЗУП-а.

¹⁵ Чл. 92. ЗУП-а.

¹⁶ Чл. 101. ЗУП-а.

Z.S.F. DOO-VRAČAR, Београд, обратио се овом Одељењу дана 15.05.2023. године, преко адвоката М. С., захтевом за добијање одобрења за постављање рекламног средства на пословном простору у улици Радојке Лакић бр. 1 у Београду.

Прегледом приложене документације утврђено је да подносилац захтева није поднео сва потребна документа, на шта је упозорен дописом од 29.05.2023. године. Наведени допис примио је пуномоћник предлагача дана 01.06.2023. године, а у истом је захтевано да се у року од 8 дана од дана пријема достави сагласност власника, односно корисника површине на коју се поставља средство за оглашавање, са назначеним периодом сагласности, односно периодом за који ће бити издата дозвола за постављање средства за оглашавање. У допису је наведено да ће услед пропуштања рока, поднесак бити одбачен у складу са чланом 92. тачка 1. став 6. и чланом 59. став 2. ЗУП-а.

Како подносилац захтева није у одређеном року поступио по наведеном (захтев није уређен у складу са чланом 59. став 2. ЗУП-а), стекли су се услови за примену члана 92. став 1. тачка 6. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/2016, 95/2018 – аутентично тумачење и 2/23 – одлука УС РС), па је одлучено као у диспозитиву.

Поука о правном средству: Против овог решења допуштена је жалба у року од 15 дана од дана достављања, преко овог Одељења, Већу градске општине Звездара, таксирана са 490,00 динара општинске административне таксе, по основу Тарифног броја 2. Одлуке о локалним административним таксама („Сл. лист града Београда“, бр. 106/2020, 108/2020 – испр., 93/2021 и 96/2022) .

Решено у Одељењу за комуналне делатности, заштиту животне средине и координацију инвестиционих пројеката Градске општине Звездара, Булевар краља Александра број 77 у Београду, под VII број 353-92/2023 дана 07.11.2023.године.

РЕШЕЊЕ ДОСТАВИТИ:

1. Адвокату М. С,
(пуномоћнику Z.S.F. DOO-VRAČAR)
2. Архиви

Обрађивач:

Мирослава Јамбек, дипл. правник

По овлашћењу начелника Управе ГО Звездара

035-158/2023 од 25.05.2023. године

Шеф одсека за координацију инвестиционих

пројеката и нормативне послове

Марија Спасојевић, дипл. инж. арх.

б. Решење о обустављању поступка

МЈ
1511/2022

VIII број 360-

Одељење за имовинско-правне и стамбене послове Управе Градске општине Звездара у Београду – Начелник Одељења Валентина Богојевић, по решењу Начелника управе Градске општине Звездара IV број 035-163/2021 од 16.06.2021. године, решавајући по захтеву С.Ф. и Љ.Ф. из Београда, које заступа адвокат Г. С. из Београда, на основу члана 98. став 1. и 3. и чл. 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/16 и бр. 95/18-аутентично тумачење) дана 10.10.2022. године доноси следеће

Р Е Ш Е Њ Е

ОБУСТАВЉА СЕ управни поступак VIII број 360-1511/2022, покренут по захтеву С.Ф. и Љ.Ф., за исељење П.С. и Ђ.С., из стана од једне собе, бр. 10, други лево, у приземљу стамбено-пословне зграде у улици Булевар краља Александра бр. у Београду, због одустанка предлагача од захтева.

О б р а з л о ж е њ е

С. Ф. и Љ. Ф. обратили су се овом Одељењу дана 29.08.2022. године, поднеском заведеним под горњим бројем, захтевом за исељење П.С. и Ђ.С., из стана од једне собе, бр. 10, други лево, у приземљу стамбено-пословне зграде у улици Булевар краља Александра бр. у Београду, сходно чл. 77. Закона о становању и одржавању зграда („Сл. гласник РС“, број 104/16 и 9/2020–др. закон).

На усменој расправи одржаној дана 29.09.2022. године, у присуству свих предлагача, који су приступили заједно са адвокатом Г. С., као и у присуству Ђ. С. лично, која је приступила са адвокатом В. К., предлагачи су изјавили да одустају од захтева за исељење.

Члан 98. став 1. ЗУП-а предвиђа да странка може потпуно или делимично да одустане од захтева док не буде обавештена о решењу другостепеног органа. Став 3. истог члана ЗУП-а предвиђа: „Када странка одустане од захтева, решењем се обуставља поступак, изузев када се противна страна противи обустављању поступка или када је настављање поступка, који је могао бити покренут и по службеној дужности, у јавном интересу.“

Како је у конкретном случају утврђено да су предлагачи одустали од захтева за исељење, то је донета одлука као у диспозитиву.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења допуштена је жалба у року од 15 дана од дана пријема истог, преко овог Одељења, Градском већу града Београда, таксирана са 490,00 динара општинске административне таксе уплаћене на жиро-рачун 840-742251843-73, број модела 97 32-022.

РЕШЕЊЕ ДОСТАВИТИ:

1. Адвокату Г.С.

(пуномоћнику предлагача)

2. Адвокату В.К.

(пуномоћнику Ђ.С.)

3. П.С.

Огласна табла општине Звездара

4. Списима предмета

НАЧЕЛНИК ОДЕЉЕЊА

Валентина Богојевић, дипл. правник

ЗАДАТАК

Изјавите жалбу против наведених процесних решења.

ПРИМЕР 10: ЗАКЉУЧАК

Закључак је споредни управни акт којим орган управља поступком и који се доноси кад ЗУП-ом није одређено да се доноси решење. Закључак се доноси у усменој облику, а у писаном облику – кад странка то затражи или је то неопходно ради правилног вођења поступка. Против закључка није дозвољена жалба, нити се може покренути управни спор. Закључак се може побијати жалбом, односно тужбом против решења.¹⁷ Такве ситуације би, на пример, биле следеће: покретања поступка по службеној дужности који није у интересу странке (чл. 90. ЗУП-а – погледати пример 1. из практикума); спајање више управних ствари у један поступак (чл. 95. ЗУП-а); искључење јавности на усменој расправи (чл. 112) и удаљавање лица са усмене расправе (чл. 115. ЗУП-а) и др.

Међутим, поједини посебни закони прописују додатне ситуације када ће се донети закључак. Тако Закон о становању и одржавању зграда („Сл. гласник РС“ бр. 104/2016 и 9/2020 – др. закон) предвиђа у чл. 37. ст. 1. следеће: „Ако је приликом регистрације начињена грешка у писању, рачунању или друга очигледна грешка, Регистратор ће у року од пет дана од дана сазнања за грешку или од дана подношења захтева за исправку извршити исправку грешке у Регистру и о томе донети закључак“.

Република Србија
Град Београд
ГРАДСКА ОПШТИНА ЗВЕЗДАРА
УПРАВА ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ
Одељење за имовинско-правне
и стамбене послове
VIII број 360-2008/18
Датум: 18. 02. 2022. године
Бул. краља Александра 77

Одељење за имовинско-правне и стамбене послове Градске општине Звездара у Београду, Одсек за стамбене послове, Начелник Одељења Валентина Богојевић, по решењу Начелника управе Градске општине Звездара IV број 035-163/2021 од 16. 06. 2021. године и решењу Начелника управе ГО Звездара бр. 035-164/2021 од 16. 06. 2021. године, решавајући по службеној дужности, на основу члана 37. Закона о становању и одржавању зграда („Сл. гласник РС“, број 104/16 и 9/2020 – др. закон), доноси

ЗАКЉУЧАК

ИСПРАВЉА СЕ решење овог Одељења бр. 360-2008/18 од 31.10.2018. године у ставу II диспозитива, који гласи:

„УПИСУЈЕ СЕ у Регистар стамбених заједница В. П., ЈМБГ..., као управник стамбене заједнице“ тако да гласи „УПИСУЈЕ СЕ у Регистар стамбених заједница В.П., ЈМБГ..., као ПРОФЕСИОНАЛНИ управник стамбене заједнице“.

¹⁷ Чл. 146. ЗУП-а.

У осталим ставовима диспозитива решење остаје непромењено, а закључак има дејство од када правно дејство има и решење од 31.10.2018 . године.

Образложење

Решењем овог Одељења бр. 360-2008/18 Од 31.10.2018. године, у ставу II диспозитива, уписује се у Регистар стамбених заједница В. П., ЈМБГ... као управник стамбене заједнице Мис Ирбијеве бр. у Београду.

Међутим, приликом израде решења дошло је до грешке, јер није наведено да је В. П. професионални управник, па се наведена грешка, сходно чл. 37. Закона о становању и одржавању зграда („Сл. гласник РС“, број 104/16), овим закључком исправља.

Против овог закључка подносилац пријаве може изјавити жалбу Градском већу града Београда, у року од десет дана од дана достављања, а најкасније у року од 30 дана од дана објављивања Закључка на интернет страни Републичког геодетског завода.

Жалба на закључак се подноси непосредно, писано или усмено или шаље препоручено путем поште, са доказом о плаћеној административној такси у износу од 490,00 динара на жиро рачун 840-742251843-73, број модела 97, са позивом на број 32-022.

Закључак доставити:

- проф. управнику В. П.
- јединственој евиденцији
- архиви

НАЧЕЛНИК ОДЕЉЕЊА

Валентина Богојевић, дипл. правник

ПИТАЊА

1. ЗУП у чл. 144. предвиђа да орган исправља грешке у решењу доношењем решења о исправци. Да ли је одредба Закона о становању и одржавању зграда која предвиђа доношење закључка у таквој ситуацији последица неусклађености посебног закона са општим, или представља допуштено одступање у посебној управној области?
2. Да ли закључак из Закона о становању и одржавању зграда можемо сматрати процесним решењем у смислу ЗУП-а и на који начин то можемо да аргументујемо?

УПРАВНОПРАВНА СРЕДСТВА: ПРАВНИ ЛЕКОВИ И СЛУЖБЕНЕ ИНТЕРВЕНЦИЈЕ¹⁸

УВОД

Започети одељак Практикума има две потцелине: правне лекове („Правна средства“ у смислу Закона о општем управном поступку¹⁹) и службено уклањање и мењање решења („Посебни случајеви уклањања и мењања решења“). Посреди су чл. 147-189. ЗУП-а. Нареченим се додају и одговарајуће одредбе специјалних закона посвећених одређеним управним материјама; оне ће бити наведене у даљем тексту, у оквиру појединих задатака.

Правни лекови у управном поступку су жалба (у погледу управног акта, укључујући и онај гарантни) и приговор (спрам управних уговора, управних радњи и пружања јавних услуга). То су редовна управно-правна средства. У *службене путеве правног интервенисања* у донета решења (у такозвана ванредна правна средства) спадају: „Мењање и поништавање решења у вези са управним спором“, „Понављање поступка“, „Поништавање коначног решења“, „Укидање решења“ и „Поништавање, укидање решења или мењање правноснажног решења решења на препоруку заштитника грађана“.

¹⁸ У датом контексту, упућујем илустрације ради на следеће, одабране иностране и домаће библиографске јединице које нарочито исказују процесну повезаност правне заштите у управном поступку и оне судске, у управном спору (чему је посвећен трећи одељак Практикума): Laferrière, E., *Traité de la juridiction administrative et du recours contentieux*, Paris, 2e éd., 2 tomes, Paris 1896; Auby, J.M. - Fromont, M.: *Les recours contre les actes administratifs dans les pays de la Communauté économique européenne*, Paris, 1971; Eyermann, F., *Verwaltungsgerichtsordnung, Kommentar*, München, 1965; Masherjakoff, G. A.: *Recscherches sur le contrôle non juridictionnel de l'administration* (thèse), Strasbourg, III, 1973 (dactyl.); Pietzner - Ronellentfitasch, *Das Assessorexamen in öffentlichen Recht, Widerspruchverfahren und Verwaltungsprozess*, 3. Aufl., 1980; Riedel, H.E.; *Kontrolle der Verwaltung in ennglichen Rechtssystem*, Berlin, 1976; Radovanović, Lj., - Protić, B., *Iz upravno-sudskog postupka*, Beograd, 1928; Tomić R. Z., *Upravno pravo, Upravna kontrola uprave (teorijski modeli i pozitivno-pravna analiza)*, Beograd, 1989; Alibert, R., *Le contrôle juridictionnel de l'administration au moyen de recours pour excès de pouvoir*, Paris, 1926; Walter R. - Mayer H., *Grundriß des österreichischen Verwaltungsverahrensrechts*, Wien, 1987; Schaefer, S., *Die Klageartennach der VwGO in DVBI*, München 1980; Detterbeck, S., *Allgemeines Verwaltungsprozessrecht*, 4. Aufl., München, 2006; Hafen, F., *Verwaltungsprozessrechts*, 6., Aufl., München, 2005; Bell. J. *Judiciaries within Europe*, Cambridge, 2006; Brisson, J.-F., *Le recours pour excès de poivoir, Tendances récentes du contentieux administratif*, Paris, 2004; Caille, P.-O. (ed.), *Le juge administratif et res recours contentieux, Le contentieux administratif*, Documentation française, Direction de l'information Légale et Administrative, Paris, no. 1., 2010; Mallereay, F., *Essai sur la structure du contentieux administratif français*, L. G., D., J., Paris, 2001; Giltard D., *L'évolution du contrôle de la légalité des actes administratifs unilatéraux*, Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu, god. 50, 2/2013, str. 339-349; Funk F. W. - Shapiro A. S. - Weaver, L. R., *Administrative Procedure and Practise: Problems and Cases*, New York, 2006; Đerđa D., - Šikić, M., *Komentar Zakona o upravnim sporovima*, Zagreb, 2012; Androjna V. - Kerševan, E., *Upravni postupek i upravni spor*, Ljubljana, 1992; Đerđa D., Galić A., *Žalba u upravnom sporu*, Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu, ggod. 51, 2/2014, str. 339-362; Tomić, R. Z., *Pravo na pravni lek protiv upravne samovolje*, „Pravni život“, 9/95, str. 693-705; Ivanović S., *Komentar Zakona o opštem upravnom postupku*, Podgorica, 2014; Tomić, R., Z., *Komentar Zakona o upravnim sporovima, sa sudskom praksom i registrom pojmova, drugo, dopunjeno izdanje*, Beograd, 2012; Tomić, R., Z., *Komentar Zakona o opštem upravnom postupku, sa sudskom praksom i registrom pojmova*, Beograd, treće popravljeno izdanje, Beograd, 2022; Tomić, R. Z., Blažić Đ., *Komentar Zakona o upravnom postupku Crne Gore, teorijski, međunarodni, primjena, sudska poraksa, regostar, tabele, šeme*, Podgorica, 2017.

¹⁹ Закон о општем управном поступку (ЗУП), „Службени гласник РС“ бр. 18/2016, 95/2018 – Аутентично тумачење).

ЗАДАТАК ПРВИ

А) Опис случаја са изводом из списка предмета

Током педесетих година минулог столећа спроведена је експропријација једне парцеле и она је потом уступљена одређеном друштвеном предузећу (ради доградње фабрике, уз обавезу да у року од 3 године буде приведена намени. Међутим, оно за то време није ништа радило на парцели. Касније (1985. године) тражи и добија грађевинску дозволу, гради објекат и добија и употребну дозволу.

Потомци ранијег власника подносе 2005. године (прецизирајући га 2006) захтев за покретање поступка за поништење решења о експропријацији (тј. за деекспропријацију парцеле) – и, после низа процесних перипетија – 2015. године се доноси решење о деекспропријацији предметне парцеле. Затим, оно бива неуспешно побијано у управном спору и пресудом Управног суда од исте године задобија својство правноснажности.

Исто друштвено предузеће (у међувремену, у стечају) продаје објекат, а у уговору се, поред осталог, констатује да је купац упознат са деекспропријацијом парцеле и да прихвата све „правне последице правних недостатака“. Током 2020. и 2022. године долази до продаје и парцеле и објекта (различитим купцима).

У постојећој ситуацији, власник објекта тражи да, на основу одржаја, суд утврди право својине на делу парцеле испод објекта, као и за приступ њему (а тражи и утврђивање службености пролаза до објекта). С друге стране, власник парцеле тражи од власника објекта да уклони објекат и преда му празну парцелу.

РЕШЕЊЕ О ДЕЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ (извод)

„...Одсек за стамбено-комуналне и имовинско-правне послове Градске управе Града Крушевца, у управној ствари Ћ. Н., Н. С., М. Д., С. Н., Ћ. М., Ћ. Х., М. Н., Ц. Р., М. М., М. Љ., В. Г., Ћ. Љ., Ж. М., А. З. и Д. Д. и з Крушевца, чији је пуномоћник Шестовић Бранислав. адв. из Београда, у предмету поништаја решења о експропријацији (деекспропријација), на основу чл. 36. ст. 7. Закона о експропријацији (*Службени гласник РС*, бр. 53/95 и 20/09) и чл. 192. ст. 1. Закона о општем управном поступку (*Службени лист СРЈ*, бр. 33/97 и 31/01) - доноси

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ правноснажно решење Среске експропријационе комисије у Крушевцу бр. 4440/51-2, од 15. новембра 1952, године, којим се експроприше у потпуности у корист државе ФНРЈ, а за потребе фабрике „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина В. Ћ. из Б., у укупној површини од 2.0428 ха, оранице парцеле бр. 1364 и 1365, обе КО Лазарица, као и правноснажно решење Среске експропријационе комисије у Крушевцу. бр. 4446/51-3, од 15. новембра 1952. године, којим се експроприше у потпуности у корист државе ФНРЈ, а за потребе фабрике грађевинских и рударских уређаја „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина Н. Ј. Ћ. из Б. у укупној површини од 1.4548 ха, оранице парцеле бр. 1363, 1366/1 и 1367/2, све КО Лазарица.

Образложење

Ћ. Н., Н. С. сви из Крушевца, као законски наследници сада пок. В. Ћ. бив. из Б. поднели су захтев 28. маја 2005. године, који су дефинитивно прецизирали на усменој расправи од 13. 7. 2006. године, а којим су тражили да се поништи правноснажно решење Среске експропријационе комисије у Крушевцу, бр. 4440/51-2, од 15. новембра 1952. године, којим се експроприше у потпуности у корист државе ФНРЈ, а за потребе фабрике „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина В. Ћ. из Б., у укупној површини од 2.0428 ха, оранице парцеле бр. 1364 и 1365, обе КО Лазарица, као и правноснажно решење Среске експропријационе комисије у Крушевцу, бр. 4440/51-3, од 15. новембра 1952. године, којим се експроприше у потпуности у корист државе ФНРЈ, а за потребе Фабрике грађевинских и рударских уређаја „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина Н. Ј. Ћ. из Б. у укупној површини од 1.4548 ха оранице парцеле: бр. 1363, 1366/1 и 1367/2, све КО Лазарица.

Пуномоћник ИМК „14. октобар“ у Крушевцу оспорио је захтев у целости и предложио да се одбије, као неоснован.

Овај Одсек је извео потребне доказе, утврдио релевантно чињенично стање и након свестране оцене изведених доказа, и то како сваког појединачно тако и у својој укупности, нашао да је захтев основан, са следећих разлога:

Према чл. 36. ст. 3. Закона о експропријацији (*Службени гласник РС*, бр. 53/95 и 20/09), на захтев ранијег сопственика експроприсане непокретности, односно његовог

наследника, правноснажно решење о експропријацији поништиће се или изменити, ако корисник експропријације у року од три године од правноснажности одлуке о накнади, односно од дана закључења споразума о накнади, није извршио, према природи објекта, знатније радове на објекту ради чије је изградње извршена експропријација.

Читањем извода из матичне књиге рођених и умрлих и правноснажних оставинских решења у списима предмета, Одсек је утврдио да су подносиоци захтева... сви из Крушевца – законски наследници сада пок. В. Ћ. бив. из Б.. Стога су сва именована лица активно легитимисана у овој управној ствари.

Читањем правноснажног решења Среске експропријационе комисије у Крушевцу, бр. 4440/51-2, од 15. новембра 1952. године, утврђено је да је експроприсана у потпуности у корист државе ФНРЈ, а за потребе фабрике „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина В. Ћ. из Б., у укупној површини од 2.0421 ha, оранице парцеле бр. 1364 и 1365, обе КО Лазарица.

Читањем правноснажног решења Среске експропријационе комисије у Крушевцу, бр. 4440/51-3 од 15 новембра 1952. године, такође је утврђено да је експроприсана у потпуности у корист Државе ФНРЈ, а за потребе Фабрике грађевинских и рударских уређаја „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина Н. Ј. Ћ. из Б., у укупној површини од 1.4548 ha оранице парцеле бр. 1363, 1366/1 и 1367/2, све КО Лазарица.

Утврђујући релевантно чињенично стање, Одсек је дана 11. 7. 2005, године, уз суделовање вештака геодетске и грађевинске струке, извео доказ увиђајем на лицу места, којом приликом је, након идентификације предметних кат. парцела (на коју идентификацију странке нису приговарале нити постављале питања, вештаку геодетске струке В. П.), утврђено следеће: да се на кат. парц. бр. 1366/1 КО Лазарица налази асфалтирана саобраћајница, паркинг и склониште: да се на кат. парц. бр. 1367/2 КО Лазарица налази асфалтирана саобраћајница; да се на кат. парц. бр. 1365, 1364 и 1363, све КО Лазарица, налазе објекти: ремонт, фабрика хране и паркинг.

Међутим, констатација стања предметног земљишта у моменту вршења увиђаја потпуно је правно ирелевантна (с обзиром да је данас лице места потпуно измењено у односу на релевантан временски период!), тако да је под опсервацијом Одсека био знатно ранији временски период, тј. рок од 3 године рачунајући од 15. новембра 1952. године, као датум утврђивања накнаде за експроприсано земљиште, а у смислу одредбе чл. 36. ст. 3. Закона о експропријацији.

У поновном поступку, након што је Министарство финансија Републике Србије поништило претходно донето решење у овој ствари, поступљено је у свему сходно заузетом правном ставу тог другостепеног органа и његовим налозима и примедбама израженим у решењу 07 бр. 465-02-00101/2007 од 7. 4. 2010. године, које је потврдио Управни суд, Одељење у Крагујевцу, својом пресудом 1-3 У 21598/10 од 22. 3. 2012. године.

Наиме, поменуто Министарство се у свом горе означеном решењу позива на вештачење вештака грађевинске струке Д. М. од 29. 1. 2010. године, који је у свом надзору навео да у време доношења решења о експропријацији није постојао плански акт на основу кога је вршена експропријација, па није ни могло да се оцени да су на објектима изведени знатнији радови, да је тек 1979. године усвојен ДУП ИМК „14. октобар“, и да је на експроприсаним парцелама све изграђено после 1963. године, што значи тек по протеклу законом утврђеног рока. Стога је овај вештак, према свим доступним документима, дао мишљење да није остварена сврха експропријације на

кат. парц. бр. 1364, 1365, 1363, 1366/1 и 1367/2, све КО Лазарица, јер парцеле нису приведене намени у року од три године од утврђивања накнаде, нити су на њима изведени знатнији радови.

Код оваквог стања ствари, поменути другостепени орган у свом горе означеном решењу налази да је „очигледно да експроприсане парцеле нису приведене намени ради које су експроприсане, а то је за потребе Фабрике грађевинских и рударских уређаја „14. октобар“ Крушевац, јер се из уверења Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности бр. 952-3-3675/06 од 2. 8. 2006. године утврђује увидом у катастарски операт и елаборат за КО Лазарицу, „да на кат. парц. бр. 1364, 1365, 1363, 1366/1 и 1367/2 од првобитног премера па до реамбулације 1963. године нису евидентирани објекти на наведеним парцелама“.

Одсек је одбио предлог пуномоћника Индустрије машина и компонената „14. октобар“ А. Д. Крушевац, у реструктурирању да се изведе доказ поновним вештачењем посредством вештака геодетске и грађевинске струке. Ово због тога што је релевантан временски период од 3 године од дана утврђивања накнаде, био већ под опсервацијом свих грађевинских вештака који су вештачили у овој ствари, а што се протеклом времена од последњег таквог вештачења до данас ништа није могло променити. Стога би се уважавањем овог предлога само беспотребно одуговлачио поступак, што је највероватније и била намера пуномоћника Индустрије „14. октобар“.

Такође је правно ирелевантан и приговор истог пуномоћника да Индустрија „14. октобар“ више није носилац права располагања на овде предметном земљишту, поготово што на питање службеног лица није знао да одговори ко је правни следбеник истог, што би пуномоћник морао да зна.

Најзад, неоснован је и приговор истог пуномоћника да је истекао законски рок за покретање поступка деекспропријације, јер се у моменту подношења захтева (28. маја 2005. године), по одредбама Закона о експропријацији, такав захтев могао поднети, а орган морао по истом поступати, што је Одсек и чинио све ове године.

Иначе, овај Одсек до сада је неколико пута одбијао захтев у овој управној ствари, али је овог пута морао да поступи у свему сходно заузетом правном ставу Министарства финансија Републике Србије и његовим налозима и примедбама израженим у решењу 07 бр. 465-02-00101/2007 од 7. 4. 2010. године, које је потврдио Управни суд, Одељење у Крагујевцу, својом пресудом 1-3 В 21598 10 од 22. 3. 2012. године. Наиме, правни ставови које је заузео другостепени орган обавезни су за првостепени орган и он по њима мора безусловно да поступа.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија Републике Србије у Београду, Сектору за имовинско-правне послове, у року од 15 дана од дана пријема истог, а преко Градске управе Града Крагујевца, непосредно препорученом пошљицом.

РЕШЕНО У ОДСЕКУ ЗА КОМУНАЛНО-СТАМБЕНЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ ГРАДСКЕ УПРАВЕ ГРАДА КРУШЕВЦА, ДАНА 21. АВГУСТА 2012. ГОДИНЕ, ПОД БРОЈЕМ 465-7/2010-02....“

НАЧЕЛНИК ГРАДСКЕ УПРАВЕ

самостални стручни сарадник

Горан Колашинац, д. п.

ПРЕСУДА О ОДБИЈАЊУ ТУЖБЕ

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
1-4 У 3967/13
Дана 26.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: О. П, председника већа, М. В. и Н. К., чланова већа, са судским саветником С. Т., као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Индустрије машина и компонената „14. октобар“ а.д. Крушевац у реструктурирању, кога заступа пуномоћник Д. С., адвокат из Крушевца, М. Т. б, „Чешаљ ИВ“ И/10, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број 465-02-00101/2007-07 од 11. 02. 2013. године, са заинтересованим лицима:..., сви из Крушевца, које заступа пуномоћник, адвокат Б. Ш. из Београда, Немањина 4/1 и Републиком Србијом, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, у предмету деекспропријације, након одржане усмене јавне расправе дана 19.06.2015. године, у нејавној седници већа одржаној дана 26.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење:

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Одсека за стамбено-комуналне и имовинско-правне послове Градске управе Града Крушевца број 465-7/2010-02 од 21.08.2012. године, којим је поништено правноснажно решење Среске експропријационе комисије у Крушевцу, број 4440/51-2 од 15.11.1952. године, којим се експроприше у потпуности у корист државе ФНРЈ, а за потребе фабрике „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина В. Ђ. из Б., у укупној површини од 2.042 ха, оранице парцеле бр. 1364 и 1365, обе КО Лазарица, као и правноснажно решење Среске експропријационе комисије у Крушевцу бр. 4440/51-3 од 15.1.1952. године, којим се експроприше у потпуности у корист државе ФНРЈ, а за потребе фабрике грађевинских и рударских уређаја „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина Н. Ј. Ђ. из Б., у укупној површини од 1.4548 ха, оранице парцеле бр. 1363, 1366/1 и 1367/2, све КО Лазарица.

У тужби, поднетој овом суду, тужилац оспорава законитост решења туженог, наводећи да се из решења Среске експропријационе комисије од 15.11.1952. године утврђује да је експропријација наведених парцела извршена за потребе тужиоца, у време када није постојао никакав плански акт, већ је први плански акт, који је донет за

изградњу фабрике 25.07.1979. године, био ДУП индустрије „14. октобар“, број 1191/77, тј. скоро три деценије након доношења решења о експропријацији. Стога је захтев за поништај решења о експропријацији требало ценити према сврси експропријације предвиђеној решењем о експропријацији, а не према касније донетом детаљном урбанистичком плану (Пресуда Врховног суда Србије У 402/2003 од 13.05.2004. године). Сматра да у првостепеном поступку није правилно цењено чињенично стање, из ког разлога је неправилно примењен Закон о експропријацији, што другостепени орган такође, није правилно ценио, па је решење незаконито. Налаз вештака грађевинске струке није могао да буде прихваћен, јер се исти морао заснивати на исказима бројних саслушаних сведока, који су се детаљно изјашњавали о приведености намени предметног земљишта, при чему је лице места знатно измењено, па наведено вештачење не може бити одлучно за доношење законите одлуке. Извођењем доказа саслушањем сведока, у поступку је утврђено да је фабрика у року од три године, рачунајући од 15.11.1952. године, као датума утврђивања накнаде за експроприсано земљиште, извршила бројне радове на предметним кат. парцелама, као крајњи корисник, па је изграђено више игралишта покривених шљаком за мале спортове, која су чинила један комплекс ограђен бодљикавом жицом, подигнута је метална трибина за гледаоце, као и надстрешница за грађевински материјал и барака за одржавање возила, али и полуукопано склониште, које и данас постоји и у међувремену је реновирано. Тужилац сматра да је у току првостепеног поступка требало извршити поновно вештачење од стране вештака грађевинске струке и геометра из разлога што је од дана када је обављено првобитно вештачење лице места знатно измењено, а тужилац више није власник кат. парцела које су предмет деекспропријације, па је било потребно поново извршити идентификацију наведених кат. парцела, што је учињено, па је из тог разлога погрешно становиште другостепеног органа да на експроприсаним парцелама у законском року нису извршени знатнији радови и није остварена сврха експропријације. Због тога сматра да је оспорено решење неправилно и незаконито. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Законски заступник Републике Србије Републичко јавно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, сада Државно правобранилаштво није доставило суду одговор на тужбу у остављеном року по пријему тужбе.

Пуномоћник заинтересованих физичких лица није доставио суду одговор на тужбу.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима (*Службени гласник РС*, број 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2, члана 33. став 1. и члана 34. став 2. ЗУС-а, на којој су изведени докази увидом и читањем списка органа, достављених уз одговор на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произлази да је првостепени орган по захтеву странака од 28.05.2005. године, прецизираним 3.07.2006. године, у поновном поступку донео решење, којим је поништио правноснажно решење Среске експропријационе комисије у Крушевцу бр. 4440/51-2 од 15.11.1952. године којим се експроприше у потпуности у корист државе ФНРЈ, а за потребе фабрике „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина В. Ђ. из Б., у укупној површини од 2.0428 ха, као и правноснажно решење Среске експропријационе комисије у Крушевцу број 4440/51-3 од 15.11.1952. године, којим се

експроприше у потпуности у корист државе ФНРЈ, а за потребе фабрике „14. октобар“ у Крушевцу, непокретна имовина Н. Ј. Ђ. из Б., у укупној површини од 1.4548 ha. У поновном постуку првостепени орган је поступио у свему сходно заузетом правном ставу, налозима и примедбама израженим у решењу Министарства финансија 07 број 465-02-00101/2007 од 07.04.2010. године, у коме се тужени позива на вештачење од стране вештака грађевинске струке Душана Маричића од 29.01.2010. године, који је дао и мишљење да у време експропријације није постојао плански акт на основу којег је вршена експропријација, па није ни могло да се оцени да ли су на објектима изведени знатни радови, да је тек 1979. године усвојен ДУП ИМК „14 октобар“ и да је на експроприсаним парцелама све изграђено после 1963. године, те није остварена сврха експропријације на парцелама бр. 1364, 1365, 1363, 1367/1 и 1367/2 КО Лазарица јер парцеле нису приведене намени у року од три године од одређивања накнаде, нити су на њима изведени знатнији радови. Решавајући по жалби тужиоца, тужени орган је нашао да је правилно поступио првостепени орган када је одлучио као у диспозитиву првостепеног решења, јер је у целокупном поступку по захтеву странке од 28.05.2005. године, прецизираном 13.07.2006. године, исцрпео сва доказна средства којима је утврђена испуњеност услова предвиђених одредбом члана 36. став 3. Закона о експропријацији (*Службени гласник РС*, бр. 53/95, 3/01 и 20/09).

По оцени суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца и у образложењу дао довољне, потпуне, правилне и на закону засноване разлоге које у свему прихвата суд.

Суд је посебно ценио навод тужбе да је у току првостепеног поступка требало извести доказ поновним вештачењем од стране вештака грађевинске струке и вештака геометра, ради утврђивања приведености намени предметних кат. парцела, имајући при томе у виду сврху експропријације, али је нашао да је правилно првостепени орган одбио предлог пуномоћника Индустрије машина и компонената „14. октобар“ за извођење овог доказа, јер је релевантни временски период од 3 године од дана утврђивања накнаде, већ био под опсервацијом грађевинских вештака, а што се протеком времена од последњег вештачења до данас није могло ништа променити, већ би се прихватањем предлога за поновно вештачење, беспотребно одуговлачио поступак у овој управној ствари.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари.

Имајући у виду све напред наведено, Управни суд је нашао да закон није погрешно примењен на штету тужиоца, па је применом члана 90. став 1. и став 2. Закона о управним споровима (*Службени гласник РС*, број 111/09), одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 26.06.2015. године,

1-4 У 3967/13

Председник већа - судија

О.П.

Записничар

С. Т., с.р.

УГОВОР О ПРОДАЈИ ПОКРЕТНЕ И НЕПОКРЕТНЕ ИМОВИНЕ (извод)

На основу Закона о промету непокретности...и Закона о стечају, као и Правилника...и Одлука одбора поверилаца...

1. ИМК „14 октобар“ АД у стечају, Крушевац...(Продавац)

и

2. СЦМГ-14 октобар д.о.о. Београд...(Купац)

закључили су дана 02.10.2017. године у Крушевцу следећи

УГОВОР О КУПОПРОДАЈИ ПОКРЕТНЕ И НЕПОКРЕТНЕ ИМОВИНЕ

УВОДНА ОДРЕДБА

Члан 1

1. 1. Уговорне стране сагласно констатују:

- да је купац преузео продајну документацију и прихватио одредбе садржане у њој;
- да је купац спровео поступак испитивања стања покретне и непокретне имовине Продавца и извршио проверу документације Продавца;
- да је Купац кроз продајну документацију Продавца упознат са целокупном прибављеном документацијом везаном за поступке пред Агенцијом за реституцију, те обавештењима ове агенције, поступцима деекспропријације, као и свом другом документацијом која чини прилог продајне документације.

ПРЕДМЕТ УГОВОРА

Члан 2.

Продавац и Купац сагласно искључују сваку врсту одговорности Продавца за недостатке на имовини која је предмет овог Уговора а који буду откривени након извршене продаје, а Продавцу у моменту продаје нису били познати нити су морали бити познати. Купац изјављује да ће сносити све трошкове који буду настали по основу правних и фактичких недостатака на имовини која је предмет овог Уговора.

ОБАВЕЗЕ КУПЦА

Члан 3.

Купопродајна цена за покретну и непокретну имовину Продавца, ближе дефинисану у ставу 2.1. овог Уговора, износи укупно 485.031.896,00 динара (словима: четиристо осамдесет пет милиона тридесет једна хиљада осамсто деведесет шест динара).

С обзиром да је на име новчаног износа ради учешћа у поступку продаје

Купац уплатио Продавцу износ од 485.031.896,00 динара, Купац је у целости исплатио купопродајну цену Продавцу.

Након потврђивања уговора, Купац стиче право да се упише као носилац права на непокретној имовини која је предмет овог уговора у одговарајућим регистрима непокретности, без терета или каквих других ограничења,

Покретна имовина означена у члану 2 овог Уговора се преноси у својину Купца након потврђивања уговора.

ОБАВЕЗЕ ПРОДАВЦА

Члан 4.

Продавац је сагласан да се Купац укњижи као власник и држалац на објектима, и сагласан је да купац укњижи право својине и коришћења на земљишту, све описано у члану 2. овог Уговора, без даљег питања и сагласности продавца (*clausula intabulandi*).

На земљишту које није у својини стечајног дужника, Купац истовремено са стицањем права својине на објектима, стиче и право коришћења на земљишту под објектом и на земљишту за редовну употребу објекта, у складу са важећим законским прописима.

Продавац се обавезује да Купцу преда сву документацију којом располаже ради укњижбе објекта из члана 2. овог Уговора.

О предаји покретне имовине која је предмет овог Уговора биће сачињен посебан Записник.

САГЛАСНОСТИ И ОВЛАШЋЕЊА

Члан 5.

Купац и Продавац се обавезују да прибаве све сагласности, исправе и овлашћења потребна за закључење и реализацију овог Уговора.

НЕДЕЉИВОСТ УГОВОРА

Члан 6.

Овај Уговор ставља ван снаге и замењује све раније споразуме или уговоре међу уговорним странама које се односе на предмет овог Уговора.

Измене овог Уговора производе правно дејство искључиво уколико су сачињене у писаној форми, потписане од овлашћених представника уговорних страна у облику јавнобележнички потврђене исправе.

ОБАВЕШТЕЊА

Члан 7.

Свако обавештење у вези са овим Уговором мора бити сачињено у писаној форми, на српском језику, и биће достављено препорученом пошиљком другој

уговорној страни, на њену адресу која је наведена у Уговору. У случају промене адресе, односна уговорна страна ће обавестити другу о промени на начин који је прописан овим чланом.

ВИША СИЛА

Члан 8.

Уговорне стране неће сносити одговорност за повреду или неиспуњење обавезе у случајевима када је таква повреда или неиспуњење обавеза настало као последица више силе. Под вишом силом се подразумева сваки непредвиђени догађај, односно догађај који се не може предухитрити, а који је од изузетне природе, који наступи после дана закључења овог Уговора и на који уговорне стране не могу да утичу, а који онемогућава испуњење уговорних обавеза.

Уговорна страна погођена вишом силом ће предузети све разумне мере и радње да претрпљену штету и губитке сведе на минимум, при чему ће писмено обавестити другу уговорну страну, најкасније у року од 7 дана од сазнања о утицају више силе. Обавештење ће садржати детаљан опис догађаја проузрокованог вишом силом, као и мере и радње које уговорна страна предузима ради максималног смањења последица тог деловања.

Испуњавање обавеза уговорне стране која је претрпела утицај више силе ће, уз одговарајуће, горе наведено обавештење, бити обустављено током периода деловања више силе. Било који догађај који је настао као последица немара или грешке као и намерног деловања уговорне стране, односно заступника неће се сматрати деловањем више силе.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 9.

Овај Уговор се може изменити само у писаној форми потписаној од обе уговорне стране, у облику јавнобележнички потврђене исправе.

У случају да се испостави да је нека од одредаба овог Уговора неважећа или ништава, то неће утицати на важење осталих одредби. У том случају се уговорне стране обавезују да споразумно замене неважећу или ништаву одредбу другом, која ће допринети остварењу предмета овог Уговора.

Овај Уговор је сачињен и потписан у 8 (осам) истоветних примерака, од којих два (2) задржава Купац, један (1) Продавац, а пет (5) за потребе потврђивања. Сваки примерак има једнако правно дејство и пуноважност.

Уговорне стране се обавезују да предузму или утичу на предузимање свих радњи потребних ради закључења овог Уговора и прибављања сагласности, неопходних за потпуно испуњење циљева овог Уговора.

Б) МЕРОДАВНИ ПРАВНИ ПРОПИСИ

ЗАКОН О ЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ

**„Службени гласник РС“, 53/1995, 23/12001 - СУС, 20/2009, 55/2013 - УСС, 106/2016
- Аутентично тумачење**

- правна могућност поништавања правноснажног решења о експропријацији (деекспропријација) због ороченог непривођења намени:

Члан 36.

„На захтев ранијег сопственика експроприсане непокретности, односно његовог наследника, правноснажно решење о експропријацији поништиће се или изменити, ако корисник експропријације у року од 3 године од правноснажности решења о накнади, односно од дана закључења споразума о накнади, није извршио, према природи објекта, знатније радове на објекту ради чије је изградње извршена експропријација“ (став 3).

„По истеку пет година од дана правноснажности одлуке о накнади, односно од дана закључења споразума о накнади, ранији сопственик експроприсане непокретности, односно његов наследник не може поднети захтев за поништавање, односно измену правноснажног решења о експропријацији“ (став 4).

(Напомена: цитирани став 4 додат је Новелом из 2009. године)

„Ако је на непокретности експроприсаној решењем чији се поништај или измена тражи било више сувласника, за одлучивање по захтеву потребно је да су га поднели већина од њих, с тим што ће и надлежни орган и од осталих тражити да се о захтеву изјасне“ (став 8).

ЗАКОН О ОСНОВАМА СВОЈИНСКО-ПРАВНИХ ОДНОСА

**„Службени гласник СФРЈ“, бр. 6/80, 36/90, „Службени лист СРЈ“, број 29/96,
“Службени гласник РС“, бр. 115/2005 – др. закон**

- стицање права својине поводом грађења на туђем земљишту:

Члан 24.

„Лице које може изградити зграду или другу грађевину (грађевински објект) на земљишту на које други има право својине (градитељ) стиче право својине на земљишту на коме је изграђен грађевински објект, као и на земљишту које је неопходно за редовну употребу тог грађевинског објекта, ако није знало или није

могло знати да гради на туђем земљишту, а власник земљишта је знао за градњу и није се одмах успротивио.

У случају из става 1. овог члана власник земљишта има право да за време од три године од дана сазнања за завршену градњу, али најкасније у време од десет година од завршене градње, тражи да му градитељ накнади вредност земљишта у висини његове прометне цене у време доношења судске одлуке“.

Члан 25.

„Ако је градитељ знао да гради на туђем земљишту или ако то није знао а власник се томе одмах успротивио, власник земљишта може тражити да му припадне право својине на грађевинском објекту или да градитељ поруши грађевински објект и врати му земљиште у првобитно стање или да му градитељ исплати прометну цену земљишта.

У случајевима из става 1. овог члана власник има право и на накнаду штете.

Ако власник земљишта захтева да му припадне право својине на грађевински објекат, дужан је накнадити градитељу вредност објекта у висини просечне грађевинске цене објекта у месту у коме се налази у време доношења судске одлуке.

Право избора из става 1. овог члана власник земљишта може остварити најкасније у року од три године од дана завршетка изградње грађевинског објекта. По протеклу тог рока власник може захтевати исплату прометне цене земљишта.“

Члан 26.

„Ако је градитељ савестан а власник земљишта није знао за градњу, у случају кад грађевински објект вреди знатно више од земљишта, грађевински објект заједно са земљиштем припада градитељу, а он за земљиште дугује власнику накнаду по прометној цени земљишта.

Ако је вредност земљишта знатно већа, суд ће на захтев власника земљишта грађевински објекат досудити њему и обавезати га да градитељу накнади грађевинску вредност објекта у висини просечне грађевинске цене објекта у месту у коме се налази. Овај захтев власник може поднети у року од три године од дана завршетка грађевинског објекта.

Ако је градитељ савестан а власник земљишта није знао за изградњу, у случају када су вредност грађевинског објекта и вредност земљишта приближно једнаке, суд ће грађевински објекат, односно грађевински објекат и земљиште досудити власнику земљишта или градитељу, водећи рачуна о њиховим потребама, а нарочито о њиховим стамбеним приликама.

Власнику земљишта, односно градитељу, припада накнада за земљиште, односно грађевински објекат, по одредби става 1. овог члана.“

ЗАКОН О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ

ранији – „Службени гласник РС“ бр. 33/97, 31/01, „Службени гласник РС“, 30/10),
актуелни – „Службени гласник РС“ бр. 18/2016, 95/2018 – Аутентично тумачење

„II ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА

Разлози за понављање поступка

Члан 176.

(1) Поступак који је окончан решењем против којег не може да се изјави жалба (коначно решење) понавља се:

1) ако се сазна за нове чињенице или стекне могућност да се изведу нови докази који би, сами или у вези са раније изнетим чињеницама или изведеним доказима, могли да доведу до друкчијег решења;

2) ако се решење повољно по странку заснива на неистинитим тврдњама странке којима је овлашћено службено лице доведено у заблуду;

3) ако је решење донело неовлашћено лице, или је поступак водило или у њему одлучивало неовлашћено лице или лице које је морало бити изузето;

4) ако колегијални орган није одлучивао у прописаном саставу или ако за решење није гласала прописана већина чланова колегијалног органа;

5) ако лицу које је могло да има својство странке није пружена прилика да учествује у поступку;

6) ако странка није била заступана сагласно закону;

7) ако странци или другом учеснику у поступку није омогућено да прати ток поступка сагласно члану 55. овог закона;

8) ако је решење донето на основу лажне исправе или лажног исказа сведока или вештака или као последица другог кривичног дела;

9) ако се решење заснива на пресуди суда или одлуци другог органа која је касније правноснажно преиначена, укинута или поништена;

10) ако је надлежни орган накнадно и у битним тачкама друкчије правноснажно одлучио о претходном питању на коме је решење засновано;

11) ако је Уставни суд у истој управној ствари, у поступку по уставној жалби утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајемчене Уставом, а истовремено није поништио оспорено решење;

12) ако је Европски суд за људска права у истој управној ствари накнадно утврдио да су права или слободе подносиоца представке повређена или ускраћена.

(2) Разлози из става (1) тач. 1), 3), 5) и 7) овог члана могу бити разлог за понављање поступка на захтев странке само ако није без своје кривице могла да их изнесе у ранијем поступку.

(3) Разлози из става (1) тач. 3)–7) овог члана не могу бити разлози за понављање поступка ако их је странка без успеха изнела у ранијем поступку.

Рокови за понављање поступка

Члан 178.

(1) Странка може да захтева понављање поступка у року од 90 дана од сазнања за разлог за понављање, односно у року од шест месеци од објављивања одлуке Уставног суда или Европског суда за људска права у „Службеном гласнику Републике Србије“.

(2) Исти рокови важе и ако се поступак понавља по службеној дужности.

(3) Када истекне пет година од када је странка обавештена о коначном решењу, више не може да се захтева понављање поступка, нити орган може да понови поступак по службеној дужности.“

(Напомена: За понављање поступка како по захтеву, тако и по службеној дужности - нема више временског ограничења; предметни објективни рок не постоји. Наиме, Одлуком Уставног суда Србије, ИУз - 253/2018 од 30. 6. 2022 стављена је, као неуставна, ван снаге одедба става 3. члана 178. ЗУП-а.)

„III ПONIШТАВАЊЕ КОНАЧНОГ РЕШЕЊА

Члан 183.

(1) Другостепени орган или надзорни орган решењем ће на захтев странке или по службеној дужности у целини или делимично поништити коначно решење:

1) ако је донето у ствари из судске надлежности или у ствари о којој се не одлучује у управном поступку;

2) ако би се његовим извршењем могло проузроковати неко кривично дело;

3) ако његово извршење уопште није могуће;

4) ако је донето без захтева странке (члан 90. став (5) овог закона), а странка накнадно није изричито или прећутно пристала на решење;

5) ако је донето као последица принуде, изнуде, уцене, притиска или других недозвољених радњи;

6) ако садржи неправилност која је по изричитој законској одредби предвиђена као разлог ништавости;

7) ако је решење донео стварно ненадлежни орган, изузев Владе, а није реч о разлогу за поништавање из тачке 1) овог става;

8) ако је у истој управној ствари раније донето правноснажно решење којим је управна ствар друкчије решена;

9) ако приликом доношења решења није правилно спроведен поступак за давање претходне или накнадне сагласности или мишљења другог органа (члан 138. овог закона);

10) ако је решење донео месно ненадлежни орган;

11) ако решење уопште не садржи или садржи погрешно упутство о правном средству.

(2) Решење ће се поништити увек због разлога наведених у тач. 1)–6), у року од пет година од коначности решења због разлога наведених у тач. 7)–9), и у року од годину дана од коначности решења због разлога наведених у тач. 10) и 11).

(3) Другостепени орган или надзорни орган ће решењем, по службеној дужности, у целини или делимично поништити коначно решење ако у њему није уопште или није правилно примењен материјални закон, други пропис или општи акт. Решење ће се поништити у року од годину дана од коначности решења.

(4) Ако не постоји другостепени орган и надзорни орган решење ће, сагласно ст. (1)–(3) овог члана, поништити орган који је донео коначно првостепено решење.

IV УКИДАЊЕ РЕШЕЊА

Члан 184.

(1) Другостепени орган или надзорни орган решењем може на захтев странке или по службеној дужности у целини или делимично укинути решење:

1) ако је оно постало извршно, а укидање је потребно ради отклањања тешке и непосредне опасности по живот и здравље људи, јавну безбедност, јавни мир и јавни поредак или ради отклањања поремећаја у привреди, ако сврха укидања не може успешно да се отклони другим средствима којима се мање дира у стечена права;

2) ако је оно постало правноснажно, а то тражи странка на чији је захтев донето, а укидање није противно јавном интересу, нити интересу трећих лица;

3) кад је то посебним законом одређено.

(2) Ако не постоји другостепени орган или надзорни орган, орган који је донео првостепено решење укинуће, на захтев странке или по службеној дужности, решење у целини или делимично.“

ПИТАЊА

1. Која су правна дејства деекспропријације?
2. Да ли су власници земљишта и власници објекта у грађанско-правном или у управно-правном односу? Да ли је у конкретном случају управно-правни однос престао и настао грађански однос?
3. Да ли се правноснажна одлука о деекспропријацији може по правним дејствима изједначити са правноснажном судском пресудом – и да ли се на темељу правноснажног управног решења може тражити принудна предаја парцеле, испражњене од свих лица и ствари, укључујући и уклањање објекта?
4. Да ли је неопходно претходно посегнути за одређеним правним средством за поништење издате грађевинске и употребне дозволе – и по ком основу – или се обе дозволе сматрају неподобнима да производе правна дејства даном правноснажности решења о деекспропријацији?

ЗАДАТАК ДРУГИ

Посреди је управни поступак који је вођен пред РГЗ – СКН Шабац. Првостепено решење је донето по службеној дужности, на исто је изјављена жалба, након чега је првостепено решење поништено такође решењем првостепеног органа, применом овлашћења из члана 165. Закона о општем управном поступку.

952-02-6-001-120984/2022

СЛУЖБА ЗА КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ ШАБАЦ

за

РЕПУБЛИЧКИ ГЕОДЕТСКИ ЗАВОД БЕОГРАД

ЖАЛИЉА:

П. Ј. из ПЛАНДИШТА, Ул. Х. В. бр. 5А/16, ЈМБГ ///////////////, чији је пуномоћник адвокат Вук Степановић из Шапца, Ул. Патријарха Павла бр. 9, по пуномоћју које се прилаже.

ЖАЛБА

на Решење РГЗ - СКН Шабац број 952-02-6-001-120984/2022 од 26.04.2023. године

Овим путем, жалиља П. Ј. из П., преко пуномоћника, благовремено изјављује жалбу на решење Службе за катастар непокретности Шабац број 952-02-6-001-120984/2022 од дана 26.04.2023. године и исто побија у целости, из свих законом предвиђених разлога.

Наиме, ожалбеним решењем дозвољено је провођење промене у Листу непокретности број 15117 КО Шабац, и то уписа извршне вансудске хипотеке на стану број 22, корисне површине 46,15 м², који се налази на трећем спрату зграде за колективно становање број 8 изграђене на катастарској парцели број 1960 КО Шабац, ради обезбеђења потраживања хипотекарног повериоца Ј. М. из Шапца према хипотекарном дужнику ... ДОО ШАБАЦ, сходно заложној изјави ОПУ: 249-2019 од дана 28.02.2019. године, која је оверена од стране јавног бележника Ненада Вујића. Даље, дозвољен је упис забележбе измене хипотекарног повериоца, сходно којој је на место Ј. М. из Шапца ступила М. Т. из Шеварица, а по основу уговора о уступању потраживања број ОПУ: 675/2019 од дана 14.05.2019. године, који је оверен од стране јавног бележника Ненад Вујића из Шапца.

Овакво решење првостепеног органа је незаконито, обзиром да је донето на основу погрешно утврђеног чињеничног стања, уз битну повреду правила управног поступка.

Пре свега, жалиља истиче да је упис предметног терета, односно извршне вансудске хипотеке, на стану који је означен бројем посебног дела 22, а који се налази на трећем спрату објекта број 8 изграђеног на катастарској парцели број 1960 КО Шабац, који стан је њено власништво, у потпуности незаконит. Наиме, након сачињавања првобитне заложне изјаве сходно којој је извршен упис хипотеке, дошло је до измене првобитно издате грађевинске дозволе број 351-348/15-11 од дана 18.09.2015. године за изградњу објекта на катастарској парцели број 1960 КО Шабац, односно прецизности ради до издавања нове грађевинске дозволе, сходно којој је извршена пренумерација и измена пројектованих површина и конфигурација станова у изградњи, те је уз сагласност хипотекарног повериоца М. Т., извршена измена података о стану у изградњи који је предмет заложне изјаве, па је тако у сагласности хипотекарног повериоца од дана 14.09.2020. године констатовано да предметни стан, на који се спорни терет односи, у новој дозволи носи ознаку С-25 (стан број 25), да се налази на трећем спрату и да има пројектовану површину од 39,11 м². Ова сагласност оверена је пред јавним бележником Софијом Жабалац дана 14.09.2020. године под бројем овере УОП-П: 4680-2020.

Дакле, заложна изјава, као и пратећи уговор о уступању потраживања, на основу којих је по ожалбеном решењу извршен упис извршне вансудске хипотеке и забележбе о измени хипотекарног повериоца, за свој предмет немају стан број 22 (претходно стан у изградњи означен бројем С-22) који се налази на трећем спрату објекта број 8 на катастарској парцели број 1960 КО Шабац, корисне површине 46,15 м², који стан је искључива својина жалиље П. Ј., већ заправо стан број 25 (претходно стан у изградњи број С-25), који се налази на истом спрату зграде, али има другачију корисну површину од 39,11 м², све сходно извршеној пренумерацији приликом измене, односно издавања нове грађевинске дозволе.

ДОКАЗ: Сагласност хипотекарног повериоца М. Т. оверена пред јавним бележником Софијом Жабалац дана 14.09.2020. године под бројем овере УОП-П: 4680-2020, у фотокопији, а која у оригиналу постоји у списима предмета првостепеног органа.

Поред наведеног, у ожалбеном решењу првостепеног органа, односно образложењу истог, погрешно се наводи да је поступак за преузимање терета покренут по захтеву овде жалиље П. Ј., као подносиоца захтева, што није тачно, сходно чему је ожалбено решење такође незаконито, односно донето уз битну повреду одредаба управног поступка.

Имајући у виду претходно изнето, недвосмислено произлази да је ожалбено решење незаконито, обзиром да је извршен упис терета (извршне вансудске хипотеке) и забележбе на непокретности која заправо није предмет заложне изјаве, односно хипотеке, као ни пратећег уговора о уступању потраживања. Жалиља оставља могућност да се овде заправо ради и о очигледној омашци првостепеног органа, те с тога предлаже првостепеном органу да примени овлашћење из члана 165. Закона о општем управном поступку и поништи ожалбено решење. Алтернативно, ожалбено решење првостепени орган применом истог овлашћења може заменити новим решењем којим ће извршити правилан упис у складу са заложном изјавом, уговором о уступању потраживања, новом грађевинском дозволом и сагласношћу хипотекарног повериоца, и то тако што ће упис извршне вансудске хипотеке и забележбе измене података о хипотекарном повериоцу извршити на стану број 25 који се налази у објекту број 8 изграђеном на катастарској парцели број 1960 КО Шабац.

Уколико првостепени орган не поступи по претходном предлогу, жалиља предлага другостепеном органу да ову жалбу усвоји, ожалбено решење поништи и предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање.

У Шапцу,
дана 16.05.2023. године.

ПРИЛОГ:

- као у тексту
- доказ о уплати таксе

ПУНОМОЋНИК ЖАЛИЉЕ
Адвокат Вук Степановић

Република Србија
РЕПУБЛИЧКИ ГЕОДЕТСКИ ЗАВОД
СЛУЖБА ЗА КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ
Број: 952-02-6-001-120984/2022
Датум: 25.05.2023
Ш а б а ц

Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Шабац, ул. Краља Александра 21, на основу Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Републичком геодетском заводу број 110-1/2022 од 01.11.2022 године, решавајући по жалби П. Ј. из П., поднете преко пуномоћника Степановић Вука из Шапца, на основу члана 43. Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова („Службени гласник РС“, бр. 41/2018, 95/18, 31/19 и 15/20), и члана 136. став 1. и члана 165. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16) доноси

РЕШЕЊЕ

Поништава се решење број 952-02-6-001-120984/2022 које је Служба за катастар непокретности Шабац донела дана 26.04.2023 године

Образложење:

Дана 26.04.2023 године Служба за катастар непокретности Шабац донела је решење број 952-02-5-001-120984/2022 којим је дозволила у листу непокретности број 15117 КО Шабац испис са катастарске парцеле 1960 извршне вансудске хипотеке на једнособном стану у изградњи ознаке С-22, пројектоване површине 38,74 м² на трећем спрату зграде за колективно становање која се гради у складу са грађевинском дозволом 351-348/15-11 од 18.09.2015. године ради обезбеђења новчаног потраживања повериоца Ј. М. из Ш. из уговора о зајму од 27.02.2019. године као и испис, са исте непокретности, забележбе да се по основу уговора о уступању потраживања ОПУ 675-2019 од 14.05.2019. године уместо Ј. М. уписује нов хипотекарни поверилац М. Т. из Ш. Истовремено је наведену извршну вансудску хипотеку и забележбу уступања потраживања уписала на стан број 22, површине 46,15 м², на трећем спрату зграде број 8. на катастарској парцели 1960.

Дана 18.05.2023 године Служба је примила благовремену жалбу од стране овлашћеног лица П. Ј. из П., изјављену преко пуномоћника Вука Степановића из Шапца, у којој наводи да се у образложењу ожалбеног решења погрешно наводи да је по њеном захтеву покренут поступак за преузимање терета, што није тачно, сходно чему је ожалбено решење незаконито, односно донето уз битну повреду одредаба управног поступка.

Увидом у поднети захтев Служба је констатовала да је П. Ј. из Пландишта поднела овом органу, преко пуномоћника Вука Степановића, захтев за промену имаоца права на стану број 22, површине 46 м², на трећем спрату стамбене зграде за колективно становање број 8. на катастарској парцели 1960 КО Шабац по основу

уговора о преносу права својине ОПУ 129-2022 од 25.05.2022. године, а који захтев је решењем број 952-02-6-001-120984/2022 од 24.02.2023 године усвојен и дозвољен упис права на предметном стану у њену корист. Чланом 42. Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова прописано је да против решења донетог у првом степену, без обзира да ли је донето по службеној дужности или по захтеву странке, странка може преко надлежне Службе изјавити жалбу Заводу, у року од 8 дана од дана достављања решења.

Чланом 43. је прописано да ће Служба жалбу усвојити, а ожалбено решење поништити и донети ново решење ако утврди да је жалба основана.

На бази овако утврђеног чињеничног стања, Служба је одлучила да усвоји жалбу П. Ј. из П., поднете преко пуномоћника Степановић Вука, те поништи своје решење број 952-0-6-001-120984/2022 од 26.04.2023 године јер је утврдила да је жалба основана с обзиром да је именована у захтеву означила да жели само промену имаоца права по основу уговора о преносу права својине ОПУ 129-2022 од 25.02.2022. године, па је на такав начин решила у диспозитиву.

Против овог решења допуштена је жалба Републичком геодетском заводу у Београду у року од 8 дана од дана пријема, а преко ове Службе, таксирана са 480 динара административне таксе, на жиро рачун Републике Србије број 840-742221843-57, позив на број 97/270974060019525632, а по тарифном броју 6. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр 43/03, 51/03, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18, 50/18, 95/18, 86/19, 19/20, 144/20, 62/21, 138/22).

Доставити:

- адвокат Јелица Вујанић, Шабац, Трг шабачких жртава 7/8
- адвокат Вук Степановић, Шабац, Патријарха Павла 9
- М. Т., Ш.
- Привредно друштво Н. доо Ш.....
- архиви

ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ

Стручна овера

ПИТАЊЕ

Да ли је другостепено решење законито (образложити одговор)?

ЗАДАТАК ТРЕЋИ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
ПОРЕСКА УПРАВА
ФИЛИЈАЛА ВРАЧАР
Број: 020-433-03-18516-2016
Датум: 28.06.2017.
Београд

Министарство финансија - Пореска управа - Филијала Врачар, на основу члана 136. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/16) и члана 53. и 54. Правилника о књиговодству јавних прихода („Сл. гласник РС“, бр. 15/16), доноси:

РЕШЕЊЕ

1. Пореском обвезнику В. Ц. са седиштем у Б.,ул. Ч.... СТОРНИРА СЕ на рачуну јавних прихода:

Редни број	Рачун	Позив на број задужења - БОП	Износ јавног прихода	Износ камате	Датум доспећа	мпо
1.	840-4848-37	6091000000010745587	-	1.404,98	28.06.2017	601

2. Отпис камате се врши са 28.06.2017. године.
3. Жалба не одлаже извршење решења.

Образложење:

Порески обвезник В. Ц. са седиштем у Београду, Ул....., дана 14.12.2016. године поднео је захтев за прекњижавање више уплаћених средстава са рачуна порез на приходе од ауторских права и права индустријске својине бр. 711131 на рачун обједињене наплате бр. 4848 БОП 6091000000010745587 у укупном износу од 32.502,00 динара и са рачуна доприноса за ПИО запослених који остварују накнаду по основу ауторских права, уговора о делу и др. на терет имаоца накнаде бр. 721117 на рачун обједињене наплате бр. 4848 БОП 6091000000010745587 у укупном износу од 42.253,00 динара.

Решењем Пореске управе Филијала Врачар бр. 020-433-03-18516-2016 од 14.02.2017. године је извршено прекњижење са рачуна 711131 на БОП 6091000000010745587 у износу од 32.502,00 динара и са рачуна 721117 на БОП 6091000000010745587 у износу од 42.253,00 динара, након чега је остала камата.

Како се у складу са чл. 68. ст. 4. т. 1. Закона о изменама и допунама ЗПППА („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 68/14) даном плаћања пореза сматра дан на који је доспео

порез који се плаћа путем прекњижавања, ако на тај дан постоји више плаћени порез по другом основу, сторнира се на рачуну 840-4848-37 са позивом на број задужења (БОП) 609100000010745587 приписана камата у износу од 1.404,98 динара.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву.

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, Пореској управи, преко ове филијале, у року од 15 дана од дана пријема решења. Жалба се таксира са 440,00 динара, на рачун 840-742221843-57 - Републичке административне таксе са позивом на број 97 38-020.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
ПОРЕСКА УПРАВА
Саве Машковића, 3-5
11040 Београд
- Директору -

ПРИГОВОР

због незаконитог пропуштања предузимања управне радње

У децембру 2016. године уплатио сам порезе и доприносе за социјално осигурање на приход од ауторског хонорара на погрешне рачуне. Дана 14. децембра 2016. године поднео сам захтев за прекњижавање више уплаћених средстава са рачуна пореза на приходе од ауторских права и права индустријске својине бр. 711131 на рачун обједињене наплате бр. 4848 БОП 6091000000010745587. Дана 28. јуна 2017. године Пореска управа – Филијала Врачар донела је решење бр. 020-433-03-18516-2016, којим је уплаћена средства прекњижила на поменути рачун. Ставом другим изреке датог решења извршен је и отпис камате са датумом доношења решења. Поменуто решење уручено ми је истог дана кад је и донето, те је тада постало и извршно.

Дана 6. новембра 2017. године, сагласно чл. 29 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016) (ЗУП) Пореској управи – Филијала Врачар усмено сам поднео захтев да ми се изда уверење да нема дуговања по основу пореза и других јавних дажбина. Том приликом сам обавештен да камата у износу од 1.404,98 РСД, отписана горе поменути решењем, још није отписана у јавној евиденцији Пореске управе и да не могу да ми издају уверење да немам дуговања. (То је учињено упркос чињеници да сам на увид дао решење којим је камата отписана, што представља повреду једног од основних начела управног поступка - начела истине и слободне оцене доказа (чл. 10 ЗУП).

Приговор подносим сагласно чл. 28. ст. 1, чл. 147 и чл. 148 ЗУП због незаконитог пропуштања да се предузме управна радња. Незаконито изостала управна радња је спровођење горе поменутог решења у јавну евиденцију Пореске управе, тј. изостанак брисања отписане камате.

Тражим да се сагласно чл. 149. ст. 3, тач. 2 ЗУП наложи предузимање изостале управне радње, тј. да ми се у јавној евиденцији Пореске управе обрише дуг за камату која је отписана.

ПРИЛОГ:

- Копија Решења Пореске управе, Филијала Врачар бр. 020-433-03-18516-2016.
- Консолидовани упит стања издат 6. новембра 2017. године.

В. Ц.

Ч...11000 Београд

ПИТАЊЕ

Како бисте решили по поднетом приговору?

ЗАДАТАК ЧЕТВРТИ

АДВОКАТ
ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ
Београд,
Улица кнеза Милоша број 53/III,
тел/факс + 381 11 3622 - 604 _____
Београд, 17.10.2013. године

СЛУЖБИ ЗА КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ САВСКИ ВЕНАЦ

ПРЕДМЕТ: Захтев за упис права коришћења

_____ а.д. Београд, Улица _____ (МБ: _____), у складу са чланом 123. став 4 и члана 124. став 1 и став 2 Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 18/10 и 68/13) подноси захтев за упис права коришћења на катастарској парцели 11___/7 КО Савски венац.

Предузећу за производњу, контрахажу и промет индустријског биља _____ Београд, правном претходнику подносиоца захтева, признато је право коришћења у површини од 933 м² на катастарској парцели старог премера 11___ КОБ 6, којој одговара катастарска парцела новог премера 111___/7 КО Савски Венац, на основу купопродајног уговора закљученог са Општином Савски венац дана 18.09.1967. године под Ов.бр. Дн 1306/69.

Молимо да по скраћеном поступку, на основу члана 121, став 1 Закона о државном премеру и катастру, извршите упис права коришћења на катастарској парцели 11108/7 КО Савски венац у корист подносиоца захтева у идеалном делу од 833/9792. Предметно решење нам је потребно у поступку привођења земљишта урбанистичкој намени у складу са потврђеним урбанистичким пројектом IX-11 број 350.13-3/2013 од 09.12.2013. године.

Прилози:

- Решење 03 бр. 20098-1-66 од 19.05.1967. године;
- Уговор од 18.09.1967. године;
- Потврда IX-11 бр. 350.13-3/2013 од 09.10.2013.године;
- Решење Фи-7458/89;
- Решење БД 4265/13 од 07.04.2013. године;
- Пуномоћје;

ПУНОМОЋНИК...

РЕШЕЊЕ ПО ЗАХТЕВУ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
РЕПУБЛИЧКИ ГЕОДЕТСКИ ЗАВОД
Служба за катастар непокретности Савски венац
Број 952-02-9-229ЈВШ2018
Датум 20.1. 2018
Београд
БА/ММ

Републички геодетски завод - Служба за катастар непокретности Савски венац, на основу овлашћења директора Републичког геодетског завода 07 број: 112-155/2017-1-2 од 2017. године и налога в.д. помоћника Директора РГЗ-а 07 бр. 112-289/2017-2-3 од 2018. године, решавајући по захтеву који је поднео-ла

////////

ПРЕКО АДВ. ПЕТРОВИЋ ВЛАДАНА, БЕОГРАД, УЛ. КНЕЗА МИЛОША БР. 53/3, на основу члана 16. Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова („Службени гласник РС“, број 41/18), и члана 136. став 1. и члана 140. Закона о општем управиом поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), доноси

РЕШЕЊЕ

I - ОДБИЈА СЕ захтев... преко В. ПЕТРОВИЋ ВЛАДАНА, БЕОГРАД, УЛ. КНЕЗА МИЛОША БР. 53/3 за исправку грешке уписа на породичној стамбеној згради у улици.. објекат број 1 на катастарској парцели број КО Савски венац, КАО НЕОСНОВАН.

Образложење:

----- преко

ПЕТРОВИЋ ВЛАДАНА, БЕОГРАД,

УЛ. КНЕЗА МИЛОША БР. 53/3 поднео-ла је захтев за провођење промене. Као доказ о насталој промени приложио-ла је исправку: пуномоћје од 29.11.2018. године, фотокопију решења Дн. 14065/05, фотокопију пресуде Другог општинског суда у Београду ЗП бр....од 18.04.2006. године.

Увидом у земљишну књигу ... КО Београд 7 на кп.бр. број МШ - зк тело I и на Кући кбр. Шу ул.По+П - зк тело II, решењем Дн. бр. 21218/04 од 12.10.2004. године пренет је упис као Државна својина - власништво Републике Србије. На основу пријавног листа РГЗ-а број 952-01-6-14509/04 од 20.10.2004. године, сагласности града Београда број 463-45/86 од 30.01.1986. године, потврде општине Савски венац број 351-56/96 од 05.02.1996. године, потврде Интересне заједнице за стамбену изградњу и управљање станова за потребе радника и функционера савезних органа, уверења исте интересне заједнице број 36-1/101/85 од 26.04.1985. године, решења општине Савски венац број 351-776/84 од 09.10.1984. године, закључка исте општине број 356-85/86 од

05.03.1986. године, уговора о купопродаји Београд 1 од 12.10.2004. године 11/2 Ов.бр. 3497/04, укњижује се право власништва за тело II, са ванкњижног корисника Интересне заједнице за стамбену изградњу и управљање становима за потребе радника и функционера савезних органа, у корист.....из Београда.

Решењем Дн. бр. 3779/05 од 04.03.2005. године, на основу решења Београд II од 02.03.2005. године П. бр. 11Г05 забележује се привремена мера забране отуђења и оптерећења зк тела III, власништво П. Т. до правоснажног окончања парничног поступка, по тужби Државне заједнице Србија и Црна Гора, против туженог из Београда, ради поништаја уговора.

Пресудом Другог општинског суда у Београду ГГ бр. _____ од 18.04.2006. године утврђује се да је ништав уговор о купопродаји непокретности - зграде, сачињен дана 02.02.1989. године између Интересне заједнице за стамбену изградњу и управљање становима за потребе радника и функционера савезних органа, у чије име је уговор закључио секретар _____ - као продавца и _____ као купца, оверен пред Првим општинским судом у Београду под бројем И/20, в.бр. 3497/04 од 12.10.2004. године.

Решењем ове Службе број 952-021МШ2009 од ДШ|2017. године, које је постало правоснажно исте године, урађен је повраћај у старо стање пре провођења промене.

Сагласно свему утврђеном, надлежна Служба је констатовала да наведена исправа не испуњава опште услове из члана 51. Закона о поступку уписа у катастар непокретности и вода („Службени гласник Републике Србије“, број 41/18), па је на основу тога, одлучено као у диспозитиву овог решења.

Ово решење ослобођено је плаћања таксе за пружање услуга РГЗ-а сходно члану 19. тачка 3. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, У, број 43/03, 51/03, 61/05, 101/05, 5/09, 54/09, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17 и 113/17).

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се изјавити жалба Републичком геодетском заводу у Београду у року од 8 дана од дана достављања овог решења.

Жалба се подноси РГЗ-у преко Службе за катастар непокретности Савски венац, непосредно или препоручено путем поште са доказом о плаћеној такси у износу од 470 динара на жиро рачун Републике Србије број 840-742221843-57 позив на број 97 7801640600 по тарифном броју 6. Закона о административним таксама („Службени гласник РС“, број 43/03, 51/03, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05, 42/06, 47/07 54/08, 5/09, 54/^9 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 1

I -Доставити:

- ПЕТРОВИЋ ВЛАДАН, БЕОГРАД, УЛ. КНЕЗА МИЛОША БР. 53/3
- ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО, БЕОГРАД, УЛ. НЕМАЋИНА 22-26
- АРХИВА

ПИТАЊЕ

Написати жалбу против односног решења.

ЗАДАТАК ПЕТИ

АДВОКАТ
ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ
Београд,
Улица кнеза Милоша број 53/III,
тел/факс + 381 11 3622 - 604
Београд, 29.11.2018. године

РЕПУБЛИЧКИ ГЕОДЕТСКИ ЗАВОД
Служба за катастар непокретности Савски венац
БЕОГРАД

У својству пуномоћника _____ из Београда, Улица _____ број ____, на основу члана 51. Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова, подносим

ЗАХТЕВ ЗА ИСПРАВЉАЊЕ ГРЕШКЕ У ОДРЖАВАЊУ КАТАСТРА
НЕПОКРЕТНОСТИ

Д. Ј. је на основу правноснажног решења Другог општинског суда у Београду Дн. бр. 12673/05 од 15.12.2005. године био укњижен као власник стамбеног објекта кућног броја _____ у Улици _____, По+П, на катастарској парцели број 359/7 уписаној у ЗКУЛ број 2431 КО Београд 7, као и носилац права коришћења изграђеног градског грађевинског земљишта катастарске парцеле број 359/7. Након успоставе Катастра непокретности Савски венац, предметни објекат и катастарска парцела су преведени у евиденцију Катастра и то тако што је катастарска парцела број 359/7 добила нови број 20453/8 и уписана је у лист непокретности број 3690 КО Савски венац, а објекат је добио ознаку зграда број 1 у Улици _____ број ____. У катастру непокретности, а на основу података преузетих из земљишне књиге, _____ је био уписан као носилац права својине на објекту број 1 и носилац права коришћења изграђеног грађевинског земљишта – катастарске парцеле број 20453/8, што насловни орган може да провери и праћењем списка промена права на наведеном објекту и катастарској парцели о којим променама води службену евиденцију.

Међутим, провером у Катастру непокретности _____ је установио да је решењем Службе за катастар непокретности Савски венац број 952-02-20467/2009 од 15.12.2017. године, које њему никада није уручено, на волшебан начин на згради број 1 у _____ улици број ____ и на кат. парцели број 20453/8 уписано право јавне својине у корист Републике Србије са уделом 1/1. Даљом провером је установио да је овај упис извршен на основу пресуде Другог општинског суда у Београду П. бр. 435/2005 од 18.04.2006. године и пресуде Врховног суда Србије Рев. бр. 3579/07 од 27.06.2007. године.

Наведене пресуде као јавне исправе не испуњавају услове прописане чланом 86. Закона о државном премеру и катастру који се примењивао у поступку уписа права на непокретностима у време када је та промена уписа извршена на штету Т. П., о чему је насловни орган био дужан да води рачуна по службеној дужности.

Цитираном одредбом у ставу 2. је прописано да исправа за упис, поред осталог, мора нарочито да садржи означање непокретности на коју се исправа односи према подацима катастра непокретности (катастарска општина, број и површина парцеле, број и површина објекта, број и површина посебног дела објекта) и презиме, име и име једног родитеља, односно назив, пребивалиште, односно боравиште или седиште и јединствени матични број грађана, односно матични број уписаног претходника и лица у чију корист се упис захтева.

Читањем изреке пресуде Другог општинског суда у Београду П. бр. 435/2005 и пресуде Врховног суда Србије Рев. бр. 3579/07 може да се утврди да ове јавне исправе не садрже податке прописане чланом 86. Закона о државном премеру и катастру. Наиме, изреком пресуде П. бр. 435/2005 усвојен је тужбени захтев Државне заједнице Србије и Црне Горе као тужиоца па је утврђено да је ништав Уговор о купопродаји непокретности – зграде сачињен дана 02.02.1989. године између Интересне заједнице за стамбену изградњу и управљање становима за потребе радника и функционера савезних органа у чије име је уговор закључио секретар _____ као продавца и _____ као купца, који је оверен пред Првим општинским судом у Београду под бројем Ов. бр. 3697/04 дана 12.10.2004. године. Изреком пресуде Врховног суда Србије Рев. 3579/07 преиначена је пресуда Окружног суда у Београду Гж. бр. 9745/06 од 27.06.2007. године па је одбијена као неоснована жалба тужених и потврђена је пресуда Другог општинског суда у Београду П бр. 435/05 од 18.04.2006. године.

Значи, изреке наведених пресуда не садрже означање непокретности, односно нигде се у њима не наводи да је реч о згради број 1 у _____ број _____ изграђеној на катастарској парцели број 20453/8 КО Савски венац, нема адресе објекта, а такође нема ни одлуке о брисању _____ као власника из земљишних књига, односно катастра непокретности и уписа Државне заједнице Србије и Црне Горе као новог власника предметног објекта и катастарске парцеле. Очигледно је насловни орган приликом спровођења уписа у корист Републике Србије починио фарапантну грешку и драстично прекорачио своја овлашћења јер је мимо садржине исправе која је поднета уз захтев за упис у корист Републике Србије уписао подносиоца захтева као власника, а да претходно није донета одлука од стране суда о брисању дотадашњег власника и упису новог. Катастар непокретности је на тај начин на себе преузео улогу суда и самоиницијативно извршио упис права јавне својине у корист Републике Србије на предметним непокретностима без одлуке суда или било ког другог надлежног органа, односно без правоснажне јавне исправе која може да послужи као основ за упис у складу са Законом о државном премеру и катастру који се тада примењивао.

Поступајући на описани начин, насловни орган је повредио и начело законитости прописано чланом 64. Закона о државном премеру и катастру.

Како је реч о евидентној и очигледној грешци односно пропусту приликом уписа стварног права на непокретностима, овим путем тражимо од Службе за катастар непокретности Савски венац да донесе решење којим ће извршити брисање права јавне својине Републике Србије са уделом 1/1 на згради број 1 у Улици _____ број _____ и катастарској парцели број 20453/8 на којој је изграђена зграда број 1, све уписано у листу непокретности број 3690 КО Савски венац и извршити упис _____ као власника зграде број 1 и носиоца права коришћења изграђеног

грађевинског земљишта – катастарске парцеле број 20453/8 на којој је зграда изграђена са уделом 1/1.

ПРИЛОЗИ:

- Решење Другог општинског суда у Београду Дн. бр. 12673/05 од 15.12.2005. године;
- Пресуда Другог општинског суда у Београду П. бр. 435/2005 од 18.04.2006. године;
- Пресуда Врховног суда Србије Рев. бр. 3579/07 од 27.06.2007. године;
- Пуномоћје

Трошковник: За састав захтева по АТ...

ПУНОМОЋНИК

РЕШЕЊЕ ПО ЗАХТЕВУ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

РЕПУБЛИЧКИ ГЕОДЕТСКИ ЗАВОД

Служба за катастар непокретности Савски венац

Број 952-02-9-229ЈВШ2018

Датум 20.1.2018

Београд БА/ММ

Републички геодетски завод - Служба за катастар непокретности Савски венац, на основу овлашћења директора Републичког геодетског завода 07 број: 112-155/2017-1-2 од _____ године и налога в.д. помоћника Директора РГЗ-а 07 бр. 112-289/2017-2-3 од _____ године, решавајући по захтеву који је поднео-ла ПРЕКО АДВ. ПЕТРОВИЋ ВЛАДАНА, БЕОГРАД, УЛ. КНЕЗА МИЛОША БР. 53/3, на основу члана 16. Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова („Службени гласник РС“, број 41/18), и члана 136. став 1. и члана 140. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), доноси

РЕШЕЊЕ

I - ОДБИЈА СЕ захтев.... поднет преко АДВ. ПЕТРОВИЋ ВЛАДАНА, БЕОГРАД, УЛ. КНЕЗА МИЛОША БР. 53/3 за исправку грешке уписа на породично стамбеној згради у улици _____ објекат број 1 на катастарској парцели број... Савски венац, КАО НЕОСНОВАНА

Образложење:

Д. Ј. преко пуномоћника ПЕТРОВИЋ ВЛАДАНА, БЕОГРАД, УЛ. КНЕЗА МИЛОША БР. 53/3 поднео-ла је захтев за провођење промене. Као доказ о насталој промени приложио-ла је исправу: пуномоћје од 29.11.2018. године, фотокопију решења Дн. 14065/05, фотокопију пресуде Другог општинског суда у Београду ЗП бр....од 18.04.2006. године.

Увидом у земљишну књигу ... КО Београд 7 на кп. бр. _____ - зк тело I и на Кући кбр. ...По+П - зк тело II, решењем Дн.бр. 21218/04 од 12.10.2004. године пренет је упис као Државна својина - власништво Републике Србије. На основу пријавног листа РГЗ-а број 952-01-6-14509/04 од 20.10.2004. године, сагласности града Београда број 463-45/86 од 30.01.1986. године, потврде општине Савски венац број 351-56/96 од 05.02.1996. године, потврде Интересне заједнице за стамбену изградњу и управљање станова за потребе радника и функционера савезних органа, уверења исте интересне заједнице број 36-1/101/85 од 26.04.1985. године, решења општине Савски венац број 351-776/84 од 09.10.1984. године, закључка исте општине број 356-85/86 од 05.03.1986. године, уговора о купопродаји Београд 1 од 12.10.2004. године 11/2 Ов.бр. 3497/04,

укњижује се право власништва за тело II, са ванкњижног корисника Интересне заједнице за стамбену изградњу и управљање становима за потребе радника и функционера савезних органа, у корист Д. Ј. из Београда.

Решењем Дн. бр. 3779/05 од 04.03.2005. године, на основу решења Београд II од 02.03.2005. године П. бр. _____ забележује се привремена мера забране отуђења и оптерећења зк тела II, власништво П. Т. а до правноснажног окончања парничног поступка, по тужби Државне заједнице Србија и Црна Гора, против туженог Д. Ј. из Београда, ради поништаја уговора.

Пресудом Другог општинског суда у Београду ГГ бр. _____ од 18.04.2006. године утврђује се да је ништав уговор о купопродаји непокретности – зграде, сачињен дана 02.02.1989. године између Интересне заједнице за стамбену изградњу и управљање становима за потребе радника и функционера савезних органа, у чије име је уговор закључио секретар...

- као продавца и као купца, оверен пред Првим општинским судом у Београду под бројем И/20в. бр. 3497/04 од 12. 10. 2004. године.

Решењем ове Службе број 952-021МШ2009 од _____2017.године, правноснажног од исте године, урађен је повраћај на старо стање ради провођења промене.

Сагласно свему утврђеном, надлежна Служба је констатовала да наведена исправа не испуњава опште услове из члана 51. Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова („Службени гласник РС“, број 41/18), па је на основу тога, одлучено као у диспозитиву овог решења.

Ово решење ослобођено је плаћања таксе за пружање услуга РГЗ-а сходно члану 19 тачка 3. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, У, број 43/03, 51/03, 61/05, 101/05, 5/09, 54/09, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17 и 113/17).

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се изјавити жалба Републичком геодетском заводу у Београду у року од 8 дана од дана достављања овог решења.

Жалба се подноси РГЗ-у преко Службе за катастар непокретности Савски венац, непосредно или препоручено путем поште са доказом о плаћеној такси у износу од 470 динара на жиро рачун Републике Србије број 840-742221843-57 позив на број 97 7801640600 по тарифном броју 6. Закона о административним таксама („Службени гласник РС“, број 43/03, 51/03, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05, 42/06, 47/07 54/08, 5/09, 54/^9 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17...

Доставити:

- ПЕТРОВИЋ ВЛАДАН, БЕОГРАД, УЛ. КНЕЗА МИЛОША БР. 53/3
- ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО, БЕОГРАД, УЛ. НЕМАЊИНА 22-26
- АРХИВА

ЖАЛБА НА РЕШЕЊЕ

АДВОКАТ
ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ
Београд,
Улица кнеза Милоша број 53/III,
тел/факс + 381 11 3622 - 604
Београд, 27.12.2018. године

СЛУЖБИ ЗА КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ САВСКИ ВЕНАЦ ЗА РЕПУБЛИЧКИ ГЕОДЕТСКИ ЗАВОД

Списи: 952-02-9-229-12364/2018

Против решења Службе за катастар непокретности Савски венац број 952-02-9-229-12364/2018 од 20.11.2018. године изјављујем

ЖАЛБУ

- Због тога што у оспореном решењу није правилно примењен закон;
- Због погрешно утврђеног чињеничног стања.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е:

Оспореним првостепеним решењем одбијен је као неоснован захтев _____, поднет преко адвоката Петровић Владана за исправку грешке уписа на породичној стамбеној згради Улица _____ број ___ објекат број 1 на катастарској парцели број 20453/8 КО Савски венац.

Образлажући разлоге због којих је првостепени орган одбио захтев за исправку грешке, првостепени орган је навео да је решењем Службе за катастар непокретности Савски венац од 05.04.2017. године, које је правоснажно дана 05.04.2017. године, урађен повраћај на старо стање пре провођења промене, а да је првостепени орган на основу утврђеног чињеничног стања констатовао да наведена исправа не испуњава опште услове из члана 51. Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова па је на основу тога одлучено као у диспозитиву решења.

Најпре морамо да укажемо да су разлози првостепеног решења нејасни и противуречни јер је нејасно која исправа не испуњава опште услове из члана 51. Закона

о поступку уписа у катастар непокретности водова с обзиром да се у образложењу решења помиње већи број исправа (пријавни лист од 20.10.2004. године, потврда Општине Савски венац од 05.02.1996. године, решење Општине Савски венац од 09.10.1994. године, Уговор о купопродаји од 12.10.2004. године, решење Дн. бр. 3779/05 од 04.03.2005. године, пресуда Другог општинског суда П бр. 435/05 и др). Чињеница је, а то смо истакли и у захтеву за исправљање грешке у одржавању катастра непокретности, да пресуда Другог општинског суда у Београду П. бр. 435/2005 и пресуда Врховног суда Србије Рев. бр. 3579/07 (која се не наводи у образложењу оспореног првостепеног решења) не садрже податке прописане тада важећим Законом о државном премеру и катастру (чл. 83. и 86. Закона) на основу ког закона је спроведена промена у катастру непокретности на штету подносиоца захтева _____ . Међутим, ако је првостепени орган имао у виду пресуду П. бр. 435/2005, онда је морао да донесе решење супротно од оног које је донео, односно морао је да усвоји захтев за исправку грешке и решењем изврши брисање права јавне својине Републике Србије и упише право својине и право коришћења у корист _____ на предметним непокретностима. С обзиром да је првостепени орган одбио захтев _____ нејасно је из којих разлога је то учинио имајући у виду садржину образложења оспореног решења од 20.11.2008. године.

Поред наведеног, првостепени орган је одлуку донео применом Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова који није био на снази у време када је спорна промена извршена у катастру непокретности на штету _____. У тренутку када је донето решење Службе за катастар непокретности Савски венац број 952-02-20467/2009 у поступку уписа права у катастру непокретности примењивао се Закон о државном премеру и катастру, тако да се ваљаност приложених исправа на основу којих се спроводи упис односно промена ценила према одредбама тог закона.

Међутим, без обзира да ли се узимају у обзир одредбе Закона о државном премеру и катастру или Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова, ни по једном од њих пресуда Другог општинског суда у Београду П. бр. 435/2005 и пресуда Врховног суда Србије Рев. бр. 3579/07 не испуњавају услове за спровођење промене уписом права јавне својине на предметним непокретностима у корист Републике Србије. Читањем наведених исправа може да се утврди да оне не садрже означавање непокретности у погледу које треба да се спроведе промена, односно у њима се не наводи да је реч о згради број 1 у Улици _____, не наводи се ознака катастарске парцеле и катастарска општина, а нема ни адресе објекта. Такође, у наведеним пресудама није садржана одлука о брисању _____ као власника односно носиоца права коришћења уз истовремени упис тадашње Државне заједнице Србије и Црне Горе, чији је Република Србија правни следбеник, као новог носиоца права својине односно коришћења.

Очигледно је да је приликом доношења решења од 05.04.2017. године првостепени орган поступао „на своју руку“, супротно садржини исправа које су поднете уз захтев за упис у корист Републике Србије. Шта више, решењем од 05.04.2017. године првостепени орган је на себе преузео ингеренције суда јер је сам донео одлуку о брисању дотадашњег власника и упису новог и то на непокретностима које уопште нису биле наведене у изрекама пресуда Другог општинског суда у Београду и Врховног суда Србије. Чињеница је да је Други општински суд донео пресуду којом утврђује да је ништав уговор о купопродаји непокретности Ов. 3697/04, али осим утврђења ништавости ова пресуда није одлучила ни о каквим другим захтевима странака, нити су у њој наведени подаци о непокретности на коју се пресуда

односи. Због тога је поступање првостепеног органа приликом доношења решења од 05.04.2017. године још фрапантније и уноси оправдану сумњу у намере лица која су поступала приликом доношења тог решења.

Очигледно је реч о погрешно утврђеном чињеничном стању јер наведене пресуде никако не могу представљати основ за спровођење промене какву је првостепени орган спровео на штету _____, а потом одбио његов очигледно основан захтев за исправку грешке.

Због чињенице да је промена до које је дошло брисањем права својине и права коришћења _____ и упис јавне својине у корист Републике Србије резултат очигледне грешке првостепеног органа, захтев за исправљање грешке у одржавању катастра непокретности који је поднео _____ је очигледно основан, тако да је првостепено решење од 20.11.2018. године резултат и погрешне примене Закона о државном премеру и катастру, односно Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водава који је на снази у моменту подношења захтева. Ово стога што исправе које је поднело Државно правобранилаштво приликом подношења захтева за упис јавне својине у корист Републике Србије нису испуњавале услове прописане чланом 83. и 86. Закона о државном премеру и катастру.

С обзиром на описану правну ситуацију, првостепени орган није могао да поступи никако другачије осим да остави упис права својине на име _____ на породичној стамбеној згради у Улици _____ број _____ и права коришћења на катастарској парцели број 20453/8 јер је Т. П. био једини уписани власник у земљишним књигама, односно катастру непокретности, и није постојало никакво „старо стање“ пре спровођења промене учињене решењем од 05.04.2017. године. Ово због тога што пре _____ Република Србија, односно Државна заједница Србија и Црне Гора, није била уписана у земљишним књигама односно катастру као носилац било ког права, нити је то било било које друго правно односно физичко лице осим _____, што потврђује и решење Другог општинског суда у Београду Дн. бр. 12673/05 достављено уз захтев за исправљање грешке.

На основу свега изложеног, а узимајући у обзир и наводе истакнуте у захтеву за исправљање грешке у одржавању катастра непокретности и доказе који су уз тај захтев приложени првостепеном органу, предлажемо Републичком геодетском заводу да ову жалбу усвоји, ПОНИШТИ решење Службе за катастар непокретности Савски венац број 952-02-9-229-12364/2018 од 20.11.2018. године, УСВОЈИ захтев за исправку грешке и донесе решење којим ће извршити брисање права јавне својине Републике Србије са уделом 1/1 на згради број 1 у Улици _____ број _____ и катастарској парцели број 20453/8 на којој је изграђена зграда број 1, све уписано у листу непокретности број 3690 КО Савски венац и упише _____ као власника зграде број 1 и носиоца права коришћења са уделом 1/1 изграђеног грађевинског земљишта – катастарске парцеле број 20453/8 на којој је зграда изграђена. Сматрамо да другостепени орган има довољно утврђених чињеница да донесе предложено решење с обзиром на садржину исправа на основу којих је одлучивао првостепени орган, а на шта смо указали овом жалбом.

Уколико другостепени орган сматра да није целисходно да сам одлучи о овој управној ствари, предлажемо да првостепено решење од 20.11.2018. године ПОНИШТИ и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање са налогом да се узме у обзир садржина изреке пресуда Другог општинског суда у Београду и Врховног суда Србије.

Трошковник: За састав жалбе по АТ: 33.000,00 динара.

ПРИЛОГ: Доказ о плаћеној такси на жалбу у износу од 470,00 динара

ПУНОМОЋНИК -----

ПИТАЊЕ

Како решити по жалби?

ЗАДАТАК ШЕСТИ

АДВОКАТСКА КАНЦЕЛАРИЈА
АДВОКАТ ЗОРАН МАЗИЋ,
21235 Темерин, Новосадска 399
Тел/факс: + 381 21 842 866, моб. + 381 63 537 566
E-mail: zoran_mazic@yahoo.com

ОПШТИНА ТЕМЕРИН
ОПШТИНСКА УПРАВА ТЕМЕРИН
ОДЕЉЕЊЕ ЗА УРБАНИЗАМ, СТАМБЕНО-КОМУНАЛНЕ ПОСЛОВЕ И
ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

ПРЕДМЕТ: Предлог М. М. и М. А. за понављање поступка окончаног решењем бр. 35Т-2/2004-002-04 од 11.05.2009.године

Поводом захтева од 04.09.2009. године, дана 22.09.2009. године достављено ми је решење тога органа о легализацији градње *В. К. и В. Б.* бр. 351 - 2/2004-002-04 од 11.05.2009. године.

На основу чл. 239. став 1 тач. 9 Закона о општем управном поступку, у име мојих клијената,, у законском року подносим предлог за понављање поступка легализације објеката инвеститора *В. К.*, и др., који је окончан решењем тога органа бр. 351-2/2004-002-04 од 11.05.2009. године.

Предлагачи су сукорисници парцеле бр. 391 к. о. Темерин, која се граничи са парцелом бр. 389/2, чији су корисници *В. Б. и К.*

Докази: препис листа непокретности бр. 480 и 2091 к. о.Темерин, копија плана односних парцела.

Наведеним решењем тога органа извршена је легализација градње три објекта инвеститора, при чему је спорни објекат бр. 3 (помоћни објекат – гаража и остава) својим бочним делом саграђен на парцели предлагача.

У чл. 39 Закона о општем управном поступку је прописано да је странка, између осталих, и лице које ради заштите својих права или правних интереса има право да учествује у поступку.

Из цитиране одредбе члана 39 Закона, произлази да у управном поступку својство странке, поред лица о чијим правима и обавезама се решава у поступку, тј. активне и пасивне директне странке, имају и тзв. индиректне странке, тј. заинтересована лица која у поступку учествују ради заштите својих права и правних интереса. У управној ствари издавања урбанистичке и грађевинске дозволе директне странке су инвеститори, као лица која су поднела захтев. Према усвојеној судској пракси, у поступку издавања урбанистичке и грађевинске дозволе, поред подносилаца захтева за издавање тих дозвола, као директних странака, могу учествовати и

индиректне странке, тј. заинтересована лица из чл. 39. ЗУП-а, под условом да се ради о лицима чија права или правни интереси би могли бити повређени. То конкретно значи да у круг заинтересованих лица свакако спадају корисници парцеле која је суседна парцели на којој треба да се гради објекат или изводе други радови за које се издаје урбанистичка и грађевинска дозвола, јер промена стања у простору која настаје изградњом објекта или извођењем других радова на суседној парцели објективно увек може имати и елементе који су на штету права и правних интереса поменутих лица. Из тога, даље, произлази да се у управном поступку издавања односне дозволе својство индиректне странке мора признати сваком лицу које докаже свој власнички, односно кориснички правни статус на суседном објекту или парцели.

Из изнетих разлога, с обзиром на разумљив правни интерес мојих клијената да као корисници непосредно суседне парцеле учествују у управном поступку легализације предметних објеката, *подносим захтев за делимично понављање тога поступка у односу на објекат бр. 3*, па предлажем да тај орган као надлежни донесе закључак да се дозволи понављање поступка издавања одобрења за изградњу и одреди у ком ће се обиму поступак поновити.

Прилог:

- 1/ препис л. н. бр. 480 к. о. Темерин;
- 2/ препис л. н. бр. 2091 к. о. Темерин;
- 3/ копија плана град.парцеле бр. 391 и 389/2.

РЕШЕЊЕ ПОВОДОМ ПРЕДЛОГА/ЗАХТЕВА ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
- АП ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА ТЕМЕРИН
ОПШТИНСКА УПРАВА ТЕМЕРИН

Одељење за урбанизам, стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине

БРОЈ: 351-2/2004- 002 -04

ДАНА: 14.10.2009. године

ТЕМЕРИН

Одељење за урбанизам, стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине општинске управе Темерин, у складу са чланом 12. Одлуке о општинској управи Темерин („Сл. лист општине Темерин“, број 1/2009), на основу члана 161. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 47/2003 и 34/2006) и члана 218. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, број 72/2009), а на основу члана 246. став 3. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 33/97 и 31/2001), у предмету решавања захтева М. М. и М. А. из Темерина, ул. ..., путем пуномоћника адвоката Зорана Мазиха из Темерина, за понављање поступка, доноси следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог М. М. и М. А. из Темерина, путем пуномоћника адвоката Зорана Мазиха из Темерина, за понављање поступка који је окончан решењем бр. 351-2/2004-002-04 од дана 11.05.2009. године, издатог од стране Одељења за урбанизам, стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине општине Темерин, као неоснован.

Образложење:

Решењем Одељења за урбанизам, стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине општинске управе Темерин, број 351-2/2004-002-04 од дана 11.05.2009. године, издато је В. К. и В. Б. из Темерина, ул. Р. Ф., бр. бб., одобрење за изградњу и употребу дозволу објеката – стамбени, пратећи уз стамбени и помоћни, летња кухиња и остава, према изведеном стању и приложеној копији плана у поступку легализације на катастарској парцели број 389/2 К. О. Темерин.

Дана 22.09.2009. године, М. М. и М. А. из Темерина, путем пуномоћника адвоката Зорана Мазиха из Темерина, поднео је предлог за понављање поступка легализације објеката В. К. и В. Б. из Темерина, који је окончан решењем бр. 351-2/2004-002-04 од 11.05.2009. године, из разлога што је објекат бр. 3 (помоћни објекат – гаража и остава) својим бочним делом саграђен на парцели предлагача, а који предлог је благовремен и поднет од овлашћеног лица.

На усменој расправи пуномоћник предлагача, адвокат Зоран Мaziћ је упознат са чињеницама, на основу којих је донето решење број 351-2/2004-002-04 од дана 11.05.2009. године, као и да је у поступку легализације за предметни објект приложена копија плана број 952-02-273/2005 од дана 07.04.2005. године издата од стране РГЗ –Служба за катастар непокретности Темерин, по којој предметни објект број 3, се налази у границама парцеле инвеститора В. К. и Б. број 389/2 к. о. Темерин, тј. објект није прешао границу парцеле.

По Привременим правилима грађења за општину Темерин („Сл. лист општине Темерин“, бр. 12/2003 и 1/2004) постављање објекта (стамбених, пословних, помоћних, пољопривредних) на парцели у зони становања у поступку легализације могу се постављати на заједничку међу, тј. на границу са суседном парцелом, с тим да не може угрозити ваздушни простор преко међе суседне парцеле. Како је инвеститор у моменту решавања поступка легализације предметног објекта испуњавао имовинско-правне и урбанистичко-техничке услове по Привременим правилима грађења општине Темерин, а по приложеној копији плана објект је лоциран на парцели инвеститора, надлежни орган Одељење за урбанизам, стамбено комуналне послове и заштиту животне средине издало је Решење број 351-2/2004-002-04 дана 11.05.2009. године.

Након упознавања пуномоћника са напред наведеном документацијом којим је овај орган располагао у поступку легализације спорног објекта, пуномоћник је остао при свом захтеву да се поступак понови и наложио Налаз и мишљење „ГЕОТЕМА“ самосталне геодетске радње, улица Змај Јовина бр. 26 из Темерина које је рађено за потребе Општинског суда Темерин.

С обзиром да у поступку код овог органа нису приложени нови докази (нова копија плана издата од стране РГЗ Службе за катастар непокретности општине Темерин и сл.), нити су изнете нове чињенице који би утицали на другачије решење захтева за легализацију предметног објекта на грађевинској парцели број 38/2 ...Темерин, Т1а. На основу напред наведеног, а у смислу члана 246. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 33/97, 31/2001), решено је као у диспозитиву.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог Решења може се изјавити жалба Покрајинском секретаријату за архитектуру, урбанизам и градитељство у Новом Саду, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Жалба се предаје путем овог органа или непосредно и таксира се са 300,00 динара републичке административне таксе.

ДОСТАВИТИ:

1. Подносиоцу захтева
2. Архиви

ЖАЛБА НА НАРЕЧЕНО РЕШЕЊЕ

АДВОКАТСКА КАНЦЕЛАРИЈА

АДВОКАТ ЗОРАН МАЗИЋ

21235 Темерин, Новосадска 399

Тел/факс: + 381 21 842 866, моб.+ 381 63 537 566

ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА АРХИТЕКТУРУ, УРБАНИЗАМ И ГРАДИТЕЉСТВО У НОВОМ САДУ

п у т е м

ОПШТИНСКЕ УПРАВЕ ТЕМЕРИН

Одељење за урбанизам, стамбено-комналне послове и заштиту животне
средине

Предмет: Жалба *М. М. и др.* на решење првостепеног органа бр. 351-2/2004-002-04 од 14.10.2009. године

Нападнутим решењем одбијен је захтев жалилаца за делимично понављање поступка легализације окончаног решењем Општинске управе Темерин – Одељење за урбанизам, стамбено-комналне послове и заштиту животне средине бр. 351-2/2004-002-04 од 11.05.2009. године.

Жалиоци су дана 22.09.2009. године поднели захтев за понављање односно поступка, с обзиром да као корисници непосредно суседне парцеле имају оправдани правни интерес да учествују у легализацији објекта саграђеног на суседној парцели, који је једним делом саграђен на њиховој парцели, али без њихове сагласности. Том приликом, поднет је доказ о праву коришћења односне парцеле, као и геодетски снимак судског вештака, према којем је спорни објекат делимично саграђен на парцели жалиоца. На усменој расправи, која је уследила, пуномоћник жалиоца је предложио вештачење на околност да ли је спорни објекат саграђен делом на парцели жалиоца.

Супротно предлогу, првостепени орган је одбио захтев за понављање поступка позивајући се на приложену документацију у поступку легализације предметног поступка, тачније на копију плана из 2005. године, приложену списима, према којој произлази да спорни објекат, за који је тражена легализација, није делом саграђен на парцели жалиоца. Како по схватању првостепеног органа у поступку нису приложени нови докази, нити су изнете нове чињенице које би утицале на другачије решење захтева за легализацију спорног објекта, донето је оспорено решење.

Сматрамо да оспорено решење није на закону засновано.

Чланом 8 ЗУП-а прописано је да се у поступку морају утврдити правилно и потпуно све чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења (одлучне чињенице), док је чланом 10 прописано да овлашћено службено лице које води поступак одлучује које ће чињенице узети као доказане по

свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног доказног поступка. Чланом 134 Закона је прописано да, ако орган наиђе на питање без чијег се решења не може решити сама управна ствар, а то питање чини самосталну правну целину за чије решење је надлежан суд или други орган (претходно питање), он може, под условима из закона, сам расправити то питање, или поступак прекинути док га надлежни орган не реши. Чланом 137, став 2 закона прописано је да у управној ствари у којој се поступак за решење претходног питања покреће поводом захтева странке, орган који води поступак може наложити једној од странака да у циљу решења претходног питања тражи од надлежног органа покретање поступка, одређујући јој при том и рок у коме је дужна да то учини. У конкретном случају, првостепени орган није правилно, односно није уопште применио цитиране одредбе закона. Очигледно је да питање грађења на туђој парцели представља претходно питање, од чијег решења зависи исход у овој управној ствари. Предлагачи су пружили доказ (налаз вештака у судском поступку државинске заштите из 2009. године, приложен списима) који је у довољној мери учинио основаним њихов захтев, па стога првостепени орган се није могао позвати на копију плана из 2005. године, већ је морао сам решити претходно питање, или је морао застати са поступком и странке обавезати да у остављеном року сами покрену поступак новог катастарског премера и снимања спорног објекта. Ово посебно из разлога што је пуномоћник предлагача предложио ново вештачење у управној ствари на изнете околности, преко чега је првостепени орган прешао без да је о том предлогу уопште одлучивао. Супротно изнетом, поступајући на оспорени начин првостепени орган је повредио одредбе о обавези утврђивања одлучних чињеница, као и одредбе о решавању претходног питања, због чега у овој управној ствари нису правилно и потпуно утврђене све чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења, а самим тим ни материјално право није могло бити правилно примењено. На основу свега изнетог, предлажем да другостепени орган дозволи понављање у овој правној ствари, делимично поништи оспорено решење о легализацији спорног објекта бр. 3 и цео предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање о легализацији спорног објекта, имајући у виду упутства која ће добити од другостепеног органа.

Темерин, дана 02.11.2009. године.

ПУНОМОЋНИК ЖАЛИОЦА

адвокат Зоран Мажих

ОДЛУКА ПО ЖАЛБИ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА

ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА

АРХИТЕКТУРУ, УРБАНИЗАМ И ГРАДИТЕЉСТВО

Број: 112-351-00389/2009-03

Дана: 15.01.2010. године

НОВИ САД

Покрајински секретаријат за архитектуру, урбанизам и градитељство Нови Сад, на основу члана 139. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број: 72/2009 и 81/2009), члана 11. став 1. тачка 2. Закона о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник РС“, број 99/2009), члана 14. и 28. Одлуке о покрајинској управи („Службени лист АПВ“, број 21/2002 и 16/08) члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број: 33/97 и 31/2001), и по овлашћењу Покрајинског секретара број 112-031-00229/2008 од 07.10.2008. године, решавајући по жалби М. М. и М. А. из Темерина, које заступа адвокат Зоран Мaziћ из Темерина, против решења Одељења за урбанизам, стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине Општинске управе Општине Темерин број 351-2/2004-002-04 од 14.10.2009. године, у предмету понављања поступка издавања одобрења за изградњу и употребу објекта, донео је

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА се решење Одељења за урбанизам, стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине Општинске управе Општине Темерин број 351-2/2004-002-04 од 14. 10.2009. године и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак.

Образложење:

Ожалбеним решењем се одбија предлог М. М. и М. А. из Темерина, поднет путем пуномоћника адвоката Зорана Мaziћа из Темерина, за понављање поступка који је окончан решењем број 351-2/2004-002-04 од 11.05.2009. године издатог од стране Одељења за урбанизам, стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине, Општине Темерин, као неоснован.

У благовремено изјављеној жалби жалиоци наводе да су дана 22.09.2009. године поднели захтев за понављање поступка, с обзиром да као корисници непосредно суседне парцеле имају оправдани правни интерес да учествују у легализацији објекта саграђеног на суседној парцели који је једним делом саграђен на њиховој парцели, али без њихове сагласности. Том приликом поднет је доказ о праву коришћења односне парцеле, као и геодетски снимак судског вештака, према којем је спорни објекат

делимично саграђен на парцели жалиоца. На усменој расправи која је уследила, пуномоћник жалиоца је предложио вештачење на околност да ли је спорни објекат саграђен делом на парцели жалиоца. Супротно предлогу првостепени орган је одбио захтев за понављање поступка позивајући се на приложену документацију у поступку легализације предметног поступка, тачније на копију плана из 2005. године, приложену списима, према којој произлази да спорни објекат, за који је тражена легализација, није делом саграђен на парцели жалиоца. Како по схватању првостепеног органа у поступку нису приложени нови докази нити су изнете нове чињенице које би утицале на другачије решење захтева за легализацију спорног објекта, донето је оспорено решење. Жалилац сматра да оспорено решење није на закону засновано позивајући се на одредбе чл. 8, 10, 134. и члана 137. став 2. ЗУП-а, јер у конкретном случају првостепени орган није правилно, односно није применио поменуте законске одредбе. Очигледно је да питање грађења на туђој парцели представља претходно питање од чијег решења зависи исход у тој управној ствари. Предлагачи су пружили доказ (налаз вештака у судском поступку државинске заштите из 2009. године, приложен списима) који је у довољној мери учинио основаним њихов захтев, па стога првостепени орган се није могао позвати на копију плана из 2005. године; већ је морао сам решити претходно питање, или је морао застати са поступком и странке обавезати да у остављеном року сами покрену поступак новог катастарског премера и снимања спорног објекта. Ово посебно из разлога што је пуномоћник предлагача предложио ново вештачење у управној ствари на изнете чињенице и околности преко чега је првостепени орган прешао без да је о том предлогу уопште одлучивао. Супротно изнетом, поступајући на наведени начин првостепени орган је повредио одредбе о обавези утврђивања одлучних чињеница, као и одредбе 7. о решавању претходног питања, због чега у овој управној ствари нису правилно и потпуно утврђене све чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења, а самим тим ни материјално право није могло бити правилно примењено. На основу свега изнетог жалилац предлаже да се дозволи понављање поступка у овој правној ствари, делимично поништи оспорено решење о легализацији спорног објекта бр. 3 и цео предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање о легализацији спорног објекта.

Жалба је основана.

Након разматрања ожалбеног решења, навода жалбе и осталих списа предмета, овај орган је закључио да је исто неправилно и незаконито.

Из списка предмета произлази да је Одељење за урбанизам, стамбено-комуналне послове и заштиту животне средине Општинске управе Општине Темерин решењем број 351-2/2004-002-04 од 11.05.2009. године издало В. К. и В. Б. из Темерина, Ул. Р. Ф. бр 66, одобрење за изградњу и употребну дозволу објекта-стамбени, пратећи уз стамбени и помоћни објекат летња кухиња и остава, према изведеном стању, у поступку легализације на кат. парцели број 389/2 К. О. Темерин.

М. М. и М. А. из Темерина, путем пуномоћника адвоката Зорана Мазића из Темерина, дана 22.09.2009. године поднели су предлог за понављање поступка легализације објекта В. К. и В. Б. из Темерина, који је окончан решењем број 351-2/2004-002-04 од 11.05.2009. године, из разлога што је објекат број 3 (помоћни објекат – гаража и остава) својим бочним делом саграђен на парцели предлагача, за који је првостепени орган утврдио да је благовремено поднет и од овлашћеног лица.

Поводом тог предлога првостепени орган је одржао усмену расправу дана 09.10.2009. године, на којој је пуномоћник предлагача упознат са чињеницама, на

основу којих је донето предметно решење, као и да је у поступку легализације предметног објекта приложена копија плана број 952-02-273/2005 од дана 07.04.2005. године издата од стране РГЗ – Служба за катастар непокретности Темерин, према којој се предметни објекат налази у границама парцеле инвеститора В. К. и Б. број 389/ к. о. Темерин, тј. објекат није прешао границу парцеле. По Привременим правилима грађења за општину Темерин („Службени лист општине Темерин“, број 12/2003 и 1/2004) објекти (стамбени, пословни, помоћни, пољопривредни) на парцели у зони становања у поступку легализације могу се постављати на заједничку међу, тј. на границу са суседном парцелом, с тим да не може угрозити ваздушни простор преко међе суседне парцеле. Како је инвеститор у моменту решавања тј. у поступку легализације предметног објекта испуњавао имовинско правне и урбанистичко техничке услове по Привременим правилима грађења Општине Темерин, а по приложеној копији плана објекат је лоциран на парцели инвеститора, надлежни орган Одељење за урбанизам, стамбено комуналне послове и заштиту животне средине издало је решење број 351-2/2004-002-04 од 11.05.2009. године. Након упознавања пуномоћника са наведеном документацијом којом је тај орган располагао у поступку легализације спорног објекта, пуномоћник је остао при свом захтеву да се поступак понови и приложио Налаз и М. "Г"... радње из Темерина, који је израђен за потребе Општинског суда Темерин.

Првостепени орган је код тако утврђеног стања донео ожалбено решење применом члана 246. став 3. ЗУП-а, уз образложење да нису приложени нови докази – нова копија плана издата од стране РГЗ Службе за катастар непокретности Темерин, нити су изнете нове чињенице које би утицале на другачије решење захтева за легализацију предметног објекта на грађевинској парцели број 389/2 К. О. Термерин.

Размотривши ожалбено решење, наводе жалбе и остале списе предмета овај орган је закључио да је ожалбено решење неправилно. Наиме, из списка предмета се види да се у захтеву од 22.09.2009. године тражи понављање поступка из разлога у члану 239. став 1. тачка 9. ЗУП-а, према којој одредби ће се поновити поступак окончан решењем против којег нема редовног правног средства у поступку, ако лицу које је требало да учествује у својству странке није била дата могућност да учествује у поступку и за то су подносиоци приложили доказе препис листа непокретности бр. 480. к. о. Темерин, препис листа непокретности бр. 2091 к. о. Темерин и копију плана грађевинске парцеле бр. 391 и 389/2. С обзиром на одредбу члана 39. ЗУП-а, у управној ствари издавања одобрења за изградњу странке су инвеститори као подносиоци захтева, а поред њих као директних странака могу учествовати и индиректне странке тј. заинтересована лица, чија права или правни интереси би могли бити повређени, а у који круг лица спадају и корисници парцеле која је суседна парцели на којој се гради објекат или изводе радови за које се издаје одобрење за изградњу, јер промена стања у простору која настаје изградњом објекта или извођењем других радова на суседној парцели објективно увек може имати и елементе који су на штету права и правних интереса поменутих лица. Из наведеног произлази да се својство странке у поступку издавања одобрења за изградњу треба признати и заинтересованом лицу које докаже свој власнички, односно кориснички правни статус на суседном објекту или парцели. Према томе, у конкретном случају првостепени орган није ценио разлог на који се подносиоци позивају у предлогу (члана 239. став 1. тачка 9. ЗУП-а), тј. није утврдио да ли је тај захтев за понављање основан, нити је у решењу наведено у складу с којом одредбом из наведеног члана је ценио разлоге за понављање поступка, већ се упустио у понављање поступка, омогућио подносиоцима да у поступку учествују, спровео поступак понављања, а потом одбио предлог за понављање поступка.

Имајући у виду наведено, ожалбено решење је неправилно донето, јер првостепени орган није ценио разлог на који се подносиоци предлога позивају у предлогу (члан 239. став 1. тачка 9. ЗУП-а). Уколико првостепени орган нађе да је предлог основан из разлога прописаних у члану 239, став 1, тачка 9 ЗУП-а, тада може поступити у смислу члана 247, и 248. ЗУП-а. Нашавши да је ожалбено решење донето уз повреде правила поступка од утицаја на решавање, то је овај орган на основу члана 232. став 2. ЗУП-а решио као у диспозитиву. У поновном поступку првостепени орган је дужан да поступи по упутству овог органа и након тога да донесе одговарајућу одлуку у складу са законом....

ПИТАЊЕ

**Да ли је другостепено решење законито
(образложити одговор)?**

ЗАДАТАК СЕДМИ

АДВОКАТ ИВАН МИЈАИЛОВИЋ
Шабац, Патријарха Павла бр. 9, поштански фах бр. 56
Тел.факс. 015/347-218, Мобил. 062/245 943

ГРАД ШАБАЦ
ГРАДСКА УПРАВА ГРАДА ШАПЦА
- Одељење за финансије -

ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА:

ДОО ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ПРОМЕТ И УСЛУГЕ *ELIXIR GROUP DOO* ШАБАЦ, ул. Хајдук Вељкова бр. 1, МБ 07627645, ПИБ 100186398, чији је законски заступник директор Зорица Поповић, а пуномоћник Иван Мијаиловић, адвокат из Шапца, ул. Патријарха Павла бр. 9.

ЗАХТЕВ ЗА ПРЕТВАРАЊЕ ПРАВА КОРИШЋЕЊА У ПРАВО СВОЈИНЕ НА ГРАЂЕВИНСКОМ ЗЕМЉИШТУ ПАРЦЕЛЕ ИЗГРАЂЕНОГ ГРАЂЕВИНСКОГ ЗЕМЉИШТА

Подносилац захтева је у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима уписан као носилац права коришћења са сукорисничким уделом од 7628/8091 на изграђеном грађевинском земљишту на катастарској парцели број 376 КО Шабац, укупне површине 0.80.91ha, по начину коришћења земљишта под зградом – објектом у површини од 0.14.64ha, земљиште под зградом – објектом у површини од 0.08.66ha, земљиште под зградом – објектом у површини од 0.07.20ha и остало вештачки створено неплодно земљиште у површини од 0.50.41ha, све према Листу непокретности број 13053 КО Шабац.

Право коришћења катастарске парцеле број 376 КО Шабац, укупне површине 0.80.91ha, у наведеном сукорисничком уделу, подносилац је стекао на основу Уговора о купопродаји непокретности који је подносилац, тада под пословним именом ПРЕДУЗЕЋЕ ...ДОО Шабац, као купац закључио са продавцем ТПАД Шабац дана 03.07.2003. године, а који уговор је оверен пред Општинским судом у Шапцу под Ов. бр. 6501/03. У цитираном уговору наведен је стари број предметне катастарске парцеле 1873/3 КО Шабац, која је касније добила број 376 КО Шабац, о чему сведочи уверење о идентификацији катастарске парцеле у односу на претходни премер РГЗ – СКН Шабац број 952-001-15060/2019 од дана 21.03.2019. године.

Право својине на предметној парцели у уделу од 463/8091 подносилац захтева је стекао на основу Решења Одељења за финансије града Шапца број 462-92/2012-03 од дана 17.08.2012. године, које је постало правноснажно дана 20.08.2012. године.

ДОКАЗИ:

1. Уговор о купопродаји непокретности Ов. бр. 6501/03 од дана 03.07.2003. године;
2. Решење Одељења за финансије града Шапца број 462-92/2012-03 од дана 17.08.2012. године;
3. Сагласност ЈП за управљање грађевинским земљиштем Шабац број 1094/2012 од дана 20.07.2012. године;
4. Уверење о идентификацији катастарске парцеле у односу на претходни премер РГЗ – СКН Шабац број 952-001-15060/2019 од дана 21.03.2019. године;
5. Извод из регистра АПР за подносиоца захтева;
6. Решење АПР број 26198/2007 од дана 30.04.2007. године о промени пословног имена подносиоца захтева.

Сходно наведеном, на основу Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду (даље: Закон), подносилац подноси захтев за конверзију права коришћења на горе наведеној катастарској парцели у право својине, с тим да сходно члану 1. став 2. тачка 1. Закона, а имајући у виду горе наведену и приложену документацију која представља основ стицања предметних парцела, подносилац захтева не спада у лица која су била или јесу привредна друштва и друга правна лица која су приватизована на основу закона којима се уређује приватизација, стечајни и извршни поступак, као и њихови правни следбеници у статусном смислу, у ком случају, уколико заузмете такав став, предлагем да донесете одлуку којом се оглашава неенадлежним.

У Шапцу, дана 16.05.2019. године.

ПРИЛОГ:

- пуномоћје
- доказ о уплати таксе и накнаде
- као у тексту

ПУНОМОЋНИК ПОДНОСИОЦА ЗАХТЕВА

Адвокат Иван Мијаиловић

РЕШЕЊЕ ПО ПОДНЕТОМ ЗАХТЕВУ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
- Одељење за финансије
ГРАДСКЕ УПРАВЕ ГРАДА ШАПЦА-
Број: 464-34/2019-03
24.05.2019.год.
Шабац

Одељење за финансије Градске управе града Шапца, службено лице по овлашћењу начелника Градске управе број 112-00-64-11/2018-16 од 09.05.2018. године, решавајући по захтеву ДОО за производњу, промет и услугеШабац из Шапца Ул. Х. В. бр.1, кога заступа адвокат Иван Мијаиловић из Шапца, ул. Патријарха Павла бр. 9, за претварање права коришћења у право својине, на основу чл. 1. став 2. Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду („Службени гласник РС“, бр. 64/2015) и чл. 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев ДОО за производњу, промет и услугеШабац из Шапца Ул. Х. В. бр. 1, за претварање права коришћења у право својине, на кат. парцели бр. 376 КО Шабац, у уделу од 7628/8091, због ненадлежности.

Образложење

ДОО за производњу, промет и услугеШабац из Шапца Ул. Х. В. бр. 1, преко адвоката Ивана Мијаиловића из Шапца, Ул. Патријарха Павла бр. 9, поднело је захтев за претварање права коришћења у право својине на кат. парцели бр. 376 КО Шабац, на сукорисничком уделу од 7628/8091. Уз захтев су приложили Уговор о купопродаји непокретности Ов. бр. 6501/03 од 03.07.2003. године, Решење Одељења за финансије града Шапца број 462-92/2312-03 од 17.08.2012. године, Сагласност ЈП за управљање грађевинским земљиштем Шабац број 1094/2012 од 20.07.2012. године, уверење о идентификацији кат. парцеле у односу на претходни премер РГЗ-СКН Шабац број 952-001-15060/2019 од 21.03.2019. године, Извод из регистра АПР за подносиоца захтева, решење АПР број 26198/2007 од 30.04.2007. године о промени пословног имена подносиоца захтева.

Разматрајући захтев са приложеном документацијом утврђено је да је подносилац захтева у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима уписан као носилац права коришћења са сукорисничком уделом од 7628/8091 на изграђеном грађевинском земљишту на кат. парцели бр. 376 КО Шабац, укупне површине 0.80.91 ha, по начину коришћења земљиште под зградом-објектом у површини од 0.14.64 ha, земљиште под зградом-објектом у површини од 0.08.66 ha, земљиште под зградом-објектом у површини од 0.07.20 ha и остало вештачки створено неплодно земљиште у површини од 0.50.41 ha, све према Листу непокретности број 13053 К.О. Шабац.

Право коришћења кат. парцеле бр. 376 КО Шабац, укупне површине од 0.80.91

на, у наведеном сукорисничком уделу, подносилац је стекао на основу Уговора о купопродаји непокретности који је подносилац, тада под пословним именом Предузеће...доо Шабац, као купац закључио са продавцем ТП ... АД Шабац дана 03.07.2003. године, а који уговор је оверен пред Општинским судом у Шапцу, Ов. бр. 6501/03. У наведеном уговору стоји стари број предметне катастарске парцеле 1873/3 КО Шабац, која је касније добила нови број 376 КО Шабац, што се види из идентификације кат. парцеле у односу на претходни премер РГЗ-СКН Шабац број 952-ГО 1 -1 5060/2019 од 21.03.2019. године.

Право својине на предметној парцели у уделу од 463/8091 подносилац је стекао на основу решења Одељења за финансије Градске управе града Шапца број 462-92/2012-03 од 17.08.2012. године.

На основу чл. 1 ст. 2. Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду („Службени гласник РС“, број 64/2015), прописано је да право на претварање права коришћења у право својине на изграђеном и неизграђеном грађ. земљишту, на коме је титулар права својине уписана Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, имају лица која су била или јесу привредна друштва и друга правна лица која су приватизована на основу закона којим се уређује приватизација, стечајни и извршни поступак као и њихови правни следбеници у статусном смислу.

У конкретном случају, имајући у виду основ стицања предметне непокретности, овај орган је утврдио да није испуњен услов правног следбеништва у статусном смислу, јер се за правне следбенике тражи испуњеност кумулативних услова, а то је да је привредни субјект био у поступку приватизације и да је извршено стицање непокретности тако што је купац ступио у права и обавезе купљеног субјекта, па како садашњи корисник парцеле није правни следбеник у статусном смислу у односу на лица од кога су непокретности стечене, одлучено је да се захтев одбаци, обзиром да би подносилац захтева поступак конверзије права коришћења у право својине на грађевинском земљишту спровео по одредбама Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту без накнаде.

Имајући у виду изнето а сходно Закону о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду, решено је као у диспозитиву.

ПУПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија РС у Београду у року од 15 дана од дана пријема истога а преко овог органа, таксирана са 470,00 дин. РАТ-е по Тарифном броју б. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр.43/03, 51/03, 61/05, 101/05, 5/09, 54/09, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/2013, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17 и 3/18), на рачун број 840-742221843-57, модел и позив на број 97 92- 099.

ПО ОВЛАШЋЕЊУ ГРАДСКЕ УПРАВЕ

Доставити:

- Државном правобранилаштву - Одељење у Ваљеву,
- Градском правобранилаштву Шабац
- адвокату Ивану Мијаиловићу, Шабац, ул. Патријарха Павла 9
- архиви

ЖАЛБА НА РЕШЕЊЕ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО,
ОДЕЉЕЊЕ У ВАЉЕВУ
Уп. бр. 1595/18
Дана 12.6.2019. године
В А Љ Е В О
ул. Вука Караџића бр. 5

ГРАД ШАБАЦ
Градска управа
Одељење за финансије
ШАБАЦ
за
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
Сектор за имовинско-правне послове
БЕОГРАД

ПРЕДМЕТ: Жалба на решење Градске управе Одељење за финансије Шабац бр. 464-34/2019-03 од 24.05.2019. године

Решењем Градске управе Града Шапца Одељење за финансије бр. 464-34/2019-3 од 24.05.2019. године одбачен је захтев за претварање права коришћења у право својине на кат. пар. бр. 376 КО Шабац у уделу 7628/8091, подносиоца захтева ДОО за производњу, промет и услугеШабац, због ненадлежности.

Законски заступник Републике Србије против наведеног решења благовремено изјављује жалбу и истиче следеће:

Побијано решење има мањкавости због којих се не може са сигурношћу испитати. Разлози које је првостепени орган дао за своју одлуку не могу се прихватити и са сигурношћу утврдити да ли је правилно и законито поступљено, те да ли у конкретном случају има места за примену чл. 102, ст. 9 Закона о планирању и изградњи, односно чл. 1 ст. 2. тачка 1. Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду („Службени гласник РС“, број 64/15), и спровођењу поступка пред поступајућим органом, у ком поступку је могућа конверзија права коришћења у право својине и без накнаде.

Предлажемо да другостепени орган уважи жалбене разлоге и првостепено решење поништи и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлуку.

вд. Заменика државног правобраниоца Јованка Јовановић

ОДГОВОР НА ЖАЛБУ

ИВАН МИЈАИЛОВИЋ
Шабац, Патријарха Павла 9,
поштански фах бр. 56
Тел.факс. 015/347-218, Мобил. 062/245 943

ГРАД ШАБАЦ
Градска управа
Одељење за финансије
Број 464-34/2019-03
за
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
Сектор за имовинско - правне послове
БЕОГРАД

ОДГОВОР НА ЖАЛБУ пуномоћника подносиоца захтева

Дана 20.06.2019. године, као пуномоћнику *ДОО ЗА ПРОИЗВОДЉУ, ПРОМЕТ И УСЛУГЕ... ДОО ШАБАЦ*, подносиоца захтева за претварање права коришћења у право својине на кат. парц. бр. 376 КО Шабац, достављена ми је жалба Државног правобранилаштва, Одељења у Ваљеву на решење Градске управе Града Шапца, Одељења за финансије број 464-34/2019-03 од дана 24.05.2019. године. Овим путем, благовремено дајем одговор на наведену жалбу, којим оспоравам жалбене наводе у потпуности.

Наиме, жалба Државног правобранилаштва, Одељења у Ваљеву, у делу у ком именовани орган даје образложење, у потпуности је нејасна, односно из навода исте се не може прецизно закључити шта то жалилац конкретно замера првостепеном органу, односно да ли сматра да је првостепени орган повредио правила управног поступка, погрешно применио материјално право или није на правилан и потпун начин утврдио чињенично стање. Жалилац само наводи да првостепено решење има мањкавости због којих се не може испитати, а у чему се те мањкавости огледају – остаје упитно.

Супротно наводима из жалбе, сматрамо да је првостепено решење донето у поступку који је у свему био у складу са Законом о општем управном поступку, уз правилну примену материјалног права и да је исто засновано на тачно и потпуно утврђеном чињеничном стању. Наиме, на основу доказа који су приложени уз поднети захтев, јасно се може утврдити да у овом случају нема места примени члана 1. став 2. Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду, обзиром да подносилац захтева не спада у лица која су била или јесу привредна друштва и друга правна лица која су приватизована на основу закона којима се уређује приватизација, стечајни и извршни поступак, као ни њихов правни

следбеник у статусном смислу. Управо овакав правилан закључак изводи и првостепени орган и за исти даје јасне и уверљиве разлоге, наведене у ставовима 5. и 6. образложења ожалбеног решења.

У смислу свега претходно изнетог, сматрам да другостепени орган треба да одбије жалбу Државног правобранилаштва, Одељења у Ваљеву, као неосновану.

У Шапцу, дана 21.06.2019. године.

Адвокат Иван Мијаиловић

АДВОКАТ ИВАН МИЈАИЛОВИЋ

Шабац, Патријарха Павла 9, поштански фах бр. 56

Тел. факс. 015/347-218, моб. 062/245 943

ДРУГОСТЕПЕНО РЕШЕЊЕ

Министарство финансија Републике Србије у Београду, државни секретар Славица Савичић по овлашћењу министра 08 Број: 112-01-1/198-2019 од 28. марта 2019. године, решавајући по жалби Државног правобранилаштва – Одељења у Ваљеву, изјављеној против решења Одељења за финансије Градске управе града Шапца број: 464-34/2019-03 од 24. маја 2019. године, на основу чл. 17. и 59. Закона о државној управи („Службени гласник Републике Србије“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10) и члана 167. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16 и 95/2018 - Аутентично тумачење), доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба Државног правобранилаштва – Одељења у Ваљеву, изјављена против решења Одељења за финансије Градске управе града Шапца број: 464-34/2019-03 од 24. маја 2015. године.

Образложење:

Ожалбеним решењем се, због ненадлежности, одбацује захтев ДОО за производњу, промет и услуге ..., Шабац за претварање права коришћења у право својине на катастарској парцели број 376 КО Шабац у уделу од 7628/8091.

Против ожалбеног решења Државно правобранилаштво – Одељење у Ваљеву благовремено је изјавило жалбу, којом исто побија у целости, истичући да оно има мањкавости због којих се не може са сигурношћу испитати. Жалилац сматра да се разлози које је првостепени орган дао за своју одлуку не могу прихватити, нити се са сигурношћу може утврдити да ли је правилно и законито поступљено и да ли у конкретном случају има места примени одредбе члана 102. став 9. Закона о планирању и изградњи, односно члана 1. став 2. тачка 1. Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду. Предлаже да се ожалбено решење поништи.

На наведену жалбу подносилац захтева за конверзију је дао одговор којим исту у потпуности оспорава, истичући да је ожалбено решење правилно и законито, а да жалбу треба одбити као неосновану.

Након разматрања жалбе, одговора на жалбу, ожалбеног решења и свих списа предмета Министарство финансија одлучило је као у диспозитиву овог решења.

Увидом у списе предмета утврђено је да је ДОО за производњу, промет и услуге..., Шабац, дана 16. маја 2019. године, поднело Одељењу за финансије Градске управе града Шапца захтев за конверзију права коришћења у право својине, уз накнаду, на изграђеном грађевинском земљишту, и то на катастарској парцели број 376 КО Шабац у уделу од 7628/8091.

У даљем току поступка првостепени орган је утврдио да ДОО за производњу, промет и услуге, Шабац није активно легитимисано за подношење захтева за

конверзију права коришћења у право својине на катастарској парцели број 376 КО Шабац у уделу од 7628/8091, јер предметно земљиште није стекло у поступку приватизације, те не спада у круг лица из члана 1. став 2. тачка 1) Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду. Имајући у виду наведено, првостепени орган је донео ожалбено решење.

Министарство финансија је оценило да нису основани наводи жалбе којима се тражи поништавање ожалбеног решења, с обзиром на то да жалилац ниједним наводом жалбе није оспорио утврђено чињенично стање, нити навео нове чињенице од значаја за другачију одлуку у овој управној ствари.

Наиме, Упутством о примени појединих одредби Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду („Службени гласник РС“, број 64/2015), између осталог, ближе је одређено да се појам правног следбеништва извлачи из статуса претходника и следбеника, а не из правног посла. То значи да је следбеник у статусном смислу само онај правни следбеник који је сукцесор правног субјекта у статусном смислу, односно да то нису она лица која су теретним правним послом стекла део непокретности од субјекта приватизације, нити лица која су непокретности стекла по основу улагања у основни капитал друштва, куповине удела или акција и слично. Сваки правни субјекат који је грађевинско земљиште стекао од субјекта приватизације, ако није, истовремено, и правни следбеник у статусном смислу, врши конверзију права коришћења у право својине без накнаде у Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности.

Како подносилац захтева није био у поступку приватизације, стечајном или извршном поступку, а на катастарску парцелу број 376 (1873/3 по старом премери) КО Шабац је стекао на основу Уговора о купопродаји непокретности, који је, дана 23. јуна 2003. године, закључио са Трговинским предузећем...а.д. Шабац, као продавцем, а није његов правни следбеник, неспорно је да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 1. и 2. Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду.

С обзиром на наведено, првостепени орган је правилно утврдио да подносилац захтева не спада у круг лица из члана 1. став 2. тачка 1) Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду („Службени гласник РС“, број 64/2015), што значи да у конкретном случају нису испуњени услови за претварање права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду по наведеном закону, већ је тај поступак потребно спровести по одредби члана 102. став 2. Закона о планирању и изградњи који се односи на претварање права коришћења у право својине на грађевинском земљишту без накнаде, а за које је надлежан Републички геодетски завод.

По оцени овог министарства, диспозитив ожалбеног решења је јасан и одређен, одлука првостепеног органа правилна и на закону заснована, донета на основу исправно и потпуно утврђеног чињеничног стања, на које је правилно примењено материјално право. Првостепени орган је у образложењу навео правни основ, као и разлоге, који, с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку из диспозитива, а које у потпуности прихвата и Министарство финансија.

Имајући у виду наведено, а након што су цењени сви наводи изнети у жалби и нађено да исти нису утицали на законитост и правилност ожалбеног решења, Министарство финансија је, сходно одредби члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16 и 95/2018 – Аутентично

тумачење), одлучило као у диспозитиву.

Решење овог органа у 4 примерка са свим списима доставити првостепеном органу, с тим да у року од 8 дана од пријема списа, примерак решења уручи:

- жалиоцу
- ДОО за производњу, промет и услуге ..., Шабац
- Градском правобранилаштву града Шапца

Упутство о правном средству:

Против овог решења не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда у Београду у року од 30 дана од дана пријема решења. Тужба се предаје Суду непосредно или поштом.

РЕШЕНО У МИНИСТАРСТВУ ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

463-02-76/2019-07 од 19. фебруара 2020. године

ПИТАЊЕ

**Да ли је другостепено решење законито
(образложити одговор)?**

ЗАДАТАК ОСМИ

ДРУГОСТЕПЕНО РЕШЕЊЕ

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА
ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ
-ДИРЕКЦИЈА ФОНДА-

Ул. Др Александра Костића бр. 9, Београд

Број досијеа: 04-Д 18452

Број решења: 01-02/181.6.3 12259/18

Датум: 27.09.2019. године

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, на основу чл. 82. и 98. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник Републике Србије“, бр. 34/03, 64/04 – одлука УС, 84/04 – др. закон, 85/05, 101/05 – др. закон 63/06 – одлука УС, 5/09, 107/09, 101/10, 93/12, 62/13, 108/13, 75/14, 142/14, 73/18, 46/19 – одлука УС – у даљем тексту: Закон), чл. 47 и 48. Статута Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање („Службени гласник Републике Србије“, бр. 31/08, 37/08 – испр. у броју 140/14) решавајући по жалби коју је изјавио пуномоћникиз ВАЉЕВА, против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Ваљево број 181.1-1 00536/18 од 20.08.2018. године, Ј. Р., по овлашћењу 02 број 110.2-5302/19 од 03.07.2019. године, у предмету старосне пензије доноси:

РЕШЕЊЕ

Жалба се одбија.

Образложење:

Решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Ваљево, број 181.1-1 00536/18 од 20.08.2018. године, странки ...је утврђено право на старосну пензију од 01.08.2018.године у месечном износу од 17.057,21 динара. Навршен пензијски стаж износи 19 година, 11 месеци и 2 дана. Исплата пензије се врши од 01.08.2018. године.

Кориснику пензије обуставља се 1/3 пензије у корист рачуна доприноса за пензијско и инвалидско осигурање док се не намире неуплаћени доспели доприноси који на дан 17.08.2018. године износе 163.966,66 динара увећани за износ камате до дана измирења утврђене обавезе.

Против наведеног решења именована је благовремено изјавила жалбу због битних повреда одредаба поступања и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Оспорава утврђен пензијски стаж и став шести ожалбеног решења. Наводи да нема основа да јој се обуставља 1/3 пензије због ненамирених обавеза по члану 15. Закона, наводећи да је извршено сторнирање дуга почев од 01.12.2003. године.

У поступку по жалби увидом у податке утврђене у матичној евиденцији, у смислу одредбе члана 85. ст. 1 Закона, и у податке исказане у ожалбеном решењу као и

прегледу зараде и личних коефицијената, прегледу стажа, прегледу обрачуна и прегледу усклађивања пензије, за које је у образложењу ожалбеног решења наведено да су саставни део решења, размотривши списе у предмету и наводе жалбе, Дирекција као другостепени орган у управном поступку установила је да је жалба неоснована.

Одредбом члана 85. ст. 1 Закона предвиђено је да се пензијски стаж и зараде, накнаде, уговорене накнаде, односно основице осигурања, као и друге чињенице од утицаја на стицање и утврђивање права, осим налаза, мишљења и оцене органа вештачења, узимају у обзир при остваривању права из пензијског и инвалидског осигурања, на основу података утврђених у матичној евиденцији.

Одредбом члана 139. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016) прописано је да, ако је према околностима случаја неопходно пре завршетка поступка донети решење којим се привремено уређују спорна питања или односи, такво решење доноси се на основу података који постоје у часу његовог доношења и у таквом случају мора бити изричито назначено да је привремено.

На основу извршеног увида утврђено је да је првостепени орган после спроведеног поступка у матичној евиденцији у смислу одредби члана 132. и 140. Закона, привременим решењем одлучио о праву на старосну пензију на основу података утврђених и регистрованих у матичној евиденцији сагласно члану 85. Закона, а решење је огласио привременим до намирења неуплаћених доспелих износа доприноса за ПИО по основу чл. 15 Закона о пензијском и инвалидском осигурању (ЗПИО, Закон) од 01.12.2003. године до 16.03.2005. године, прибављања неутврђеног стажа и зараде у 1982. години и 01.01.2003. године до 28.11.2003. године, сагласно члану 139. Закона о општем управном поступку што подразумева настављање поступка за прибављање недостајућих података. Такође је утврђено да је првостепени орган пре доношења привременог ожалбеног решења правилно спровео поступак за прибављање недостајућих података.

Према члану 46. Закона у стаж осигурања рачуна се време које је осигураник провео на раду по основу кога је био обавезно осигуран и за које је уплаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање.

Према доказима у списима предмета утврђено је да је, у смислу наведених законских одредаба правилно првостепени орган утврдио укупан пензијски стаж, у укупном трајању од 19 година, 11 месеци и 2 дана, а решење огласио привременим до прибављања података за наведене године.

Након што се отклоне разлози привремености, првостепени орган ће новим решењем одлучити о коначном износу пензије на основу укупног стажа почев од дана стицања права, а затим ће првостепени орган сходно члану 46. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр. 73/2018) донети ново решење о износу пензије из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалиљи решењем број Д 184452 од 23.03.2005. године утврђен престанак својства осигураника по члану 15. Закона са 16.03.2005. године.

На основу доказа у списима предмета и извештаја одељења за финансијске послове број 184452 од 17.08.2018. године констатовано је да жалиља није платила доприносе за све време за које је осигурана по члану 15. Закона те је правилно ожалбеним решењем жалиљи утврђено право на инвалидску пензију уз обуставу 1/3

месечног износа пензије сходно одредби члана 120. став 2. Закона („Службени гласник Републике Србије“, бр. 34/03, 64/04 - одлука УС, 84/04 – др. закон, 85/05, 101/05 – др. закон 63/06 – одлука УС, 5/09, 107/09, 101/10, 93/12, 62/13, 108/13, 75/14, 142/14) која одредба је важила до 30.09.2018. године, када је донет Закон о изменама и допунама Закона. Наиме, одредба члана 120. став 1. Закона прописивала је да осигураник који сам плаћа допринос за пензијско и инвалидско осигурање, ако нису уплаћени сви доспели износи доприноса, права из пензијског и инвалидског осигурања остварује и користи сразмерно периодима осигурања за које су уплаћени доприноси за пензијско и инвалидско осигурање. Према ставу 2. истог члана Закона, Фонд ће извршити обуставу 1/3 месечног износа пензије утврђене у ставу 1. овог члана, све док се на тај или други начин не намире неуплаћени доспели износи доприноса. Сходно наведеном, имајући у виду да је захтев за старосну пензију покренут 05.07.2018. године, те да је одлучивано о праву у време важења наведене одредбе неосновано жалиља истиче да је о њеном праву на пензију требало одлучити без обуставе 1/3 пензије.

Ценећи наводе жалбе утврђено је да је жалиљи од 30.09.2019. године престала обустава 1/3 месечног износа пензије, сходно одредби члана 46. став 1. новели Закона из 2018. године, којом је прописано да ће најкасније у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, Фонд по службеној дужности престати са обуставом 1/3 месечног износа пензије кориснику из члана 120. Закона. Сходно одредби члана 46. става 2. прописано је да ће кориснику из става 1. овог члана Фонд по службеној дужности у року од две године од дана ступања на снагу овог закона, донети решење којим ће утврдити укупан стаж осигурања и нов износ пензије, на основу износа доприноса који су уплаћени обуставом 1/3 месечног износа пензије, утврдиће се нови износ пензије који јој припада од дана ступања на снагу овог закона сходно члану 46. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Сагласно изнетоме, као и чињеници да ожалбеним решењем није повређен Закон на штету жалиље, жалба је одбијена као неоснована сходно члану 170. Закона о општем управном поступку.

Сходно члану 103. Закона, против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у Београду у року од 30 дана од дана пријема овог решења. Тужба се, уз оригинал или копију овог решења, предаје непосредно, препоручено путем поште, у облику електронског документа или се може изјавити на записник код суда.

РЕШЕЊЕ СЕ ДОСТАВЉА:

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала Ваљево

Адвокат Младен Никић, ВАЉЕВО

С. Р.

Водио-ла поступак:

М. Ћ. с. р.

Овлашћено лице

Д. Р. с. р.

ПИТАЊЕ

Анализирајте другостепено решење.

ЗАДАТАК ДЕВЕТИ

А Д В О К А Т
Младен М Никић
Ваљево Ул. Др. Пантића 89
Тел. 014 234-980
Број решења 181.1-1 00536/2018
РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ
ФИЛИЈАЛА
ВАЉЕВО

ЗА

**РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ
ДИРЕКЦИЈА БЕОГРАД
УЛИЦА ДОКТОРА АЛЕКСАНДРА КОСТИЋА БРОЈ 9**

Против решења првостепеног органа управе број 181.1-1 00536/2018 од 20.08.2018. године П. Н. М. из Ваљева у законском року изјављује следећу:

Ж А Л Б У

2 примерка 1 рубрика 5 прилога

Жалилац жалбу изјављује:

Због битних повреда одредаба управног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права

О б р а з л о ж е њ е:

Побијано решење последица је битне повреде одредаба управног поступка из члана 199, став 2 ЗУП-а, која се огледа у томе што побијано решење не садржи разлоге о одлучним чињеницама, а када је у питању сложена управна ствар, решење донесено по захтеву осигураника мора да садржи све битне елементе, а то се посебно односи на разлоге о одлучним чињеницама за одлуку као у изреци решења.

У конкретном случају то практично значи да пре свега побијано решење не садржи разлоге о томе на који начин је првостепени орган управе утврдио стаж осигурања осигураника у трајању од 19 година 11 месеци и два дана када из самог прегледа стажа осигурања те уверења од 25.06.2018. јасно произлази да осигураник има стаж осигурања у дужем трајању.

ДОКАЗ: фотокопија уверења од 25.06.2018. године која се прилаже.

Дакле више је него јасно да се приликом обрачуна износа пензије морао узети у обзир целокупан стаж осигурања који је остварио осигураник, па како то није учињено, а при томе у образложењу побијаног решења нема разлога о томе због чега се поменути стаж не узима у обзир, јасно је да је побијано решење у погледу овог дела неправилно и незаконито.

Међутим, побијано решење је неправилно и незаконито и у погледу другог става односно у погледу одлуке о заплени две трећине пензије због наводног дуга у 01.12.2003. закључно са 31.03.2004. године у ком периоду је странка имала својство осигураника с тим што се јасно види из захтева првостепеном органу управе да је дана 2005. године осигураник поднео захтев за престанак својства осигураника, да је о том захтеву одлучено решењем од 23.03.2005. године те да је против тог решења осигураник изјавио жалбу, при чему је дуг у периоду почев од 01.12.2003. до 31.03.2004. године сторниран, о чему доказ постоји у досијеу број 0018452 који је осигураник видео на основу непосредног увида у сам досије. У време када је осигураник стекао поменуто својство сам чин неплаћања доприноса је био довољан да престане својство осигураника, због чега је и извршено сторнирање укупног дуга почев од 01.12.2003. године.

ДОКАЗ: фотокопије захтева од 13.05.2005. године, решења од 23.03.2005. године другостепеног решења од 2005. године које се прилажу, те непосредан увид у досије осигураника број 0018452.

Из напред наведених доказа је више него јасно да без обзира што је М. П. Н. признато својство осигураника, да чињеницом да није извршавала уплате по основу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, да јој је то својство престало, па је самим тим целокупна обавеза зато и сторнирана, те самим тим не може бити говора о постојању обавезе да се у датом периоду плате обавезе на начин како је то одлучено првостепеним решењем.

Како ни о напред наведеним одлучним чињеницама првостепено решење не садржи разлоге јасно је да је исто неправилно и незаконито, па жалилац преко пуномоћника предлаже да другостепени орган управе побијано решење поништи и предмет врати првостепеном органу управе на поновни поступак и одлучивање.

У Ваљевоу, дана 24.09.2018. године

За жалиоца пуномоћник:

А Д В О К А Т

Младен М. Никић

Ваљево Ул. Др. Пантића 89

ПИТАЊЕ

**Решите ствар у другом степену
(образложити одговор).**

ЗАДАТАК ДЕСЕТИ

ПРВОСТЕПЕНО РЕШЕЊЕ

Број решења: 107-438-03-00340/2020-1000-1

Министарство финансија – Пореска управа Филијала Ваљево, на основу чланова 11, 54. става 2. и члана 123. става 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02... 108/16, 30/18, 95/18 и 86/19,144/20), члана 109. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01... 112/15, 113/17, 95/18, 86/19 у даљем тексту: Закон) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр.18/16, 95/18 – Аутентично тумачење), дана 28.12.2020. године, доноси

РЕШЕЊЕ

I - Утврђује се годишњи порез на доходак грађана за 2016. годину обвезнику А. (М.) Н., ... са пребивалиштем/боравиштем у општина месту Ваљево, ..., И то:

Врста опорезивог прихода	Износ опорезивог прихода (1)	Износ плаћеног пореза/ доприноса на терет примаоца (2)	Свега (3=1-2) (3)	Утврђено, контролом
1. Укупан остварен доходак у 2016 2019. години по врстама опорезивих прихода:				
1.1.Зарада из члана 13.ст.1, 2.... 4, 14, 14а и 14б Закона)	1.580.882	491.575	1.089.307	1.089.307
1.2. Разлика између зараде коју је остварио и оне коју би остварио да је од 01.01.2010. год. до 27.09.2012. год. обављао судску функцију (Члан 9. тачка 8) Закона)	2.146.827	0	2.146.827	2.146.827
1.3. Опорезиви приход од самосталне делатности (из члана 33. и 40. Закона и лична зарада предузетника из члана 33а)				
1.4. Остали опорезиви приходи по решењу Пореске управе (из члана 60, 82, став 3. и 4. и 85 Закона)	0	0	0	0
1.5. Опорезив приход за које је обвезник дужан сам да обрачуна и плати порез и доприносе (члан 100а став 2. Закона)				

1.6. Опорезиви приходи за које је обрачунат и плаћен порез у другој држави (опорезиви приходи из члана 13. до 146, 33. и 40, 55, 60, 63. став 3, 82, став 3. и 4. 84а и 85 Закона)	0	0	0	0
1.7. Износ по основу повраћаја доприноса за обавезно социјално осигурање(члан 87. став 4. Закона)				0
2. Укупно (1.1.+1.2.+1.3.+1.4.+1.5.+1.6+1.7.)				3.236.134
3. Неопорезив износ (члан 87. став 1. Закона)				2.285.064
4. Доходак за опорезовање (2-3.)				951.070
5. Лични одбици (највише 50% од 4.)				418.928
6. Опорезиви доходак (4.-5.)				532.142
6.1. Опорезиви доходак до шестоструке просечне годишње зараде				532.142
6.2. Опорезиви доходак преко шестоструке просечне годишње зараде (6-6.1.)				0
7. Порез на доходак грађана за 2018 годину који се плаћа по стопи од 10% (10% на 6.1.)				53.214
8. Порез на доходак грађана за 2018 годину који се плаћа по стопи од 15% (15% наб. 2.)				0
9. Годишњи порез на доходак грађана (7+8.)				53.214

II – Налаже се пореском обвезнику да утврђени износ годишњег пореза на доходак грађана за 2016. годину, плати у року од 15 дана од дана достављања решења.

III – Годишњи порез на доходак грађана плаћа се на рачун за уплату јавних прихода број:Годишњи порез на доходак грађана, с позивом на број одобрења 33-107-2908971776624, по моделу 97.

IV – На износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања, осим камате, који порески обвезник не плати у законском року, обрачунава се и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто.

V – Ако порески обвезник не плати утврђени износ пореза у законском року, наплата неплаћеног износа утврђеног пореза извршиће се принудним путем.

VI – Трошкови принудне наплате падају на терет пореског обвезника.

VII – Жалба не одлаже извршење решења.

Образложење:

Министарство финансија, Пореска управа, Филијала Б Ваљево, као стварно и месно надлежна, пореском обвезнику из диспозитива решења, утврдила је у поступку пореске контроле за 2016. годину: укупан остварени приход, доходак за опорезивање, износ личних одбитака за пореског обвезника, опорезиви доходак и годишњи порез на доходак грађана, у износима из тачке I диспозитива овог решења а на основу:

Података из поднетих пореских пријава по одбитку које је, по службеној дужности, поднела Пореска управа после сазнања из пореске контроле извршене у Основном суду у Ваљеву, о чему је 06.09.2019. год. састављен записник број 47-00101/2019-0107-001.

Пресуде Основног суда у Ваљеву III. бр. 421/14 од 06.02.2014. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиле А. Н. из Ваљева и обавезана тужена Република Србија – Министарство правде РС, да тужиле А. Н., на име накнаде материјалне штете због незаконите одлуке о престанку јавно-тужилачке функције, исплати 2.146.827,30 као разлику плате за период 01.01.2010. до 27.09.2012. године.

Извода „Alpha банке“ ...из којих се види износ који је уплаћен А. Н. на име неисплаћених плата за период 01.01.2010-27.09.2012. год. и припадајућом каматом.

Података о издржаваним члановима породице који живе у домаћинству са обвезником.

Података из евиденције пореске управе и других података који су од значаја за утврђивање годишњег пореза на доходак грађана.

На основу података из наведене документације састављен је записник о пореској контроли број 107-438-03-00340/2020-1000 од 18.12.2020. године, који је обвезнику уручен истог дана, и том приликом су она и њен пуномоћник ставили примедбе, истичући да износ који је уплаћен по основу пресуде Основног суда у Ваљеву III-421/14 не представља било какав приход, нити зараду, нити накнаду зараде у 2016. год. већ како то и пише у самој пресуди, зараде за 2010, 2011. и зараду до 27.09.2012. године, да се ради о збиру зарада за три календарске године, а које нису исплаћене пореском обвезнику у току 2010, 2011. и 2012, а све због незаконитог поступања Републике Србије. Изнете усмене примедбе Пореска управа, филијала Ваљево, сматра да се не могу уважити, односно нису од утицаја на другачије решавање ове управне ствари, те се у свему остаје при наводима у записнику број 107-438-03-00340/2020-1000 од 18.12.2020. год.

...На основу података из горе наведених пореских пријава и потврда исплатиоца прихода, констатовано је да је А. Н. обвезник пореза на доходак грађана за 2016. годину имајући у виду следеће чињенице:

1. Годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица која су у календарској години остварили, тј. наплатили доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици, у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове

статистике (члан 87. став 1. Закона о порезу на доходак грађана /ЗПДГ/, даље: Закон).

2. Предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана за 2016. годину су приходи који су исплаћени, односно остварени у периоду од 1. јануара до 31. децембра 2016. године, независно од тога за који су период исплаћени (члан 87. став 2. Закона и Мишљење Министарства финансија РС број 110-00-104/2015-04 од 01.04.2015. године, под тачком 4.- Приходи који се опорезују).
3. Чланом 9. став 1, тачка 8) Закона прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу накнада материјалне и нематеријалне штете, изузев накнаде за измаклу корист и накнаде зараде (плате), односно накнаде за изгубљену зараду (плату).

Дакле, како се опорезивање годишњим порезом на доходак грађана врши у складу са Законом о порезу на доходак грађана, сагласно одредбама чл. 87. до 89. тог закона, предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана је целокупан приход (тзв. приход на светском нивоу) који по основама из члана 87. став 2. Закона оствари физичко лице – резидент Републике.

Такође, у вези са пореским третманом накнаде која се исплаћује запосленом у висини изгубљене зараде, Министарство финансија Републике Србије, издало је мишљење број: 413-00-118/2014-04 од 24.11.2014. године, у коме је између осталог наведено да:

„Приход који физичко лице оствари у виду накнаде штете која се исплаћује запосленом у висини изгубљене зараде за случај незаконитог престанка радног односа и враћања запосленог на рад, предмет је опорезивања годишњим порезом на доходак грађана уколико само по том основу, односно заједно са приходима који по другим основама који се урачунавају у основицу годишњег пореза на доходак грађана прелазе неопорезиви износ за годишњи порез“.

Чланом 11. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/2,....,15/16) прописано је да у циљу обезбеђења јединственог спровођења прописа из надлежности министарства надлежног за послове финансија акти као што су објашњења, мишљења, инструкције, упутства и сл., о примени тих прописа које даје министар надлежан за послове финансија, односно лице које он овласти, обавезујући су за поступање Пореске управе.

Чланом 5. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, прописано је да се пореска обавеза утврђује на основу прописа који су били на снази у време њеног настанка, осим ако је, у складу са уставом и законом, за поједине одредбе закона предвиђено да имају повратно дејство.

(1) У записнику 107-438-03-00340/2020-1000 од 18.12.2020. године, недвосмислено је утврђено да су обвезнику у 2016. години, по одбитку пореза и доприноса на терет примаоца прихода, исплаћени приходи опорезиви по члану 87. став 1. Закона у износу од 3.727.709,00 динара и то по следећим ставкама;

- На име зараде за 2016. годину 1.580.882,00 дин.

На име накнаде зараде за период 01.01.2010-27.09.2012. год. 2.146.827.00 дин.

Укупан остварени приход у 2016. год. 3.727.709,00 дин.

На остварени приход у 2016. години су плаћени порез и доприноси у износу од...491.575,00 дин.

- Укупно остварени доходак у 2016. години износи (3.727.709-491.575) 3.236.134,00 дин.

- Годишњим порезом на доходак грађана не опорезује се износ до 951.070,00 дин.

Доходак за опорезивање утврђен је тако што је од укупно оствареног прихода, ставка 2. тачка I диспозитива, одузет неопорезиви износ (2.285.064,00).

(2) ...а из члана 87. став 1. Закона (ставка 3. тачка I диспозитива), који за резидента и нерезидента за 2016. годину износи 3 x 761.688.00 дин, односно 2.285.064,00 динара („Сл. гласник РС“, број 5/17)

- Доходак за опорезивање износи (3.236.134,00 - 2.285.064,00),

(3) Члан 88. став 1. тачка 1) Закона прописује износ личних одбитака, који не могу бити већи од 50% дохотка за опорезивање (члан 88. став 2. Закона) и у овом случају за пореског обвезника износе 304.675,00 дин. и за издржаваног члана породице 114.253,00 дин – укупно 418.928, 00 дин.

- Када се доходак за опорезивање умањи за пореске олакшице за обвезника и издржаваног члана (дете), добија се опорезиви доходак:

- Опорезиви доходак износи (951.070,00 - 418.928,00) 532.142,00 дин.

(4) Сходно члану 89. Закона о порезу на доходак грађана, стопа годишњег пореза на доходак грађана, за опорезиви доходак до износа шестоструке зараде по запосленом (6 x 761.688. дин. тј. 4.570.128 динара) износи 10%, па годишњи порез на доходак за 2016. годину за овог обвезника износи:

- Годишњи порез на доходак грађана за 2016. годину износи 532.142,00 дин x 10% = 53.214.00 дин. –

Годишњи порез на доходак грађана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења, сходно члану 118. тачка 3) Закона.

Висина и метод обрачуна камате, ако се утврђени порез не плати у року, прописани су чланом 75. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Чланом 83. Закона о пореском поступку и пореској администрацији прописано је да трошкови принудне наплате падају на терет обвезника.

Чланом 147. Закона о пореском поступку и пореској администрацији прописано је да жалба не одлаже извршење решења.

На основу изложеног решено је као у диспозитиву.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија – Сектору за другостепени порески и царински поступак, преко ове филијале, у року од 15 дана од дана достављања решења. Жалба се таксира са 1.970,00 динара административне таксе, која се уплаћује на рачун број; 840-742221843-57 Републичке административне таксе, по моделу 97, с позивом на број Одобрења 68-107

ЖАЛБА

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
ПОРЕСКА УПРАВА ФИЛИЈАЛА
В А Љ Е В О
ЗА МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
СЕКТОР ЗА ДРУГОСТЕПЕНИ ПОРЕСКИ И ЦАРИНСКИ ПОСТУПАК

Против решења првостепеног органа управе број 107-438-03- 00340/2020-1000-1 од 28.12.2020. године странка А. Н. из Ваљева преко пуномоћника адвоката Младена Никића из Ваљева у законском року изјављује следећу:

Ж А Л Б У

2 примерка 1 рубрика

Учесник жалбу изјављује:

Због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и због погрешне примене материјалног права.

О б р а з л о ж е њ е

Побијано решење последица је погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања јер првостепени орган управе погрешно утврђује износ зараде у 2016. години који је био основ за утврђивање пореза на доходак грађана. Наиме, првостепени орган управе је утврдио да је порески обвезник у 2016. години прекорачио лимит те да је остварио зараду у 2016. години у износу од 3.727.709,00 динара па је према том износу прекорачио износ зараде који се не опорезује.

Међутим, оно што првостепени орган управе губи из вида јесте чињеница да је порески обвезник износ од 2.146.827,00 динара остварио по основу пресуде Основног суда у Ваљеву П1. бр. 421/14 од 06.02.2015. године, при чему се указује да је порески обвезник на функцију враћен дана 27.09.2012. године. Република Србија, као послодавац није предузела мере да се надокнади штета пореском обвезнику, у виду исплате дугованих зарада за период почев од 01.01.2010. године закључно са 27.09.2012. године, што се могло учинити и морало учинити с обзиром да је одлуком Уставног суда Републике Србије, одлука да се порески обвезник не изабере на јавно-тужилачку функцију поништена као незаконита.

Како Република Србија није извршила своју обавезу, то је порески обвезник морао да се путем тужбе обрати надлежном суду те је на тај начин и остварена напред наведена пресуда. Тужба је поднесена 2014. године да би тек 14. 05. 2015. године била донесена првостепена пресуда, која је потврђена дана 15.01.2016. године. За све то време послодавац, а то је Република Србија, дугује како главницу, тако и законску затезну камату, као споредно потраживање. Међутим, ради се о зарадама које је требало да се остваре у 2010, 2011. и 2012. години, а остварене нису искључиво грешком и незаконитим радом државних органа у поступку реизбора носилаца јавно-тужилачке функције у 2009. години. Очигледно је да се у износ зараде која није

исплаћена у наведене три године, а исплаћена је у поступку принудног извршења..., урачунава и законска затезна камата, на све доспеле месечне износе зараде, од дана доспелости па до коначне исплате. Јасно је да се не ради о заради у 2016. години, већ о зарадама из наведене три године, где збир зарада у свакој од тих година не прелази лимит за ову врсту опорезивања па је јасно да је сума која је представљала основ за опорезивање добијена на неправилан и незаконит начин јер је сабиран износ из сваке посебне године а као време када је остварена зарада узета је година у којој је извршена принудна наплата.

Оваквим понашањем првостепеног органа управе штити се незаконит рад државних органа и чињеница да је порески обвезник услед незаконитог рада истих претрпео штету.

У том смислу се поставља питање, ако износ који је наплаћен принудно по предметној пресуди у 2016. години представља доходак грађана, онда шта је са зарадама у 2010. години, 2011. години и 2012. години, да ли тада порески обвезник остварује приход. Јасно је да су сви доприноси за обавезно социјално осигурање у напред наведеним годинама плаћени, па је јасно и то да баш како је наведено у пресуди износи досуђени у наведеним годинама не представљају зараду у 2016. години како то тврди првостепени орган управе, већ представљају управо оно што се наводи и у пресуди Основног суда у Ваљеву П1. 421/14 од 06.02.2015. године, а то су зараде у тим годинама које услед незаконитог рада државних органа нису плаћене пореском обвезнику о доспелости, већ је иста морала принудним путем да их оствари.

Оваквим опорезивањем се практично Република Србија награђује због незаконитог и неуставног рада државних органа, што је у праву недопустиво. Самим тим је јасно да је чињенично стање на коме првостепени орган управе заснива своју одлуку погрешно утврђено, јер се заснива на погрешној оцени изведених доказа.

Наиме, у конкретном случају првостепени орган управе пренебрегава пропис садржан у одредби члана 13 Закона о порезу на доходак грађана према којој одредби, под зарадом у смислу овог закона, сматра се зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Законом о раду је предвиђено да зарада доспева за исплату једном месечно за претходни месец тако да се за опорезивање мора узети зарада коју је порески обвезник остварио у години у којој су месечне зараде доспеле за исплату. У конкретном случају то практично значи да је приликом опорезивања орган управе морао да узме у обзир само зараде које је порески обвезник остварио у 2016. години, јер се принудна наплата нечега што је доспело 2010. године, 2011. године, те 2012. године не може сматрати зарадом која би могла да буде основица за утврђивање пореза, ово тим пре што се ради о зарадама које нису исплаћене никада и вероватно никада не би ни биле исплаћене да порески обвезник није поднео тужбу, а потом и предлог за извршење ради наплате доспелог потраживања. Другим речима, да су све зараде исплаћене када је то требало да се учини и да није било незаконитог разрешења од јавно тужилачке функције, тада се не би дошло до ситуације да зараде из три године буду исплаћене у једној години и да се тако фиктивно дође до износа који оправдава опорезивање као у конкретном случају.

Све су ово чињенице које првостепени орган управе не узима у обзир, па је самим тим јасно да се не може говорити о правилном и законитом решењу.

На основу свега напред наведеног, порески обвезник предлаже да другостепени

орган управе побијано решење поништи и предмет врати првостепеном органу управе на поновни поступак и одлучивање.

У Ваљеву,

дана 25.01.2021. године.

За пореског обвезника пуномоћник:

А Д В О К А Т

Младен М Никић

Ваљево

Ул. Др. Пантића 89

Тел. 014 234-980

ДРУГОСТЕПЕНО РЕШЕЊЕ

Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Београд, Ул. Кнеза Милоша бр. 20, Београд, помоћник министра финансија по овлашћењу министра, датог решењем Министарства финансија 08 број 112-01-1/618-4-2020 од 14.12.2020. године, у пореско-управном поступку по жалби пореског обвезника, Н. А., ЈМБГ..., са пребивалиштем у Насеље Ослободиоца Ваљева бр. 17/23, Ваљево, изјављеној преко пуномоћника Никић Младена, адвоката из Ваљева, ул. Др. Пантића бр. 89, против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ваљево, број 107-438-03-00340/2020-1000-1 од 28.12.2020. године, на основу чл. 145. и чл. 165. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02,..., 144/20), дана 28.07.2021. године, доноси

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ваљево, број 107-438-03-00340/2020-1000-1 од 28.12.2020. године, с тим што се списи предмета ове управне ствари враћају првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Образложење:

Министарство финансија Републике Србије, Пореска управа, Филијала Ваљево, дана 28.12.2020. године, донела је решење број 107-438-03-00340/2020-1000-1 којим је ставом I диспозитива, пореском обвезнику Н. А., ЈМБГ...са пребивалиштем у..., Ваљево, утврђен годишњи порез на доходак грађана за 2016. годину у укупном износу од 53.214,00 динара. Наведеним решењем, наложено је пореском обвезнику да утврђени износ годишњег пореза на доходак грађана за 2016. годину, плати у року од 15 дана од дана достављања решења, са позивом на број и на рачун за уплату јавних прихода ближе назначеним у диспозитиву решења, уз напомену да се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања, осим камате који порески обвезник не плати у законском року, обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто, при чему уколико порески обвезник не плати утврђени износ пореза у законском року, наплата неплаћеног износа утврђеног пореза извршиће се принудним путем, са напоменом да трошкови принудне наплате падају на терет пореског обвезника као и да жалба не одлаже извршење решења. Решење је путем препоручене пошиљке уручено пореском обвезнику дана 11.01.2021. године, што је потврђено потписом примаоца и достављача на повратници.

По пријему решења број 107-438-03-00340/2020-1000-1 од 28.12.2020, године, порески обвезник, Н. А. из Ваљева, преко пуномоћника, Никић Младена из Ваљева, изјавила је благовремену и допуштену жалбу, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и погрешне примене материјалног права. У образложењу жалбе се наводи да је ожалбено решење засновано на погрешно и непотпуно утврђеном

чињеничном стању из разлога што је првостепени орган погрешно утврдио да је, овде жалиља у 2016. години, остварила зараду у износу од 3.727.709,00 динара, а на основу које чињенице је утврђен и годишњи порез на доходак грађана. Даље се наводи да првостепени орган, приликом утврђивања укупног износа опорезивог прихода, није узео у обзир чињеницу да је овде жалиља износ од 2.146.827,00 динара остварила по основу пресуде Основног суда у Ваљевоу П1. бр. 421/14 од 06.02.2015. године. Такође, у жалби се наводи да је наведеном пресудом П1. бр. 421/14 од 06.02.2015. године, наложена исплата накнаде штете у виду изгубљене зараде за период 2010, 2011, и 2012. године, као и затезне камате на све доспеле месечне износе од дана доспелости па до коначне исплате, на основу чега се неспорно може констатовати да се не ради о заради оствареној у 2016. години, већ о зарадама из наведене три године, односно да је првостепени орган погрешно узео у обзир моменат исплате наведених износа, а не период на који се исти односе. С тим у вези, у жалби се посебно указује да наведени износи исплаћени појединачно по годинама не прелазе прописани лимит за опорезивање годишњим порезом на доходак грађана. На основу наведеног, у жалби се износи и закључак да првостепени орган пренебрегава пропис садржан у одредби члана 13. Закона о порезу на доходак грађана, као и да имајући у виду Закон о раду, првостепени орган је морао имати у виду за који период се односе наведене исплате прихода.

На основу напред наведеног, у жалби се износи предлог да другостепени орган управе поништи побијано решење и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Пошто је размотрило наводе жалбе, ожалбено решење и остале податке у предмету, Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак – Београд, налази да ожалбено решење треба поништити, због чега је донета одлука као у диспозитиву.

Из достављених списа предмета, утврђено је да је првостепени орган, по службеној дужности, покренуо поступак пореске контроле пореског обвезника, Н. А. из Ваљево, у предмету утврђивања годишњег пореза на доходак грађана за 2019. годину, из којих разлога је истој путем препоручене пошиљке упутио позив за учешће у поступку утврђивања годишњег пореза на доходак грађана за 2019. годину, број 107-43-03-СЛ/2020-1000 од 10.08.2020. године, који је уручен на адресу пребивалишта пореског обвезника (Ул... Ваљево) дана 13.08.2020. године, што је потврђено потписом примаоца и достављача на повратници. Такође, дана 14.12.2020. године, Пореска управа, Филијала Ваљево је упутила пореском обвезнику, Н. А. из Ваљево, овде жалиљи позив за учешће у поступку пореске контроле број 107-438-03-00340/2020 по предмету контроле утврђивања годишњег пореза на доходак грађана за 2016. годину, који је уручен дана 15.12.2020. године.

Даљим увидом у списе предмета, утврђено је да је Пореска управа, Филијала Ваљево дана 18.12.2020. године сачинила Записник број 107-438-03-00340/2020-1000 о извршеној пореској контроли у предмету утврђивања годишњег пореза на доходак грађана за 2016. годину за пореског обвезника, Н. А. ...из Ваљево,.... На основу расположивих података и документације, у поступку контроле констатовано је да је пресудом Основног суда у Ваљевоу П1. бр.421/14 од 06.02.2014. године, усвојен тужбени захтев тужиље А. Н. из Ваљево и обавезана тужена Република Србија – Министарство правде Републике Србије, да тужиљи..., на име накнаде материјалне штете због незаконите одлуке о престанку јавнотужилачке функције, исплати

2.146.827,30 као разлику плате за период 01.01.2010. до 27.09.2012. године, уз обрачун законске затезне камате до дана коначне исплате, као и да уплати доприносе за обавезно социјално осигурање на исплаћену разлику плате. Такође, даље је констатовано да је обрачун пореза и доприноса по одбитку на име извршене исплате накнаде зараде по судској пресуди и подношење пореских пријава по налазу контроле извршено 18.09.2019. године. На основу наведеног, увидом у расположиве податке и документацију, констатовано је да је, овде жалиља у 2016. години остварила доходак који подлеже опорезивању годишњим порезом на доходак грађана за 2016. годину у износу од 3.727.709,00 динара, на које приходе су плаћени порези и доприноси у износу од 491.575,00 динара, као и да жалиља остварује право па личне одбитке на име издржаваног једног члана породице. На основу чега је надаље у поступку контроле утврђена пореска обавеза по основу годишњег пореза на доходак грађана за 2016. годину у укупном износу од 53.214,00 динара.

Наведеним записником констатовано је и да је пуномоћник пореског обвезника, уложио усмени приговор, који је разматран од стране првостепеног органа а разлози неприхватања истог ближе су наведени у образложењу ожалбеног решења. Записник број 107-438-03-00340/2020-1000 од 18.12.2020. године, достављен је непосредно пуномоћнику пореског обвезника дана 18.12.2020. године. Даљим увидом у списе предмета утврђено је да је на основу чињеничног стања констатованог записником број 107-438-03-00340/2020-1000 од 18.12.2020. године, првостепени орган, Пореска управа, Филијала Ваљево, дана 28.12.2020. године, донела ожалбено решење број 107-438-03-00340/2020-1000-1. Ставом I диспозитива, ожалбеног решења, утврђено да је порески обвезник..., Н. А.,... са пребивалиштем ..., Ваљево, у 2016. години остварила опорезиви приход у износу од 3.236.134,00 динара (а који приход чини зарада исплаћена по основу радног односа и разлика зараде исплаћена по судској пресуди П1. бр. 421/14 од 06.02.2014. године), од чега је одузет неопорезиви износ из члана 87. става 1. Закона о порезу на доходак грађана од 2.285.064,00 динара, па је добијен износ од 951.070,00 динара, од кога је сходно члану 88. Закона, одузет износ од 418.928,00 динара на име личних одбитака, па је тако утврђена укупна основица од 532.142,00 динара, из које је, применом стопе од 10% утврђен годишњи порез на доходак грађана за 2016. годину у укупном износу од 53.214,00 динара.

По пријему решења број 107-438-03-00340/2020-1000-1 од 28.12.2020. године, порески обвезник, Н.А. из Ваљева, преко пуномоћника, Никић Младена из Ваљева, изјавила је благовремену жалбу.

У поступку по жалби, првостепени орган, Пореска управа, Филијала Ваљево, сачинила је Записник број 107-438-03-00340/2020-1000 дана 23.02.2021. године, којим је констатовано између осталог да је порески обвезник, овде жалиља, у 2016. години остварила опорезиве приходе у 2016. години у укупном износу од 4.643.404,00 динара (приход по основу зараде у износу од 1.580.882,00 динара и приход по основу пресуде П1. бр. 421/14 од 06.02.2014. године у износу од 3.062.522,00 динара), односно констатована је пореска обавеза по основу годишњег пореза на доходак грађана за 2016. годину у износу од 144.784,00 динара. По пријему наведеног записника, пуномоћник пореског обвезника, Никић Младен изјавио је писане примедбе у којима оспорава чињеницу да је у поступку по жалби пореском обвезнику, овде жалиљи констатована пореска обавеза у већем износу у односу на обавезу утврђену ожалбеним решењем. По пријему писаних примедби Пореска управа, Филијала Ваљево сачинила је Додатак Записника у поступку по жалби број 107-438-03-00340/2020-1000-к од 02.03.2021. године. У наведеном Додатку Записника у поступку по жалби број 107-438-

03-00340/2020-1000-к од 02.03.2021. године, првостепени орган између осталог констатовао је да је ожалбеним решењем погрешно утврђена основица за обрачун пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање у износу од 2.146.828,00 динара, уместо у износу од 3.062.522,00 динара, односно да је погрешно утврђен износ опорезивог прихода по основу разлике накнаде зараде исплаћене по судској пресуди П1. бр. 421/14 од 06.02.2014. године.

Разматрајући списе предмета, имајући у виду напред наведено, према оцени овог органа, првостепени орган је ожалбено решење донео на основу непотпуно утврђеног чињеничног стања које се односи на висину оствареног прихода који подлеже опорезивању годишњим порезом на доходак грађана за 2016. годину, из ког разлога је донета одлука као у диспозитиву.

На основу наведеног, овај орган констатује да првостепени орган пре доношења ожалбеног решења није на поуздан начин утврдио чињенично стање, односно није утврдио све правно релевантне чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења (одлучне чињенице) у складу са начелом истине и слободне оцене доказа из члана 10. става 1. Закона о општем управном поступку, а које се односе на утврђивање износа оствареног прихода у 2016. години који подлеже опорезивању годишњим порезом на доходак грађана сагласно Закону о порезу на доходак грађана. Ово посебно из разлога што је првостепени орган у поступку по жалби констатовао друкчије чињенично стање у односу на чињенично стање утврђено ожалбеним решењем.

Из наведених разлога, овај орган налази да ожалбено решење број 107-438-03-00340/2020-10000-1 од 28.12.2020. године не пружа поуздан основ за доношење правилне и на закону засноване одлуке, па самим тим доводи у сумњу и могућност оцене правилности примене материјалног права и изречених жалбених навода.

С тим у вези, узимајући у обзир напред наведене одредбе закона, као и доказе достављене у списима предмета, првостепени орган је дужан да у поновном поступку, неспорно утврди износ и врсту прихода који је исплаћен пореском обвезнику по основу судске пресуде, као и чињеницу о датуму када је пореском обвезнику, овде жалиљи стварно и исплаћен наведени приход. Овај орган посебно указује првостепеном органу да у циљу правилног опредељења пореског третмана исплаћене камате са аспекта Закона о порезу на доходак грађана, у ПОНОВНОМ поступку, неспорно утврди да ли законска затезна камата коју је поред накнаде штете у висини изгубљене зараде остварио порески обвезник, по својој суштини представља накнаду штете у смислу чл. 277. и 278. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр. 29/78, ..., 57/89, „Службени лист СРЈ“, бр. 31/93, ..., 44/99 - др.пропис), односно да ли иста подлеже плаћању годишњег пореза на доходак грађана.

У ПОНОВНОМ поступку, првостепени орган ће на тако утврђено чињенично стање правилно применити материјалне прописе у складу са временским важењем истих, уз поштовање правила поступка, и донети решење у чијем образложењу ће пружити довољне и на закону засноване разлоге за своју одлуку, а све у складу са одредбама члана 141. Закона о општем управном поступку.

На основу члана 152. става 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

Ово решење је коначно у управном поступку, али се против истог може тужбом покренути управни спор код Управног суда Републике Србије у Београду, ул. Немањина бр. 9, у року од 30 дана од дана пријема решења.

Решено у Министарству финансија Републике Србије, Сектору за другостепени порески и царински поступак, Одељењу за другостепени порески поступак Београд, 28.07.2021. године, под бројем 438-03-00147/2021-39.

ПОМОЋНИК МИНИСТРА

Дејан Каравелић

ПИТАЊЕ

**Да ли је другостепено решење законито
(образложити одговор)?**

УПРАВНИ СПОР

Управни спор заокружује редовну контролу рада управе. Како хронолошки долази након првостепеног и другостепеног управног поступка, то задаци у овом одељку Практикума нужно подразумевају познавање правних института из управног поступка. Најважнији процесноправни и материјалноправни институти покривени задацима из овог одељка Практикума су следећи:

- тужба против ћутања управе,²⁰
- тужба против коначног акта,²¹
- захтев за преиспитивање судске одлуке,²²
- тужба за понављање поступка,²³
- притужба по Закону о полицији,²⁴

²⁰ Зоран Томић, *Коментар Закона о управним споровима*, ЈП Службени гласник, Београд, 2012; Радојка Маринковић, Вера Маринковић, Гордана Богдановић, *Приручник за израду судских одлука у Управном суду*, Управни суд Србије, Правосудна академија, Организација за европску безбедност и сарадњу, Београд, 2023; Добросав Миловановић, „Ћутање јавне управе“, *Зборник радова Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић*, 2021; Предраг Димитријевић, *Одговорност управе за нечињење: са посебним освртом на „ћутање „ управе*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево, 2005; Ратко Радошевић, „Управни спор због ћутања управе“, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, бр. 4/2015; Сања Голијанин, „Правна заштита грађана у случају ‘ћутања управе’“, *Годишњак Правног факултета*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево, бр. 1/2011.

²¹ Зоран Томић, *Коментар Закона о управним споровима*, ЈП Службени гласник, Београд, 2012; Радојка Маринковић, Вера Маринковић, Гордана Богдановић, *Приручник за израду судских одлука у Управном суду*, Управни суд Србије, Правосудна академија, Организација за европску безбедност и сарадњу, Београд, 2023; Милица Вукићевић Петковић, *Предмет управног спора*, докторска дисертација брањена на Правном факултету Универзитета у Нишу, 2017, доступно на <https://nardus.mpn.gov.rs/bitstream/handle/123456789/8387/Disertacija.pdf>, приступљено 18.10.2023; Јелена Јеринић, „Могућност судске контроле управних радњи у правном систему Републике Србије“, *Правни инструктор, Часопис за правну теорију и праксу*, бр. 39, Београд, 2013;

²² Зоран Томић, *Коментар Закона о управним споровима*, ЈП Службени гласник, Београд, 2012; Радојка Маринковић, Вера Маринковић, Гордана Богдановић, *Приручник за израду судских одлука у Управном суду*, Управни суд Србије, Правосудна академија, Организација за европску безбедност и сарадњу, Београд, 2023; Љубодраг Пљакић, „Дозвољеност захтева за преиспитивање судске одлуке Управног суда“, *Правни живот*, 10/2013; Невена Миленковић, „Дозвољеност захтева за преиспитивање судске одлуке Управног суда у условима редовне управноправне заштите“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, бр. 93, Ниш, 2021.

²³ Зоран Томић, *Коментар Закона о управним споровима*, ЈП Службени гласник, Београд, 2012; Радојка Маринковић, Вера Маринковић, Гордана Богдановић, *Приручник за израду судских одлука у Управном суду*, Управни суд Србије, Правосудна академија, Организација за европску безбедност и сарадњу, Београд, 2023; Марко Давинић, „Правна средства у управном спору“, *Зборник радова 150 година управног спора у Србији 1869 - 2019*, Управни суд, Београд, 2019; Невена Миленковић, *Правна средства у управном спору*, докторска дисертација одбрањена на Правном факултету Универзитета у Нишу, 2020, доступно на <https://nardus.mpn.gov.rs/bitstream/handle/123456789/18148/Disertacija.pdf?sequence=1>, приступљено 19.10.2023; Предраг Димитријевић, „Реформисање управно-судске заштите“, *Правни живот*, бр. 10/2007.

²⁴ Дарко Бикаревић, *Притужбе грађана као облик контроле рада полиције*, докторска дисертација брањена на Правном факултету Универзитета у Новом Саду, 2017, доступно на <https://nardus.mpn.gov.rs/handle/123456789/9336>, приступљено 18.10.2023; Р. Галовић, „Представке и притужбе као средство заштите права грађана: критички осврт и оцјена учинковитости“, *Правник*, бр.

- захтев за заштиту права у поступку јавних набавки,²⁵
- захтев за одобрење концентрације у поступку пред Комисијом за заштиту конкуренције,²⁶
- повраћај више плаћених доприноса за социјално осигурање.²⁷

Корисницима Практикума, поред релевантних одредби меродавних прописа, од користи при решавању задатака могу да буду и библиографске јединице наведене у фуснотама.

1/2014, Загреб; Б. Бабовић, *О контроли и надзору полиције*, Београдски центар за безбедносну политику, Београд, 2000; Драган Васиљевић, „Контрола полиције у демократској правној држави“, Тематски зборник радова *Положај и улога полиције у демократској држави*, Криминалистичко-полицијска академија, Београд, 2013; Томић, Зоран, Миловановић, Добросав, Цуцић, Вук, *Практикум за примену Закона о општем управном поступку*, Министарство државне управе и локалне самоуправе, Београд, 2017 (део о приговору); М. Живковић, Р. Зекавица, „Управна и судска контрола правних аката полиције“, Зборник радова *Супротстављање савременом организованом криминалу и тероризму*, књ. 2, Криминалистичко-полицијска академија, Београд, 2011; Љубиша Ваљаревић, *Механизам унутрашње контроле полиције и поступак подношења притужби*, доступно на <https://www.transparentnost.org.rs/images/stories/materijali/publikacije/ALAC/Unutrasnja%20kontrola%20policije%2010.pdf>, приступљено 18.10.2023; Жарко Петковић, *Модели контроле полиције у Републици Србији*, доступно на <https://fedorabg.bg.ac.rs/fedora/get/o:20774/bdef:Content/get>, приступљено 18.10.2023.

²⁵ Ђукић, Стана, *Посебни управни поступци у нашем правном систему*, Службени лист СФРЈ, Београд, 1965; Рађеновић, Мирјана, *Право посебних управних поступака*, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука, 2009; Козар, Владимир, „Заштита права у поступку јавне набавке“, *Право и привреда*, бр. 1–3/2014, Удружење правника у привреди, Београд; Миловановић, Добросав, Цуцић, Вук, Стојановић, Блаженка, „Унапређење система јавних набавки у циљу побољшања пословног окружења“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније*, Вук Радовић (ур.), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2016; Давинић, Марко, *Независна контролна тела у Републици Србији*, Досије, Београд, 2018; Миловановић, Добросав, „Разматрање институционалног оквира заштите права у поступцима јавних набавки“, *Право и привреда*, бр. 4–6/2019, Удружење правника у привреди, Београд; Пљакић, Љубодраг, „Проблеми управно-судске примене Закона о јавним набавкама“, *Право и привреда*, бр. 1–3/2019, Удружење правника у привреди, Београд; Стошић, Јасмина, „Битни недостаци понуде према Закону о јавним набавкама (‘Службени гласник РС’ бр. 124/2012, 14/15 и 68/15)“, *Билтен правне праксе Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки*, бр. 10–11, Београд, 2019; Вук Цуцић, *Спровођење и контрола поступка јавних набавки*, ЈП Службени гласник, Београд, 2020.

²⁶ Борис Беговић, Владимир Павић, *Увод у право конкуренције*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2012; Давинић, Марко, *Независна контролна тела у Републици Србији*, Досије, Београд, 2018; Бојан Влашки, „Управноправни аспекти заштите конкуренције у Босни и Херцеговини“, *Српска правна мисао*, бр. 49, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, 2016; Дијана Марковић-Бајаловић, „Правна сигурност и право конкуренције“, *Право и привреда*, бр. 7–9/2013; Дијана Марковић-Бајаловић, „Адекватност управносудске заштите у материји повреда конкуренције“, *Право и привреда*, бр. 2/2020.

²⁷ Јасмина Ивановић Кнежевић, „Жалба у пореском поступку“, *Право – теорија и пракса*, бр. 4–6/2013.

СПИСИ ПРЕДМЕТА

Република Србија
Министарство финансија
Пореска управа
Одељење за пореско рачуноводство
Центар Београд
Број: 252-433-02-99876-2023-0000
Датум: 17.03.2023

Министарство финансија – Пореска управа – Одељење за пореско рачуноводство – Центар Београд, у поступку по захтеву пореског обвезника Петра Петровића, из Београда, за повраћај више плаћених доприноса за социјално осигурање, на основу члана 10 Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/2002, 84/2002, 23/2003, 70/2003, 55/2004, 61/2005, 85/2005, 62/2006, 63/2006, 61/2007, 20/2009, 72/2009, 53/2010, 101/2011, 2/2012, 93/2012, 47/2013, 108/2013, 68/2014, 105/2014, 91/2015, 112/2015, 15/2016, 108/2016, 30/2018, 95/2018, 86/2019, 144/2020, 96/2021 и 138/2022) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/2016, 95/2018 и 2/2023), доноси:

РЕШЕЊЕ

I УСВАЈА СЕ захтев пореског обвезника Петра Петровића, из Београда, за повраћај више плаћених доприноса, у износу од 132.689,00 динара, за период 01.01.2022 – 31.12.2022. године.

II Жалба против овог решења не одлаже његово извршење.

Образложење

Порески обвезник Петар Петровић, из Београда, обратио се дана 14.02.2023. године са захтевом за повраћај више плаћених средстава на име доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за 2022. годину, уз који је достављено уверење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање о висини основице на коју је плаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање за 2022. годину.

Према члану 43, став 1 Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14, 112/15, 113/17, 95/18, 46/2019, 86/2019, 62/2021, 125/2022, 138/2022 и 76/2023), највишу годишњу основицу доприноса чини петоструки износ просечне годишње зараде у Републици исплаћене у години за коју се обрачунавају и плаћају доприноси.

Увидом у захтев и записник Одељења за канцеларијску контролу број 252-433-02-99876-2023-0000 од 14.03.2023. године, утврђено је да је подносилац захтева уплатио доприносе на основицу вишу од највише годишње основице за календарску годину за коју се обрачунавају доприноси за пензијско и инвалидско осигурање, чиме је

остварио право на повраћај више плаћених доприноса. Утврђено је да је порески обвезник уплатио 132.689,00 динара више за доприносе за пензијско и инвалидско осигурање.

Чланом 70, ставови 5 и 6 Закона о пореском поступку и пореској администрацији прописано је да, ако је износ уплате по основу пореза већи од дугованог износа, износ преплате може да се користи за намирење обавеза по истом основу које касније доспевају, намирују доспеле обавезе по другом основу или се врши повраћај на захтев обвезника. У конкретном случају испуњен је услов из цитиране одредбе.

На основу изложеног, а у складу са чланом 10 Закона о пореском поступку и пореској администрацији, решено је као у ставу I диспозитива.

Према члану 147 Закона о пореском поступку и пореској администрацији, жалба против пореског управног акта не одлаже његово извршење.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, Сектору за другостепени порески и царински поступак, Одељењу за другостепени поступак Београд у року од 15 дана од достављања решења странци. Жалба се предаје овом Одељењу, таксирана са 2.030,00 динара Републичке административне таксе.

НАЧЕЛНИК

З. Ч.

ЖАЛБА

- Министарству финансија, Сектору за другостепени порески и царински поступак,
Одељењу за другостепени поступак Београд -

Жалилац: Петар Петровић, из Београда

Предмет: Жалба против решења Министарства финансија, Пореске управе,
Одељења за пореско рачуноводство, Центра Београд, бр. 252-433-02-
99876-2023-0000 од 17.03.2023.

Дана 14. фебруара 2023. године поднео сам првостепеном органу захтев за повраћај више плаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за 2022. годину. Првостепени орган је усвојио мој захтев и решењем одредио да ми се изврши повраћај више плаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање у износу од 132.689,00 динара, за период 01.01.2022 – 31.12.2022. године.

Уз захтев за повраћај више плаћених доприноса поднео сам и уверење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање о висини основице на коју је плаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање за 2022. годину. Према приложеном уверењу вишак плаћених доприноса износио је 196.444,32 динара.

Дана 14.03.2023. године, електронским путем ми је првостепени орган доставио записник Одељења за канцеларијску контролу број 252-433-02-99876-2023-0000. У записнику је наведено да је интерном контролом дохотка утврђено да треба да ми се исплати само 132.689,00 динара на име више плаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање. Разлика између износа преплаћених доприноса до којег је дошао Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање и оног до којег је дошао првостепени орган оправдана је недостатком података које је требало да доставе исплатиоци прихода.

На достављени записник поднео сам примедбу у којој сам истакао да уверење које је издао Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање представља јавну исправу у смислу Закона о општем управном поступку, јер је, сагласно чл. 117 тог закона, у прописаном облику издао орган, у границама своје надлежности. Према чл. 118, ст. 2 истог закона, јавна исправа доказује оно што се у њој утврђује или потврђује. Првостепени орган је требало да објасни на основу чега је утврдио да издата јавна исправа садржи нетачне податке. Трбало је да објасни који су то докази којима је поклатио поверење и зашто их сматра убедљивијим од исправе коју је издао Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, као једини (или макар примарно) надлежан за вођење евиденције о уплаћеним доприносима за пензијско и инвалидско осигурање.

Како то није учинио, првостепени орган је нетачно утврдио чињенично стање, повредио правила поступка, а нарочито начело истине и слободне оцене доказа (чл. 10 Закона о општем управном поступку) и, последично, погрешно применио материјално право.

Из наведених разлога захтевам од другостепеног органа да поништи ожалбено решење и да утврди да је износ више плаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, који треба да ми се врати, заправо, 196.444,32 динара.

Београд, 25. март 2023. године

ЖАЛИЛАЦ
Петар Петровић

ТУЖБА

- Управном суду -

Предмет: Ћутање управе

Вредност спора: непроцењиво

Тужилац: Петар Петровић, из Београда

Предмет: Тужба против ћутања управе

Дана 14. фебруара 2023. године поднео сам првостепеном органу захтев за повраћај више плаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за 2022. годину. Првостепени орган је усвојио мој захтев и решењем одредио да ми се изврши повраћај више плаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање у износу од 132.689,00 динара, за период 01.01.2022 – 31.12.2022. године.

Против наведеног решења изјавио сам 25. марта 2023. године жалбу туженом органу – Министарству финансија, Сектору за другостепени порески и царински поступак, Одељењу за другостепени поступак Београд.

ДОКАЗ: Копија жалбе против решења Министарства финансија, Пореске управе, Одељења за пореско рачуноводство, Центра Београд, бр. 252-433-02-99876-2023-0000 од 17.03.2023.

Како тужени орган није одлучио о жалби у законом предвиђеном року од 60 дана од подношења жалбе, захтевам да Суд донесе следећу

ПРЕСУДУ

I ТУЖБА СЕ УСВАЈА и налаже се туженом органу да донесе решење којим ће одлучити о жалби тужиоца против решења Министарства финансија, Пореске управе, Одељења за пореско рачуноводство, Центра Београд, бр. 252-433-02-99876-2023-0000 од 17.03.2023.

II НАЛАЖЕ СЕ туженом да у року од 15 дана од пријема ове пресуде исплати 16.000,00 динара тужиоцу на име трошкова поступка.

ТУЖИЛАЦ

Петар Петровић

ЗАКОН О УПРАВНИМ СПОРОВИМА
(„Службени гласник РС“, бр. 111/2009)

Предмет управног спора

Члан 3.

У управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита.

У управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита.

Суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбе овог закона које се односе на управни акт, примењују се и на друге акте против којих се може водити управни спор.

IV ПРЕДМЕТ УПРАВНОГ СПОРА

Коначни управни акт

Члан 14.

Управни спор може се покренути против управног акта који је донет у другом степену.

Управни спор може се покренути и против првостепеног управног акта против кога није дозвољена жалба у управном поступку.

Ћутање управе

Члан 15.

Управни спор може се покренути и када надлежни орган о захтеву, односно жалби странке није донео управни акт, под условима предвиђеним овим законом.

Повраћај одузетих ствари и накнада штете

Члан 16.

У управном спору може се тражити и повраћај одузетих ствари и накнада штете која је тужиоцу нанета извршењем акта који се оспорава.

Рок за подношење тужбе због ћутања управе

Члан 19.

Ако другостепени орган, у року од 60 дана од дана пријема жалбе или у законом одређеном краћем року, није донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по накнадном захтеву странке поднетом другостепеном органу, странка по истеку тога рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта.

Ако првостепени орган по захтеву странке није у року предвиђеном законом којим се уређује општи управни поступак, донео решење против којег није дозвољена жалба, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по накнадном захтеву странке, странка по истеку тога рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта.

VI ПРЕТХОДНИ ПОСТУПАК

Одбацивање тужбе због њене неуредности

Члан 25.

Ако је тужба непотпуна или неразумљива, судија појединац позваће тужиоца да у остављеном року отклони недостатке тужбе и указаће му на последице ако не поступи по захтеву суда.

Ако тужилац у остављеном року не отклони недостатке у тужби који спречавају рад суда, судија појединац из става 1. овог члана решењем ће одбацивати тужбу као неуредну, ако не нађе да је оспорени управни акт ништав.

Ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу као неуредну, то ће учинити веће суда.

Одбацивање тужбе из других законских разлога

Члан 26.

Судија појединац решењем ће одбацивати тужбу и ако утврди:

- 1) да је тужба поднета неблаговремено (члан 18) или пре времена (члан 19);
- 2) да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору (члан 3);
- 3) да уз тужбу поднету због ћутања управе нису приложени сви докази (члан 22. став 3);
- 4) да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или у његов на закону засновани интерес (члан 11. став 1);
- 5) да је после подношења тужбе оспорени акт поништен по тужби друге странке;
- 6) да се против управног акта који се тужбом оспорава могла изјавити жалба, а жалба није уопште или није благовремено изјављена, или је жалилац одустао од жалбе у току другостепеног поступка;
- 7) да већ постоји правноснажна судска одлука донета у управном спору о истој ствари.

Ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овога члана, то ће учинити веће суда.

VIII СУДСКЕ ОДЛУКЕ

1. Пресуда

Решавање спора

Члан 40.

Суд решава спор пресудом.

Пресудом се тужба уважава или одбија као неоснована.

Суд доноси пресуду већином гласова.

О већању и гласању води се посебан записник који потписују сви чланови већа и записничар.

Већање и гласање врши се без присуства странака.

Пресуде донете у спору због ћутања управе

Члан 44.

Када је тужба поднета на основу члана 19. овог закона, а суд нађе да је основана, пресудом ће уважити тужбу и наложити да надлежни орган донесе решење. Ако суд располаже потребним чињеницама, а природа ствари то дозвољава, он може својом пресудом непосредно решити управну ствар.

ЗАКОН О ПОРЕСКОМ ПОСТУПКУ И ПОРЕСКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ

(„Службени гласник РС“, бр. 80/2002, 84/2002, 23/2003, 70/2003, 55/2004, 61/2005, 85/2005, 62/2006, 63/2006, 61/2007, 20/2009, 72/2009, 53/2010, 101/2011, 2/2012, 93/2012, 47/2013, 108/2013, 68/2014, 105/2014, 91/2015, 112/2015, 15/2016, 108/2016, 30/2018, 95/2018, 86/2019, 144/2020, 96/2021 и 138/2022)

Глава трећа

СТРАНКЕ У ПОРЕСКОМ ПОСТУПКУ

Садржина порескоправног односа

Члан 10.

Порескоправни однос је однос јавног права који обухвата права и обавезе у пореском поступку Пореске управе с једне и физичког, односно правног лица, као и отвореног инвестиционог фонда, односно алтернативног инвестиционог фонда који нема својство правног лица, а који је уписан у одговарајући регистар у складу са законом (у даљем тексту: фонд), с друге стране, којим се уређује:

1) обавеза плаћања пореза, обавеза обезбеђења пореске обавезе и обавеза плаћања споредних пореских давања од стране физичког, односно правног лица, као и фонда и право Пореске управе да захтева испуњење ових обавеза;

2) обавеза физичког, односно правног лица, као и фонда да, у складу са законом, утврди порез, односно, по одбитку, наплати порез у име пореског обвезника, води прописано рачуноводство, подноси пореске пријаве, доставља Пореској управи тражену документацију и податке, не обавља плаћања на начин друкчији од прописаног, дозволи преглед свог пословања службеном лицу Пореске управе и друге законом утврђене обавезе чињења, нечињења или трпљења, у циљу благовременог и правилног плаћања пореза, као и право Пореске управе да захтева испуњење ових обавеза.

У порескоправном односу из става 1. овог члана, физичко, односно правно лице, као и фонд има право:

1) на повраћај више или погрешно плаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и на повраћај пореза када је то другим пореским законом предвиђено;

2) на пореску рефакцију, односно на рефундацију пореза у складу са пореским законом;

3) да користи порески кредит у односу на пореску обавезу, односно обавезу по основу споредних пореских давања;

4) да користи више или погрешно плаћени порез односно споредна пореска давања за намирење доспелих обавеза по другом основу, путем прекњижавања.

Ако се лице из става 2. овог члана определи за повраћај више или погрешно плаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и за рефакцију, односно рефундацију пореза, односно за намирење доспелих обавеза по другом основу путем прекњижавања пореза, Пореска управа има обавезу да по захтеву донесе решење

без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, ако пореским законом није друкчије уређено.

Уз захтев за повраћај више или погрешно плаћеног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање порески обвезник – физичко лице подноси и решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање о утврђеном праву на повраћај доприноса за пензијско и инвалидско осигурање.

Порески кредит је износ за који се умањује пореска обавеза.

Захтев из става 3. овог члана порески обвезник може поднети у електронском облику преко портала Пореске управе или у писменом облику – непосредно или путем поште.

Друга права физичког, односно правног лица и обавезе Пореске управе из порескоправног односа уређени су овим законом.

Ако порески обвезник предаје документ на језику и писму који код пореског органа нису у службеној употреби у складу са законом којим се уређују службена употреба језика и писама, порески орган ће одредити рок који не може бити краћи од пет дана у којем ће порески обвезник доставити оверени превод на српски језик.

Ако порески обвезник у остављеном року не достави оверени превод из става 6. овог члана, сматра се да документ није ни поднет.

Редослед намирења

Члан 70.

Порески обвезник одређује приликом уплате врсту дугованог пореза које плаћа.

Распоред уплаћеног износа врши се по следећем редоследу:

- 1) износ главне пореске обавезе;
- 2) камата;
- 3) трошкови наплате.

Ако порески обвезник дугује плаћање више врста пореза, а уплаћени износ није довољан за плаћање укупног пореског дуга, поједине врсте пореза наплаћују се по редоследу њиховог доспевања.

Код пореза из става 3. овог члана који доспевају истовремено, наплата се врши сразмерно учешћу појединог пореза у укупно доспелом пореском дугу.

Ако је износ уплате по основу пореза већи од дугованог износа, износ преплате може да се користи за намирење обавеза по истом основу које касније доспевају.

У случају из става 5. овог члана, на захтев пореског обвезника:

- 1) намирује се дуговани порез по другом основу;
- 2) врши се повраћај, ако нема доспелих обавеза по другом основу.

Захтевом из става 6. овог члана не сматра се опредељење пореског обвезника да му се изврши повраћај пореза на додату вредност из пореске пријаве за порез на додату вредност.

У случају када се у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност врши повраћај пореза, пореском обвезнику се врши повраћај умањен за износ дугованог пореза доспелог по другом основу.

Правно дејство жалбе

Члан 147.

Жалба не одлаже извршење пореског управног акта.

Изузетно, другостепени орган може одложити извршење пореског управног акта којим је утврђена пореска обавеза против којег је изјављена жалба, ако порески обвезник документује да би плаћањем пореза или споредних пореских давања пре коначности побијаног акта претрпео битну економску штету.

Закључак о одлагању извршења, против којег жалба није допуштена, доноси другостепени орган у року од пет дана од дана пријема захтева.

По жалби другостепени орган мора одлучити у року од 60 дана од дана предаје жалбе.

Ако се поступак по жалби оконча на начин из члана 152. став 3. овог закона, првостепени порески орган је дужан да поступи по налогу другостепеног органа у року од 40 дана од дана пријема другостепеног решења.

Ако је на основу пореског решења против којег је изјављена жалба покренут поступак принудне наплате, а поступак по жалби се не оконча у року из ст. 4. и 5. овог члана, принудна наплата се прекида закључком док се пореском обвезнику не достави решење по жалби, односно док првостепени порески орган не поступи по налогу другостепеног органа.

ЗАКОН О ДОПРИНОСИМА ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

(Службени гласник РС, бр. 84/2004, 61/2005, 62/2006, 5/2009, 52/2011, 101/2011, 7/2012, 8/2013, 47/2013, 108/2013, 6/2014, 57/2014, 68/2014, 5/2015, 112/2015, 5/2016, 7/2017, 113/2017, 7/2018, 95/2018, 4/2019, 86/2019, 5/2020, 153/2020, 6/2021, 44/2021, 118/2021, 10/2022, 138/2022 и 6/2023)

Члан 42.

Највишу месечну основицу доприноса чини петоструки износ просечне месечне зараде у Републици исплаћене, односно остварене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца септембра у текућој години, за који период су објављени подаци републичког органа надлежног за послове статистике, ако овим законом није друкчије одређено.

Износ највише месечне основице, из става 1. овог члана, сваке године објављује министар надлежан за послове финансија, а примењује се од првог дана наредног месеца по објављивању тог износа.

3. Највиша годишња основица доприноса

Члан 43.

Највишу годишњу основицу доприноса чини збир износа 12 месечних основица из члана 42. овог закона.

Износ највише годишње основице, из става 1. овог члана, сваке године објављује министар надлежан за послове финансија.

ЗАДАТАК

У својству Управног суда одлучите о тужби.

СПИСИ ПРЕДМЕТА

ПРИТУЖБА НА РАД ПОЛИЦИЈЕ - Начелнику Полицијске управе Зајечар -

Поштовани господине Недељковићу,

Дана 13. маја 2023. године, задржан сам од стране припадника саобраћајне полиције на регионалном путу Зајечар – Књажевац око 3 сата ујутру. Полицајац који ме је зауставио спровео је контролу да би утврдио да ли сам под дејством алкохола. Утврђено је да сам имао 0,57 mg/ml алкохола у крви.

Одмах сам затражио да ми омогући да потпишем записник и да продужим даље својим путем. Нажалост, полицајац, који је скинуо службену значку, на мој захтев да се представи и покаже ми број службене значке или легитимацију, одговорио је одрично. Уместо припремања записника, Н. Н. полицајац одлучио је да ме искључи из саобраћаја и задржи у полицијској станици у Зајечару.

У станицу сам одведен у 4:35 (погледао сам на сат у полицијској станици при уласку). Одведен сам и закључан у подрум зграде у просторију без мокрог чвора. Одузет ми је телефон.

Полицајац који ме је закључао у ту безусловну просторију је дошао по мене тек у 18:47 (погледао сам на сат чим сам се попео на спрат зграде полицијске станице). Кад сам га питао зашто ме је толико дуго оставио у подруму, без приступа телефону или, ако би затребало, лекару или другој врсти помоћи, он ми је саопштио да је тај дан била субота, да је изашао да прослави рођење братанца и да је заборавио да сам остао закључан у станици.

Није сувишно рећи да су ме породица и пријатељи тражили у болници, код пријатеља, познаника, па и у полицијској станици, али да нису могли да ме нађу, јер полицајац који ме је задржао није о томе сачинио службену белешку, нити је било кога о томе обавестио. Држим за себе да, као лекар – хирург, запослен у регионалној болници, уживам одређено поштовање пријатеља, породице, родбине, па и шире друштвене заједнице у овом граду. Док су ме породица и пријатељи бесомучно и безуспешно тражили, велики број људи је накнадно добио информацију да сам задржан у полицијској станици. Ја сам морао свима да објашњавам да није требало да будем задржан на трежњењу и да сам се само враћао са славе код пријатеља, те да сам попио коју чашу алкохола, а да је због тога што сам на дијети ниво алкохола прешао законску границу.

Молим Вас да по мојој притужби утврдите идентитет полицајца који ме је незаконито лишио слободе и да против њега покренете дисциплински и кривични поступак.

Зајечар, 18. мај 2023. године.

Притужилац
Д. Ђ.
Улица и број, Зајечар
Тел.Email:

Република Србија
Министарство унутрашњих послова
Дирекција полиције

Полицијска управа Зајечар

Начелник

Број: 03-12-334598/23

Датум: 26. мај 2023. године

Зајечар

ЗАПИСНИК

са разговора одржаног са притужиоцем Д. Ђ.

Присутни:

- Митар Недељковић, начелник Полицијске управе Зајечар, руководилац притужбеног поступка.
- Д. Ђ., притужилац.

Време почетка разговора: 14:00, 26. маја 2023. године.

Време окончања разговора: 15:30, 26. маја 2023. године.

Сврха састанка: Разговор о притужби Д. Ђ. поднетој 18. маја 2023. године.

Садржина разговора:

По пријему притужбе, руководилац притужбеног поступка је утврдио да је притужба поднета благовремено, то јест, пре истека рока од 30 дана од наводно незаконитог и/или неправилног поступања или пропуштања запосленог у Министарству. Руководилац притужбеног поступка, такође, је констатовао да су испуњени услови за вођење притужбеног поступка, јер је притужба разумљива, поднета од стране овлашћеног лица, а описано поступање или пропуштање поступања запосленог у Министарству може се сматрати притужбеном радњом.

Руководилац констатује и да је увидом у евиденцију задужења припадника саобраћајне полиције за 12. мај 2023. године утврђено да је извршена контрола ради провере да ли је притужилац управљао моторним возилом под дејством алкохола. Контролом алкометра утврђено је да је притужилац имао 0,57 mg/ml алкохола у крви кад је заустављен у саобраћају. Увидом у евиденцију задужења припадника саобраћајне полиције за односни датум, утврђено је да је контролу спровео запослени у Министарству М. Г., те да он има положај притуженика у датом поступку. То је потврдио и притужилац, којем је показана фотографија притуженика.

Руководилац је писаним позивом, уз који је приложио копију притужбе, позвао притуженика на разговор ради изјашњења о наводима притужбе и уједно га обавестио да, ако није у могућности да учествује у притужбеном поступку, своју изјаву која се односи на притужбену радњу може доставити у писаном облику. Притуженик није био у могућности да присуствује, па је доставио писану изјаву у којој је негирао наводе притужиоца који се тичу одбијања да се представи, да покаже службену значку или легитимацију. Притуженик није негирао искључивање из саобраћаја и задржавање притужиоца у полицијској станици ради трежњења. Притуженик је негирао да је притужиоца сместио у подрум, у просторију без мокрог чвора, као и да га је задржао на трежњењу дуже од 12 сати.

Притужилац је остао при својим наводима и додатно затражио да се увидом у видео записе са камера у полицијској станици утврди кад је, где и колико дуго задржан.

Притужилац није прихватио став руководиоца притужбеног поступка да права и слободe нису биле повређене нити угрожене притужбеном радњом и затражио је да о његовој притужби одлучи притужбена комисија, којој ће списи предмета бити прослеђени.

Руководилац притужбеног поступка

Митар Недељковић, с.р.

Притужилац

Д. Ђ

ДОПУНА ПРИТУЖБЕ НА РАД ПОЛИЦИЈЕ
- Комисији за притужбе -

Поштовани господине Савићу,

Дана 18. маја 2023. године, поднео сам притужбу на рад запосленог у Министарству унутрашњих послова М. Г. Након тога сам био на разговору са руководиоцем првостепеног притужбеног поступка, начелником Полицијске управе Зајечар, господином Митром Недељковићем. Нисам се сагласио са његовим ставом да моја права и слободе нису биле повређене нити угрожене притужбеном радњом и затражио сам да о притужби одлучи притужбена комисија.

Након одржавања тог разговора, почео сам да се распитујем о односу руководиоца првостепеног притужбеног поступка и притуженика. Оно што ме је нагнало на то је сумња у непристрасност руководиоца првостепеног притужбеног поступка. Током целог разговора је упорно тражио оправдање за оно што је учинио притуженик и покушавао да ме убеди да одустанем од притужбе.

Распитивањем сам сазнао да је руководилац првостепеног притужбеног поступка рођени брат жене притуженика. Мислим да би и то требало да имате у виду приликом одлучивања.

Зајечар, 28. мај 2023. године.

Притужилац

Д. Ђ.

Улица и број, Зајечар

Тел.

Email: [.....](#)

Република Србија
Министарство унутрашњих послова
Дирекција полиције
Комисија за притужбе Полицијске управе Зајечар
Број: 03-12-334598/23
Датум: 16. јуна 2023. године
Зајечар

ОДГОВОР ПРИТУЖИОЦУ

Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, Комисија за притужбе Полицијске управе Зајечар, на основу члана 235, став 1 Закона о полицији („Службени гласник РС“, бр. 6/2016, 24/2018 и 87/2018) и члана 9 Правилника о притужбеном поступку у Министарству унутрашњих послова („Службени гласник РС“, бр. 90/2019), по притужби Д. Ђ. против запосленог у Министарству унутрашњих послова М. Г., на седници одржаној 13. јуна 2023. године донела је одлуку да не усвоји притужбу притужиоца Д. Ђ., те да не наложи покретање било каквог правног поступка против притуженика. У овом одговору наводе се најважнији разлози због којих је Комисија за притужбе сматрала притужбу неоснованом.

Комисија сматра доказаним у притужбеном поступку следеће чињенице: да је Д. Ђ. дана 13. маја 2023. године, задржан од стране припадника саобраћајне полиције, М. Г., на регионалном путу Зајечар – Књажевац око 3 сата ујутру; да је том приликом извршена контрола и утврђено да је Д. Ђ. управљао моторним возилом под дејством алкохола; да је Д. Ђ. имао 0,57 mg/ml алкохола у крви; да је Д. Ђ. искључен из саобраћаја и задржан до отржењења у полицијској станици у Зајечару.

Комисија не сматра доказаним навод притужиоца да је био смештен у подрум, у просторију без мокрог чвора, као и да је био задржан на трежњењу дуже од 12 сати. Те наводе је негирао притуженик, а притужилац није успео да их докаже било којим доказним средством.

Председник комисије

Огњен Хекторовић

**ЗАКОН О УПРАВНИМ СПОРОВИМА
(„Службени гласник РС“, бр. 111/2009)**

Предмет управног спора

Члан 3.

У управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита.

У управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита.

Суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбе овог закона које се односе на управни акт, примењују се и на друге акте против којих се може водити управни спор.

Одређење управног акта

Члан 4.

Управни акт, у смислу овог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Одређење управне ствари

Члан 5.

Управна ствар, у смислу овог закона, јесте појединачна неспорна ситуација од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произилази потреба да се будуће понашање странке ауторитативно правно одреди.

IV ПРЕДМЕТ УПРАВНОГ СПОРА

Коначни управни акт

Члан 14.

Управни спор може се покренути против управног акта који је донет у другом степену.

Управни спор може се покренути и против првостепеног управног акта против кога није дозвољена жалба у управном поступку.

Ћутање управе

Члан 15.

Управни спор може се покренути и када надлежни орган о захтеву, односно жалби странке није донео управни акт, под условима предвиђеним овим законом.

Одбацивање тужбе из других законских разлога

Члан 26.

Судија појединац решењем ће одбацили тужбу и ако утврди:

- 1) да је тужба поднета неблаговремено (члан 18) или пре времена (члан 19);
- 2) да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору (члан 3);
- 3) да уз тужбу поднету због ћутања управе нису приложени сви докази (члан 22. став 3);
- 4) да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или у његов на закону засновани интерес (члан 11. став 1);
- 5) да је после подношења тужбе оспорени акт поништен по тужби друге странке;
- 6) да се против управног акта који се тужбом оспорава могла изјавити жалба, а жалба није уопште или није благовремено изјављена, или је жалилац одустао од жалбе у току другостепеног поступка;
- 7) да већ постоји правноснажна судска одлука донета у управном спору о истој ствари.

Ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овога члана, то ће учинити веће суда.

VIII СУДСКЕ ОДЛУКЕ

1. Пресуда

Решавање спора

Члан 40.

Суд решава спор пресудом.

Пресудом се тужба уважава или одбија као неоснована.

Суд доноси пресуду већином гласова.

О већању и гласању води се посебан записник који потписују сви чланови већа и записничар.

Већање и гласање врши се без присуства странака.

2. Решење

Сходна примена одредаба које се односе на пресуде

Члан 48.

Одредбе чл. 46. и 47. овог закона сходно се примењују и на доношење судских решења.

ЗАКОН О ПОЛИЦИЈИ

(„Службени гласник РС“, бр. 6/2016, 24/2018 и 87/2018)

Контрола рада решавањем притужби

Право на подношење притужбе

Члан 234.

Притужбу може поднети свако лице (у даљем тексту: притужилац) које сматра да су му поступањем или пропуштањем поступања запосленог (у даљем тексту: притуженик) при вршењу службених задатака повређена људска и мањинска права и слободе, у року од 30 дана од дана када се притужена радња догодила.

Притужба може да се поднесе и на рад Министарства.

Притужиоцу ће се омогућити учешће у притужбеном поступку.

На основу поднете притужбе спроводи се притужбени, односно скраћени поступак.

Поднете притужбе достављају се на даље поступање надлежној организационој јединици Министарства.

Притужба која није поднета у року из става 1. овог члана, решава се у скраћеном поступку.

Уколико притужба садржи елементе кривичног дела, о притужби се, без одлагања, обавештава надлежни јавни тужилац, Сектор унутрашње контроле и руководиоца организационе јединице у којој притуженик ради, који о наведеном обавештавају притужиоца.

Уколико притужба садржи елементе повреде службене дужности, руководиоца организационе јединице у којој притуженик ради без одлагања покреће дисциплински поступак против притуженика, о чему обавештава притужиоца.

Притужбени поступак

Члан 235.

Притужбени поступак спроводи руководиоца организационе јединице у којој ради притуженик или лице које он овласти, односно комисија за решавање притужби (у даљем тексту: Комисија).

Након пријема притужбе, руководиоца је дужан да притужиоца обавести о покретању притужбеног поступка и да га позове на разговор у року од 15 дана од дана пријема притужбе.

У притужбеном поступку, руководиолац решава притужбу усаглашавањем ставова са притужиоцем.

Ако се ставови по питању постојања угрожавања или повреде људских и мањинских права и слобода не усагласе, притужба се уступа на решавање Комисији.

Притужба се уступа Комисији и када се уредно позвани притужилац не одазове позиву на разговор, а руководиоца обавести да по притужби поступа Комисија.

Ако се притужилац не одазове на позив руководиоца из става 1. овог члана и не захтева да по притужби поступа Комисија, сматра се да је притужилац одустао од притужбе.

Притужбени поступак пред руководиоцем организационе јединице окончава се у року од 30 дана од дана пријема притужбе.

Поступак пред Комисијом окончава се достављањем писаног одговора притужиоцу у року од 30 дана од дана уступања притужбе на решавање.

Административно-техничке послове у притужбеном поступку обављају притужбене јединице.

Притужбена јединица је организациона јединица надлежна за притужбе у седишту Министарства и у полицијским управама, или организациона јединица коју за то одреди руководиолац.

На притужбени поступак супсидијарно се примењује закон којим се уређује општи управни поступак.

Начин поступања у току притужбеног поступка прописује министар.

Члан 236.

Према притуженицима за које се у притужбеном поступку утврди да су својим поступањем повредили или угрозили људска и мањинска права и слободе притужиоца, руководиоци организационих јединица у Министарству предузимају одговарајуће мере.

Руководиоци из става 1. овог члана дужни су да извештај о предузетим мерама доставе надлежној притужбеној јединици, као и да о предузетим мерама обавесте притужиоца.

Комисија за решавање притужби

Члан 237.

Комисија за решавање притужби састављена је од три члана: председника комисије, члана из Министарства и једног представника јавности.

Чланове комисије решењем именује и разрешава министар.

Председник комисије је полицијски службеник којег предлаже Дирекција полиције, односно друга надлежна организациона јединица Министарства.

Чланови комисија су запослени у Министарству, које предлаже Дирекција полиције или организациона јединица Министарства у којој запослени – притуженик ради.

Представнике јавности у комисији у седишту Министарства, именује министар на предлог организација стручне јавности и невладиних организација.

Представнике јавности у комисијама у седишту полицијских управа именује министар на предлог органа локалне самоуправе са подручја појединих полицијских управа.

Чланови комисије именују се на период од четири године.

Комисија заседа у потребном броју већа у седишту Министарства, као и у седишту полицијских управа.

Члан 238.

Представницима јавности који учествују у раду Комисије припада накнада за рад на седници Комисије у висини износа дневнице за службено путовање која важи за запослене у државним органима.

Надзор над решавањем притужби у притужбеном поступку

Члан 239.

Надзор над спровођењем притужбеног поступка од стране руководиоца организационе јединице врши надлежна притужбена јединица и Дирекција полиције.

Надзор над притужбеним поступком од стране комисије за решавање притужби врши стручно лице које је министар за то овластио.

Начин поступања током надзора над решавањем притужби уређују се актом из члана 235. став 12. овог закона.

Евидентирање и извештавање

Члан 240.

Евиденцију притужби и извештавање о решавању притужби врше надлежне притужбене јединице у складу са прописом којим се уређују евиденције и обрада података у области унутрашњих послова.

Годишњи извештај о решавању притужби у Министарству јавно се објављује на службеном веб сајту Министарства.

Решавање притужби у скраћеном поступку

Члан 241.

У скраћеном поступку притужбе решава руководиоца организационе јединице у којој ради притуженик, односно на коју се притужба односи (у даљем тексту: руководиоца).

Руководилац проверава наводе притужбе, и у року од 60 дана од дана пријема притужбе, извештава подносиоца о исходу провера.

Руководилац неће поступати по притужби у следећим случајевима:

- 1) када је притужба поновљена, а нису поднети нови докази;
- 2) када се ради о очигледној злоупотреби права на подношење притужбе.

О исходу скраћеног поступка из става 3. овог члана руководилац је дужан да подносиоцу одговори искључиво након првог обраћања.

Члан 242.

О исходу спроведеног притужбеног поступка руководилац или председник Комисије из члана 235. став 1. овог закона обавештава Дирекцију полиције, односно другу надлежну организациону јединицу Министарства.

Члан 243.

Подношење лажне притужбе сматра се лажним пријављивањем у смислу кривичног законодавства.

ЗАКОН О БЕЗБЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА

(„Службени гласник РС“, бр. 41/2009, 53/2010, 101/2011, 32/2013, 55/2014, 96/2015, 9/2016, 24/2018, 41/2018, 41/2018, 87/2018, 23/2019, 128/2020 и 76/2023)

5. Психофизички услови за управљање возилом

Члан 187.

Возач који је неспособан за безбедно управљање возилом, односно у толикој мери уморан, односно болестан или је у таквом психичком стању да није способан да безбедно управља возилом, не сме да управља возилом у саобраћају.

Возач не сме да управља возилом у саобраћају на путу нити да почне да управља возилом ако је под дејством алкохола и /или психоактивних супстанци.

Под дејством алкохола је возач, односно лице за које се анализом одговарајућег узорка крви утврди садржај алкохола већи од 0,20 мг/мл или ако је присуство алкохола у организму утврђено одговарајућим средствима или апаратима за мерење алкохолисаности (алкометром и др.), што одговара садржини алкохола у крви већој од 0,20 мг/мл.

Изузетно од одредби става 3. овог члана када учествује у саобраћају не сме да има у организму психоактивних супстанци или алкохола или да показује знаке поремећаја, које су последица конзумирања алкохола и/или психоактивних супстанци:

- 1) возач моторног возила које је регистровано за превоз више од осам лица, осим возача, односно чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг,
- 2) возач моторног возила који обавља јавни превоз лица, односно ствари,
- 3) возач возила којим се превозе опасне материје, односно врши ванредни превоз,
- 4) возач возила категорије А1, А2, АМ и А,
- 5) инструктор вожње када обавља практичну обуку кандидата за возаче,

- 6) кандидат за возача током практичне обуке и полагања практичног испита,
- 7) возач са пробном возачком дозволом,
- 8) лице које надзире возача са пробном возачком дозволом,
- 9) испитивач на практичном испиту,
- 10) возач возила са правом првенства пролаза и возач возила под пратњом.

Према утврђеном садржају алкохола у крви степени алкохолисаности возача, инструктора вожње и кандидата за возача су:

- 1) до 0,20 мг/мл - блага алкохолисаност,
- 2) више од 0,20 мг/мл до 0,50 мг/мл - умерена алкохолисаност,
- 3) више од 0,50 мг/мл до 0,80 мг/мл - средња алкохолисаност,
- 4) више од 0,80 мг/мл до 1,20 мг/мл - висока алкохолисаност,
- 5) више од 1,20 мг/мл до 1,60 мг/мл - тешка алкохолисаност,
- 6) више од 1,60 мг/мл до 2,00 мг/мл - веома тешка алкохолисаност,
- 7) више од 2,00 мг/мл - потпуна алкохолисаност.

Под дејством психоактивних супстанци је лице за које се испитивањем помоћу одговарајућих средстава и метода (тест за утврђивање присуства психоактивних супстанци и др.) утврди присуство ових супстанци у организму.

Возач је неспособан за безбедно управљање возилом када се стручним прегледом утврди да је у толикој мери уморан, болестан или је у таквом психофизичком стању да није способен да безбедно управља возилом.

Сматраће се да возач управља возилом у саобраћају када је покренуо возило са места на путу.

Одредбе овог члана примењују се и на возаче трамваја.

5. Задржавање возача који су искључени због психофизичког стања

Члан 283.

Возач код кога је утврђена тешка, веома тешка или потпуна алкохолисаност и/или је под дејством психоактивних супстанци, задржаће се по наредби полицијског службеника до отрежњења, а најдуже 12 сати.

Мера из става 1. овог члана може се применити на возача под дејством алкохола код кога је утврђена и мања садржина алкохола у крви ако изражава намеру, односно ако постоји опасност да ће наставити са управљањем возилом након што је искључен из саобраћаја.

Задржавање је обавезно и за возача који одбије да се подвргне испитивању на присуство алкохола и/или других психоактивних супстанци.

Ближе прописе о условима које мора испуњавати просторија за задржавање прописује министар надлежан за послове здравља уз сагласност Министарства унутрашњих послова.

ПРАВИЛНИК О ПРИТУЖБЕНОМ ПОСТУПКУ У МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

(„Службени гласник РС“, бр. 90/2019)

Члан 8.

Притужбени поступак спроводи руководиоца организационе јединице Министарства у којој ради притуженик (у даљем тексту: руководиоца) или лице кога он овласти, односно Комисија за решавање притужби (у даљем тексту: Комисија).

Под руководиоцем из става 1. овог члана, у смислу овог правилника, сматра се шеф Кабинета министра, секретар Министарства, начелник сектора, директор полиције, начелници управа у седишту Министарства, начелник службе, начелник Командно-оперативног центра, командант специјалне и посебних јединица полиције, начелник Полицијске управе за град Београд, начелник подручне полицијске управе, начелници регионалних центара граничне полиције и начелник полицијске станице, односно лице које они овласте за решавање притужбе.

Изузетно, ако је притужба поднета против запослених у две или више организационих јединица у истој подручној полицијској управи, а односи се на исти догађај, јединствени притужбени поступак спроводи руководиоца организационе јединице кога за то посебно овласти начелник подручне полицијске управе односно Комисија за решавање притужби подручне полицијске управе у којој притуженици раде.

Ако је притужба поднета против запослених у подручној полицијској управи и седишту Министарства или се ради о притужби на рад запослених из више организационих јединица у седишту Министарства, а односи се на исти догађај, јединствени притужбени поступак спроводи руководиоца непосредно шире организационе јединице у односу на организационе јединице у којима раде притуженици или лице кога он овласти, односно Комисија за решавање притужби у седишту министарства.

Овлашћење за решавање притужбе даје се у писменој форми.

Члан 9.

Комисија решава притужбу:

- 1) ако се притужилац одазове позиву руководиоца на разговор, али се не сагласи са његовим ставом о томе да ли су права и слободе притужиоца повређена или угрожена поступањем или пропуштањем поступања притуженика;
- 2) ако се уредно позвани притужилац не одазове позиву руководиоца на разговор, а при том писмено или усмено захтева да његову притужбу решава Комисија. О усменом захтеву сачиниће се службена белешка.

У случају из става 1. овог члана руководиоца комплетне списе притужбеног предмета уступа Комисији, у што краћем року.

Члан 18.

Након пријема притужбе руководиоца писаним путем позива притужиоца на разговор, обавештава га да је покренут притужбени поступак и упозорава га да ће се

сматрати да је одустао од притужбе ако се не одазове позиву, а свој изостанак не оправда.

У писаном позиву притужилац се обавештава да може у року од три дана од дана пријема позива да поднесе захтев писаним или усменим путем да се поступак настави пред Комисијом, као и да може да предложи евентуалне сведоке и друге доказе од значаја за решавање притужбе, до тренутка заказивања седнице Комисије.

О усменом захтеву сачињава се службена белешка.

Члан 19.

Руководилац обавља разговор са притужиоцем у коме износи чињенице које је утврдио у поступку проверавања притужбе, доказе које је извео, као и свој став о томе да ли су права и слободе притужиоца повређена или угрожена притужбеном радњом.

У току разговора са притужиоцем, руководилац је у обавези да се придржава прописа о заштити података о личности и заштити тајних података.

О разговору са притужиоцем, руководилац сачињава записник о разматрању притужбе у који се уносе све битне чињенице, изведени докази и изјава притужиоца о свему што му је предочено.

У случају да се притужилац сагласи са изнетим чињеницама и ставовима руководиоца, предлаже му се да се поступак решавања притужбе оконча овим разговором, што се уноси у записник о разматрању притужбе. Записник потписују руководилац, притужилац и записничар. Потписивањем записника поступак решавања притужбе је окончан.

Примерак записника уручује се притужиоцу.

Члан 20.

Руководилац ће окончати поступак решавања притужбе кад утврди да је:

- 1) притужилац одустао од притужбе и о томе дао писмену или усмену изјаву на записник;
- 2) притужилац одустао од притужбе, јер се није одазвао позиву и није захтевао да о притужби разматра Комисија;
- 3) о притужби већ било одлучено у поступку решавања притужбе;
- 4) о суштини захтева који је предмет притужбе већ правоснажно одлучено пред другим органом;
- 5) притужбу поднело лице које очигледно злоупотребљава право на подношење притужбе или је садржај притужбе злонамеран, увредљив или непристојан;
- 6) притужилац сагласан са изнетим чињеницама и ставовима руководиоца.

Осим у случајевима из става 1. тач. 1. и 6. овог члана, о окончању поступка писмено се обавештавају притужилац, руководилац притужбене јединице у седишту Министарства и директор полиције.

Члан 21.

Комисија ради у већима од три члана, које именује решењем министар на четири године, са могућношћу поновног избора.

Број већа утврђује се на основу предлога организационих јединица у седишту Министарства и подручних полицијских управа, у складу са потребама, али тако да тај број не буде мањи од два већа.

Подручна полицијска управа упућује позив органима локалне самоуправе да предложе одређени број кандидата за представнике јавности у раду Комисије.

Министарство у сарадњи са надлежним службама за сарадњу са организацијама цивилног друштва, припрема предлог за именовање потребног броја представника јавности за чланове Комисије у седишту Министарства.

Министар врши одабир кандидата при чему није обавезан редоследом којим су они наведени у предлогу. Ако министар међу предложеним кандидатима не изабере представнике јавности, поступак се понавља.

Представници јавности могу бити разрешени дужности члана Комисије решењем министра пре истека периода на који су именовани, и то:

- 1) на лични захтев;
- 2) на образложени захтев предлагача;
- 3) на образложени захтев председника и члана Комисије;
- 4) у случају да се уредно позвани представник јавности неоправдано не одазове на две узастопне седнице Комисије;
- 5) ако несавесно и непрофесионално обавља дужност.

Члан 28.

Комисија доноси одлуке гласањем, којем не присуствују остали учесници поступка.

Одлука се сматра донетом ако су за њу гласала најмање два члана Комисије.

Решавање притужбе на Комисији је коначно.

Председник Комисије по завршеном гласању обавештава присутне о донетој одлуци и упознаје их са битним околностима које су уважене при одлучивању.

Члан 30.

Председник Комисије, у складу са одлуком Комисије, припрема и потписује писани одговор притужиоцу.

Одговор притужиоцу мора да садржи јасне ставове у односу на све релевантне и разумне тврдње, односно наводе поднете притужбе. На крају одговора се притужилац обавештава да је поступак решавања притужбе окончан и да притужилац има на располагању сва друга правна средства за заштиту својих права и слобода.

Примерак одговора притужиоцу, извештај известиоца о утврђеним чињеницама и записник са седнице Комисије достављају се Дирекцији полиције или другој

надлежној организационој јединици Министарства, која писани одговор из става 1. овог члана уручује притуженику и организационој јединици у којој ради притуженик.

УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

(„Службени гласник РС“, бр. 98/2006 и 115/2021)

Уставна жалба

Члан 170.

Уставна жалба се може изјавити против појединачних аката или радњи државних органа или организација којима су поверена јавна овлашћења, а којима се повређују или ускраћују људска или мањинска права и слободе зајемчене Уставом, ако су исцрпљена или нису предвиђена друга правна средства за њихову заштиту.

ЗАДАТАК

У својству незадовољног притужиоца, поднесите одговарајуће правно средство против одговора Комисије за притужбе.

СПИСИ ПРЕДМЕТА

Универзитет у Београду
Правни факултет
01-број: 333/22
12.1.2022.
Београд

На основу члана 146 Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, бр. 91/19) и члана 23 Статута Универзитета у Београду – Правног факултета, доносим

ОДЛУКУ О ДОДЕЛИ УГОВОРА
за јавну набавку услуга чишћења зграде
Правног факултета Универзитета у Београду
Редни број 11/22

ДОДЕЉУЈЕ СЕ УГОВОР понуђачу „Чистко“ д.о.о. Београд, чија је понуда оцењена као најповољнија.

Образложење

Правни факултет Универзитета у Београду, као наручилац, донео је 12.12.2021. године Одлуку о спровођењу отвореног поступка јавне набавке услуга чишћења зграде Правног факултета Универзитета у Београду, 01-број: 333/22.

Позив за подношење понуда и конкурсна документација објављени су на Порталу јавних набавки 14.12.2021. године.

Након отварања понуда, Комисија за јавну набавку је сачинила следећи Извештај о стручној оцени понуда, у којем је констатовала следеће:

Предмет јавне набавке, назив и ознака из Општег речника набавке:

Предмет отвореног поступка јавне набавке услуга чишћења зграде Правног факултета Универзитета у Београду.

Назив и ознака из Општег речника набавке: 90900000 – услуге чишћења и санитације.

Процењена вредност јавне набавке: 4.400.000,00 динара, без ПДВ-а.

Основни подаци о понуђачима:

Благовремено су примљене следеће понуде:

1. „Чистко“ д.о.о. Београд
Укупна цена понуде без ПДВ-а: 4.000.000,00 динара.
Укупна цена понуде са ПДВ-ом: 4.800.000,00 динара.
Рок важења понуде: 30 дана од отварања понуда.
Рок и начин плаћања: 7 дана по пријему фактуре.
2. „Метла“ д.о.о. Београд
Укупна цена понуде без ПДВ-а: 4.200.000,00 динара.
Укупна цена понуде са ПДВ-ом: 4.840.000,00 динара.
Рок важења понуде: 30 дана од отварања понуда.
Рок и начин плаћања: 7 дана по пријему фактуре.
3. „Четка“ д.о.о. Панчево
Укупна цена понуде без ПДВ-а: 1.000.000,00 динара.
Укупна цена понуде са ПДВ-ом: 1.200.000,00 динара.
Рок важења понуде: 30 дана од отварања понуда.
Рок и начин плаћања: 7 дана по пријему фактуре.

Критеријум за доделу уговора:

У поступку јавне набавке услуга чишћења зграде, наручилац додељује уговор економски најповољнијој понуди која се одређује на основу цене.

Ранг листа прихватљивих понуда применом критеријума за доделу уговора:

3. „Чистко“ д.о.о. Београд
4. „Метла“ д.о.о. Београд

Комисија за јавну набавку је оценила понуду понуђача „Четка“ д.о.о. Панчево као неуобичајено ниску понуду. Комисија је, сагласно члану 143, став 2 Закона о јавним набавкама, затражила од наведеног понуђача да образложи цену наведену у понуди. Понуђач је у остављеном року доставио образложење цене. Као најважнији разлог за понуђену цену услуга, која значајно одступа од тржишне, наведена је чињеница да „Четка“ д.о.о. Панчево углавном запошљава старије жене из руралних крајева и да их плаћа мање од минималца, без уплате доприноса за социјално и здравствено осигурање. То им допушта да послују са нижим трошковима и да понуде конкурентније цене.

Наручилац је одбио предметну понуду као неуобичајено ниску.

Понуђач којем се додељује уговор:

На основу стручне оцене примљених понуда, Комисија за јавну набавку је препоручила наручиоцу да уговор о јавној набавци додели понуђачу „Чистко“ д.о.о. Београд.

На основу изнетог, одлучено је као у диспозитиву.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против ове одлуке понуђач може да поднесе захтев за заштиту права у року од 10 дана од дана објављивања на Порталу јавних набавки. Захтев за заштиту права се подноси електронским путем преко Портала јавних набавки истовремено наручиоцу и Републичкој комисији за заштиту права у поступцима јавних набавки, односно у писаном одлику, непосредном предајом или препорученом поштом наручиоцу, који ће копију захтева доставити Републичкој комисији.

ДЕКАН ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА

с. р.



Република Србија
**РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**
Бр. 4-00-11987/22
23.3.2022. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца „Четка“ д.о.о. Панчево, у отвореном поступку јавне набавке услуга чишћења, ЈН 11/22, за који је дана 14.12.2021. године објављен јавни позив на Порталу јавних набавки, наручиоца Универзитета у Београду – Правног факултета, Булевар краља Александра 67, Београд, у већу састављеном од Р. Ј., као председнице већа, те чланица Републичке комисије К. Л. и Ж. Ј., као чланица већа, на основу чланова 187, 198 и 226 Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, бр. 91/2019, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној 23.3.2022. донела је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ КАО ОСНОВАН захтев за заштиту права подносиоца захтева „Четка“ д.о.о. Панчево и **ПОНИШТАВА СЕ ОДЛУКА О ДОДЕЛИ УГОВОРА** у отвореном поступку јавне набавке услуга чишћења, ЈН 11/22, за који је дана 14.12.2021. године објављен јавни позив на Порталу јавних набавки, наручиоца Универзитета у Београду – Правног факултета, Булевар краља Александра 67, Београд и **УГОВОР СЕ ДОДЕЉУЈЕ ПОНУЂАЧУ „ЧЕТКА“ Д.О.О. ПАНЧЕВО.**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ наручилац да подносиоцу захтева надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

Правни факултет Универзитета у Београду, као наручилац, донео је 12.12.2021. године Одлуку о спровођењу отвореног поступка јавне набавке услуга чишћења зграде Правног факултета Универзитета у Београду, 01-број: 333/22. Позив за подношење понуда и конкурсна документација објављени су на Порталу јавних набавки 14.12.2021. године. Процењена вредност јавне набавке је била 4.400.000,00 динара, без ПДВ-а.

Након отварања понуда, Комисија за јавну набавку је сачинила Извештај о стручној оцени понуда, у којем је констатовала да су примљене три понуде: 1) „Чистко“ д.о.о. Београд, укупна цена понуде без ПДВ-а: 4.000.000,00 динара, укупна цена понуде са ПДВ-ом: 4.800.000,00 динара, рок важења понуде: 30 дана од отварања понуда, рок и начин плаћања: 7 дана по пријему фактуре; 2) “Метла“ д.о.о. Београд, укупна цена понуде без ПДВ-а: 4.200.000,00 динара, укупна цена понуде са ПДВ-ом: 4.840.000,00

динара, рок важења понуде: 30 дана од отварања понуда, рок и начин плаћања: 7 дана по пријему фактуре; 3) „Четка“ д.о.о. Панчево, укупна цена понуде без ПДВ-а: 1.000.000,00 динара, укупна цена понуде са ПДВ-ом: 1.200.000,00 динара, рок важења понуде: 30 дана од отварања понуда, рок и начин плаћања: 7 дана по пријему фактуре.

Комисија за јавну набавку је оценила понуду понуђача „Четка“ д.о.о. Панчево као неуобичајено ниску понуду. Комисија је, сагласно члану 143, став 2 Закона о јавним набавкама, затражила од наведеног понуђача да образложи цену наведену у понуди. Понуђач је у остављеном року доставио образложење цене. Као најважнији разлог за понуђену цену услуга, која значајно одступа од тржишне, наведена је чињеница да ”Четка” д.о.о. Панчево углавном запошљава старије жене из руралних крајева и да их плаћа мање од минималца, без уплате доприноса за социјално и здравствено осигурање. То им допушта да послују са нижим трошковима и да понуде конкурентније цене. Наручилац је одбио предметну понуду као неуобичајено ниску.

На основу стручне оцене примљених понуда, наручилац је доделио уговор о јавној набавци понуђачу „Чистко“ д.о.о. Београд.

Подносилац захтева је истакао да његова понуда није требало да буде одбачена, јер је најважнији циљ спровођења јавних набавки да се у што је могуће већој мери уштеде средства добијена из јавних прихода, а прихватањем његове понуде се то управо и чини. Зато је захтевао да се одлука о додели уговора поништи и да се уговор додели њему.

Наручилац је у свом одговору на захтев за заштиту права исти оценио неоснованим и остао при образложењу своје одлуке.

Узимајући у обзир чињенице изнете у захтеву за заштиту права, а које није оспорио наручилац, Републичка комисија сматра да је захтев за заштиту права основан. Наиме, Републичка комисија сматра да понуда понуђача ”Четка” д.о.о. Панчево није требало да буде одбијена као неуобичајено ниска, те да је као најповољнија требало да буде прихваћена и да се уговор о јавној набавци додели понуђачу ”Четка” д.о.о. Панчево, јер тиме наручилац, као корисник буџетских средстава остварује највећу уштеду. Из тог разлога је одлучено као у ставу I диспозитива решења.

Одлука о трошковима поступка заштите права подносиоца захтева је донета на основу члана 225 ЗЈН, а исти, по оцени Републичке комисије, представљају нужне и оправдане трошкове које је подносилац захтева имао у укупном износу од 120.000,00 динара на име плаћене таксе за поднети захтев за заштиту права.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије може да се покрене управни спор, подношењем тужбе Управном суду, у року од 15 дана од дана достављања одлуке подносиоцу захтева.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

P. J.



Република Србија
УПРАВНИ СУД
П-3 У 11789/23
11.4.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Ч. К., председника већа и чланова већа Л. М. и И. Г., са судијским помоћником Ж. Ј., као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби привредног друштва „Чистко“ д.о.о., Београд, ради поништаја решења тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки из Београда бр. 4-00-11987/22 од 23.03.2022. године, у предмету јавних набавки, у нејавној седници већа одржаној дана 11.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА као неоснована.

Образложење

Оспореним решењем усвојен је као основан захтев за заштиту права подносиоца захтева „Четка“ д.о.о. Панчево и поништена одлука о додели уговора у отвореном поступку јавне набавке услуга чишћења, ЈН 11/22, за који је дана 14.12.2021. године објављен јавни позив на Порталу јавних набавки, наручиоца Универзитета у Београду – Правног факултета, Булевар краља Александра 67, Београд и уговор је додељен понуђачу „Четка“ д.о.о. Панчево. Истим решењем обавезан је наручилац да подносиоцу захтева надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Правни факултет Универзитета у Београду, као наручилац, донео је 12.12.2021. године Одлуку о спровођењу отвореног поступка јавне набавке услуга чишћења зграде Правног факултета Универзитета у Београду, 01-број: 333/22. Позив за подношење понуда и конкурсна документација објављени су на Порталу јавних набавки 14.12.2021. године. Процењена вредност јавне набавке је била 4.400.000,00 динара, без ПДВ-а.

Након отварања понуда, Комисија за јавну набавку је сачинила Извештај о стручној оцени понуда, у којем је констатовала да су примљене три понуде: 1) „Чистко“ д.о.о. Београд, укупна цена понуде без ПДВ-а: 4.000.000,00 динара, укупна

цена понуде са ПДВ-ом: 4.800.000,00 динара, рок важења понуде: 30 дана од отварања понуда, рок и начин плаћања: 7 дана по пријему фактуре; 2) „Метла“ д.о.о. Београд, укупна цена понуде без ПДВ-а: 4.200.000,00 динара, укупна цена понуде са ПДВ-ом: 4.840.000,00 динара, рок важења понуде: 30 дана од отварања понуда, рок и начин плаћања: 7 дана по пријему фактуре; 3) „Четка“ д.о.о. Панчево, укупна цена понуде без ПДВ-а: 1.000.000,00 динара, укупна цена понуде са ПДВ-ом: 1.200.000,00 динара, рок важења понуде: 30 дана од отварања понуда, рок и начин плаћања: 7 дана по пријему фактуре.

Комисија за јавну набавку је оценила понуду понуђача „Четка“ д.о.о. Панчево као неуобичајено ниску понуду. Комисија је, сагласно члану 143, став 2 Закона о јавним набавкама, затражила од наведеног понуђача да образложи цену наведену у понуди. Понуђач је у остављеном року доставио образложење цене. Као најважнији разлог за понуђену цену услуга, која значајно одступа од тржишне, наведена је чињеница да „Четка“ д.о.о. Панчево углавном запошљава старије жене из руралних крајева и да их плаћа мање од минималца, без уплате доприноса за социјално и здравствено осигурање. То им допушта да послују са нижим трошковима и да понуде конкурентније цене. Наручилац је одбио предметну понуду као неуобичајено ниску.

Дана 18.01.2022. године, понуђач „Четка“ д.о.о. Панчево поднео је туженој захтев за заштиту права у којем је истакао да његова понуда није требало да буде одбачена, јер је најважнији циљ спровођења јавних набавки да се у што је могуће већој мери уштеде средства добијена из јавних прихода, а прихватањем његове понуде се то управо и чини. Зато је захтевао да се одлука о додели уговора поништи и да се уговор додели њему.

Тужена је сматрала да понуда понуђача „Четка“ д.о.о. Панчево није требало да буде одбијена као неуобичајено ниска, те да је као најповољнија требало да буде прихваћена и да се уговор о јавној набавци додели понуђачу „Четка“ д.о.о. Панчево, јер тиме наручилац, као корисник буџетских средстава остварује највећу уштеду.

Тужилац је у тужби истакао да је тужена погрешно применила Закон о јавним набавкама („Службени гласник РС“, бр. 91/2019) кад је одлучила да понуду понуђача „Четка“ д.о.о. Панчево не треба одбити као неуобичајено ниску иако понуђач није поступио у складу са обавезама из члана 5. став 4. Закона о јавним набавкама, то јест, иако при извршавању уговора о јавној набавци не поштује обавезе у области социјалног и радног права, односно одредбе међународног права везаног за заштиту животне средине, социјално и радно право (члан 143, став 7 Закона о јавним набавкама).

Тужена је у одговору на тужбу остала при образложењу оспореног решења.

Управни суд је, сагласно члану 33, став 2 Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/2009) пресуду донео без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Управни суд се слаже са оценом тужене да је најважније да се за добра, услуге и радове који се прибављају путем јавних набавки плати најнижа цена.

Са изложеног, а на основу чл. 40, ст. 2 Закона о управним споровима, одлучено је као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 11.04.2023. године, П-3 У 11789/23

Записничар,

Ж. Ј., с.р.

Председник већа– судија

Ч. К., с.р.

**За тачност отправка
управитељ писарнице**

Д. Л.

ЗАКОН О УПРАВНИМ СПОРОВИМА

(„Службени гласник РС“, бр. 111/2009)

VII УТВРЂИВАЊЕ ЧИЊЕНИЦА

Уопште о утврђивању чињеница на расправи

Члан 33.

У управном спору суд решава на основу утврђених чињеница на одржаној усменој јавној расправи (у даљем тексту: „расправа“).

Суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану.

Суд је обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу.

Нарочити случајеви одржавања расправе

Члан 34.

Веће суда ће увек одржати расправу због сложености предмета спора, или ради бољег разјашњења стања ствари, као и у случају из члана 30. став 3. овог закона.

Расправа је обавезна и ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима као и када суд утврђује чињенично стање ради решавања у пуној јурисдикцији.

IX ВАНРЕДНА ПРАВНА СРЕДСТВА

1. Захтев за преиспитивање судске одлуке

Услови и разлози за подношење

Члан 49.

Против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке (у даљем тексту: „захтев“).

Захтев може да се поднесе:

- 1) када је то законом предвиђено;
- 2) у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији;
- 3) у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба.

Захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Начин предаје

Члан 50.

Захтев се предаје Врховном касационом суду, на начин одређен у члану 20. ст. 1, 2. и 4. овог закона.

Када је странка физичко лице, захтев предаје преко пуномоћника из реда адвоката.

Рок за подношење

Члан 51.

Захтев се подноси Врховном касационом суду у року од 30 дана од дана достављања странци, односно надлежном јавном тужиоцу одлуке суда против које се захтев подноси.

Ако надлежном јавном тужиоцу није достављена одлука суда, он може поднети захтев у року од 60 дана од дана достављања одлуке суда странци којој је последњој достављена.

Садржина захтева и одбацавање неуредног захтева

Члан 52.

Захтев садржи означање судске одлуке чије се преиспитивање предлаже, означање подносиоца захтева, као и разлоге и обим у коме се предлаже преиспитивање.

Ако је захтев непотпун или неразумљив, Врховни касациони суд ће га одбацити решењем против кога није дозвољена жалба.

Поступање са захтевом

Члан 53.

Недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд ће одбацити решењем.

Ако Врховни касациони суд не одбаци захтев, доставиће га противној странци из управног спора, која може, у року који суд одреди, поднети одговор на захтев.

Суд против чије је одлуке поднет захтев и тужени дужни су да без одлагања а најкасније у року од 30 дана, доставе Врховном касационом суду, на његов захтев, све списе.

Начин и границе одлучивања о захтеву

Члан 54.

Врховни касациони суд решава о захтеву за преиспитивање судске одлуке, односно без одржавања усмене расправе, а побијану одлуку испитује само у границама захтева.

Садржина одлуке о захтеву

Члан 55.

Врховни касациони суд пресудом одбија или уважава захтев као основан.

Пресудом којом захтев уважава, Врховни касациони суд може укинути или преиначити судску одлуку против које је поднет захтев.

Ако Врховни касациони суд укине судску одлуку, предмет враћа суду чија је одлука укинута, а тај суд је дужан да изведе све процесне радње и да расправи питања на која му је указао надлежни суд.

ЗАКОН О ЈАВНИМ НАБАВКАМА
(„Службени гласник РС“, бр. 91/2019)

3. Начела јавне набавке

Опште одредбе

Члан 5.

Наручилац је у примени овог закона обавезан да поступа на економичан и ефикасан начин, да обезбеди конкуренцију, једнак положај свих привредних субјеката, без дискриминације, као и да поступа на транспарентан и пропорционалан начин.

Јавна набавка не сме да буде обликована са намером избегавања примене овог закона или избегавања примене одговарајуће врсте поступка јавне набавке или са намером да одређене привредне субјекте неоправдано доведе у повољнији или у неповољнији положај.

Привредни субјекти који имају право да пружају одговарајуће услуге према прописима државе у којој су основани, не могу да буду одбијени у поступку јавне набавке уколико би према прописима Републике Србије морали да буду физичка или правна лица.

Привредни субјекти дужни су да у извршавању уговора о јавној набавци поштују обавезе у области заштите животне средине, социјалног и радног права, као и обавезе из колективних уговора, односно одредбе међународног права везаног за заштиту животне средине, социјално и радно право.

Списак међународних конвенција у области социјалног и радног права и конвенција о заштити животне средине наведени су у Прилогу 8. овог закона.

Неуобичајено ниска понуда

Члан 143.

Неуобичајено ниска понуда у смислу овог закона је понуда која садржи цену или трошак који значајно одступа у односу на тржишни и изазива сумњу у могућност извршења јавне набавке у складу са захтевима наручиоца предвиђеним у документацији о набавци.

Ако наручилац процени да је понуда неуобичајено ниска, дужан је да захтева од понуђача да, у примереном року, образложи цену или трошак наведен у понуди.

Образложење из става 2. овог члана се нарочито односи на:

- 1) економичност производног процеса, услуга које се пружају или начина градње;
- 2) изабрана техничка решења или изузетно повољне услове које понуђач има за испоруку добара, пружање услуга или извођење радова;
- 3) оригиналност добара, услуга или радова, које понуђач нуди;
- 4) усклађеност са обавезама из члана 5. став 4. овог закона;
- 5) ангажовање подизвођача;
- 6) могућност да понуђач добије државну помоћ.

Наручилац може да одбије понуду само у случају да достављено образложење и докази не пружају одговарајуће објашњење неуобичајено ниске понуде, узимајући у обзир податке из става 3. овог члана.

Ако наручилац утврди да је понуда неуобичајено ниска због тога што је понуђач добио државну помоћ, може ту понуду да одбије само онда ако понуђач, након захтева наручиоца, у примереном року који је наручилац одредио, не достави ваљан доказ о законито додељеној државној помоћи.

Наручилац који у поступку јавне набавке чија је процењена вредност једнака или већа од износа европских прагова, одбије понуду у складу са ставом 5. овог члана, обавештава Европску комисију.

Наручилац је дужан да одбије као неприхватљиву понуду за коју утврди да је неуобичајено ниска због непоступања понуђача у складу са обавезама из члана 5. став 4. овог закона.

2. Поступак заштите права

Члан 204.

Поступак заштите права представља поступак правне заштите поводом поступка јавне набавке у складу са овим законом, поступка за доделу уговора у складу са законом којим се уређују јавно-приватна партнерства и концесије, као и у другим случајевима у складу са законом, који чине:

- 1) претходни поступак, који спроводи наручилац и
- 2) поступак пред Републичком комисијом.

Поступак заштите права се покреће подношењем захтева за заштиту права.

Захтев за заштиту права представља поднесак којим се указује на повреду прописа из става 1. овог члана.

Забрањено је подношење захтева за заштиту права ради остварења неког другог циља а не оног због ког је то право признато.

Захтевом за заштиту права не може да се оспорава одређивање врсте поступка, садржина јавног позива и конкурсна документација, ако су предмет оспоравања евентуални недостаци и неправилности на које није претходно указано наручиоцу на начин предвиђен чланом 97. овог закона.

Активна легитимација у поступку

Члан 211.

Захтев за заштиту права може да поднесе привредни субјект, кандидат, односно понуђач који је имао или има интерес за доделу одређеног уговора, односно оквирног споразума и који указује да је због поступања наручиоца противно одредбама овог закона оштећен или би могла да настане штета услед доделе уговора, односно оквирног споразума противно одредбама овог закона (у даљем тексту: подносилац захтева).

Захтев за заштиту права у јавном интересу подноси Канцеларија за јавне набавке, Државна ревизорска институција и надлежно правобранилаштво, када у вршењу својих овлашћења сазнају за неправилности у поступцима јавних набавки.

Органи и организације из става 2. овог члана нису дужни да поднесу захтев за заштиту права на основу обавештења привредног субјекта који је у предметном поступку јавне набавке покренуо поступак заштите права или је то пропустио да учини у прописаном року.

У случају подношења захтева за заштиту права из става 2. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона које се примењују у случају подношења захтева од стране подносиоца захтева из става 1. овог члана, осим обавезе плаћања таксе за подношење захтева за заштиту права.

Сходна примена одредаба закона којим се уређује управни поступак

Члан 212.

На следећа питања у поступцима из надлежности Републичке комисије, ако другачије није прописано овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак, уважавајући начела овог закона и специфичности поступака јавних набавки и заштите права:

- 1) заступање преко пуномоћника;
- 2) правила о достављању и обавештавању;
- 3) рачунање рокова;
- 4) повраћај у пређашње стање;
- 5) правила о јавним исправама;
- 6) решење и исправљање грешака у решењу;
- 7) трошкови поступка;
- 8) прекид поступка;
- 9) претходно питање;
- 10) језик поступка;
- 11) понављање поступка;
- 12) разгледање списка и обавештавање о току поступка;
- 13) записници.

Претходни поступак

Члан 218.

Наручилац копију захтева за заштиту права без одлагања доставља изабраном понуђачу, који може да достави своје мишљење у вези са поднетим захтевом, а које мора да буде примљено код наручиоца најкасније у року од два радна дана од дана када је изабрани понуђач примио копију захтева.

Претходна провера захтева за заштиту права

Члан 219.

По пријему захтева за заштиту права, наручилац утврђује:

- 1) да ли је уз захтев за заштиту права достављен доказ да је уплаћена такса у складу са чланом 225. овог закона;
- 2) да ли је захтев за заштиту права поднет у року;
- 3) да ли подносилац захтева има активну легитимацију;
- 4) да ли захтев за заштиту права има садржину из члана 217. став 1. овог закона.

Ако захтев за заштиту права нема садржину из члана 217. став 1. овог закона тако да је услед тога онемогућено даље поступање, наручилац ће без одлагања да позове подносиоца захтева да захтев за заштиту права допуни у року од три радна дана, којом приликом ће подносиоцу захтева да укаже на који начин је дужан да поступи да би отклонио утврђене недостатке и које су последице пропуштања.

Ако уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ да је уплаћена такса из члана 225. овог закона, наручилац ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Уколико подносилац захтева који има боравиште или пребивалиште, односно седиште у иностранству у захтеву за заштиту права не именује пуномоћника за примање писмена у Републици Србији уз навођење свих података потребних за комуникацију са означеним лицем, наручилац ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Наручилац ће захтев за заштиту права да одбаци решењем ако је поднет од стране лица које нема активну легитимацију или је поднет неблаговремено, као и ако подносилац захтева не поступи у року из става 2. овог члана, односно ако не допуни захтев за заштиту права у складу са позивом за допуну.

Ако у садржини поднетог захтева за заштиту права који је у име подносиоца захтева поднео пуномоћник из реда адвоката постоје недостаци који онемогућавају даље поступање, наручилац ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Решење из ст. 3–6. овог члана наручилац доставља подносиоцу захтева и Републичкој комисији у року од три дана од дана доношења.

Против решења из ст. 3–6. овог члана подносилац захтева може у року од три дана од дана пријема решења да поднесе жалбу Републичкој комисији.

Жалба се подноси електронским путем преко Портала јавних набавки истовремено Републичкој комисији и наручиоцу, односно у писаном облику, непосредном предајом или препорученом поштом Републичкој комисији, у ком случају је подносилац захтева дужан да копију жалбе истовремено достави наручиоцу.

Након пријема копије жалбе наручилац ће у року од три дана да достави Републичкој комисији потребну документацију из поступка јавне набавке ради одлучивања о жалби.

Поступање наручиоца после претходне провере захтева за заштиту права

Члан 220.

Наручилац ће у року од пет радних дана од дана пријема процесно уредног захтева за заштиту права:

1) ако сматра да су наводи основани, да донесе решење којим усваја захтев за заштиту права и делимично поништава поступак јавне набавке, у којем ће да се изјасни на све наводе захтева за заштиту права, а које доставља подносиоцу захтева, понуђачима и Републичкој комисији у року од три дана од дана доношења или

2) ако сматра да основаност навода може да има за последицу поништење поступка јавне набавке у целини или ако сматра да наводи нису основани, да достави Републичкој комисији одговор у којем ће да се изјасни на све наводе захтева за заштиту права и комплетну документацију из поступка јавне набавке, ради одлучивања о захтеву за заштиту права, а примерак одговора да достави подносиоцу захтева.

Подносилац захтева може да достави Републичкој комисији и наручиоцу своје мишљење у вези са одговором наручиоца из става 1. тачка 2) овог члана, у року од два радна дана од дана пријема одговора.

Ако решењем из става 1. тачка 1) овог члана наручилац није оценио као основане све наводе захтева за заштиту права, подносилац захтева у року од два радна дана од дана пријема решења може да поднесе Републичкој комисији писано изјашњење о наставку поступка пред Републичком комисијом која ће да одлучује у складу са чланом 226. овог закона, о чему истовремено обавештава наручиоца достављањем копије изјашњења.

Ако наручилац не поступи на начин предвиђен ставом 1. овог члана, подносилац захтева може у року од 20 радних дана од дана подношења захтева за заштиту права да поднесе Републичкој комисији писано изјашњење о наставку поступка пред Републичком комисијом, о чему истовремено обавештава наручиоца достављањем копије изјашњења.

Након пријема копије изјашњења из ст. 3. и 4. овог члана, наручилац у року од три дана доставља Републичкој комисији комплетну документацију потребну за одлучивање о захтеву за заштиту права о којем ће се одлучивати у складу са чланом 226. овог закона.

Ако подносилац захтева не достави изјашњење о наставку поступка пред Републичком комисијом из става 4. овог члана, сматраће се да поступак заштите права није ни започет.

После пријема писаног обавештења о одустанку од захтева за заштиту права пре предузимања радњи из става 1. овог члана, наручилац ће решењем да обустави поступак заштите права.

Наручилац решење о обустави поступка заштите права доставља Републичкој комисији и подносиоцу захтева у року од три дана од дана доношења.

3. Поступак пред Републичком комисијом

Претходна провера захтева за заштиту права

Члан 221.

Након пријема одговора наручиоца из члана 220. став 1. тачка 2) овог закона или писаног изјашњења подносиоца захтева о наставку поступка пред Републичком комисијом из члана 220. ст. 3. и 4. овог закона Републичка комисија утврђује да ли:

- 1) је уз захтев за заштиту права достављен доказ да је уплаћена такса у складу са чланом 225. овог закона;
- 2) је захтев за заштиту права, односно писано изјашњење о наставку поступка пред Републичком комисијом поднет у року;
- 3) подносилац захтева има активну легитимацију;
- 4) захтев за заштиту права има садржину из члана 217. став 1. овог закона.

Ако уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ да је уплаћена такса из члана 225. овог закона Републичка комисија ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Уколико подносилац захтева који има боравиште или пребивалиште, односно седиште у иностранству, у захтеву за заштиту права не именује пуномоћника за примање писмена у Републици Србији уз навођење свих података који су потребни за комуникацију са означеним лицем, Републичка комисија ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Ако захтев за заштиту права нема садржину из члана 217. став 1. овог закона тако да је услед тога онемогућено даље поступање, Републичка комисија ће без одлагања да позове подносиоца захтева да захтев за заштиту права допуни у року од три радна дана, којом приликом ће подносиоцу захтева да укаже на који начин је дужан да поступи да би отклонио утврђене недостатке и које су последице пропуштања.

Републичка комисија ће захтев за заштиту права да одбаци решењем ако је поднет од стране лица које нема активну легитимацију или је поднет неблаговремено, као и ако подносилац захтева не поступи у року из става 4. овог члана, односно ако не допуни захтев за заштиту права у складу са позивом за допуну.

Ако у садржини поднетог захтева за заштиту права који је у име подносиоца захтева поднео пуномоћник из реда адвоката постоје недостаци који онемогућавају даље поступање, Републичка комисија ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Републичка комисија ће решењем да одбаци изјашњење о наставку поступка пред Републичком комисијом које је недопуштено или је поднето по истеку рока из члана 220. ст. 3. и 4. овог закона.

Решење из ст. 2, 3, 5, 6. и 7. овог члана Републичка комисија доставља подносиоцу захтева и наручиоцу.

Одлука Републичке комисије

Члан 226.

Републичка комисија одлучује у границама процесно уредног захтева за заштиту права и дужна је да се изјасни и о повредама одредаба овог закона за које подносилац захтева није могао да зна, а које су утицале на одлуку наручиоца у поступку јавне набавке.

Републичка комисија може у целини да поништи поступак јавне набавке и уколико су у поступку заштите права, а у вези са наводима из захтева за заштиту права, утврђене повреде одредаба овог закона услед којих поступак не може да се оконча на законит начин.

Републичка комисија ће да изведе доказе за које оцени да су од утицаја за доношење правилне и законите одлуке о поднетом захтеву за заштиту права.

Републичка комисија решењем:

- 1) усваја захтев за заштиту права као основан и у целини или делимично поништава поступак јавне набавке;
- 2) одбија захтев за заштиту права као неоснован;
- 3) одбацује захтев за заштиту права, у складу са одредбама овог закона;
- 4) обуставља поступак на основу пријема писаног обавештења о одустанку од захтева за заштиту права пре доношења одлуке;
- 5) одбацује жалбу против одлуке наручиоца, у складу са одредбама овог закона;
- 6) усваја или одбија предлог из члана 216. ст. 2, 5. и 6. овог закона;
- 7) изриче новчане казне;
- 8) поништава уговор;
- 9) усваја жалбу као основану и поништава решење наручиоца;
- 10) одбија жалбу као неосновану и потврђује решење наручиоца;
- 11) обуставља поступак на основу пријема писаног обавештења о одустанку од жалбе, а пре доношења одлуке;
- 12) одбацује писано изјашњење о наставку поступка пред Републичком комисијом, у складу са одредбама овог закона;
- 13) одлучује о трошковима поступка заштите права.

Републичка комисија је дужна да образложи своју одлуку и може наручиоцу да наложи предузимање одређених радњи у року који не може бити дужи од 25 дана у циљу правилног и законитог окончања поступка јавне набавке.

4. Судска заштита

Право на управни спор

Члан 228.

Одлука Републичке комисије је коначна.

Против одлуке Републичке комисије не може да се изјави жалба.

Против одлуке Републичке комисије може да се покрене управни спор у року од 15 дана од дана достављања одлуке подносиоцу захтева.

Управни спор може да се покрене и када Републичка комисија није донела одлуку у роковима предвиђеним чланом 227. овог закона. Рок за покретање управног спора почиње да тече протеком рока за доношење одлуке из става 1. овог члана.

Покретање управног спора не одлаже извршење одлуке Републичке комисије.

Републичка комисија обавештава наручиоца о покренутом управном спору.

Накнада штете

Члан 229.

Право на накнаду штете која је настала због повреде одредаба овог закона, може се остварити у поступку пред надлежним судом.

**ОДЛУКА УСТАВНОГ СУДА ПО
УСТАВНОЈ ЖАЛБИ БР. Уж-2064/2020**



Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: Уж-2064/2020
_____ 2022. године
Београд

Уставни суд, Велико веће, у саставу: председник Суда Снежана Марковић, председник Већа и судије Мирослав Николић, др Тијана Шурлан, Татјана Ђуркић, др Милан Шкулић, Лидија Ђукић, др Наташа Плавшић и др Јован Тирић, чланови Већа, у поступку по уставној жалби привредног друштва „М.“ д.о.о. Београд, на основу члана 167. став 4. у вези са чланом 170. Устава Републике Србије, на седници Већа одржаној 7. априла 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. Усваја се уставна жалба привредног друштва „М.“ д.о.о. Београд и утврђује да је решењем Врховног касационог суда Узп. 377/19 од 5. децембра 2019. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правно средство, зајемчено одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије.

2. Поништава се решење Врховног касационог суда Узп. 377/19 од 5. децембра 2019. године и одређује да исти суд донесе нову одлуку о захтеву подносиоца уставне жалбе за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда У. 11908/18 од 4. септембра 2019. године.

Образложење

1. Привредно друштво „М.“ д.о.о. Београд је, 7. фебруара 2020. године, преко пуномоћника Б. М., адвоката из Београда, Уставном суду поднело уставну жалбу против решења Врховног касационог суда Узп. 377/19 од 5. децембра 2019. године, због повреде права на правно средство из члана 36. став 2. Устава Републике Србије.

У уставној жалби је, поред осталог, наведено да је Врховни касациони суд погрешном применом права одбацио као недозвољен захтев подносиоца за преиспитивање пресуде Управног суда. Уставном жалбом је, између осталог, предложено да Уставни суд поништи оспорени акт.

2. Сагласно одредби члана 170. Устава, уставна жалба се може изјавити против појединачних аката или радњи државних органа или организација којима су поверена јавна овлашћења, а којима се повређују или ускраћују људска или мањинска права и слободе зајемчене Уставом, ако су исцрпљена или нису предвиђена друга правна средства за њихову заштиту.

У току поступка пружања уставносудске заштите, поводом испитивања основаности уставне жалбе у границама захтева истакнутог у њој, Уставни суд утврђује да ли је у поступку одлучивања о правима и обавезама подносиоца уставне жалбе повређено или ускраћено његово Уставом зајемчено право или слобода.

3. Уставни суд је, у спроведеном поступку, на основу увида у оспорени акт и осталу достављену документацију, утврдио следеће чињенице и околности од значаја за решавање ове уставносудске ствари:

Оспореним решењем Врховног касационог суда Узп. 377/19 од 5. децембра 2019. године одбачен је као недозвољен захтев подносиоца уставне жалбе за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда У. 11908/18 од 4. септембра 2019. године. Врховни касациони суд је у образложењу оспореног решења констатовао да је пресудом Управног суда одбијена тужба подносиоца уставне жалбе поднета против решења Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки (даље у тексту: Републичка комисија) број 4-00-1573/16 од 15. маја 2018. године, којим је одбијен захтев за заштиту права подносиоца. Врховни касациони суд је навео да је одлука наручиоца о избору најповољније понуде првостепена одлука, против које се наручиоцу може поднети захтев за заштиту права, да наручилац о том захтеву одлучује у својству првостепеног органа, и да се све активности наручиоца о поднетом захтеву могу подвести под рад првостепеног органа по жалби, сагласно одредбама чл. 224. до 229. Закона о општем управном поступку, а да Републичка комисија о поднетом захтеву за заштиту права одлучује у својству другостепеног органа у смислу члана 139. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, број 124/12) и може да усвоји захтев и у целини или делимично поништи поступак јавне набавке, с тим да има могућност да отклони пропусте у раду првостепеног органа, што се може подвести под рад другостепеног органа по жалби, сагласно члану 229. Закона о општем управном поступку. Налазећи да је предметно решење Републичке комисије донето од стране другостепеног органа, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови прописани одредбом члана 49. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није било искључено двостепено одлучивање.

4. Одредбом члана 36. став 2. Устава, на чију повреду подносилац указује у уставној жалби позива, утврђено је да свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу.

Одредбама Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, бр. 124/12, 14/15 и 68/15) било је прописано: да након спроведене стручне оцене понуда, на основу извештаја комисије наручилац доноси одлуку о додели уговора, ако је прибавио најмање једну прихватљиву понуду (члан 107. став 3); да Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки у оквиру својих надлежности одлучује о захтеву за заштиту права (члан 139. тачка 1)); да захтев за заштиту права може поднети понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице који има интерес

за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона (у даљем тексту: подносилац захтева) (члан 148. став 1); да се на питања поступка заштите права која нису уређена овим законом сходно примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак (члан 148. став 5); да се захтев за заштиту права може поднети у току целог поступка јавне набавке, против сваке радње наручиоца, осим ако овим законом није другачије одређено (члан 149. став 2); да по пријему захтева за заштиту права, наручилац проверава да ли је захтев поднет у року и да ли је изјављен од стране лица које има активну легитимацију (члан 152. став 1); да, ако је захтев за заштиту права неблаговремен или га је поднело лице које нема активну легитимацију, наручилац ће такав захтев одбацити закључком (члан 152. став 2); да против закључка из става 2. овог члана подносилац захтева може, у року од три дана од дана пријема тог закључка, поднети жалбу Републичкој комисији, док копију жалбе истовремено доставља наручиоцу (члан 152. став 3); да ће, после претходног испитивања, у року од пет дана од дана пријема уредног захтева за заштиту права, наручилац решењем усвојити захтев за заштиту права (члан 153. став 1. тачка 1)) или доставити одговор на захтев за заштиту права и комплетну документацију из поступка јавне набавке Републичкој комисији ради одлучивања о захтеву за заштиту права (члан 153. став 1. тачка 2)); да након пријема писаног изјашњења подносиоца захтева за наставак поступка пред Републичком комисијом или одговора наручиоца из члана 153. овог закона, Републичка комисија утврђује да ли је захтев за заштиту права, односно писано изјашњење поднет у року, да ли подносилац захтева има активну легитимацију, да ли захтев садржи све обавезне елементе из члана 151. овог закона; да ће Републичка комисија закључком одбацити захтев за заштиту права ако утврди да није испуњен неки од услова из става 1. тач. 1) до 3) овог члана. (члан 154. ст. 1. и 2); да Републичка комисија закључком одбацује захтев за заштиту права, односно писано изјашњење о наставку поступка пред Републичком комисијом (члан 157. став 5. тачка 1)); да се против одлуке Републичке комисије не може изјавити жалба, већ се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема одлуке (члан 159. ст. 1. и 2.).

5. Подносилац уставне жалбе сматра да је Врховни касациони суд био дужан да мериторно одлучи о његовом захтеву за преиспитивање пресуде Управног суда, јер против решења Републичке комисије којим се одлучује о захтеву за заштиту права није дозвољена жалба.

Уставни суд најпре констатује да се одредбом члана 36. став 2. Устава јемчи право да се изјављивањем жалбе или другог правног средства тражи од надлежног суда да преиспита одлуку којом је одлучено о нечијим правима, обавезама или на закону заснованом интересу и да поводом изјављеног правног средства донесе своју одлуку. Иако наведена уставна гаранција не подразумева обавезно обезбеђивање правне заштите и у поступку по ванредним правним средствима – ако је одговарајућим процесним законом прописано неко ванредно правно средство, до повреде Уставом зајемченог права може доћи и ако се подносиоцу ускрати могућност његовог коришћења. При том, ово уставно право се не исцрпљује у строго формалном смислу само кроз могућност изјављивања правног средства, већ подразумева делотворну правну заштиту, која означава дужност надлежног суда да о изјављеном правном средству одлучи мериторно у случају његове дозвољености, односно дужност да оцени све релевантне наводе и правично расправи и одлучи о правима и обавезама подносиоца уставне жалбе.

Уставни суд даље констатује да је Врховни касациони суд у оспореном решењу Узп. 377/19 од 5. децембра 2019. године оценио да је одлука наручиоца о избору најповољније понуде првостепена одлука, против које се наручиоцу може поднети захтев за заштиту права, о коме наручилац одлучује у својству првостепеног органа и да се све активности наручиоца о поднетом захтеву могу подвести под рад првостепеног органа по жалби, сагласно одредбама чл. 224. до 229. Закона о општем управном поступку. Такође је оцењено да Републичка комисија о поднетом захтеву за заштиту права одлучује у својству другостепеног органа у смислу члана 139. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, број 124/12).

Полазећи од наведених одредаба Закона о јавним набавкама које су меродавне за одлучивање, Уставни суд је констатовао: да се захтев за заштиту права може поднети, не само против одлуке о додели уговора, већ против сваке радње наручиоца; да се на питања поступка заштите права која нису уређена овим законом сходно примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак; да о захтеву за заштиту права одлучује Републичка комисија; да наручилац спроводи поступак претходног испитивања захтева за заштиту права, у коме може усвојити захтев или га одбацити из процесних разлога, односно доставити одговор на захтев за заштиту права и комплетну документацију Републичкој комисији ради одлучивања о захтеву за заштиту права; да се против решења Републичке комисије којим се одлучује о захтеву за заштиту права не може изјавити жалба, већ се може покренути управни спор. По оцени овог суда, систем заштите права у важећем Закону о јавним набавкама заснован је на принципу двостепености, што подразумева да одлуку о поднетом захтеву за заштиту права у првом степену доноси наручилац, док у другом степену одлучује Републичка комисија и њене одлуке подлежу судској контроли у управном спору. Дакле, Републичка комисија у другом степену решава спорове настале између наручиоца и понуђача и санкционише утврђене неправилности у поступцима јавних набавки. Уставни суд, међутим, указује да у ситуацији када наручилац после претходног испитивања не донесе решење којим усваја захтев за заштиту права, он се доставља Републичкој комисији на одлучивање, из чега следи да у том случају изостаје одлука наручиоца о захтеву у првом степену. Овај суд, с тим у вези, указује да је, према раније важећем Закону о јавним набавкама („Службени гласник РС“, број 116/08), наручилац у сваком случају доносио првостепену одлуку у поступку по заштиту права, па и решење којим се одбија захтев (члан 111. тог закона).

Уставни суд је имао у виду да је у предметном поступку јавне набавке подносилац уставне жалбе поднео захтев за заштиту права, да је наручилац доставио Републичкој комисији одговор на захтев и да је Републичка комисија донела решење којим се одбија захтев подносиоца уставне жалбе за заштиту права. По оцени Уставног суда, из наведеног произлази да је Републичка комисија, одлучујући у првом степену, донела решење о одбијању захтева подносиоца за заштиту права. С обзиром на то да се против решења Републичке комисије којим се одлучује о захтеву за заштиту права не може изјавити жалба, а имајући у виду одредбу члана 49. став 2. тачка 3) Закона о управним споровима, Уставни суд налази да је уставноправно неприхватљиво становиште Врховног касационог суда о недозвољености захтева подносиоца уставне жалбе за преиспитивање правноснажне пресуде Управног суда У. 11908/18 од 4. септембра 2019. године.

Уставни суд је, полазећи од свега наведеног, оценио да је оспореним решењем Врховног касационог суда повређено право подносиоца на правно средство из члана 36. став 2. Устава, те је, сагласно одредби члана 89. став 1. Закона о Уставном суду

(„Службени гласник РС“, бр. 109/07, 99/11, 18/13 – Одлука УС, 40/15 – др. закон и 103/15), усвојио уставну жалбу, одлучујући као у тачки 1. изреке.

6. Уставни суд је, имајући у виду природу утврђене повреде права у конкретном случају, сагласно одредби члана 89. став 2. Закона о Уставном суду, поништио решење Врховног касационог суда Узп. 377/19 од 5. децембра 2019. године и одредио да исти суд донесе нову одлуку о захтеву подносиоца уставне жалбе за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда У. 11908/18 од 4. септембра 2019. године, одлучујући као у тачки 2. изреке.

Уставни суд је исти став заузео и у Одлуци Уж-10131/2016 од 26. децембра 2019. године.

7. На основу свега изложеног и одредаба 42б став 1. тачка 1) и члана 45. тачка 9) Закона о Уставном суду, Уставни суд је донео Одлуку као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Снежана Марковић, с.р.

За тачност отправка:

ЗАДАТАК

У име неуспешног тужиоца изјавите одговарајуће правно средство против одлуке Управног суда.

СПИСИ ПРЕДМЕТА



Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Број: 6/0-03-45457/2022-95

Датум: 27. децембар 2022.

Београд

Савет Комисије за заштиту конкуренције на основу члана 22. става 2. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 51/09 и 95/13), члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), одлучујући у поступку по пријави концентрације поднетој од стране друштва „Спортике“ д.о.о., Београд, који је настављен по службеној дужности, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ у испитном поступку концентрација учесника на тржишту која би настала стицањем контроле од стране друштва „Спортике“ д.о.о., Београд куповином 100% удела у друштву „Копачке“ д.о.о., Београд.

II УТВРЂУЈЕ СЕ да је подносилац пријаве, у предвиђеном року, уплатио накнаду за издавање решења из надлежности Комисије за заштиту конкуренције.

Образложење

Привредно друштво „Спортике“ д.о.о., Београд (даље у тексту: подносилац пријаве), поднело је Комисији за заштиту конкуренције (даље у тексту: Комисија), 30. октобра 2022. године пријаву концентрације. Концентрација настаје стицањем 100% удела у друштву „Копачке“ д.о.о., Београд (даље у тексту: циљно друштво).

Увидом у достављену документацију, Комисија је утврдила да је поднета пријава потпуна и у складу са Уредбом о садржини и начину подношења пријаве концентрације („Сл. гл. РС“, бр. 89/2009), чиме су испуњени услови за поступање Комисије у поступку испитивања пријављене концентрације. Поступак који је започет по пријави, настављен је Закључком бр. 6/0-03-45906/2015-1, од 9. децембра 2022. године, као поступак испитивања по службеној дужности, јер Комисија није могла да донесе решење у скраћеном поступку.

Подносилац пријаве је одредио тржиште обуће као релевантно тржиште производа на којем долази до концентрације учесника на тржишту. Као релевантно географско тржиште одређено је тржиште Републике Србије. Подносилац пријаве је

доставио податке према којима његов удео на тржишту обуће на територији Републике Србије износи 4%, док је тржишни удео циљног друштва на истом тржишту 2%.

Комисија је на основу података прикупљених од подносиоца пријаве, циљног друштва, других учесника на тржишту обуће, као и података из јавних евиденција, утврдила да подносилац пријаве и циљно друштво у свом асортиману имају готово искључиво спортску обућу. Производе из других категорија обуће имају мање од 1% у сопственим асортиманима. Из наведеног разлога је Комисија одредила тржиште спортске обуће као релевантно тржиште.

У испитном поступку је утврђено да подносилац пријаве и циљно друштво послују искључиво на тржишту Београда. Сви њихови продајни објекти налазе се на тржишту града Београда, на којем се једино врши и *online* продаја. Стога је Комисија као релевантно географско тржиште утврдила територију града Београда.

Прикупљањем података од учесника на релевантном тржишту производа и релевантном географском тржишту, као и података доступних у јавним евиденцијама, Комисија је утврдила да удео подносиоца пријаве на релевантном тржишту износи 37%, док је тржишни удео циљног друштва 34%.

Комисија сматра да би одобравањем предметне концентрације дошло до значајног ограничавања, нарушавања или спречавања конкуренције на релевантном тржишту, те да би то ограничавање, нарушавање или спречавање било резултат стварања доминантног положаја, који би настао таквом концентрацијом. Из наведеног разлога, а применом чл. 19 Закона о заштити конкуренције, одлучено је као у ставу I диспозитива.

Одлука у ставу II донета је применом члана 65. став 5. Закона, као и члана 2. став 1. тачка 7. Тарифника о висини накнада за послове из надлежности Комисије. Подносилац пријаве је благовремено уплатио износ који одговара висини накнаде за издавање решења и Комисији доставио доказ о извршеној уплати, што је утврђено у ставу II диспозитива.

Упутство о правном средству:

Ово решење је коначно у управном поступку. Против овог решења може се поднети тужба Управном суду у року од 30 дана од дана достављања решења.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ САВЕТА

К. Л.



Република Србија
УПРАВНИ СУД
II- 3 У 343310/23
21.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Н. Д., председника већа и чланова већа Д. Ј. и Д. С., са судијским помоћником Д. Р., као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби „Спортике“ д.о.о., Београд, ради поништаја решења тужене Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије из Београда бр. 6/0-03-45457/2022-95 од 27.12.2022. године, у предмету концентрације учесника на тржишту, у нејавној седници већа одржаној дана 21.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије бр. 6/0-03-45457/2022-95 од 27.12.2022. године.

Образложење

Оспореним решењем у испитном поступку одбијена је концентрација учесника на тржишту која би настала стицањем контроле од стране друштва „Спортике“ д.о.о., Београд куповином 100% удела у друштву „Копачке“ д.о.о., Београд. Тужена је утврдила да удео подносиоца пријаве на релевантном тржишту износи 37%, док је тржишни удео циљног друштва 34%, те је сматрала да би одобравањем предметне концентрације дошло до значајног ограничавања, нарушавања или спречавања конкуренције на релевантном тржишту, те да би то ограничавање, нарушавање или спречавање било резултат стварања доминантног положаја, који би настао таквом концентрацијом.

Тужилац је у тужби истакао да је тужена погрешно одредила релевантно тржиште производа и релевантно географско тржиште, те да је услед тога дошла до погрешног закључка да би спровођењем предметне концентрације тужилац стекао доминантан положај на тржишту. Тужилац је навео да је тужена као релевантно тржиште производа одредила тржиште спортске обуће, а као релевантно географско тржиште подручје града Београда. Тужилац истиче да је један од његових производа проглашен најелегантнијом спортском патиком у избору групе модних часописа, чиме излази и ван тржишта спортске обуће, те да је као релевантно тржиште производа требало одредити тржиште обуће. Тужилац, затим, наводи да је Србија земља у којој мрежа саобраћајница дозвољава становницима да лако, брзо и јефтино дођу до

Београда, те да је као релевантно географско тржиште требало одредити тржиште Републике Србије. Како на тако одређеном релевантном тржишту подносилац пријаве има удео од 4%, а циљно друштво 2%, тужилац сматра да је концентрацију требало одобрити, јер њеним спровођењем не би дошло до значајног ограничавања, нарушавања или спречавања конкуренције на релевантном тржишту.

Тужена је у одговору на тужбу истакла да производ који је тужилац навео као пример неспортске обуће такође спада у спортску обућу, као и да још увек није стављен у промет, те да приход тужиоца од његове продаје износи 0. У свему осталом тужена је остала при образложењу оспореног решења.

По оцени Управног суда, у оспореном решењу је погрешно примењен Закон о заштити конкуренције приликом одређивања релевантног тржишта производа и релевантног географског тржишта.

У поновном поступку тужени орган ће одговарајућом применом одредби материјалног права, донети у свему правилно и законито решење.

Са изложеног, а на основу чл. 41, ст. 2 Закона о управним споровима, одлучено је као у диспозитиву ове пресуде, с тим што је правно схватање суда, изнето у овој пресуди, обавезно за тужени орган на основу чл. 61 Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 21.06.2023. године, II-3 У 343310/23

Записничар,
судија

Д. Р., с.р.

Председник већа-

Н. Д., с.р.

**За тачност отправка
управитељ писарнице**

Д. Л.



Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К - 61832/23
17.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: К. Л., председника већа и чланова већа К. С. и Т. Ћ., са записничарем Ј. Њ., у кривичном предмету окривљеног Н. Д., због кривичног дела примање мита из чл. 367, ст. 1 Кривичног законика, донео је

ПРЕСУДУ

Окр. Н. Д. ОСУЂУЈЕ СЕ за кривично дело примања мита из чл. 367, ст. 1 Кривичног законика на казну затвора у трајању од 3 године.

Образложење

Окривљени Н. Д., судија Управног суда, оптужен је за извршење кривичног дела примање мита из чл. 367, ст. 1 Кривичног законика.

У доказном поступку утврђено је на основу снимка са видео камере да је дана 15.06.2023. године окривљени примио коверту од К. Ћ., власника привредног друштва „Спортике“ д.о.о., Београд. Претресом стана окривљеног утврђено је да се у коверти која садржи његове и отиске К. Ћ. налазило 30.000 евра.

Сведочењем Д. Р., судијског помоћника у Управном суду, утврђено је да га Н. Д. претњом да ће издејствовати престанак њеног радног односа, приморао да потпише записник са нејавне седнице на којој је донета пресуда у предмету П- 3 У 343310/23 од 21.06.2023. године, а која никад није одржана. Утврђено је да је Н. Д., као председник већа и судија известилац у датом предмету примио новац од К. Ћ. како би донео незакониту одлуку о поништењу оспореног решења, те да је притом фингирао учешће друга два члана судског већа у доношењу такве одлуке. Како је Н. Д. у својству службеног лица непосредно примио новац да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју не би смео да изврши, то је у складу са чл. 367, ст. 1 Кривичног законика донета одлука као у диспозитиву.

Записничар

Г. Ф.

Председник већа-судија

С. С.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Београду у року од осам дана од пријема писаног отправака исте, а преко овог суда.

**ЗАКОН О УПРАВНИМ СПОРОВИМА
(„Службени гласник РС“, бр. 111/2009)**

IX ВАНРЕДНА ПРАВНА СРЕДСТВА

1. Захтев за преиспитивање судске одлуке

Услови и разлози за подношење

Члан 49.

Против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке (у даљем тексту: „захтев“).

Захтев може да се поднесе:

- 1) када је то законом предвиђено;
- 2) у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији;
- 3) у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба.

Захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Начин предаје

Члан 50.

Захтев се предаје Врховном касационом суду, на начин одређен у члану 20. ст. 1, 2. и 4. овог закона.

Када је странка физичко лице, захтев предаје преко пуномоћника из реда адвоката.

Рок за подношење

Члан 51.

Захтев се подноси Врховном касационом суду у року од 30 дана од дана достављања странци, односно надлежном јавном тужиоцу одлуке суда против које се захтев подноси.

Ако надлежном јавном тужиоцу није достављена одлука суда, он може поднети захтев у року од 60 дана од дана достављања одлуке суда странци којој је последњој достављена.

Садржина захтева и одбацивање неуредног захтева

Члан 52.

Захтев садржи означање судске одлуке чије се преиспитивање предлаже, означање подносиоца захтева, као и разлоге и обим у коме се предлаже преиспитивање.

Ако је захтев непотпун или неразумљив, Врховни касациони суд ће га одбацити решењем против кога није дозвољена жалба.

Поступање са захтевом

Члан 53.

Недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд ће одбацити решењем.

Ако Врховни касациони суд не одбаци захтев, доставиће га противној странци из управног спора, која може, у року који суд одреди, поднети одговор на захтев.

Суд против чије је одлуке поднет захтев и тужени дужни су да без одлагања а најкасније у року од 30 дана, доставе Врховном касационом суду, на његов захтев, све списе.

Начин и границе одлучивања о захтеву

Члан 54.

Врховни касациони суд решава о захтеву за преиспитивање судске одлуке, односно без одржавања усмене расправе, а побијану одлуку испитује само у границама захтева.

Садржина одлуке о захтеву

Члан 55.

Врховни касациони суд пресудом одбија или уважава захтев као основан.

Пресудом којом захтев уважава, Врховни касациони суд може укинути или преиначити судску одлуку против које је поднет захтев.

Ако Врховни касациони суд укине судску одлуку, предмет враћа суду чија је одлука укинута, а тај суд је дужан да изведе све процесне радње и да расправи питања на која му је указао надлежни суд.

2. Понављање поступка

Разлози понављања

Члан 56.

Поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновиће се по тужби странке:

1) ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку;

2) ако је до судске одлуке дошло услед кривичног дела судије или запосленог у суду, или је одлука издејствована преварном радњом заступника или пуномоћника странке, његовог противника или противничковог заступника или пуномоћника, а таква радња представља кривично дело;

3) ако је судска одлука заснована на пресуди донетој у казненој или грађанској ствари, а та пресуда је касније укинута другом правноснажном судском одлуком;

4) ако је исправа на којој се заснива судска одлука лажна или лажно преиначена, или ако је сведок, вештак или странка, приликом саслушања пред судом, дала лажан исказ, а одлука суда се заснива, на том исказу;

5) ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору;

6) ако заинтересованом лицу није омогућено да учествује у управном спору;

7) ако став из накнадно донете одлуке Европског суда за људска права у истој ствари може да буде од утицаја на законитост правноснажно окончаног судског поступка.

Због околности из тач. 1. и 5. става 1. овог члана понављање ће се дозволити само ако странка без своје кривице није била у стању да те околности изнесе у ранијем поступку.

Рокови за тражење понављања поступка

Члан 57.

Понављање поступка може се тражити најкасније у року од 30 дана од дана кад је странка сазнала за разлог понављања, осим у случају из члана 56. став 1. тачка 7. када се може тражити у року од 6 месеци од дана објављивања одлуке Европског суда за људска права у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Ако је странка сазнала за разлог понављања поступка пре него што је поступак пред судом завршен, а тај разлог није могла употребити у току поступка, понављање се може тражити у року од 30 дана од дана достављања одлуке суда.

По протеку пет година од правноснажности судске одлуке понављање поступка се не може тражити.

Надлежност за одлучивање по тужби за понављање поступка

Члан 58.

О тужби за понављање поступка решава суд који је донео одлуку на коју се односи разлог за понављање поступка.

Садржина тужбе за понављање поступка

Члан 59.

У тужби за понављање поступка мора се нарочито навести:

- 1) судска одлука донета у поступку чије се понављање тражи;
- 2) законски разлог понављања (члан 56) и докази, односно околности које чине вероватним постојање тог основа;
- 3) околности из којих произлази да је тужба поднета у законском року и чиме се то доказује;
- 4) у ком правцу и у ком обиму се предлаже измена судске одлуке донете у поступку чије се понављање тражи.

Одбацивање тужбе за понављање поступка

Члан 60.

Суд ће решењем одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице, или да тужба није благовремена, или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Достављање тужбе на одговор

Члан 61.

Ако суд не одбаци тужбу по члану 60. овог закона, доставиће је противној странци из управног спора и заинтересованим лицима, и позваће их да у року од 15 дана одговоре на тужбу.

Одлучивање о дозволи понављања поступка

Члан 62.

По истеку рока за одговор на тужбу, суд решењем одлучује да ли ће дозволити понављање поступка.

Ако суд нађе да има законског основа за понављање поступка, поновиће се оне процесне радње на које утичу разлози понављања.

Одлучивање о тужби за понављање поступка

Члан 63.

После поновљеног поступка суд доноси пресуду.

Пресудом из става 1. овог члана ранија пресуда се може оставити на снази, укинути или преиначити.

Правна заштита против одлука суда у вези са понављањем поступка

Члан 64.

Против решења суда о одбацивању тужбе за понављање поступка, против решења којим се не дозвољава понављање поступка и против пресуде суда донете по тужби за понављање поступка може се поднети захтев за преиспитивање из члана 49. овог закона.

Сходна примена других процесних одредаба у поновљеном поступку

Члан 65.

У поновљеном поступку сходно се примењују одредбе овог закона о поступку по тужби и захтеву за преиспитивање судске одлуке, ако одредбама чл. од 56. до 64. овог закона није другачије одређено.

ЗАКОН О ЗАШТИТИ КОНКУРЕНЦИЈЕ

(„Службени гласник РС“, бр. 51/2009 и 95/2013)

Релевантно тржиште

Члан 6.

Релевантно тржиште у смислу овог закона јесте тржиште које обухвата релевантно тржиште производа на релевантном географском тржишту.

Релевантно тржиште производа представља скуп робе, односно услуга које потрошачи и други корисници сматрају заменљивим у погледу њиховог својства, уобичајене намене и цене.

Релевантно географско тржиште представља територију на којој учесници на тржишту учествују у понуди или потражњи и на којој постоје исти или слични услови конкуренције, а који се битно разликују од услова конкуренције на суседним територијама.

Влада ближе прописује критеријуме за одређивање релевантног тржишта.

III КОНЦЕНТРАЦИЈА УЧЕСНИКА НА ТРЖИШТУ

Појам концентрације

Члан 17.

Концентрација учесника на тржишту настаје у случају:

1) спајања и других статусних промена у којима долази до припајања учесника на тржишту у смислу закона којим се уређује положај привредних друштава;

2) стицања од стране једног или више учесника на тржишту, непосредне или посредне контроле у смислу члана 5. став 2. овог закона над другим учесником на тржишту или више учесника на тржишту, или делом, односно деловима других учесника на тржишту, који могу представљати самосталну пословну целину;

3) заједничког улагања од стране два или више учесника на тржишту у циљу стварања новог учесника на тржишту или стицања заједничке контроле у смислу члана 5. став 2. овог закона над постојећим учесником на тржишту, који послује на дугорочној основи и има све функције независног учесника на тржишту.

Сматраће се једном концентрацијом две или више трансакција између истих учесника на тржишту, извршених у временском периоду краћем од две године, при чему се као време њеног настанка узима дан извршења последње трансакције.

Изузеци

Члан 18.

Не сматра се да је настала концентрација учесника на тржишту ако:

1) банка или друга финансијска организација или друштво за осигурање, у току свог редовног пословања, привремено стекне акције или уделе, ради даље продаје, под условом да их прода најкасније у року од годину дана од дана стицања и да их не користи тако да утиче на пословне одлуке учесника на тржишту у погледу његовог понашања на тржишту;

2) друштво за управљање инвестиционим фондом или инвестициони фонд стекне учешће у учеснику на тржишту, под условом да своја права заснована на том учешћу остварују само ради очувања вредности свог улагања и под условом да не утиче на конкурентско понашање тог учесника на тржишту;

3) заједничко улагање има за циљ координацију тржишних активности између два или више учесника на тржишту који задржавају своју правну независност, при чему ће овакво заједничко улагање бити оцењивано у складу са чл. 10. и 11. овог закона;

4) стечајни управник стекне контролу над учесником на тржишту.

Комисија може продужити рок из става 1. тачка 1) овог члана, на захтев стицаоца акција или удела, под условом да стицалац докаже да продаја акција или удела није разумно била могућа у оквиру тог рока, али најдуже за још шест месеци.

Дозвољеност концентрације

Члан 19.

Концентрације учесника на тржишту су дозвољене, осим ако би значајно ограничиле, нарушиле или спречиле конкуренцију на тржишту Републике Србије или његовом делу, а нарочито ако би то ограничавање, нарушавање или спречавање било резултат стварања или јачања доминантног положаја.

Дозвољеност концентрације учесника на тржишту се утврђује у односу на:

- 1) структуру релевантног тржишта;
- 2) стварне и потенцијалне конкуренте;
- 3) положај на тржишту учесника у концентрацији и њихову економску и финансијску моћ;
- 4) могућности избора добављача и корисника;

- 5) правне и друге препреке за улазак на релевантно тржиште;
- 6) ниво конкурентности учесника у концентрацији;
- 7) трендове понуде и потражње релевантне робе односно услуга;
- 8) трендове техничког и економског развоја;
- 9) интересе потрошача.

Покретање поступка по захтеву странке

Члан 36.

Поступак по пријави концентрације, као и поступак за појединачно изузеће, покреће се и води по захтеву странке, ако овим законом није другачије прописано.

Скраћени поступак

Члан 37.

Комисија може донети решење непосредно, без спровођења испитног поступка, ако у поступку покренутом по пријави концентрације на основу поднетих доказа и других чињеница познатих Комисији, може основано да се претпостави да та концентрација испуњава услове дозвољености у складу са чланом 19. овог закона, осим ако се утврде или стекну услови за вођење поступка испитивања концентрације по службеној дужности.

Решење у скраћеном поступку доноси председник Комисије.

Одлуке које доноси Комисија

Члан 38.

О повреди конкуренције, о појединачном изузећу и одобрењу или забрани концентрације, Комисија доноси решење.

Пре доношења решења у поступку због повреде конкуренције, Комисија ће обавестити странку о битним чињеницама, доказима и осталим елементима на којима ће засновати решење и позвати је да се изјасни у остављеном року.

Саставни део решења којим је утврђена повреда конкуренције је одлука о мери заштите конкуренције, односно друга управна мера коју одређује Комисија у складу са овим законом.

Решење Комисије је коначно, а против њега се може покренути управни спор.

О питањима у вези са управљањем поступком, привременим мерама и извођењем доказа, доноси се закључак.

Закључак се писмено саставља у случају када је потребно да се достави странци или трећем лицу, односно ради објављивања.

Закључак о извођењу доказа доноси службено лице које води поступак, ако овим законом није другачије прописано.

Против закључка из става 5. овог члана није допуштена посебна жалба, осим ако овим законом није другачије прописано.

Брисан је ранији став 9. (види члан 8. Закона - 95/2013-15)

Жалба против закључка не одлаже његово извршење.

Испитни поступак

Члан 41.

У испитном поступку се предузимају потребне доказне радње у циљу правилног утврђивања чињеничног стања, а нарочито се узимају изјаве странака, сведока, обавља се вештачење, прибављају се подаци, исправе и ствари, врши увиђај и привремено одузимање ствари.

Испитни поступак спроводи овлашћено службено лице из састава Стручне службе, које одређује председник Комисије за сваки појединачни случај.

Закључак о спровођењу увиђаја и вештачења доноси председник Комисије.

Листу стручних лица и установа које се могу одредити за вештака у поступку пред Комисијом, утврђује Савет.

ЗАДАТАК

У својству Комисије за заштиту конкуренције изјавите одговарајућа правна средства против одлуке Управног суда.